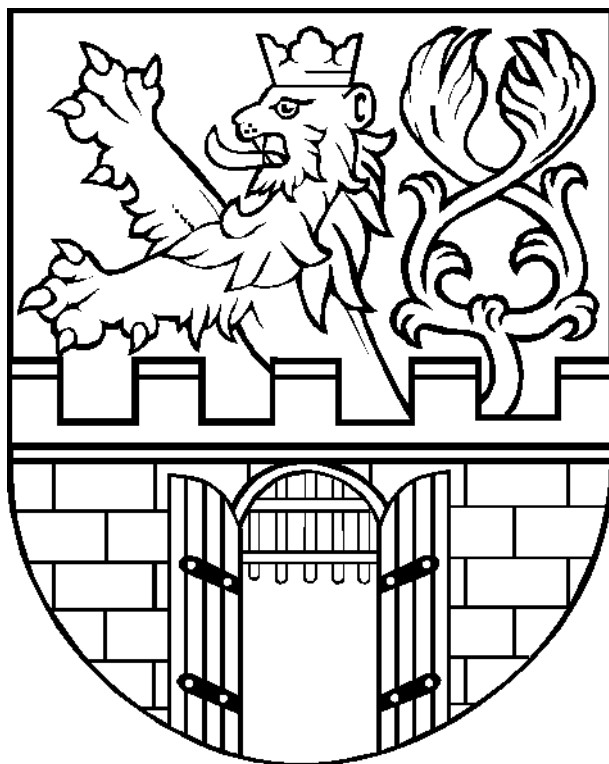

K r o n i k a m ě s t a

L i t o m ě ř i c

2 0 0 6

Kronikářem Města Litoměřic zůstává

Oldřich DOSKOČIL

LEDEN 2006

Prvním občánkem narozeným na Litoměřicku v roce 2006 je děvčátko. Na svět přišlo v Podřípské nemocnici v Roudnici nad Labem 1. ledna 5 minut po půlnoci. Holčička měřila 51 cm a vážila 4 kg a 120 gramů. Maminkou byla devětadvacetiletá Alena Kartáková. Maruška, jak se dítě jmenuje, je jejím prvním dítětem. V Litoměřicích byl po půlnoci na porodnici Městské nemocnice klid. Všechny maminky si porod odbyly už během 31.12. Byli to 3 kluci a 2 holčičky.

Ze světa:

Francouzské jaderné zbraně nemají žádný konkrétní cíl, prohlásila v sobotu 21.1. mluvčí pařížského ministerstva zahraničních věcí v reakci na ohlasy, který vyvolal čtvrtetní (19.1.) projev francouzského prezidenta Jacquesa Chiraka o možném použití jaderných prostředků proti státům podporujících teror. Pařížský konzervativní list Le Figaro napsal, že většina Francouzů nezpochybňuje potřebu věrohodného odstrašování, i když prý mnohým není zcela jasné, jaký je jeho účel. Chirakův projev byl míněn pedagogicky, soudil Le Figaro. Italský deník La Republica naopak vidí v Chirakově vystoupení důležitou novinku. Po studené válce a zmizení tradičního ohrožení ze strany Sovětského svazu se již zdálo, že jaderné zastrašování ztratilo své opodstatnění. Francouzský prezident jim nyní však dal opět důvod k existenci, píše La Republica. Projev ale kritizoval např. ředitel Nadace pro strategický výzkum Francois Heisbourg. Řekl, že Chirac, jemuž chybí do konce mandátu necelý rok a půl, chtěl udělat jadernou závěť, vůči níž se kandidáti na prezidentský úřad budou muset vyhranit. Opoziční francouzská Socialistická strana na Chirakův projev nereagovala. Socialistický expremiér Frabius ale řekl, že v něm nebylo nic, s čím by v zásadě nesouhlasil. Někteří další socialisté měli výhrady, ale zásadně odmítavě reagovali jen komunisté, Zelení a krajní levice.

Senzaci v Londýně vyvolala v pátek 20.1. malá velryba (některá média uvádějí délku 6 m, jiná 5 m), která doplávala v Temži až do centra britské metropole a proplula kolem budovy parlamentu. Kytovec druhu vorvaňovec anarnak se 2x v Chelsea pokusil vplout na mělčinu, ale stoupající příliv a dobrovolní ochránci přírody mu v tom zabránili. Nakonec se velrybu podařilo chytit, uložit na speciální plavidlo a vést na otevřené moře. Jenže v neděli 22.1. velryba na své cestě k moři uhynula. Odborníci si lámou hlavu, proč se velryba pustila na cestu Temží. Jejím domovem jsou severské chladné vody a spouští se až do hloubky 3 km, pod vodou vydrží bez nadechnutí až celou hodinu.

Z České republiky:

Smog trápí v Moravskoslezském kraji Ostravsko, Opavsko, Karvinsko, Novojičínsko a v Ústeckém kraji Ústecko, Mostecko a Litoměřicko. Denní limit 50 mikrogramů na m³ byl například v Ostravě překročen zhruba 3x a na Karvinsku až 10x. V Ústí nad Labem dokonce ve středu 11.1. dostali občané zprávu prostřednictvím SMS: Upozorňujeme na zvýšené koncentrace prachu, doporučujeme omezený pobyt venku na dobu nezbytně nutnou. Koncentrace škodlivin v ovzduší byla 3x větší než povoluje limit.

Z Litoměřicka:

V Libochovicích začala poslední etapa oprav Kulturního domu U tří lip. Do upravených prostor bude umístěna Základní umělecká škola, která dosud sídlí v zámku. Vzniknou zde učebny, zkušebny a sklad hudebních nástrojů. Náklady na rekonstrukci by měly dosáhnout asi 5,6 milionů Kč,-, z toho dotace Ministerstva pro místní rozvoj činí 3,9 milionů korun. Již dříve byl opraven sál a vstupní vestibul kulturního domu.

Na Litoměřicku policisté vloni (2005) vyšetřovali 4030 kriminálních činů, jejichž objasněnost činila 49,5 %. Největším problémem zůstává majetková trestná činnost a mezi ní krádeže aut a vloupání do vozidel. Výrazně poklesl oproti předloňsku (2004) počet případů násilné trestné činnosti, ze 449 na 358. U loupeží je objasněnost 66,7 %. Je to zřejmě tím, že občané jsou všímavější.

ÚNOR 2006:

Ze světa:

Většinu hvězd Mléčné dráhy tvoří červení trpaslíci - malé, relativně chladné hvězdy vyzařující málo světla a pouhým okem neviditelné. Zatímco po více než 200 let se astronomové domnívali, že většinou jde o dvojice či ještě početnější seskupení, nové výzkumy ukazují, že v Mléčné dráze jsou hlavně osamocené hvězdy jež tvoří asi 60 procent ze zhruba 100 miliard hvězd Mléčné dráhy, dalších 20 až 25 procent jsou stejné hvězdy ve vícečetných systémech. Rovněž nejbližší soused Slunce, "pouhé" čtyři světelné roky vzdálená Proxima centaury, je červeným trpaslíkem. Od vzniku vesmíru ještě žádný nově zformovaný červený trpaslík nezanikl, díky pomalému spalování vodíku se jeho životnost může pohybovat v řádu desítek miliard až biliónů let. Převaha osamocených červených trpaslíků je dobrou zprávou pro lovce planet podobných Zemi, protože oběžnice se kolem osamocených hvězd formují častěji než kolem složitějších systémů.

V italském Turíně skončily v neděli 26. února Zimní olympijské hry: 1) Německo (11 zlatých, 12 stříbrných, 6 bronzových); 2) USA (9,9,7); 3) Rakousko (8,6,8); 4) Rusko (8,6,8); 5) Kanada (7,10,7); 6) Švédsko (7,2,5); 7) Korea (6,3,2); 8) Švýcarsko (5,4,5); 9) Itálie (5,0,6); 10) Francie (3,3,4) a Nizozemsko (3,2,4); 12) Estonsko (3,0,0); 13) Norsko (2,8,9); 14) Čína (2,4,5); 15) Česká republika (1,2,1); ... poslední dva: 25) Ukrajina (0,0,2); Lotyšsko (0,0,1); Na minulých Zimních olympijských hrách v Salt Lake City Česká republika získala 1 zlatou, 2 stříbrné a žádnou bronzovou.

Z České republiky:

Čeští vědci mohou po zasedání parlamentu ve středu 1. února jásat. Poslanci totiž většinou hlasů schválili zákon, který jim umožní legální výzkum na kmenových embryonálních buňkách, jenž by v budoucnu mohl přispět k léčení závažných chorob, jako třeba Parkinsonovy nemoci či cukrovky. Klonování lidí však striktně zakazuje. Zákon ještě musí schválit senát a podepsat prezident. Pokud se tak stane, Česko se zařadí mezi země, jako je např. Francie, Velká Británie a Německo, které daly tomuto výzkumu zelenou. Proti zákonu bylo několik poslanců ODS a Lidovci, dohromady ale dali jen 35 hlasů, pro zákon hlasovali 103 přítomní, zejména z řad ČSSD a KSČM. Odpůrci zákona argumentují, že výzkum na embryích je neospravedlivitelný, neboť jde vlastně o zabíjení. Zákon přitom stanoví, že k výzkumu lze použít pouze oplodněná vajíčka, která nebyla použita při asistovaném oplodnění, a tudíž by stejně zanikla, anebo vajíčka poškozená.

Letos je neobvykle mrazivá a sněživá zima. Do 9. února 2006 velké množství sněhu způsobilo, že se zřítilo na dvě desítky střech. Nápor sněhu nevydržely hlavně skladovací a zemědělské objekty a také tři nafukovací haly v šesti krajích. Odborníci se shodují, že na vině jsou mj. také již nevyhovující stavební normy. (Například na Zlínsku napadlo v noci z úterý 7. na středu 8. února 40 cm nového sněhu!).

Z Litoměřicka:

Z 505 držitelů zbrojních průkazů na Litoměřicku skupiny D jich bylo v loňském roce zahájeno správní řízení policisty se čtrnácti. Důvodem bylo nepředložení lékařského osvědčení po třiceti měsících, jak ukládá novela zákona o zbraních a střelivu. V průběhu hlavní lovecké sezóny se policisté zaměřili na držitele zbrojních průkazů skupiny C, tedy na myslivce. V listopadu a prosinci 2005 zkontrolovali 272 průkazů a 100 zbraní. Zde žádné závady nalezeny nebyly.

Es war einmal ... tak takhle nějak začínala poněkud upravená verze klasické německé pohádky od bratří Grimmů. Netradiční zpracování si pro své spolužáky připravili studenti septimy a třetího ročníku lovosického gymnázia. V jejich podání se z Popelky, jež ztvárnila Jana Ebelová, rázem vyklubal šarmantní Popelák, ale kupodivu to přišlo vhod princí, jehož si zahrál Zdeněk Kroc.

I přes intriky, které spřádaly macecha a nevlastní sestra Popeláka, princ svého životního partnera našel. Inscenace byla nabitá vtipnými dialogy. Nechyběly ani kvalitní kostýmy a kulisy. Atmosféru dokreslovaly skladby světových skladatelů, například Mendelsoana...

Vláda 8. února rozhodla o podpoře rozvoje Terezína do roku 2013 ve výši 7,5 miliardy korun z českých i evropských zdrojů. Starosta Jan Horníček měl z rozhodnutí radost, protože město projekt týkající se dalšího rozvoje Terezína připravovalo tři roky.

Sportovcem Litoměřicka za rok 2005 se stal judista Jiří Pokorný. Anketu vyhlašuje Deník Litoměřicka ve spolupráci s ČSTV (Český svaz tělesné výchovy). Slavnostní vyhlášení proběhlo v litoměřickém Domě kultury.

BŘEZEN 2006:

Ze světa:

Americký prezident George Bush ve středu 1. března nečekaně navštívil Afganistán (Kábul). Zastavil se zde cestou do Indie. Jde vůbec o první návštěvu šéfa Bílého domu v Afganistánu za desítky let, tedy i po vojenské porážce tálibánského režimu na podzim 2001, v níž hrály USA klíčovou roli.

Z České republiky:

Ve středu 1. března zavítal do Prahy Ruský prezident Vladimír Putin (53 let). Byla to první návštěva hlavy Ruska po 13 letech (tehdy to byl v roce 1993 Jelcin a přijímal ho Václav Havel). Putin přiznal morální odpovědnost za Srpen 1968. Putin první den jednal s prezidentem Václavem Klausem, druhý den (čtvrtek 2. března) s premiérem Jiřím Paroubkem. Závěr jednání vyzněl, že vztahy jsou založeny na hospodářském pragmatismu.

Volební preference v únoru: ODS 28,5 procent, ČSSD 23, KSČM 11,5, KDU-ČSL 7,5, Zelení 6. Průzkum potvrdil vzrůstající preference Zelených, které vede exministr životního prostředí Martin Bursík a kteří by již do Poslanecké sněmovny prošli. Zdroj: CVVM (Centrum pro výzkum veřejného mínění).

Ptačí chřipka, zejména její nejhorší varianta, smrtící virus H5N1, se dostal na konci března i do České republiky. Na jihu Čech byl zjištěn už druhý případ ptačí chřipky typu H5N1 u uhynulé labutě, která byla nalezena v sobotu 25. března v Českých Budějovicích na pravém břehu Vltavy zhruba 4 km od prvního nálezu uhynulé labutě.

Z Litoměřicka:

Nejprve Asií, nyní již i Evropou, obchází strašidlo ptačí chřipky. Smrtící variantou je virus H5N1. Prozatím se může nakazit člověk pouze s velmi těsným kontaktem s nemocným ptákem. Virus prozatím nezmutoval tak, aby se přenášel z člověka na člověka. Epidemie se netýká zpěvných ptáků, ale hlavně domácí drůbeže, labutí, pštrosů apod. V regionu obavy z nákazy prozatím neovlivnily ceny drůbežního masa, pokles prodeje zaznamenali řezníci jen asi o tři procenta. V porovnání před lety s poklesem prodeje hovězího masa při výskytu nemoci šílených krav je to zanedbatelné. Zato přibývá hlášení o uhynulých ptácích. Lidé z televize znají, že každý podezřelý úhyn mají hlásit. Prozatím není důvod ke znepokojení, na území České republiky ani na Litoměřicku prozatím nebyl hlášen pozitivní nález viru u nalezených uhynulých ptáků, ani v nějakém chovu. Jen chovatelé, zejména menší a "sportovní" mají potíže, Většinou jde o důchodce, své miláčky by měli mít pod střechou, aby nepřišli do styku s volně žijícímu ptáky. Jenže kde vzít peníze na vybudování krytých výběhů.

DUBEN 2006:

Ze světa:

Nebezpečný virus H5N1 (ptačí chřipka) byl zjištěn na největší drůbeží farmě v sousedním Sasku. Jde o první případ v Evropě, kdy byl virus nalezen v chovu a ne u divoce žijících ptáků.

Z České republiky:

V souvislosti s povodněmi vláda schválila ve středu 5. dubna řadu opatření na pomoc postiženým záplavami a odstraňování vzniklých škod. Schválen byl návrh na zvýšení státního rozpočtu o 5 miliard Kč,-, půjčky zatopeným na rekonstrukci obydlí, dotace majitelům na obnovu bytového fondu, program obnovy majetku obcí a krajů a prodloužení nouzového stavu do 19. dubna.

Dubnový průzkum agentury STEM ukázal následující předvolební preference:

ODS	26,8 %,	ČSSD	21,3 %,
KSČM	13,3 %,	Zelení	10,6 %,
KDU-ČSL	4,9 %.		

Z Litoměřicka:

Holýma rukama se bránili lidé ve vesnicích proti rozvodněnému Labi. Stavěli hráze, snažili se udržet příjezdové komunikace. V Mlékojedech odešli první lidé už 31. března, kdy prognóza nebyla ještě tak hrozná. Z Lounek muselo odejít asi 30 lidí, v Mlékojemech byla v pondělí 3. dubna evakuována polovina obce, asi 70 osob. Zůstali jen muži. V Ořešácích nebylo v pondělí 3. dubna už téměř co chránit. Evakuováno bylo 730 lidí. Vzestup hladiny v Křešicích byl takový, že každý centimetr navíc se podepisoval na dalších domech. V Počáplech je opět od světa odříznuta fara s kostelem, farář opět jako v roce 2002 odmítl faru opustit, lidé mu sem vozí jídlo na lodičce.

KVĚTEN 2006:

Ze světa:

V evropském vědeckém středisku pro čističovou fyziku CERN poblíž švýcarské Ženevy vznikají nová gigantická zařízení pro výzkum částic vysokých energií, která mají začít pracovat již v roce 2007. Základem je největší kruhový urychlovač světa LHC (Large Hadron Collider) o obvodu 27 km umístěný v tunelu 50 až 150 metrů pod zemí. Svazky protonů tu budou ve vakuu urychlovány na energii 2 x 7 biliónů elektronvoltů. Na kruhové dráze má částice udržovat 1200 supravodivých magnetů pracujících při teplotě pouhé dva stupně nad absolutní nulou.

Číňankám narostla prsa: Výrobci dámského prádla musí nabízet v Číně větší podprsenky, protože Číňankám se díky lepší stravě a více sportování zvětšila ňadra. Dříve většinu mladých Číňanek stačily podprsenky s košíčky o rozměru A či B, nyní sílí poptávka po rozměru C, D či dokonce E. Pekingský Ústav oděvní technologie oznámil, že průměrný obvod Číňanek kolem ňader se od začátku 90. let zvětšil o centimetr na 83,53 cm.

Prezidentem Itálie byl ve středu 10. května zvolen ve čtvrtém kole bývalý komunista Giorgio Napolitano (80 let). Ihned po zvolení prohlásil, že bude nadstranický. V nedávných italských parlamentních volbách zvítězila levice.

Z České republiky:

Jen násilí: Na sklonku dubna zbil trojice mužů poslance a místopředsedu KSČM Jiřího Dolejše takovým způsobem, že musel jít kvůli poškozené sítnici na operaci pravého oka. O 1. máje při konfrontaci neofašistů a anarchistů zasáhl brutálním způsobem policista Tomáš Čermák proti Kateřině Jacques, členky Strany zelených.

Tři týdny před parlamentními volbami ztrácí levice. Sociální demokraté i komunisté zaznamenali podle prognózy společnosti Faktum Invenio pokles voličské přízně. Nadále vede ODS a do sněmovny by se ještě dostali lidovci a zelení:

ODS	29,0 (-1,6%),
ČSSD	22,8 (-3,6%),
KSČM	16,7
KDU-ČSL	11,3 (-0,5%),
Zelení	9,8 (+2%).

Zajímavé bude srovnání s reálnými výsledky červnových voleb.

Z Litoměřicka:

Zřejmě si budeme muset zvyknout, že povodně budou i v budoucnu stálou hrozbou. Letos zatopila voda na přelomu března a dubna Píšťany, Žalhostice, Křešice, České Kopisty a další obce na Litoměřicku. Nejvyšší hladina Labe na střekovském zdymadle byla naměřena 4. dubna ve čtyři hodiny ráno: 885 cm. To je pro náš úsek Labe řídicí vodočet.

Od 1. ledna letošního roku do konce dubna téhož roku se na Litoměřicku stalo 667 dopravních nehod. Nejvíce nehod bylo v pátek, nejméně v neděli.

ČERVEN 2006:

Ze světa.

Bavorsko vítá nedávnou nabídku premiéra Jiřího Paroubka na jednání s Prahou, ovšem pouze za podmínky, že se schůzky zúčastní také zástupci odsunutých Němců. Ve svém nedělním projevu (4. června) na sudetoněmeckém srazu v Norimberku to prohlásil bavorský premiér a předseda CSU Edmund Stoiber. Poznámka kronikáře: Účastníci letošního letničního setkání odsunutých Němců tak jako již mnohokrát předtím zdůrazňovali potřebu neustálého připomínání historie a vzpomínání na příkoří odsunu. V zájmu zachování vlastní identity přitom ale opět prokázali, že víc než o zhodnocení a možná i smíření s bolestivými vzpomínkami jim jde o jakousi ritualizovanou formu kolektivního zapomínání. Sudetoněmecké dějiny začínají totiž pro naprostou většinu účastníků norimberského sněmu až po druhé světové válce. Odvahu připomenout roli, kterou sudetští Němci sehráli jako Hitlerova pátá kolona v tehdy ještě svobodném, demokratickém Československu, jež posléze pomohli rozbít, nenašel nikdo. A například angažmá sudetských Němců v soldateskách Freikorpsu nebo loajalita, již mnozí prokazovali říši až do hořkého konce, je pak naprostým tabu. Není náhodou, že největšího potlesku se pak dostává řečníkům, kteří otevřeně vyznávají revisionismus a hovoří o poválečném ponížení Německa. Bobříka nestoudnosti by si letos zasloužil asi právník Rudolf Grupách, jenž požadoval od Velké Británie omluvu za podpis pod Postupimskou dohodu (!). Představitelé landsmanschaftu často volají po otevřeném dialogu s Českem. Většina účastníků norimberského sjezdu však o něco takového vůbec nemá zájem. Jde jim jen o rituální vytěsnění té části historie, jež je pro ně vzhledem k hanebné válečné roli kompromitující.

Z České republiky:

Volby do parlamentu ČR 2006: Konaly se v pátek 2. a v sobotu 3. června; účast 64,47 %; platné hlasy odevzdalo 5 348 976 voličů.

Výsledky:	Procenta:	Mandáty:
ODS	35,38	81
ČSSD	32,32	74
KSČM	12,81	26
KDU-ČSL	7,22	13
Zelení	6,29	6

Ostatní politické strany nepřekročily pětiprocentní klauzuli a do parlamentu se nedostaly:

Větší počet hlasů dostalo jen Sdružení nezávislých kandidátů - Evropští demokraté: 2,1 %; zcela propadla vládní strana Unie svobody - Demokratická unie (US-DEU), která se zařadila mezi všechny zbývající jež nedosáhly ani jednoho procenta hlasů.

Nezávislí demokraté (předseda V. Železný):	0,68 %
Nezávislí:	0,61 %
Strana zdravého rozumu:	0,46 %
Pravý blok (strana za ODVOLATELNOST politiků, NÍZKÉ daně, MINIMALIZACI byrokracie, SPRAVEDLIVOU justici, REFERENDA a PŘÍMOU demokracii; předseda Cibulka):	0,38 %
Unie svobody - Demokratická unie:	0,30 %
Právo a Spravedlnost (ANO tradiční rodině, NE korupci a kriminalitě):	0,23 %
Moravané:	0,23 %
Strana Rovnost Šancí:	0,20 %
Národní strana:	0,17 %
Koalice pro Českou republiku (sdružení 7 stran, např. Masarykova dem. Str.):	0,15 %
Koruna česká (monarchistická strana Čech, Moravy a Slezska):	0,13 %
Balbínova poetická strana:	0,12 %
4 VIZE:	0,05 %
Česká strana národně socialistická 2005:	0,02 %
Helax - Ostrava se baví:	0,02 %
Humanistická strana:	0,01 %
Folklor i Společnost:	0,01 %
LiRA/Liberálové ČR:	0,00 %

Z Litoměřicka:

V Ústeckém kraji vyhrála volby do sněmovny levice. Zásahu na tom má především sociální demokracie, jejímž lídrem byl premiér a předseda ČSSD Jiří Paroubek, a jež zde získala největší počet voličů. Paroubek zde porazil lídra ODS, primátora Města Ústí nad Labem Petra Gandaloviče:

ČSSD:	35,46 %
ODS:	34,78 %
KSČM:	16,05 %
Zelení:	6,03 % - nováčkem v parlamentu se tak stane lídr zelených Přemysl Rabas z Chomutova (ředitel zdejšího zooparku).

Ostatní strany v regionu nepřekročily pětiprocentní hranici nutnou pro vstup do parlamentu. Například parlamentní KDU-ČSL dostala od voličů z Ústeckého kraje jen 2,23 %.

Svůj hlas přišlo v kraji odevzdat 57,22 % oprávněných voličů.

Obcí s nejvyšší účastí voličů v Ústeckém kraji se podle údajů zveřejněných Českým statistickým úřadem v Ústí nad Labem staly Staňkovice na Litoměřicku, kde přišlo vyjádřit svůj názor 96,3 % lidí. Naopak nejnižší účast zaznamenala volební komise v okrsku číslo 20 v Mostě, kam přišlo volit jen 12,2 % oprávněných voličů.

ČSSD získala nejvíce hlasů v Ústeckém kraji v Kamýku u Litoměřic, kde ji preferovalo 64,3 % voličů, ODS dalo přednost 62,5 % voličů v Loučné pod Klínovcem na Chomutovsku a KSČM bodovala v Domašíně na Chomutovsku s 46,2 %.

Nejvyšší počet preferenčních hlasů získal v Ústeckém kraji lídr sociálních demokratů Jiří Paroubek, celkem 31 779, s odstupem ho následoval lídr ODS Petr Gandalovič s 22 889 hlasy, Jaroslava Foldynu z ČSSD upřednostnilo 5 543 lidí a Jaroslava Krákoru ze stejné strany 4 529 hlasů.

Výsledky Litoměřicka:

ODS:	21 046 hlasů (36,30 %)
ČSSD:	18 553 hlasů (32 %)
KSČM:	9 708 hlasů (16,74 %)
Zelení:	3 222 hlasů (5,55 %)
KDU-ČSL:	1 778 hlasů (3,08 %)
SNK-ED:	1 275 hlasů (2,19 %)
Výsledek ostatních stran nepřesáhl 1 %	

Po Ústecku dosáhla ODS na Litoměřicku druhého nejlepšího volebního výsledku v kraji. Z šesti územních celků na Litoměřicku zvítězila ve většině z nich ODS.

ČSSD zvítězila jen na Lovosicku (36,43 %) a Úštěcku (32,4 %). Komunisté měli největší úspěch v územním celku Úštěcko (22,47 %).

ČERVENEC 2006:

Ze světa:

Dvěma maminkám, jimž se koncem června narodily holčičky v nemocnici s poliklinikou v Dolním Kubíně na Slovensku, lékaři po porodu obě dcerky zaměnili. Ve čtvrtek 13. června to s konečnou platností prokázala expertiza DNA biologických rodičů obou dětí. Podle televize TA3 zřejmě někdo spletl kód, jenž se maminkám i novorozencům píše fixou na tělo.

Z České republiky:

Je víc než měsíc po volbách (psáno 14. července) a Česko stále nemá vládu ani předsedu parlamentu. Politici se stále dohadují, do hry vstoupil i prezident Klaus (prý mu došla trpělivost), ale řešení je zatím v nedohlednu.

Příznivý vývoj české ekonomiky se v červnu projevil i ve výrazném snížení nezaměstnanosti. Ta v červnu dosáhla 7,7 procenta, a byla tak nejnižší od června 2002. Proti stejnému měsíci loňského roku byla nižší o 0,9 procenta a ve srovnání s květnem práci hledalo o deset tisíc lidí méně.

Během prvního měsíce, kdy měly homosexuální páry možnost se zaregistrovat, této novinky využilo 49 dvojic. Převažovali muži. Nejvíce registrací ze 14 pověřených matrik provedli v Praze, kde si řeklo „ano“ devět párů, v Ostravě a Ústí nad Labem osm dvojic. Naopak „bez práce“ byli pracovníci matrik v Pardubicích, Karlových Varech a Českých Budějovicích.

Z Litoměřicka:

Žně na Litoměřicku začaly 14. července. Letošní úroda nebude dobrá pro velká sucha, na některých lehčích půdách obilí prakticky vyschlo. Úrodě neprospěla ani dlouhotrvající zima a následný přechod do léta. Jaro letos, z hlediska počasí, prakticky nebylo.

SRPEN 2006:

Ze světa:

Na blízkém východě zuří válka. Izrael válčí s Hisbaláhem a útočí na Libanon. Nejvíce mrtvých je mezi civilisty, ukončení konfliktu v nedohlednu.

Hovoří se také o Kubě. Fidel Castro je na operaci střev, vládu svěřil svému o pět let mladšímu bratru Raulovi, nikdo neví co bude dál.

Z České republiky:

Losos v Labi: Při troše rybářského štěstí lze už v Labi chytit metrového lososa. Dokládá to úlovek Ladislava Merlinského, který na konci července ulovil v Hřensku na Děčínsku na rotační trpytku lososa obecného o délce 104 cm. Po změření a nezbytném vyfotografování putovala úžasná ryba zpět do vody.

Z Litoměřicka:

V úterý 1. srpna se v Ústeckém kraji nerozjeli autobusy na některých linkách, na Litoměřicku nejelo více jak 100 spojů. Do práce se kvůli krizi dostalo několik desítek lidí později, v Lovochemii hlásí tři desítky pozdních příchoďů, v Lafarge cement v Čížkovicích přišlo později pět zaměstnanců. Zaměstnavatelé chápali situaci, do které dostal občany spor mezi Ústeckým krajem a Dopravním podnikem Ústeckého kraje, a pozdní příchody neřešili sankcemi. Celá situace vznikla kvůli finančním problémům mezi Dopravním podnikem Ústeckého kraje a Ústeckým krajem, kterému se zdály být finanční požadavky dopravce neúměrné. Ani jedna ze stran ale nechtěla ustoupit ze svých pozic. Hejtman Ústeckého kraje Jiří Šulc tvrdí, že dopravní podnik jedná nezákonně, dopravní podnik zase linky nerozjede, pokud kraj nezaplatí. Celá causa bude mít soudní dohru. Zápis byl proveden ve čtvrtek 3. srpna a autobusy stále nejezdí. Jezdit začaly v pátek 4. srpna, ale stále panuje napětí jak dlouho. (v pátek 11. srpna ještě jezdily).

ZÁŘÍ 2006:

Ze světa:

Usáma bin Ládin se krátce před teroristickými útoky 11. září 2001 osobně sešel s některými únosci letadel a plánoval s nimi tuto protiamerickou akci. Vyplývá to z nové video nahrávky šéfa sítě al-Kajdá, kterou ve čtvrtek 7. září 2006, tedy čtyři dny před pátým výročím útoků, odvysílala katarská televize al-Džazíra. Stanice uvedla, že vůdci útoku se připravovali na útoky a procházeli si jejich průběh. Televizní stanice však odmítla prozradit, jak k nahrávce zasazované do období krátce před 11. zářím, přišla.

Z České republiky:

Čtenáři by se mohlo zdát, že jsem zcela opomněl v červnu zapsat novou vládu s premiérem vyšlou z voleb. Není tomu tak. O tom handrkování politiků se mi ani nechtělo psát, to je třeba hledat v celostátním tisku. Vláda byla sestavena až na konci srpna v čele s Topolánkem (předseda ODS), je to vláda menšinová, kterou prezident Klaus jmenoval až v pondělí 4. září. Vláda chce požádat parlament o důvěru až na počátku října před komunálními volbami. Zda ji dostane je ve hvězdách, politikaři se dál.

Z Litoměřicka:

Na kalvárii Ostrém u Úštěka se v sobotu 9. září od 14.00 hodin konal projekt Divadlo na schodech. Během celodenního programu vystoupil například herec Naivního divadla Liberec David Vávra nebo komorní mužský sbor CONSILIUM. Při této příležitosti byla v kapličkách výstava fotografií představující neblahý stav památek v regionu.

Počet Mongolů pracujících v regionu stoupá. V současné době jich v okrese tato povolení vlastní 35. Prvenství i nadále suverénně drží Ukrajinci. K 31. srpnu tohoto roku bylo v regionu evidováno 467 platných pracovních povolení.

ŘÍJEN 2006:

Ze světa:

Vlna silných dešťů doprovázených vichřicí, která zasáhla v úterý 3. října večer Švýcarsko, zkomplikovala na několik hodin i silniční dopravu v průsmyku sv. Bernarda, kde podmáčený terén zavalil vozovku. Rychlost větru dosáhla v některých částech země až 130 km za hodinu.

Nobelovy ceny 2006: lékařství a fyziologie: Andrev Z. Fire (46 let, Američan) Craig C. Mello (45 let, Američan) - objevili zásadní mechanismus, kterým lze v DNA vypínat a zapínat geny za pomoci upravené ribonukleové kyseliny. Jejich objev by mohl vést k novým způsobům léčby řady nemocí včetně rakoviny; za fyziku: John C. Mather (60 let, Američan), Georgie F. Smoly (61 let, Američan) - přinesli rozhodující důkazy pro podporu tzv. teorie velkého třesku, nejpravděpodobnější hypotézy o zrodu vesmíru. V podstatě vydupali ze země družici COBE, která získala důležité fyzikální údaje o počátcích kosmu; chemie: Roger D. Kornberg (59 let, Američan)- přistihl geny při rozmnožování, neboť poprvé zachytil, jak se v buňkách přepisují genetické informace. K úspěchu mu blahopřál i jeho otec Arthur Kornberg (88 let), držitel Nobelovy ceny z roku 1959.

Z České republiky:

Topolánková vláda požádala v úterý 3. října sněmovnu o důvěru, kterou ale nedostala. Pro vládu hlasovala jen ODS, Zelení a většina lidovců (tři odešli při hlasování ze sálu). Proti vládě hlasovali sociální demokraté a komunisté.

Z Litoměřicka:

Ve vsi Chrášťany, která je místní částí obce Podsedice, byla opravena kaplička. Ta je nejstarším dochovaným objektem ve vsi. Pochází z roku 1825 (původně na místě stála dřevěná zvonička ze které pochází i zvonek v kapli jež je z roku 1750). Opravovat se bude také barokní kaple se stanovou střešou a vížkou u školy v Podsedicích z roku 1753, zasvěcená sv. Janu a Pavlu.

Vítězstvím nezávislých kandidátů skončily komunální volby do 105 obcí na Litoměřicku, jež se konaly v pátek 20. a v sobotu 21. října. Z 93 267 zapsaných voličů jich k urnám nakonec přišlo 48 %, což byla z pohledu okresů nejvyšší volební účast v Ústeckém kraji. Nezávislí kandidáti získali 62 % všech míst v zastupitelstvech, druhá skončila Občanská demokratická strana s 15 %, třetí příčku obsadili komunisté s 9,5 % a čtvrtá ČSSD získala o 0,5 % méně. Přes jednoprocentní hranici se pak již přehoupali jen lidovci. Strana zelených získala jen 0,5 %. Nezávislí kandidáti tradičně bodovali na vesnicích, kde obsadili asi polovinu křesel na radnicích. ODS zde získala jen 12 % odevzdaných hlasů, téměř stejně jako SNK Evropsští demokraté.

Naopak ve městech je jednoznačným vítězem ODS s 29 %, druhá ČSSD s 15 % a třetí KSČM se 14 %.

Přes neúspěch Zelených tito překvapili v Libochovicích, kde jednoznačně zvítězili (7 mandátů) před ODS (2 mandáty), KSČM (2 mandáty), SNK Evropští demokraté 1, ČSSD 1, KDU-ČSL 1 a Nezávislí kandidáti Libochovicka 1. Naopak bašta sociálních demokratů Podsedice jednoznačně bodovala. ČSSD zde získalo všech 13 mandátů (odtud je také kandidát na senátora za ČSSD). Obdobně ČSSD bodovala v Olešku, kde má všech 5 mandátů. Naopak v Lukavci získala ODS 6 mandátů, Nezávislí 1 mandát. Ve většině obcí ale zvítězili nezávislí. Například Děčany obsadilo Sdružení nezávislých kandidátů všech 9 mandátů, v Dlažkovicích rovněž 7 mandátů atd.

Hoštka se stala městem

Parlament České republiky, předseda poslanecké sněmovny Ing. Miloslav Vlček, podle paragrafu 3 odstavec 3) zákona č. 128/2000 Sbírky, o obcích (obecní zřízení), a v souladu s paragrafem 29 odstavec 3) zákona č. 90/1995 Sbírky, o jednacím řádu Poslanecké sněmovny stanovují s účinností od 10. října 2006 obec Hoštka v Ústeckém kraji městem.

Ve středu 4. října jsme se v obřadní síni lovosického hřbitova rozloučili s akademickým malířem Jiřím Novosadem. Malíř patřil ke generaci, která nastupovala ve druhé polovině 70. let 20. století. Na pražské Akademii výtvarných umění studoval v letech 1972 až 1978 u profesora Jana Smetany. Po absolvování Akademie se vrátil zpět do Lovosic. Vystavoval v Holandsku, Německu, Francii atd. Jeho obrazy zachycovaly nádražní čekárny, městské ulice, interiéry restaurací, kanceláří, ale i atmosféru koncertních sál. V Praze poprvé vystavoval v roce 1980 v galerii Vincence Kramáře, po deseti letech, v roce 1990 tu vystavoval podruhé. České výtvarné umění reprezentoval na Mezinárodním festivalu malby v Cannes sur Mer ve Francii a na Festivalu evropské současné malby v Mouscronu v Belgii, kde získal 1. cenu a medaili za barvu (1992). Mnichovská galerie Cäsar Radetzki, se kterou delší dobu spolupracoval, vydala jeho monografii. Malíř vystavoval občas i v Ústí nad Labem, Děčíně a Litoměřicích (galerie Salva Guarda). V době oslav v roce 2000 v Lovosicích mohli občané Novosadova díla shlédnout na městské radnici v Lovosicích. V Praze se konala v roce 2001 výstava jeho děl v Divadle Na Fidlovačce. S Jiřím Novosadem se v obřadní síni rozloučil Boris Hlaváček.

Jiří Novosad zemřel v pátek 29. září ve věku 57 let.

LISTOPAD 2006:

Ze světa:

Spojené státy zažily v úterý 7. listopadu bod zlomu. Demokraté v kongresových volbách po dvanácti letech s převahou znovu získali většinu ve Sněmovně reprezentantů a přiblížili se i k ovládnutí Senátu. Volební prohra republikánů hned po vyhlášení výsledků stála hlavu ministra obrany Donalda Rumsfelda, který podal demisi. Tisk píše, že prezident Georgie W. Bush tak dostal účet od voličů za válku v Iráku.

Z České republiky:

Je pět měsíců po parlamentních volbách a Česká republika stále nemá stabilní vládu. Topolánkova vláda je od 3. října v demisi a ve středu 8. října prezident republiky Václav Klaus znovu jmenoval šéfa ODS a současného premiéra v demisi Mirka Topolánka premiérem. Tím prezident vyčerpal druhý pokus, kdy může jmenovat premiéra.

Z Litoměřicka:

Karel Štěpánek ze Soběnic, který je nejstarším občanem obce Liběšice, pod něž Soběnice spadají, se dožil 99 let. Do Soběnic přišel v roce 1945 z Volyně, bojoval v armádě Ludvíka Svobody. Celý svůj další život prožil s rodinou v Soběnicích, léta psal zdejší kroniku. K životnímu jubileu mu přáli představitelé města v čele se starostkou Alenou Knobovou.

Počet dopravních nehod na Litoměřicku o prodlouženém víkendu 17. (státní svátek), 18. a 19. listopadu byl sice průměrný, ale jejich následky a způsobená škoda jsou děsivé. Od čtvrtka 16. listopadu do neděle 19. listopadu vyjeli policisté z litoměřického dopravního inspektorátu celkem k 18 nehodám, jejich kolegové z dálničního oddělení v Lovosicích k jedné. Ale během čtyř dnů přišli dva lidé o život, 1 člověk byl zraněn těžce a 4 lidé lehce. Při haváriích vznikla škoda přes 1 milion 100 tisíc korun. Příčinou 4 nehod byla nepřiměřená rychlost, 2 havárie vznikly kvůli nedání přednosti v jízdě a dvě další pro nesprávný způsob jízdy. Alkohol sehrál roli u jedné nehody.

PROSINEC 2006:

Ze světa.

Prý je to jen několik let, kdy na Marsu tekla voda. Oznamili to představitelé amerického úřadu NASA na základě analýzy fotografií marsovských sond. Spolupracovník NASA Phil Christensen z univerzity státu Arizona řekl, že střední zeměpisné šířky jsou ta místa, kde musíme hledat veškerou (marsovskou geografickou) aktivitu. Mars je aktivnější, než jsme si dosud mysleli, bylo konstatováno dále.

Z České republiky:

Největší sériový masový vrah v České republice: V nemocnici v Havlíčkově Brodě byl odhalen největší sériový masový vrah v České republice. Pracoval na oddělení ARO na úrovni zdravotní sestry. Na tomto oddělení zabil osm pacientů. K odhalení přispěl primář oddělení, kterému se zdálo divné, že zde zemřelo několik pacientů na vnitřní krvácení.

Končí rok a Česká republika nemá stále vládu. Je to neuvěřitelné a dokazuje to úžasné schopnosti našich politiků (včetně prezidenta), ale je to fakt.

Z Litoměřicka:

O víkendu 2. a 3. prosince došlo na Litoměřicku k patnácti dopravním nehodám. Zranilo se při nich sedm lidí, z toho dvě osoby těžce a pět lehce. Celková škoda byla vyčíslena téměř na půl miliónu korun.

Vánoční svátky byly na Litoměřicku klidné, nic zvláštního se nestalo. Evidováno bylo jen několik drobných problémů. V Píšťanech shořela dřevěná bouda. Ta však byla prakticky bezcenná a nikomu se nic nestalo. Policisté museli vyjet k jednomu otevření bytu důchodkyně. Žádný vánoční stromek nechytil, lidé se zřejmě poučili. Na půlnoční přišlo do všech kostelů na Litoměřicku hodně lidí, stává se z toho zvyk, chodí i ateisté.

Obsah:

- 1) Počasí
- 2) Ze zasedání rady města a zastupitelstva města
- 3) Kultura
- 4) Litoměřické varhanní léto
- 5) Mácha a Litoměřice
- 6) Různé
- 7) Co kronikář osobně viděl a prožil
- 8) Korespondence
- 9) Litoměřice a Filipíny
- 10) Přílohy

1) P O Č A S Í:

LEDEN 2006:

První den roku 2006 připadl na neděli. Teplota byla jeden nad nulou, nebývalé množství sněhu, které všude leželo (prý tak velké množství napadlo naposledy před patnácti lety), sice začalo tát, ale ne příliš, protože země byla velmi promrzlá. Sníh ležel i v pondělí 2. ledna, kdy teploměr ukazoval ráno v sedm nulu. V poledne se ale vyšplhal na celých pět nad nulou. V úterý 3. ledna bylo ráno v sedm dva nad nulou, všechno všude tálo, nebezpečné byly střechy ze kterých padalo značné množství sněhu. Kamýcký i Pokratický potok jsou plné vody. Tání pokračovalo i ve středu 4. ledna, kdy bylo po ránu jeden nad nulou. Ale ve vzduchu byl studený severský vítr. Litoměřicko je ušetřeno mnohému. V televizi ukazují kalamitní sněžení zejména v jižních Čechách a na jižní Moravě. Do Českých Budějovic byla dokonce povolána armáda s těžkou technikou.

Jeden stupeň nad nulou byl ráno před sedmou i ve čtvrtek 5. ledna, obloha zatažená, sníh už neležel, ale půda byla pěkně rozbahněná. Stejný charakter počasí byl i v pátek 6. ledna. Víkend byl nádherný, hlavně neděle, kdy byla obloha modrá, v televizi ukazovaly české hory, kde si lyžaři nemohli vynachválit počasí. V noci na pondělí 9. ledna začala teplota klesat, ráno před sedmou byly čtyři pod nulou, obloha dopoledne bez mráčku. V úterý 10. ledna jsem byl v Praze, teplota po ránu byla 8 pod nulou, v Praze to byla pěkná kosa. Večer klesl teploměr na 9 pod nulou, stejný stupeň ukazoval teploměr ve středu po ránu 11. ledna, obloha byla zatažená. Mrazivá noc byla i na čtvrtek 12. ledna, až 9 pod nulou, ráno v sedm teploměr ukazoval osm pod nulou, všude bylo bílo, padal sníh - krupice a to téměř celé dopoledne. K tomu se lidem špatně dýchá neboť je již několik dní zvýšená koncentrace škodlivin v ovzduší (inverze). V sobotu 14. ledna bylo o něco "tepleji" (samozřejmě pod nulou), v neděli večer 15. ledna opět začal teploměr klesat a v pondělí 16. ledna ukazoval ráno v sedm 8 pod nulou. Stejný charakter počasí byl i v úterý 17. ledna, jen teploměr po ránu ukazoval o stupínek míň, sedm pod nulou. Napadlo i trochu sněhu. Ale peřina se roztrhla v noci na středu 18. ledna. Ráno mohlo ležet tak 15 až 20 cm sněhu, sněžit nepřestalo ani dopoledne. Teploměr ráno v sedm ukazoval čtyři pod nulou. Ale ve čtvrtek 19. ledna bylo přes den kolem nuly, v pátek 20. ledna v sedm ráno jeden pod nulou. Otepluje se. Nejtepleji bylo v sobotu 21. ledna, kdy teploměr ukazoval čtyři nad nulou. Jenže v neděli 22. ledna se v průběhu několika hodin ochladilo a v pondělí ráno 23. ledna bylo celých 16 pod nulou. Co nestačilo roztát, zmrzlo, a v některých místech chodíme po kluzišti. Obloha je zcela bez mráčku. V úterý 24. ledna bylo po ránu 14 stupňů pod nulou, obloha jako vymetená, nikde žádný mráček. Mrzne jen praští. Ve středu 25. ledna v osm ráno bylo již "tepleji", jen deset pod nulou, obloha zatažená. Ve čtvrtek 26. ledna pak bylo po ránu dokonce "jen" šest pod nulou, obloha zatažená. Ale v pátek 27. ledna bylo už zase po ránu devět pod nulou, obloha téměř vymetená. Víkend byl mrazivý. Po oba dny bylo kolem desáté dopoledne mínus jedenáct stupňů, odpoledne sice teploty vystoupily na mínus pět stupňů. Ale v pondělí 30. ledna bylo ráno před sedmou mínus jedenáct. Poslední lednový den, v úterý 31., se začalo "oteplovat". Po ránu bylo "jen" devět pod nulou. Obloha zatažená, vlezlo. V podvečer teploty vystoupily až na dva pod nulou.

ÚNOR 2006:

První únorový den připadl na středu. Pokratický potok má silnou ledovou vrstvu, pod ní teče jen malá stružka vody. Kamýcký potok je pokryt tenkým ledem a neteče vůbec. V sedm ráno teploměr ukazoval čtyři pod nulou. Večer se zdálo, že teploty budou stoupat. Bylo dokonce jen dva pod nulou. Ale ve 22 hodin večer už teploměr opět klesal, bylo pět pod nulou. Ve čtvrtek ráno v sedm bylo devět pod nulou, obloha zatažená, Pokratický potok je promrzlý až ke dnu. V průběhu dopoledne začalo mírně na chvíli sněžit, byl to takový ten drobný zmrzlý sníh. V poledne bylo bílo, takže tam, kde zůstala námraza či dokonce led, je nyní bílo a tudíž velmi nebezpečno.

Klouzačka pod sněhovou jemnou příkrývkou není vidět. Odpoledne stouply teploty na čtyři pod nulou, večer opět klesly na devět, ráno v sedm v pátek 3. února teploměr ukazoval osm pod nulou. Po celou dobu mrazů je nechutná inverze, některým lidem se špatně dýchá. V sobotu 4. února se oteplilo, teploměr přes den ukazoval dva nad nulou, dopoledne značně sněžilo, ale sníh na střechách tál. Večer ale teploměr opět začal klesat, v neděli 5. února bylo po ránu devět pod nulou, přes den pět pod nulou. V pondělí ráno 6. února v sedm ráno bylo osm pod nulou, obloha dopoledne téměř modrá. Na noci úterý 7. února mocně sněžilo (podle televize na horách napadlo půl metru čerstvého sněhu), na zemi mohlo ležet tak 5 cm (pochopitelně hrubým odhadem), teploměr v sedm ráno ukazoval pět pod nulou, obloha zatažená. Dopoledne znovu začalo hustě sněžit, ale sněhová nadílka se brzy proměnila v nadílku dešťovou. Večer stouply teploty na dva nad nulou, nad nulou se teploty udržely i v noci na středu 8. února. Po ránu bylo všude plno vody, ale někde, jako například před Domem kultury, to byla hotová klouzačka. Nepršelo. Nad nulou se teploty držely i v noci na čtvrtek 9. února. Ráno v sedm byly dva nad nulou, dopoledne obloha jako vymetená bez jediného mráčku, sníh zmizel. V poledne se zatáhlo, odpoledne "padaly trakaře", vítr a chumelenice mokrého sněhu, který hned tál. Teplota se udržela nad nulou i v noci na pátek 10. února, ráno byl jeden stupeň nad nulou, všude lehce bílo. Víkend byl mrazivý, v noci teploty pod nulou, přes den jeden až dva nad nulou, v sobotu 11. února sněžilo celé dopoledne, ale přes den vše tálo. V pondělí 13. února jsem se ráno nepodíval na teploměr, ale mohlo být lehce pod nulou, obloha zatažená. Noc na úterý 14. února byla mrazivá, ráno v sedm ukazoval teploměr pět pod nulou, obloha jako vymetená, bez mráčku. Ve středu 15. února sice teploměr ráno v sedm ukazoval nulu, jel jsem do Prahy, ale na autobusovém nádraží v Litoměřicích muselo být dost pod nulou. Vláčel jsem sebou studentku z ústecké univerzity a jeli do studovny Archivu hlavního města Prahy. V Praze nám bylo nepříjemno, jeli jsme metrem na Chodov, tam to bylo jako na větrné hůrce, potom ještě autobusem Městské hromadné dopravy č. 115 na konečnou, kde to bylo strašné. Když jsme v poledne vylezli z Archivu hlavního města Prahy, bylo to lepší. Jenže na cestě do Litoměřic před Doksanama jsme chvíli jeli téměř krokem, zastihla nás pěkná chumelenice. V Litoměřicích jsem vystoupil v 15.10 hodin (studentka jela o autobus dřív), domů jsme došel bez problémů, ale v zápětí začalo mocně sněžit a sněžilo až do pozdních večerních hodin. Ve čtvrtek 16. února po ránu bylo již čtyři nad nulou, všechno tálo, obloha zatažená, dokonce začalo pršet. Pokratický i Kamýcký potok jsou plné vody. V pátek 17. února bylo v sedm ráno dva nad nulou, obloha zatažená. Sníh sice tál, všude ale neroztál, v některých tradičních místech (např. před Domem kultury) byla pěkná klouzačka. Dvakrát jsem cestou do práce málem upadl. O víkendu bylo v průměru až sedm nad nulou, sníh zmizel. Ale stačilo vystoupit o trochu výš a byl tu led. Konečně jsem se dostal k prvnímu letošnímu čištění králikáren (králíci už začali drhnout ušima o strop), dva kotce stačily na celé jedno kolečko, ostatní to musí ještě týden vydržet. Hnuj jsem vezl na zahrádku na cestě k Richardu. Dvakrát jsem si málem rozbil hubu. Ze shora tekla po cestě voda, ale na dvou místech byl nenápadný průhledný led, kterého si jdoucí ani nevšimne, natož když před sebou tlačí kolečko plné hnoje. Když jsem na něho stoupl, pěkně jsem uklouzl. Byl i problém se přes ten asi pětimetrový pás vždy dostat. Na poli a zahrádce ještě sníh ležel. Paní ředitelka muzea byla o víkendu v Třebušíně. Tam jsou ještě hory sněhu, prý bylo krásně jako na horách.

V pondělí 20. února, na svátek Oldřichů, bylo ráno v sedm jeden nad nulou, odpoledne pět nad nulou, obloha zatažená. V úterý 21. února ukazoval teploměr po ránu dva nad nulou a oblohu zataženou. Stejný charakter počasí byl i ve středu 22. února. Ve čtvrtek 23. února ale teploměr ukazoval po ránu rovnou nulu, v poledne jeden nad nulou. Teploty opět začínají klesat. Nula byla i v pátek 24. února, ale obloha jako vymetená, bez mráčku. V sobotu 25. února jsem opět vyrazil s kolečkem plným hnoje od králiků na zahrádku. Cesta byla již, až na jeden krátký úsek, suchá, na zahrádce ovšem ještě byl místy zmrzlý sníh. V neděli 26. února se ovšem prudce ochladilo, ráno byly dva pod nulou, přes den nula. Ještě větší pokles teplot byl v pondělí 27. února. Teploměr ráno před sedmou klesl na pět pod nulou, obloha jako vymetená. Zima je opět tady. V podvečer přišla pěkná chumelenice. V úterý 28. února po ránu bylo všude bílo.

BŘEZEN 2006:

První březnový den připadl na středu. Mohla by se nazývat středou bílou pro v noci napadlé množství sněhu. Teploměr ráno ukazoval dva pod nulou, obloha zatažená. Po půl jedenácté dopoledne začalo opět hustě sněžit, padaly velké vločky, tzv. sedláci. Sněžit přestalo před polednem. Odpoledne teploty vystoupily na pět nad nulou, všude sníh tál. V noci se opět ochladilo, ve čtvrtek 2. března v sedm ráno bylo pět pod nulou, obloha jako vymetená, bez mráčku.

Odpoledne teploměr vystoupal na pět nad nulou. Po dva dny jsou teplotní rozdíly mezi nocí a dnem celých 10 stupňů. V pátek 3. března bylo po ránu pět pod nulou, kolega bydlící v paneláku v Pokraticích mi říkal, že jemu ukazoval teploměr mínus osm. Obloha bez mráčku. Přes den se zatahlo, v noci na sobotu 4. března si zasněžilo, ráno byl všude bílý lehký poprašek. Přes den vše roztálo. V neděli 5. března bylo vlezlo, v pondělí 6. března ráno v sedm byl teploměr na nule, obloha bez mráčku, vlezlo. V poledne teploměr ukazoval pět nad nulou, ale také na chvíli začaly lehce padat sněhové vločky. Po patnácté hodině odpoledne se ale zamračilo pořádně a z nebe začalo chumelit jako v lednu. Hustě padaly "sedláci". Byl to den opravdu všehochuťový. Sněžilo i v noci, teploměr klesl pod nulu a v úterý v sedm ráno 7. března bylo všude bílo. Zima se vrací. Z té dlouhé zimy jsou zblblá i zvířata. Náš kocour Matěj chtěl vypustit. Ale sedl si mezi dveře a po krátké chvíli si to rozmyslel a vrátil se. Šel do sklepa k zadním dveřím a chtěl vypustit tudy. Tam zjistil, že počasí je za těmi druhými dveřmi stejné a tak se opět vrátil. Jeho hledání jara bylo marné. Ve středu 8. března ukazoval teploměr ráno čtyři pod nulou, kolegovi z Pokratic ukazoval osm pod nulou, obloha bez mráčku. Velkého překvapení jsme se dočkali ve čtvrtek 9. března. Celou noc sněžilo, ráno bylo všude bílo, sněhu mohlo být (bez měření) asi tak 5 cm, dopoledne si občas ještě drobně zasněžilo. Obloha zatažená, teploměr v Kamýcké č. 2 ukazoval v sedm ráno za oknem jeden stupeň pod nulou. Odpoledne se sněžení proměnilo v déšť. Lehce přšelo i po ránu v pátek 10. března, kdy teploměr ukazoval jeden stupeň nad nulou. Během dopoledne se obloha začala protrhávat a chvílemi jsme zahlédli i sluníčko. Dokonce jsem v podvečer mohl čistit králíkárny, teploměr přes den ukazoval 10 (deset!) nad nulou, všechno všude tálo, Kamýcký i Pokratický potok byly plné vody. V sobotu dopoledne 11. března jsem vyvezl dopoledne své kolečko hnoje od králíků na zahrádku u cesty na Richard. Všude mokro, sníh téměř zmizel, obloha se ale zatahovala a občas spadla nějaká ta kapka deště. Odpoledne se ochlazovalo, začalo přšet se sněhem (smíšené přeháňky). V noci na neděli 12. března jsme se ráno probudili do bílé pokrývky, mohlo napadnout (odhadem) tak 5 cm sněhu, teploměr se po celý den držel na nule. Dopoledne ještě sněžilo a celkově bych pokrývku odhadl na 15 až 20 cm. Každopádně to byla největší vrstva sněhu za letošní zimu. Sněhová kalamita zasáhla celou republiku, všude byly problémy, v televizi říkali, že to je nejdelší zima za posledních dvacet let. V pondělí 13. března ukazoval teploměr pět pod nulou, obloha modrá, do práce se šlapalo po bílém sněhu. Už je to pěkná otrava. Odpoledne byl teploměr na nule. V úterý 14. března bylo zataženo, teploměr ráno v sedm ukazoval dva pod nulou přes den nula. Nula byla i ve středu 15. března v sedm ráno, obloha zatažená, nesněžilo. Večer byl jeden nad nulou. (v den, kdy německá armáda překročila hranice tzv. druhé republiky - zbytek Československa po odtržení pohraničních oblastí, kam spadaly i Litoměřice). Stejný charakter počasí byl i ve čtvrtek 16. března. V pátek 17. března bylo ráno v sedm pět nad nulou. Značně se otepluje. Víkend byl nádherný, obloha modrá. Překrásné počasí pokračovalo i v pondělí 20. března, kdy jsem jel do Kunštátu na Moravě k L. Kunderovi. Za Prahou ležel u dálnice všude sníh, na Českomoravské vrchovině to byla souvislá vrstva sněhu, na okresních silnicích za Velkou Bíteší, hlavně v okrese Blansko to bylo na běžky. Obloha modrá. V úterý 21. března, na první jarní den, bylo po ránu nula, v noci muselo mrznout, obloha zatažená, vlezlo. Ve středu 22., na druhý jarní den, jsme se po ránu probudili do lehké sněhové pokrývky, padal takový severočeský sliz, mokré krupičky sněhu, v průběhu dopoledne se vše změnilo v drobný déšť. Teploměr před sedmou ukazoval v Kamýcké č. 2 (čp. 1024) jeden nad nulou. V noci ale muselo mrznout. Odpoledne se ale vyjasnilo a bylo nádherně. Ve čtvrtek 23. března byla po ránu nula, obloha modrá. Ráno v pátek 24. března bylo studené až mrazivé, v noci určitě klesl teploměr pod nulu. Obloha ale byla jako vymetená, bez mráčku a přes den se teploty dostaly až na sedm stupňů nad nulou. O víkendu se obloha zatahla, přes den bylo kolem sedmi stupňů, v neděli se rozpršelo.

Pršelo i v pondělí dopoledne 27. března, teploměr ukazoval ráno v sedm (vlastně v šest neboť ze soboty na neděli jsme přešli na letní čas) pět nad nulou, odpoledne patnáct. Psí to počasí navozující depku. V úterý 28. března bylo zataženo, celodenně přeháňky, ráno pět, odpoledne 14 nad nulou. Ve středu 29. března 2006 bylo po ránu zataženo a vytrvale lehce pršelo. Kamýcký potok je sice téměř vyschlý, ale Pokratický je plný vody.

Na třiceti místech republiky je stav povodňové krize, předpokládá se desetiletá voda. Kvůli rozvodněné řece Dyji byli v noci na čtvrtek 30. března evakuováni ze Znojma a okolí tisíce lidí. Podyjí je jednou z oblastí postiženou nejvíce záplavami. Stav ohrožení stoupl ve čtvrtek 30. března na 69 míst. (Podrobnosti k situaci v Litoměřicích viz rubrika Různé).

Ve čtvrtek 30. března bylo po ránu 7 nad nulou, obloha nádherně modrá, pokud se člověk nepodíval na stále stoupající Labe, nenapadlo by ho, co lidé u říčních toků v těchto dnech prožívají. Po jedenácté dopoledne se ale obloha začala zatahovat. Ráno v pátek 31. března 2006 bylo pět nad nulou, obloha zatažená, lehce pršelo. Dopoledne bylo střídavě oblačno, občas vykouklo sluníčko, teploty se vyšplhaly na 11 stupňů. Labe stále stoupá, ještě nekulminovalo. Zajímavé je, že Pokratický potok jen hučí hnědou vodou, Kamýcký potok je zcela vyschlý.

DUBEN 2006:

První dubnový den připadl na sobotu. Počasí bylo nádherné, teploty kolem patnácti. Stejný charakter počasí byl i v neděli 2. dubna. Vše kazily povodně v Čechách i na Moravě, Labe se rozlilo do Tereziánské kotliny, z doslechu mělo kolem osmi metrů. Polojasno bylo v pondělí po ránu 3. dubna, teploměr v sedm ráno ukazoval pět nad nulou. V poledne se ale nijak zvlášť neoteplilo, foukal čerstvý vítr, stále bylo polojasno. V úterý 4. dubna jsem se ráno zapomněl podívat na teploměr, ale bylo mnohem chladněji než den předcházející, obloha téměř modrá, mírný čerstvý vítr. Ve středu 5. dubna ukazoval teploměr pouze jeden nad nulou, obloha zatažená. Ve čtvrtek 6. dubna byl stejný charakter počasí jako předcházející den, teploměr ráno v sedm ukazoval jeden nad nulou. Rovná nula (!) byla na teploměru v sedm ráno v pátek 7. dubna. I když sluníčko svítilo prakticky po celý den, bylo chladno až k nevíře.

Od soboty 8. dubna jsem měl dovolenou. Přišel jsem až po Velikonocích v úterý 18. dubna. Po celý týden bylo chladno, nevlídno, občas přeháňky. V úterý 18. dubna bylo ráno devět nad nulou, obloha modrá, ale odpoledne již bylo zataženo. Nepršelo. Ve středu 19. dubna 2006 bylo po ránu osm nad nulou, na obloze polojasno. Ve čtvrtek 20. dubna bylo po ránu 11 nad nulou, obloha nádherně modrá. Odpoledne bylo téměř dvacet stupňů. Deset nad nulo ukazoval teploměr v pátek 21. dubna, obloha jako vymetená. Víkend byl nádherný, zejména sobota, a to i přesto, že si občas zapršelo. Teploty se pohybovaly téměř k dvaceti stupňům. Stejný charakter počasí byl i na sv. Jiří, kdy vylézají hadi, štíři (a začíná růst tráva), i když o něco málo nepatrně chladnější, byl i v pondělí 24. dubna. Dopoledne v úterý 25. dubna bylo nádherné, obloha modrá, teploty tak akorát, téměř 20 stupňů. Šňůra nádherných dnů pokračovala i ve středu 26. dubna. Bylo to už na kraťasy. Odpoledne teploměr ukazoval ve stínu 25 stupňů. K večeru se obloha zatáhla, lehce se ochladilo. Ve čtvrtek 27. dubna byla obloha zatažená černými mraky a občas si zapršelo. Bylo jasné, že se mírně ochlazuje. Odpoledne přišla bouřka a dost si zapršelo. Cestou domů jsem se podíval na Pokratický a Kamýcký potok, oba byly plné kalné vody. V pátek 28. dubna byla obloha zatažená, ale poměrně teplo. Víkend byl studený, nepříjemný, s častými přeháňkami.

KVĚTEN 2006

První májový den připadl na pondělí. Počasí se začalo zlepšovat, nepršelo, obloha polojasná. V úterý 2. května bylo po ránu již jedenáct nad nulou, polojasno. Snad to o minulém víkendu byli „ledoví muži“, kteří letos přišli předčasně. Doufajme. Tepleji bylo i následující den, v ve středu 3. května, kdy teploměr ráno v sedm ukazoval 15 stupňů, obloha modrá, nádherně. Večer kolem 18.00 hodin ukazoval teploměr 21 stupňů. Ve čtvrtek 4. května byl stejný charakter počasí jako předcházející den, jen snad o jeden stupeň tepleji. Pátek 5. května byl nádherný den. Kronikář přišel do práce poprvé v kraťasech.

Víkend i se státním svátkem Osvobození (konec 2. světové války) byl nádherný, teploty kolem 20 stupňů, obloha polojasná. V úterý 9. května bylo již po ránu 19 stupňů, obloha téměř modrá. Dvacet stupňů ukazoval teploměr již v sedm ráno ve středu 10. května, obloha téměř bez mráčku. Stejný charakter počasí byl i ve čtvrtek 11. května, nádhera. V pátek 12. května bylo v průběhu dne dokonce 22 stupňů, obloha jako vymetená. O víkendu přišla studená fronta, v sobotu odpoledne lehce pršelo, několik kapek spadlo i v neděli. Chladno bylo i v pondělí po ránu 15. května, obloha zatažená. Ale v průběhu dne se mraky protrhávaly, mírně se oteplilo a vykouklo sluníčko. V úterý 16. května bylo ráno v sedm jen 12 nad nulou, cestou do práce si lehce zapršelo. Kolem šestnácté hodiny odpoledne se na půl hodiny rozpršelo dost. Večer teploměr ukazoval 20 nad nulou. Teplo bylo už ráno v sedm (16 stupňů) ve středu 17. května, obloha zatažená, bylo vidět, že v noci lehce pršelo. Mraky se válely na obloze po celý den, kolem patnácté hodiny odpolední se dostavil pěkný slejvák. Mraky se válely na obloze i ve čtvrtek 18. května, po ránu bylo docela chladno. Přes den to nebylo lepší. V noci na pátek 19. května pršelo, ráno v sedm bylo jen 12 stupňů, obloha plná mraků. V průběhu dopoledne se mračna trochu protrhala. V poledne bylo polojasno, foukal čerstvý, ale poměrně studený vítr. Víkend byl nepříjemně studený, teploty se pohybovaly kolem 18 stupňů, v sobotu 20. května večer byla docela slušná bouřka a dost si zapršelo. V některých místech České republiky byl ale vítr tak silný, že kácel stromy. Foukalo to i v neděli 21. května. V pondělí 22. května po ránu bylo překvapivě už 18 stupňů, přes den kolem 27, prostě léto. Obloha modrá. Večer bylo až dusno, nakonec přišel déšť. Ráno v úterý 23. května bylo v sedm hodin jen 14 nad nulou, všude mokro, obloha plná tmavých mraků. Neuvěřitelný zhup z léta do podzimu či kam. Přes den se teploty vyšplhaly jen na 17 stupňů, byla docela zima. Ve středu 24. května ráno v sedm bylo jen 10 stupňů, docela chladno, ale obloha téměř bez mráčku. Ve čtvrtek 25. května jsem byl v Praze, bylo chladno, v poledne pršelo. V pátek 26. května ráno v sedm bylo dokonce jen 11 stupňů, obloha zatažená, občas drobná přeháňka, prostě psí počasí. To pokračovalo i o víkendu. V sobotu hodně pršelo, o něco méně v neděli dopoledne, teploty se pohybovaly do 18 stupňů. V pondělí 29. května v sedm ráno ukazoval teploměr jen 10 stupňů, obloha polojasná. K večeru si lehce zapršelo. V úterý 30. května 2006 bylo po ránu deset, v poledne 14 stupňů. Obloha zatažená těžké černé mraky plné vody, dopoledne občas pršelo, odpoledne se mírně začalo vyjasňovat. Stejně nepříjemné a chladné počasí bylo i následující den, ve středu 31. května, kdy teplota ve 13.00 hodin v Kamýčké 2 v přízemí na severní straně byla jen 12 stupňů! Ale nepršelo, jen v poledne chvíli velice lehce.

ČERVEN 2006:

Chladné a psí počasí s občasným lehkým deštěm pokračovalo i ve čtvrtek 1. června. Lepší to nebylo ani v první den voleb do parlamentu, 2.6. Chladné počasí pokračovalo, jen z oblohy konečně zmizely mraky a bylo docela modro. Víkend byl studený, polojasno, občas lehká přeháňka. V pondělí 5.6. ukazoval teploměr ráno v 7 jen 12 stupňů, přes den 14. Neuvěřitelné! Stejně nechutné počasí bylo i v úterý 6. června. Teploměr ráno v sedm ukazoval 11 stupňů. Ale v průběhu dne občas vykouklo sluníčko. Když se tak stalo, dost silně hrálo. V poledne se ale zcela zatáhlo, byla příšerná zima a lehce pršelo. Ve středu ráno 7. června v 7 bylo jen 10 °C, při cestě do práce bylo jasné, že v noci si lehce zapršelo. V průběhu dopoledne se oblačnost začala protrhávat, vykouklo sluníčko a v poledne bylo jasné, že se začíná oteplovat. Ve čtvrtek 8. června bylo sice po ránu ještě pouhých 10 °C, ale sluníčko se prodíralo protrhanými mraky a bylo jasné, že máme před sebou hezký den, kdy se opět oteplí. V průběhu dne se tak opravdu stalo. V pátek 9. června 2006 jsme se probudili do nádherného rána, už v sedm ukazoval teploměr 19 stupňů, obloha téměř modrá. Víkend byl nádherný, obloha modrá, teploty téměř 25 stupňů. Stejný charakter počasí byl i v pondělí 12. 6., kdy už po ránu teploměr ukazoval 19 °C, odpoledne 28, ještě v 18 hodin 25. Ještě tepleji bylo v úterý 13. 6., už skoro tropy. Tropických hodnot dosahovaly teploty ve středu 14.6.. Teploty stále stoupají, ve čtvrtek 15. června to bylo už 28 °C, blížíme se k třicítkám! K těm jsme se dostali ještě tentýž den večer. Kolem 18 hodin v Kamýčké 2, v přízemí směrem ke straně severní ukazoval teploměr přesně 30 stupňů ve stínu! V pátek 16. června bylo již ráno před sedmou 20 °C. Ale novinkou bylo, že obloha byla celá zatažená. Byla to předzvěst večerních a nočních bouřek. Uvedeny byly v podvečer velkými kroupami, takové jsem neviděl už několik let. Naštěstí žádné škody nevznikly.

Víkend byl celkem příjemný, teploty klesly na 24 stupňů, obloha polojasná. V sobotu 17. června jsem se šel odpoledne podívat na zahrádku. Bylo sice vidět, že celou noc pršelo, ale země byla před tím tak vyprahlá, že stačila pojmout i ty lijáky a bylo jasné, že další den už nebude poznat, že tady bylo nějaké krupobití. V pondělí 19. 6. bylo po ránu velmi příjemně, obloha polojasná. Večer si zapršelo a přešla slabší bouřka. V úterý po ránu 20. 6. ukazoval teploměr 18 °C, ale bylo dusno jak v prádelně, bylo jasné, že v noci pršelo. Přes den bylo svých obvyklých asi 28 °C, večer přišla malá bouřka a trochu si zapršelo. Ve středu 21. 6. bylo po ránu zataženo, ovzduší prádelní, nesnesitelně už po ránu. Ještě horší to bylo ve čtvrtek 22. června. Ve stínu přes den 28 °C, na slunci asi o mnoho více, obloha modrá, tropy. K mírnému poklesu teplot došlo v pátek 23. června, přes den bylo jen 25 stupňů. V sobotu 24. června bylo ještě trochu přijatelně, jen asi 25 stupňů přes den, ale tropy vypukly znovu v neděli 25. června, přes den 30 nad nulou. Ještě hůře bylo v pondělí 26. června, teploty přesahovaly 30 stupňů! Tropy. Večer v televizi ukazovali následky bouřek a krupobití v jižních Čechách, tady nespada ani kapka. V noci na úterý 27.6. jsem se několikrát probudil vedrem a sprchoval se. Teploměr o půlnoci ukazoval 25, ve 4 ráno 20 stupňů. Není kam utéct! Přes den byla obloha téměř bez mráčku. Ve středu 28.6. byla obloha zatažená, trochu se ochladilo, večer spadlo asi pět kapek. Ve čtvrtek ráno bylo sice přijatelně, ale modrá obloha naznačovala, že teploty budou opět stoupat. Odpoledne se však začalo zatahovat. V noci na pátek 30.6. si lehce zapršelo (jen skromně, pod stromy bylo sucho), ráno bylo velmi příjemně, obloha zatažená, zaspal jsem a tak jsem se zapomněl podívat na teploměr, ale po těch vedrech to byly lázně.

ČERVENEC:

První červencový den připadl na soboru. Začalo se oteplovat, v neděli 2. července už bylo 25 nad nulou v průběhu dne, v pondělí 3. července ráno před sedmou ukazoval teploměr 25, obloha bez mráčku, opět se blíží tropy. Úterý 4. července to potvrdilo, přes den se teploty už blíží třicítce, obloha jako vymetená. Tropická vedra pokračovala i o státní svátky 5. a 6. července, v pátek 7. července ukazoval teploměr už ráno v sedm 27 stupňů! Víkend byl tepelně strašlivý, Litoměřicko jako kdyby se dostalo do pouštního kotle, občas si někde zapršelo, někde dokonce hodně, byly i bouřky, ale zde ani kapka, prostě nic. V pondělí ráno 10. 7. v 7 ukazoval teploměr 22 stupňů, obloha bez mráčku. Přes den bylo 29 ve stínu, ale večer teploměr ještě stopl na třicet. V úterý 11. 7. ukazoval teploměr v 7 ráno 25(!) stupňů, přes den 31(!) ve stínu. Teploty vrcholí. Stejně to bylo i ve středu 12. 7.. Ve čtvrtek 13. 7. jsem byl v Lovosicích, bylo to úmorné. V pátek 14. 7. byl po ránu obloha zatažená, teploměr v sedm ráno ukazoval 21 °C, obloha zatažená, během dopoledne si lehce a nenápadně zapršelo. Víkend byl o přijatelných teplotách kolem 25 °C, stejně to bylo i v pondělí 17. 7., obloha nádherně modrá. Stejně to bylo i v úterý 18. července, jen bylo asi o dva stupně tepleji. Na třicítku se teploměr dostal ve středu 19. července, obloha bez mráčku, nikde ani kapka vody, je to k nevydržení. Ve čtvrtek 20. července bylo už v sedm ráno 28 stupňů (!) (teploměr v přízemí na severní straně domu v ulici Kamýcká 2), přes den se dostaly nad 30 stupňů, nedostal jsem se k teploměru, ale takových 33 až 35 v Litoměřicích být mohlo. V pražském Klementinu padl ve čtvrtek 20. července teplotní rekord starý 141 let. Naměřili zde 35,3 stupně, což bylo o stupeň více než v roce 1895. V pátek 21. července byla sice obloha po ránu zatažená, ale nespada ani kapka deště. Tropy pokračovaly s neztenčenou intenzitou nadále a to i po oba víkendové dny. V pondělí 24. července jsem jel vlakem na seminář do Chebu. Vedro, nikde ani kapka deště, strašné. Vrátil jsem se v úterý 25. července, o půlnoci teploměr ukazoval 25 stupňů. Tento den také Rada města vydala nařízení č. 8/20006 s okamžitou platností o zákazu vstupu obyvatel do lesů z důvodů nadměrného sucha a nebezpečí vzniku požárů. Ráno ve středu 26. července bylo jen (!) 25 stupňů, obloha zatažená, ale déšť nikde. Přes den se opět objevily třicítky a výše. Odpoledne po 16:00 hodině ukazoval teploměr v přízemí na severní straně za oknem (při zatažené obloze) v Kamýcké 2 31 stupňů. Ve čtvrtek 27. července byla obloha po ránu mírně protrhaná, pařák pokračoval. Teplotní nesnesitelnost vyvrcholila v pátek 28. července. V sobotu o víkendu si lehce zapršelo, ale nic moc. V neděli bylo opět nesnesitelně. V noci na pondělí 31. července pršelo trochu víc, ráno bylo příjemně chladno, ale teploty se přes den opět dostaly na třicítku a to pod zataženou oblohou. Večer dost pršelo a byla menší bouřka. Teploty to ale nesnížilo.

SRPEN 2006

První srpnový den připadl na úterý, ráno v sedm bylo sice „jen“ 19 stupňů, ale přes den teploměr opět vylezl na třicet. Kolem šestnácté hodiny si zapršelo. Podle televize ale ani poslední deště řekám příliš nepomohly. Na Labi je lodní doprava zastavena již několik týdnů. Ve středu 2. srpna 2006 bylo po ránu 25 stupňů, obloha téměř modrá, vzduch svěží. Zašel jsem k Pokratickému potoku, ten mírně po deštích ožil, před tím byl zcela vyschlý. Ve čtvrtek v sedm ráno bylo pouhých 16 stupňů, obloha polojasná, cestou do práce se po nezvyklých vedrech mnoha lidem subjektivně zdálo, že je velká zima. V kancelářích ale bylo stále dusno k nevydržení, stěny jsou rozpálené, větrání ještě nepomáhá. V noci na pátek 4. srpna 2006 došlo k prudkému ochlazení, přšelo, ráno v sedm bylo jen 16 stupňů, přes den 21 stupňů. Pokratický potok je plný vody, nadprůměrně je plný i potok Kamýcký. Víkend byl studený, teploty přes den nepřekročily 20 stupňů, časté přeháňky. Přšelo i v noci na pondělí 7. srpna, teploměr v sedm ráno v Kamýcké 2 ukazoval 16 stupňů, na obloze plno těžkých mraků, značný vítr. Prostě z extrému do extrému! V úterý 8. srpna jsem byl v Praze. Ráno bylo chladno, přes den jsem se potil, večer bylo docela příjemně, nepršelo. V televizi ukazovali strašné lokální záplavy, především v Jizerských horách a v jižních Čechách. Ukazovali paní, která plačtivě říkala, že letos byla takhle vytopena již po čtvrté. Ve středu 9. srpna jsem se zapomněl podívat na teploměr, bylo ale docela chladno, zataženo, ale jinak příjemně, nepršelo. Ve čtvrtek 10. srpna bylo ráno před sedmou 15 stupňů, obloha zatažená, nepršelo. Přes den bylo 21 stupňů, večer spadly asi tři kapky deště. V pátek 11. srpna 2006 bylo po ránu 14 stupňů, charakter počasí naprosto stejný jako předcházející den. Od pondělí 14. srpna mám dovolenou, až do pátku 1. září, do práce přijdu v pondělí 4. září. Takže o počasí to bude jen souhrnně. Po dobu dovolené bylo chladno, časté přeháňky, teploty většinou jen ke dvaceti stupňům, sandály se odložily, navlékly se svetry a bundy. Někde se poslední srpnový týden začalo i topit.

ZÁŘÍ 2006:

První zářijový den připadl na pátek, kdy se mírně oteplilo a opět se mohlo vyjít jen v košili bez bundy. O víkendu bylo přes den 21 stupňů, v neděli časté přeháňky. V pondělí 4. září, kdy jsem přišel z dovolené, bylo v sedm ráno 20. stupňů, v 17:00 hodin odpoledne 25 stupňů. Zdá se, že se otepluje. V úterý 5. září bylo nádherně, teploty přes den téměř 25 stupňů, léto je opět tady. Ve středu 6. září bylo po ránu jasné, že v noci mírně přšelo, obloha zatažená. Přes den se teploty ale opět přiblížily pětadvacítce. Ve čtvrtek 7. září se dostavily teploty blízké tropickým, v poledne bylo 28 stupňů ve stínu.

V noci na pátek 8. září přišel silný vítr a trochu deště, ráno cestou do práce byly vidět polámané menší větve, teploměr v sedm ráno ukazoval 15 stupňů, citelně se ochladilo. Víkend byl nádherný, obloha modrá, teploty přes dvacet stupňů. Stejně to bylo i v pondělí 11. září. Ráno v úterý 12. září je sice pěkná kosa (na krátké kalhoty to není), jen 11 stupňů, ale v poledne je zase 25, takže lidé nevědí jak se obléci. Obloha nádherně modrá. Stejný charakter počasí byl i ve středu 13. září. Ve čtvrtek 14. září bylo ráno přede sedmou 11 stupňů, přes den se teploměr opět blížil k pětadvacítce, obloha modrá. Pokratický potok je zcela vyschlý. V pátek 15. září bylo po ránu v sedm hodin dokonce 15 stupňů, přes den 25, obloha bez mráčku, opravdové léto. Víkend byl nádherný, letní, v neděli po 20 hodině ukazoval teploměr 20 stupňů (!). V pondělí 18. září ani nebylo po ránu chladno, přes den 25 nad nulou, prostě žádné babí léto, ale léto! O něco chladněji než předcházející den bylo v úterý 19. září. V sedm ráno ukazoval teploměr pouhých 15 stupňů, obloha zatažená, občas spadlo pár kapek. Celkem je příjemně. Ve středu 20. září bylo sice po ránu chladno, obloha zatažená, ale v průběhu dne se teploty pohybovaly na 23 stupních. Ve čtvrtek 21. září po ránu byly mlhy, docela vlezlo, ale v poledne se oblačnost protrhávala a bylo až 23 stupňů, nádherné babí léto. V pátek 22. září byl stejný charakter počasí jako předcházející den. Ráno chladno, dokonce velmi, v poledne téměř 25. Neuvěřitelné teplotní rozdíly. Víkend byl nádherný, rána chladná, přes den 24 stupňů, obloha bez mráčku. Stejně tomu bylo i v pondělí 25. září.

Je ale sucho, Pokratický potok je zcela vyschlý. V úterý 26. září bylo ráno v sedm 14 stupňů, polojasno, příjemně svěže. Zcela zataženo bylo ve středu 27. září, ráno 11 stupňů, přes den 23, večer si trochu po dlouhé době zapršelo a dokonce i zahřmělo. Ve čtvrtek 18. září, na státní svátek sv. Václava bylo nádherně, stejně tak jako v pátek 29. září. Obloha sice již po několik dnů není čistě modrá, je dost mraků, ráno chladno, ale jinak je to překrásné babí léto. Poslední zářijový den byl sobota. Byl to také poslední nádherný den babího léta jak má být.

ŘÍJEN 2006:

První říjnový den připadl na neděli. Celý den lehce přšelo, zataženo, teploty byly ještě přijatelné, ale babí léto bylo pryč. V pondělí 2. října bylo v sedm ráno 12 nad nulou, obloha zatažená. Večer si ještě značně zapršelo, trvalo to celou noc. Ráno v úterý 3. října spadla sem tam ještě nějaká ta kapka, obloha potažená souvislou vrstvou mraků, na teploměru 11 stupňů (v 7 ráno). Podzim je tady definitivně. K večeru opět silně přšelo, zřejmě i v noci na středu 4. října, což byl den jako okopírovaný dne předcházejícího. V sedm ráno 11 stupňů, drobné mrholení, obloha jako natřená na hnědo. Ve čtvrtek 5. října konečně přestalo přšet, obloha po ránu zatažená, v poledne se mírně začala protrhávat, teplotně stejné jako minulý den. Ale po 13:00 hodině odpoledne přišla na říjen značně silná bouřka s prudkým deštěm, hřmělo jen praštělo, lilo jako z konve. V pátek byla obloha sice zatažená, počasí nic moc, ale nepršelo. V sobotu 7. října byl charakter počasí stejný jako předcházející den. V neděli 8. října se obloha vyjasnila, bylo docela příjemně. V pondělí 9. října byla po ránu neobvyklá zima, jen 6 stupňů, obloha zatažená, v poledne se začala protrhávat, vysvitlo sluníčko. V úterý 10. října bylo po ránu 6 stupňů, přes den téměř 20, sluníčko sice jen tak trochu občas vykouklo, ale jinak bylo docela příjemně. Ve středu 11. října byl stejný charakter počasí jako předcházející den. Ráno 6, odpoledne téměř 20, ráno zataženo, odpoledne obloha ale zcela modrá. Stejně to bylo i ve čtvrtek 12. října. V pátek 13. října bylo ráno v šest hodin 9 stupňů, přes den 18, obloha polojasná. Modro se začíná ztrácet. Víkend byl nádherný. V sobotu bylo ještě polojasno, v neděli obloha modrá. Teploty přes den ale jen do 15 stupňů. V pondělí 16. října 2006 ráno bylo ráno jen 6 stupňů. V úterý 17. října byly ráno před sedmou jen tři nad nulou (v noci mohly být přízemní mrazíky), přes den jen 13 stupňů. Výrazně se ochlazuje. Středa 18. října byla kopií předcházejícího dne. Ráno tři, přes den 13 stupňů. Obloha byla po celý den zatažená. Ve čtvrtek 19. října bylo po ránu tepleji, 4 stupně, obloha zatažená, ale jinak docela přijatelně. Kolem 16:00 hodin bylo 13 nad nulou. V pátek 20. října ukazoval teploměr v 6.00 hodin ráno 3 nad nulou, přes den ale 16 nad nulou. Víkend byl docela podzimně příjemný, jen v sobotu odpoledne si lehce zapršelo. V pondělí 23. října 2006 bylo ráno v sedm 11 stupňů, přes den dokonce 16. Otepluje se. Stejných jedenáct stupňů ukazoval teploměr v sedm ráno v úterý 24. října 2006, cesta do práce byla docela příjemná. Obloha je zatažená, teploměr přes den ukazoval až 16 stupňů, občas si lehce zapršelo. Neuvěřitelně teplo bylo i ve středu 25. října, obloha polojasná. Ve čtvrtek 25. října obloha zmodrala, ráno v sedm bylo sice jen 10 stupňů, ale přes den se teploty vyšplhaly na rekordních 21 stupňů (!), což je v tomto období něco nevídaného. V pátek 27. října jsem byl v Praze, bylo docela pěkně stejně tak jako v sobotu 28. října. V neděli se ale ochladilo a značně přšelo. Také byl silný vítr (v Brně dokonce vichřice, která vyvrátila dva stromy a shodila lešení) (V pondělí 30. října bylo po ránu jen 6 stupňů, obloha polojasná, přes den jen 12 stupňů. Vítr se ale utišil. V úterý 31. října bylo po ránu jen 5 stupňů, přes den 10. Přišel opravdový podzim.

LISTOPAD 2006:

První listopadový den připadl na středu. Po ránu byly 4 stupně, cestou do práce bylo zřejmé, že si v noci zapršelo, obloha zatažená, přes den 6 stupňů, trochu větrno. Přestože teploměr v Kamýčké 2 ukazoval ve čtvrtek ráno 2. listopadu 0 stupňů (nulu), jinovatka a zamrzlá okna na autech dokazovala, že v noci mrzlo. Ještě větší mrazík musil být v noci na pátek 3. listopadu 2006, v sedm ráno opět 0 (nula), ale jinovatky bylo více než předcházející ráno. Obloha zatažená, vítr ale slabší než předcházející den.

Víkend propršel, v neděli se mírně oteplilo, v pondělí 6. listopadu bylo ráno v sedm dokonce 10 stupňů, obloha zatažená. Stejný charakter počasí byl i v úterý 7. a ve středu 8. listopadu. Ve čtvrtek 9. listopadu jsem se ráno sice zapomněl podívat v Kamýcké 2 na teploměr, ale když jsem šel do práce, bylo jasné, že v noci přšlo a že je podstatně tepleji než předcházející dny a prakticky bezvětrno. Obloha zatažená. K večeru se rozpršelo, foukal silný vítr, přšlo celou noc na pátek 10. listopadu, po ránu na obloze černé mraky, psí počasí. Víkend byl pošmourný, občas si lehce zapršelo. V pondělí 13. listopadu zataženo, relativně teplo (přes den asi 12 stupňů), celkem přijatelné. V úterý 14. listopadu se značně oteplilo, přes den bylo 15. stupňů, obloha zatažená. Týden jsem byl na dovolené. V Litoměřicích bylo pošmourné, koncem týdne občasná přeháňka. Ve středu 21. listopadu bylo po ránu 5 nad nulou, zataženo, klasicky listopadově. Ve čtvrtek 22. listopadu bylo v sedm ráno 0 (nula) stupňů, v noci musel být přízemní mrazík, přes den polojasno, teplotně kolem 10 stupňů. Relativně teplo i když pod mrakem bylo i v pátek 23. listopadu. Víkend byl neuvěřitelně teplý, bez deště, teploty přes den kolem deseti stupňů. V pondělí 27. listopadu ráno v půl sedmé ukazoval teploměr v Kamýcké č.2 v přízemí na severní straně 10 stupňů! Stejný charakter počasí byl i v úterý 28. a ve středu 29. listopadu. Ve čtvrtek 30. listopadu se mírně ochladilo, teploměr ráno v sedm ukazoval 3 nad nulou, zataženo, značná inverze.

PROSINEC 2006:

První prosincový den připadl na pátek. Ráno byly tři nad nulou, obloha zatažená, trochu foukal studený vítr, inverze. Víkend byl sice o něco chladnější než předcházející dny, ale teploty se stále držely, a to i v noci, nad nulou. V pondělí 4. prosince bylo po ránu tři nad nulou, trochu foukal vítr, zataženo, ale jinak docela příjemně. Stejný charakter počasí byl i v úterý 5. prosince. Ve středu 6. prosince se začalo oteplovat. Ráno v sedm bylo 8 nad nulou, obloha zatažená. Ve čtvrtek 7. prosince bylo ráno 6 nad nulou, obloha zatažená, neuvěřitelné teplo na toto roční období. Stejný charakter počasí byl i v pátek 8. prosince. Víkend odpovídal předcházejícím dnům, v sobotu odpoledne a v neděli dopoledne si lehce zapršelo. V pondělí 11. prosince se ochladilo, ráno v sedm byla nula, v televizi hlásili na horách sníh. První letošní! Jenže v úterý 12. prosince se opět oteplilo a sníh na horách roztál. Teploměr ráno v Kamýcké 2 ukazoval pět nad nulou, celý den lehce přšlo. Ve středu 13. prosince nepršelo, ale jinak bylo jako předcházející den, teploty přes den kolem pěti stupňů. Ve čtvrtek 14. prosince ukazoval teploměr ráno v sedm 4 nad nulou, obloha zatažená, odpoledne mírně protrhaná. V pátek 15. prosince sice teploměr ukazoval po ránu dva nad nulou, ale mírná námraza prozrazovala, že v noci muselo být lehce pod nulou. Přes den ale bylo relativně teplo, asi šest stupňů. Noviny psaly, že letošní zima je nejteplejší za posledních 160 let. O víkendu se začalo ochlazovat. V pondělí 18. prosince bylo ráno v sedm nula stupňů v noci muselo mírně mrznout (zamrzlé kaluže), obloha zatažená. V úterý 19. prosince jsem se sice zapomněl podívat po ránu na teploměr, ale cestou do práce bylo jasné, že je tepleji než předcházející den, v noci že nemrzlo (kaluže nebyly pokryty ledem), a že je docela příjemné bezvětrí. Ve středu 20. prosince byly po ránu tři stupně nad nulou, obloha zatažená. Ve čtvrtek 21. prosince ukazoval teploměr ráno v sedm v Kamýcké 2 pět nad nulou, v noci lehce přšlo, zima nikde. Dokonce pět nad nulou ukazoval teploměr po ránu v pátek 22. prosince. Tyto relativně teplé dny v poledne dosahovaly až sedmi nad nulou. Vánoční svátky jsme prožili na blátě. Trochu se ochladilo až na druhý sváteční den, v úterý 26. prosince. Ve středu 27. prosince, kdy jsem šel do práce, bylo po ránu jedna pod nulou, na cestě mírná námraza, sníh ale žádný. Jeden pod nulou a námraza se udržely i přes den. Pěkně mrzlo ve čtvrtek 28. prosince. Už v sedm ráno ukazoval teploměr 4 pod nulou, již několik dní trvá nepříjemná inverze, obloha zatažená. Lidé si stěžují na nevyspalost, únavu a takovou tu tupost z které se nemohou dostat. Nejsem na tom lépe. V pozdní odpoledne začalo značně sněžit, mohlo napadnout tak 5 cm (sněžilo po celé republice), ale v pátek ráno 29. prosince byl jeden stupeň nad nulou a do práce jsme šli v pěkné břečce. Poslední dva dny v roce se opět začalo oteplovat. Silvestr byl teplý, na blátě a v noci si lehce zapršelo.

2) ZE ZASEDÁNÍ RADY A ZASTUPITELSTVA MĚSTA:

Z 1. jednání Rady zastupitelstva 5. ledna 2006:

Rada města (RM) schválila dohodu o ukončení nájmu k budově gotického hradu v Litoměřicích čp. 265, číslo parcely č. 66, objektu čp. 68, číslo parcely 64/1 a části objektu Hrádku (sál), čp. 281/6b č. parcely 68/1 a souběžně garáže na parcele č. 64/1, se Severočeskou galerií výtvarného umění Litoměřice.

RM schválila uzavření veřejnoprávní smlouvy Města Litoměřice na úseku projednávání přestupků s obcemi Libochovany, Křešice a Žalhostice.

RM schválila smlouvu o dílo s Architektonickým studiem Hýsek, spol. s r. o. na vypracování Urbanistické studie kasáren Dukelských hrdinů se zapracováním připomínek ing. Palána, po vypracování průzkumů a rozborů tyto předložit komisi rozvoje města a následně Radě města pro zadání podmínek studie.

RM schválila finanční příspěvek ve výši 10.000,-Kč z rozpočtové rezervy Města pro oddíl šermu Tělovýchovné jednoty Slavoj Litoměřice na částečnou úhradu nákladů účasti Michala Čupra na mistrovství světa v šermu, které se koná v dubnu 2006 v Jižní Koreji.

RM schválila užití znaku Města Litoměřice na materiálech konference České společnosti pro bez- výkopové technologie, která se bude konat v Litoměřicích.

RM uložila komisi výchovy, vzdělání a sportu zpracovat analýzu a Radě města předložit návrh pravidel pro přidělování finančních příspěvků za účelem podpory sportovců reprezentujících Litoměřice na světových soutěžích.

Z 2. jednání Rady města 17. ledna 2006:

Rada města (RM) schválila předložený návrh smlouvy o spolupráci při tvorbě pořadů a vysílání kabelové televize s firmou Provizi s. r. o. Litoměřice.

RM schválila použití znaku Města Litoměřice na pohlednici s litoměřickými motivy pro žadatele Františka Kopeckého s tím, že 50 kusů bude bezplatně darováno Městu Litoměřice.

RM schválila uzavření veřejnoprávní smlouvy Města Litoměřice na úseku projednávání přestupků s obcemi Ploskovice, Třebušín a Kamýk.

Z 1. jednání zastupitelstva města 26. ledna 2006:

Zastupitelstvo města (ZM) schválilo rozšíření stávajícího portfolia u České obchodní banky (ČSOB) Asset Management, a.s. o částku 45 miliónů korun.

Starosta L. Chlupáč informoval, že se ve dnech 22. až 24. ledna 2006 zúčastnili v Rakousku exkurze týkající se geotermální energie.

Mgr. Červín upozornil na nebezpečnost ulic v Litoměřicích. V den zasedání ZM (26. ledna) byl v 7:30 hodin v ulici Na výsluní přepaden a okraden školák osmé třídy. Případ šetří policie. Mgr. Červín poprosil o posílení policejních hlídek v těchto místech.

Ze 4. jednání Rady města 16. února 2006:

Rada města (RM) revokovala své usnesení ze dne 29. března 2001 bod č. I/4 a schválila nově předložený návrh podmínek poskytování dotací na zřízení solárního ohřevu TUV.

- a) Příspěvek bude poskytnut pouze tomu žadateli, který vytápí rodinný dům nebo byt v osobním vlastnictví ekologickým způsobem (plynové, elektrické, tepelným čerpadlem) případně uzavře smlouvu o přechodu vytápění z uhlí na výše uvedený ekologický způsob vytápění a tuto přestavbu dokončí před nebo současně s dokončením instalace solárního ohřevu TUV.
- b) Nárok na příspěvek pouze žadateli, který je majitelem domu, případně bytu a nemovitost užívá pouze k vlastnímu bydlení nebo bydlení příbuzných v pokolení přímém (rodiče, děti).
- c) Maximální výše příspěvku 40.000,-Kč dle prokázaných nákladů (faktura).
- d) Minimální aktivní plocha kolektorů 3 metry čtvereční.
- e) Souhlasné stanovisko Správy Chráněné krajinné oblasti České středohoří a odboru ŠkaPP Městského úřadu Litoměřice.
- f) Projednání se stavebním úřadem MěÚ Litoměřice (stavební povolení nebo ohlášení stavebních úprav - kolaudace nebo kontrola instalace odborem Životního prostředí).

Nezbytnou podmínkou poskytnutí dotace je uzavření smlouvy s městem, kontrolní zápis odporu Životního prostředí o provedení instalace solárního ohřevu TUV nebo předložení kolaudace stavby a prokázání výše vynaložených nákladů.

RM schválila poskytnutí finančního příspěvku ženskému pěveckému sboru Cantica Bohemica ve výši 5.000 (5 tisíc) Kč,- z rozpočtové rezervy města na pořádání koncertu dne 24. března 2006 v divadle K. H. Máchy v Litoměřicích u příležitosti 5. výročí založení sboru.

RM schválila poskytnutí finančního příspěvku z rozpočtové rezervy města ve výši 8.000,- Kč Mgr. Ing. Janě Stefanikové na výstavu lidové architektury Litoměřicka, která se bude konat v prostorách muzea v Litoměřicích v měsících srpen - září.

RM neschválila výše jmenované finanční příspěvek na odbornou brožuru k výstavě lidová architektura na Litoměřicku - cca 40 stran při nákladu 1 000 výtisků.

RM schválila poskytnutí finančního příspěvku ve výši 3.000,- Kč Severočeské filharmonii Teplice na pořádání koncertu v Litoměřicích v rámci 42. ročníku festivalu Ludwiga van Beethovena, který se koná ve dnech 25. května až 22. června 2006 v Ústeckém kraji.

RM schválila poskytnutí finančního příspěvku z rozpočtové rezervy města na rok 2006 ve výši 3 000,- Kč panu Pavlu Hlušíčkovi na vydání CD s názvem Modrá naděje.

RM schválila uzavření veřejnoprávní smlouvy Města Litoměřice na úseku projednávání přestupků s obcí Brozany.

Z 2. jednání Zastupitelstva města 9. března 2006:

Zastupitelstvo města (ZM) schválilo smlouvy o dotaci na provoz koupaliště s Tělovýchovnou jednotou (TJ) Slavoj Litoměřice na rok 2006, 2007 a smlouvu o zřízení předkupního práva k nemovitostem v areálu koupaliště v Litoměřicích se zpracováním připomínek členů ZM.

ZM schválilo realizaci nátěru konstrukce zimního stadiónu v Litoměřicích včetně přidělení finančních prostředků. Dále schválilo, na základě doporučení finančního výboru (FV), rozpočtová opatření ze dne 15. února 2006 (vyjma bodu č. 1d) části ošetření konstrukce střechy zimního stadiónu.

ZM schválilo záměr prodeje pozemků z majetku České republiky - MBV st. Podnik v likvidaci, Litoměřice, a to podle předloženého návrhu.

ZM uložilo starostovi města podat žádost ministerstvu obrany České republiky (MO ČR) o převod nepotřebného majetku.

Ze 6. zasedání Rady města 16. března 2006:

Rada města (RM) schválila zapůjčení automobilu Městského úřadu pro Základní školu Litoměřice, U stadionu 4 pro dopravu na jazykovou soutěž cizích jazyků v Mostě.

RM schválila předložené znění vyjádření ke studii limitů těžby šterkopísku na Litoměřicku a potvrzuje své nesouhlasné stanovisko k těžbě vyjádřené usnesením RM č. IV./2 ze dne 20. 1. 2004 a usnesením Zastupitelstva města č. II./1 ze dne 29. 1. 2004.

RM doporučila schválit návrh na splátkový kalendář na zakoupení nového traktoru ZETOR PROXIMA 7441.

RM požádala finanční výbor při Zastupitelstvu města o projednání žádosti Římskokatolické farnosti - děkanství u Všech svatých Litoměřice o poskytnutí finančního příspěvku na rekonstrukci kostela Všech svatých.

Ze 7. jednání rady města 28. března 2006:

Rada města (RM) schválila smlouvu s I. M. Rothbauerem na vypracování plánu územního systému ekologické stability krajiny.

RM schválila výši příspěvku obcím na náklady za dojíždění dětí do mateřských škol Litoměřice:

- a) U předškolních dětí a dětí rodičů pobírajících sociální příplatek ve výši 914,-Kč
- b) U dětí ostatních rodičů ve výši 564,-Kč

RM schválila finanční příspěvek z rozpočtové rezervy ve výši 10.000,-Kč Ateliéru Miřejovice, zastoupeným Arnoldem Richtermem, na nákup výtvarného materiálu pro žáky z Litoměřic (soukromá malířská škola).

RM schválila povolení konání svodu zvířat kynologickou jednotou České republiky v rámci akce mezinárodní výstavy psů NORD BOHEMIA CANIS, která se bude konat ve dnech 20 až 21. května 2006.

Z 8. jednání rady města dne 11. dubna 2006:

RM schválila finanční příspěvek ve výši 20.000,-Kč pro Dance & Aerobic Center Artep Litoměřice na účast soutěže Mistrovství světa ve sportovním aerobiku a fitness, které se bude konat 17 až 21. května 2008 v Kijevě. Příspěvek bude hrazen z rozpočtové rezervy města.

RM schválila uzavření smlouvy o dílo mezi Městem Litoměřice a panem Pavlem Míkou, akademickým sochařem, Pobělohorská 3153/3a, Praha 5 na akci - Restaurátorské práce na barokním portálu čp. 56, Krajská ulice, Litoměřice.

RM schválila použití znaku města Litoměřic v tiskových materiálech souvisejících s koncertem Severočeské filharmonie Teplice konaným 9. června v rámci festivalu Ludwiga van Beethovena.

RM vzala na vědomí o zvolení MUDr. Miroslava Jiráka do předsednictva Asociace českých a moravských nemocnic.

Z 9. zasedání Rady města 27. dubna 2006:

RM schválila bezúplatný zábor veřejného prostranství pro firmu Nedomysleno, s.r.o. za účelem pořádání akce Fotbal pro dětské domovy dne 17. května 2006 na Mírovém náměstí v Litoměřicích.

RM schválila uzavření smlouvy s firmou SANAP, s.r.o. na akci Litoměřice, oprava hřbitovných zdí.

RM schválila uzavření smlouvy mezi Městem Litoměřice a akademickým sochařem Liborem Pisklákem, Havlíčkova 13, Litoměřice, na akci Vytvoření kamenné kašny s bronzovými chrličí na Kostelním náměstí, Litoměřice.

RM schválila umístění předzahrádek sloužících k občerstvení pouze v termínu od 1. dubna do 31. října příslušného roku.

RM schválila smlouvu o dílo JURIS LTM s. r. o. - oprava památníku obětem 2. světové války na hřbitově v Litoměřicích.

RM schválila částku za úhradu nákladů dětí dojíždějících do základních škol v Litoměřicích z okolních obcí ve výši 5 000,- Kč.

RM schválila zřízení mateřské školy pro děti s odkladem školní docházky včetně výdejny jídla na základní škole Lingua Universal Litoměřice od 1. září 2006.

Z 10. jednání Rady města 11. května 2006:

Rada města (RM) schválila předání krytu civilní obrany včetně materiálu (movité věci) v nemovitosti č. 1853 v katastrálním úřadu Pokratice oprávněnému z věcného břemene, kterým je HZS Ústí nad Labem.

RM schválila ostrahu Kasáren Dukelských hrdinů v Litoměřicích bezpečnostní agenturou ARGUS, spol. s.r.o., se sídlem Praha 9, Ocelářská 799 do 31. srpna 2006 (kasárna byla zrušena a předána do majetku města).

RM schválila smlouvu o dílo na protipožární úpravy ocelové konstrukce Domu kultury v Litoměřicích s firmou J. Seidl a spol. s. r. o. Dvůr Králové nad Labem.

RM schválila smlouvu o dílo s firmou DUOSTAV s. r. o. Litoměřice na rekonstrukci sociálního zařízení v kině Máj. Z tohoto důvodu bude kino asi na měsíc mimo provoz.

RM schválila zvýšení odměny pro kronikáře Města Litoměřice dle předloženého návrhu Smlouvy o dílo.

Z 11. zasedání Rady města 25. května 2006:

Rada města (RM) schválila příspěvek společnosti FALCO, Dolní Týnec, ve výši 5 tisíc Kč z rozpočtu Ochrana životního prostředí (OŽP) v rámci ekologické výchovy.

RM doporučila Zastupitelstvu města vyčlenit finanční prostředky z rozpočtu města na opravu komunikací 28. října, Odboje a Kosmonautů.

RM doporučila Zastupitelstvu města projednat žádost o příspěvek pro Městskou nemocnici na zakoupení harmonického skalpelu.

Ze 4. mimořádného jednání Zastupitelstva města Litoměřic z 1. června 2006:

Zastupitelstvo města (ZM) schválilo využití již schválených finančních prostředků k stavebně technickému zhodnocení objektu čp. 447, ulice Topolčianská, Litoměřice, přesto, že dosud nebyl ukončen bezúplatný převod této nemovitosti na Město Litoměřice dle Usnesení vlády č. 1010 ze dne 17. 8. 2005.

ZM vzalo na vědomí rezignaci člena Zastupitelstva města Litoměřice Antonína Terbera (ODS), který se z důvodu změny trvalého bydliště vzdal svého mandátu ke dni 19. května 2006.

Z 12. jednání Rady města z 13. června 2006:

RM schválila změnu jízdního řádu na lince B městské autobusové dopravy v Litoměřicích s platností od 1. července 2006.

RM schválila bezúplatné převzetí zařízení skateparku pod mostem přes Labe v Litoměřicích a převzetím pověřuje odbor správy majetku města a odbor územního rozvoje města. RM pověřila Technické služby města (TSM) Litoměřice údržbou skateparku od data převzetí uvedeného zařízení Městem Litoměřice.

RM schválila zvýšení kapacity školní družiny příspěvkové organizace základní školy Litoměřice v ulici U stadionu 4.

RM schválila bezúplatné zapůjčení (výpůjčku) altánku na Střeleckém ostrově Příspěvkové organizaci - Knihovna K. H. Máchy Litoměřicích za účelem uspořádání soutěžní přehlídky regionálních amatérských a poloprofesionálních skupin „RockKalich 2006“ dne 7. července 2006.

RM schválila výpůjčku altánku na Střeleckém ostrově Lucii Tyclerové, Daliborova 18, Litoměřice, koordinátorce uměleckého projektu „D.I.Y.“ za účelem uspořádání uměleckého workshopu – projektu „Udělej si sám“ ve dnech 30. 6.-1.7.2006.

RM doporučila zastupitelstvu města (ZM) schválit poskytnutí finanční dotace ve výši 200.000 Kč pro Tělovýchovnou jednotu (TJ) Slavoj Litoměřice na odstranění následků povodní na tenisových kurtech.

RM uložila pořadateli 12. ročníku festivalu „Litoměřický kořen“ konaného ve dnech 30. června a 1. července 2006 Agentuře Modrý z nebe, aby o konání festivalu informovala veřejnost prostřednictvím médií a informovala Městskou policii a Policii ČR a zároveň zabezpečila pořadatelskou službu po dobu konání akce.

RM uložila OSBH vyvěsit nabídku na pronájem nebytových prostor bývalých Kasáren Dukelských hrdinů v Litoměřicích.

RM vzala na vědomí informaci o konání politického shromáždění dne 29. června 2006 v Jiráskových sadech v Litoměřicích.

Z 5. jednání Zastupitelstva města 22. června 2006:

Zastupitelstvo města (ZM) schválilo převod movitých věcí tvořících vybavení krytu civilní obrany, který se nachází v nemovitosti čp. 1853 v k. ú. Pokratice (pod objektem Družba) na oprávněného z věcného břemene práva užívání krytu.

ZM schválilo úplné prominutí poplatků ze vstupného pro Kynologickou jednotu České republiky, Základní organizaci Litoměřice, z poplatkové povinnosti za akci Mezinárodní výstava psů NORD BOHEMIA CANIS, konané ve dnech 20 a 21. května 2006.

ZM schválilo smlouvu mezi městem Litoměřice a Tělovýchovnou jednotou (TJ) Slavoj Litoměřice, jejímž předmětem je poskytnutí dotace ve výši 2 milióny 300 tisíc Kč,- za účelem obnovy víceúčelového hřiště v areálu koupaliště na Písečném ostrově v Litoměřicích.

ZM jmenovalo a zvolilo Lenku Jindřichovou, Annu Vodákovou a Jaroslavu Petanovou soudními přísedícími Okresního soudu v Litoměřicích na dobu 4 let.

Ze 14. jednání Rady města 13. července 2006:

RM pověřila ředitelku Městských kulturních zařízení Litoměřice uzavíráním smluv a vybíráním poplatků za zábor veřejného prostranství pro stánkový prodej v době konání Vinobraní.

Rada města (RM) schválila konání Vinobraní, zábor veřejného prostranství a výši vstupného 100,-Kč/dospělý a 30,-Kč/dítě do 150 cm a zároveň navrhovaný systém financování Vinobraní. Zároveň uzavírání smluv o sponzoringu a reklamě na akci Vinobraní pod hlavičkou Města Litoměřice a na jeho účet.

RM schválila využití Ronda na parkánech před sochou K. H. Máchy za účelem konání dvou divadelních představení 19. července 2006 od 11.00 hodin a od 22.00 hodin v rámci 1. ročníku divadelního festivalu Litoměřické divadelní třídění.

RM schválila uzavření smlouvy mezi Městem Litoměřice a firmou Strabag, a.s. Terezín na akci Litoměřice - oprava ulic 28. října, Odboje a Kosmonautů.

RM schválila poskytnutí finančního příspěvku z rezervy města ve výši 10 tisíc Kč Občanskému sdružení přátel Českého středohoří v Bílce pod Milešovkou na přípravu publikace České středohoří.

RM schválila uzavření veřejnoprávní smlouvy na úseku projednávání přestupků mezi obcí Drahozub a Městem Litoměřice.

Z 15. jednání rady města 25. července 2006:

RM schválila dodatek č. 2 - prodloužení smlouvy o výkonu funkce odborného lesního hospodáře pro ing. Václava Komárka.

RM schválila vítěze výběrového řízení, firmu S-BAU Bohemia, Litoměřice, a zároveň schválila uzavření smlouvy mezi Městem Litoměřice a firmou S-BAU Bohemia Litoměřice na akci Vybudování dětského hřiště Pohoda, Litoměřice.

RM schválila uzavření smlouvy mezi Městem Litoměřice a ing. Arch. Jarkovským, Litoměřice, na akci Parkové úpravy plochy za hradbami U hvězdárny - PD ve třech cenových variantách realizace, a to do 16, 19 a 26 miliónů Kč včetně DPH.

RM doporučila Zastupitelstvu města schválit vstup Města Litoměřice do občanského sdružení Místní akční skupina České středohoří.

RM doporučila organizátorům akce Severní vítr 2006 učinit organizační opatření tak, aby hudební produkce trvala maximálně do 24 hodin dne 5. srpna 2006 a co nejméně omezovala obyvatele v přilehlé obytné zóně.

RM vydala nařízení Města Litoměřice č. 8/2006 o zákazu vstupu do lesů z důvodů zvýšeného požárního ohrožení lesních porostů s účinností okamžikem vyhlášení. (neobyčejně velké sucho).

Ze 16. jednání Rady města 10. srpna 2006:

Rada města (RM) schválila účast Města Litoměřice v projektu Rozvoje kvalifikace v oblasti udržitelného rozvoje v Ústeckém kraji a zároveň schvaluje vytvoření jednoho pracovního místa v rámci realizace tohoto projektu.

RM schválila provedení stavebních úprav ze strany Města v budově Sovova 2/480 Litoměřice za finanční spoluúčasti nájemce - LINGUA UNIVERSAL - soukromá základní škola s.r.o. ve výši dorovnaní ceny díla nad 500 tisíc Kč,-. Finanční plnění ze strany Města bude z výsledku hospodaření - zisku (výsledovky) OS BH. Smlouva o dílo bude uzavřena mezi zhotovitelem a Městem Litoměřice a bude vypracován dodatek k nájemní smlouvě s ohledem na schválení financování stavebních úprav.

RM schválila poskytnutí finančního příspěvku ve výši 6 tisíc Kč,- na výroční koncert a 9 tisíc Kč na vánoční koncert z rozpočtové rezervy města Litoměřice na rok 2006 pro Pěvecké sdružení litoměřických učitelů.

RM schválila poskytnutí finančního příspěvku 10 tisíc Kč,- na Mistrovství České republiky ve fotbale 2006 z rozpočtu komise výchovy, vzdělání a sportu při RM.

RM vydává Nařízení č. 9/2006, kterým se ruší Nařízení č. 8/2006 o zákazu vstupů do lesů. Toto Nařízení nabývá účinnosti okamžikem vyhlášení z důvodů naléhavého obecného zájmu: Pro velké vedra hrozil vznik požárů.

Z 17. mimořádného jednání rady města 11. srpna 2006:

Rada města po projednání zrušila své usnesení č. III./2 ze dne 10. srpna o zrušení výběrového řízení na akci úpravy ploch U Hvězdárny v Litoměřicích.

Z 18. jednání Rady města 24. srpna 2006:

Rada města (RM) schválila uzavření smlouvy mezi Městem Litoměřice a firmou SANAP, s.r.o., Litoměřice na akci Obnova soustavy mostku přes rameno řeky Labe a uzavření smlouvy mezi Městem Litoměřice a firmou DAPS, v.o.s., Litoměřice na akci Oprava komunikace Pobřežní, Litoměřice.

RM schválila bezúplatné zapůjčení (výpůjčku) altánku na Střeleckém ostrově pro Sdružení Rómů České republiky - ulice Stránského 2030/36, Litoměřice za účelem uspořádání Dětského hudebního festivalu 26. srpna 2006.

RM schválila vydání brožury o srpnových událostech 1968 (vstup vojsk Varšavské smlouvy 21. srpna 1968 a následná dvacetiletá okupace sovětskou armádou ? do roku 1989) na Litoměřicku Vojenským sdružením rehabilitovaných a uvolnění částky 11 tisíc Kč,- z rozpočtové rezervy města a ukládá Odboru kultury, školství a sportu realizovat tisk 300 kusů.

RM schválila uvolnění částky ve výši 20 tisíc Kč,- z rozpočtové rezervy na rok 2006 za účelem podpory provozování lodní dopravy na Labi v Litoměřicích, která bude poskytnuta Ivu Kalvasovi, IČ: 640 03 914 v rámci smlouvy o zajištění reklamy.

RM opravila usnesení č. I/5 ze dne 25. července 2006 takto:

„RM schvaluje uzavření smlouvy mezi Městem Litoměřice a ing. Arch. Jarkovským, Litoměřice na akci Parkové úpravy plochy za hradbami U Hvězdárny - PD ve třech cenových variantách realizace, a to do 16, 21 a 26 miliónů Kč,- včetně DPH.“

Z 19. jednání Rady města 4. září 2006:

Rada města (RM) schválila finanční příspěvek ve výši 15. tisíc Kč z rozpočtové rezervy města na rok 2006 na prezentaci neziskových organizací pořádanou v rámci kampaně Třicet dní pro neziskový prostor.

RM schválila finanční příspěvek ve výši 15 tisíc Kč,- pro Sport JUDO 8. základní škole Litoměřice na účast na Mistrovství Evropy ve dnech 7. až 11. září 2006 v Estonsku.

Ze 7. jednání Zastupitelstva města z 14. září 2006:

Zastupitelstvo města (ZM) schválilo znění Strategického plánu rozvoje města Litoměřice s připomínkou ing. Jana Hrkala a zavazuje se k jeho naplnění.

ZM schválilo rozšíření portfolia u České obchodní banky (ČSOB) Zaset Management, a. s. o částku 20 miliónů Kč.

ZM schválilo:

- A) Podíl na projektu Svatostánek českého vinařství ve výši 22 milionů 500 tisíc korun, tzn. 15 procent z celkové ceny díla včetně DPH (Daně z přidané hodnoty) v případě získání dotace z fondů Evropské unie (EU).
- B) Uvolnění částky ve výši 3 a půl milionu korun z rozpočtové rezervy města na rok 2006 za účelem financování projektové dokumentace.

ZM schválilo uvolnění částky ve výši 941.046,- Kč včetně DPH (podíl na základě Smlouvy o sdružení za účelem zajištění kanalizace a ČOV (čistírny odpadních vod) v lokalitě Želetice, p. č. 4794/8, uzavřené dne 31. prosince 2004) na odstranění stávající havárie retenční nádrže z rozpočtové rezervy Města Litoměřice.

ZM schválilo prominutí místního poplatku ze vstupného pro Český svaz chovatelů, okresní organizaci Litoměřice za akci - 10. výstava drobného hospodářského zvířectva na výstavišti Zahrada Čech, konané ve dnech 21. až 22. října 2006.

ZM schválilo uvolnění částky 1 milion 200 tisíc korun z rozpočtové rezervy Města na opravu areálu letního kina na Sřteleckém ostrově.

ZM vzalo na vědomí uvolnění finančních prostředků (dotace) na základě šetření Krajského úřadu Ústeckého kraje a rozhodnutí Ministerstva kultury na opravu letního kina ve výši 1 milion 728 tisíc korun. Podmínkou finanční podpory je to, že je poskytována pouze na řešení dílčích projektů při souběžném financování celkové obnovy záplavami poškozeného majetku.

Z 8. mimořádného jednání Zastupitelstva města 5. října 2006:

ZM schválilo uzavření smluv o poskytnutí dotací z prostředků Státního fondu rozvoje bydlení těmto subjektům zasažených povodní v dubnu 2006: MELL Incest s.r.o., IČO: 25447769 ve výši 422 583,-Kč, Společenství vlastníků jednotek čp. 1824 v Litoměřicích, IČO: 25490435 ve výši 399 328,-Kč, AM Corporation, s.r.o., IČO: 25444981 ve výši 200 000,-Kč a Zdeňku Rösslerovi, Pobřežní 975/12, 412 01 Litoměřice ve výši 200 000,-Kč.

ZM schválilo snížení neinvestiční dotace (ÚZ/ORG 06016/6367) ve výši 350.000,- Kč pro občanské sdružení Naděje a použití těchto prostředků na nákup osobního automobilu ve výši 350.000,-Kč (ÚZ/ORG 06009/6300). Osobní automobil zakoupí Město Litoměřice, přičemž občanskému sdružení Naději bude předáno do užívání na základě smlouvy, ve které bude stanoveno, že veškeré náklady spojené s provozem automobilu bude hradit naděje.

ZM schválilo navýšení příspěvku z rozpočtové rezervy města pro Diakonii Českobratrské církve evangelické na mzdy zaměstnanců Domu pro matku a dítě ve výši 100.000,-Kč.

ZM schválilo žádost města Dapitan o uzavření rezoluce mezi Městem Litoměřice a Dapitanem na Filipínách. Město Litoměřice a město Dapitan jsou od data předání rezoluce sesterskými městy.

ZM pověřilo starostu města podpisem rezoluce o sesterských městech mezi Litoměřicemi a Dapitanem na Filipínách.

Z 21. zasedání Rady města 12. října 2006:

Rada města (RM) schválila přidělení a uzavření Smlouvy o budoucí smlouvě o nájmu na NP Hvězdárny v areálu Lahvárny bývalého městského pivovaru, o velikosti 80,48 čtverečních metrů v ulici Krajská, čp. 57, pro pana Pavla Flandera, Novobranská 137/5, Litoměřice, budoucího nájemníka uvedeného nebytového prostoru. Nájemné je stanoveno na výši 1050,-Kč za metr čtvereční za rok. Termín plateb nájemného započne termínem kolaudace dotyčného objektu se zpracováním podmínky do nájemní smlouvy o možnosti regulace ceny nájmu dle rozhodnutí Rady města o plošném zvyšování nájmu za NP na území města.

RM schválila finanční příspěvek pro sportovní klub (SK) GT Litoměřice pro pořádání Mistrovství České republiky ve skocích na trampolíně žactva z kapitoly rozpočtu na granty pro výkonnostní sport odboru Školství, kultury a sportu (ŠKaSPP) na rok 2006 ve výši zůstatku.

RM schválila dar ve výši 5000,-Kč z rozpočtové rezervy města pro Centrum sociální pomoci Litoměřice na pořádání dobročinné akce ve prospěch mentálně postižených dětí CSP Litoměřice.

Z 1. ustavujícího jednání zastupitelstva města Litoměřic 7.listopadu 2006

(Dům kultury, od 16.00 hodin)

Seznam zvolených členů Zastupitelstva města (ZM) Litoměřic:

KSČM:

PaedDr. Zdeněk Dušek
František Kadeřábek
Václav Knotek
Ludmila Punčochářová

ODS:

Mgr. Ladislav Chlupáč
MUDr. Pavel Kejř
Ing. Ivan Palán
Mgr. Karel Krejza
MUDr. Petr Kubec
Luděk Veselý
Ing. Ivo Elman
Ing. Radek Lončák MBA.
Ing. Milan Grmela
Martina Soldatková

Sdružení nezávislých kandidátů Sport a zdraví:

Mgr. Petr Hermann
MUDr. Miroslav Jiránek
Mgr. Václav Červín
Ing. Petr Kvapil

ČSSD:

MUDr. Hassan Mezian
MUDr. Roman Záhora
Ing. Vladimír Kestřánek
PhDr. Jan Štíbr

Strana drobných živnostníků a podnikatelů:

MUDr. Pavel Zámečník
Eduard Hamele
Oldřich Lachman

KDU-ČSL:

Jiří Landa
MUDr. Jan Zbořil

Za odstoupeného kandidáta Strany drobných živnostníků a podnikatelů MUDr. Pavla Zámečníka postoupil MVDr. Jiří Vomáčka, který odstoupil a byl nahrazen Jaroslavem Tvrdíkem.

Za odstoupeného kandidáta Strany drobných živnostníků a podnikatelů Oldřicha Lachmana postoupil Vlastimil Chovaneček.

Zastupitelstvo města Litoměřic za volební období 2006 až 2010 po složení slibu a ověření mandátu jednotlivých členů ZM:

I. Volí:

1. Mgr. Ladislava Chlupáče uvolněných starostou města Litoměřic
2. Ing. Ivana Palána na funkci uvolněného 1. místostarosty města Litoměřic
3. pana Jiřího Landu na funkci uvolněného 2. místostarosty města Litoměřic
4. Jaroslava Tvrdíka na funkci uvolněného 3. místostarosty města Litoměřic
5. za členy Rady města Litoměřic MUDr. Pavla Kejře, Mgr. Karla Krejzu, Ing. Radka Lončáka MBA., pana Vlastimila Chovanečka a Mgr. Václava Červína.
6. Ing. Petra Kvapila předsedou finančního výboru při Zastupitelstvu města.
7. PaedDr. Zdeňka Duška předsedou kontrolního výboru při Zastupitelstvu města.

II. stanovuje:

1. počet 3 uvolněných místostarostů města Litoměřic.
2. počet členů rady města Litoměřice na 9 členů.

Z 1. jednání Rady města 14. listopadu 2006:

RM schválila zahájení jednání ve věci vydávání pravidelného periodika Litoměřic a s tím spojených dalších činností.

RM zřizuje s účinností od 1. ledna 2007 odbor správy bytového hospodářství Městského úřadu Litoměřice.

RM zřizuje tyto komise:

Komise při RM:

- majetková
- zdravotní a sociální
- sportu (podkomise - výchovy a vzdělávání)
- kultury a cestovního ruchu
- bytová
- územního rozvoje (podkomise - regenerace měst památkové rezervace - doprava)
- letopisecká
- životního prostředí
- likvidační a škodní
- zdravých měst

RM na návrh tajemníka Městského úřadu ing. Radka Löwyho jmenuje vedoucím odboru sociálních věcí a zdravotnictví Městského úřadu Litoměřice ing. Martina Vebera a to s účinností od data odchodu do starobního důchodu současné vedoucí odboru paní Libuše Melenové.

Z 2. jednání Zastupitelstva města 23. listopadu 2006:

Obecné úkoly pro starostu a místostarosty.

V rámci své resortní působnosti kontrolují plnění úkolů uložených Radou a Zastupitelstvem, zodpovídají za přípravu podkladů pro jednání Rady města a Zastupitelstva města v svěřených oblastech, odpovídají na dotazy členů Zastupitelstva města, zajišťují vztahy s veřejností, kontrolují sestavování rozpočtu v oblastech jim svěřených a dále i hospodaření podle schváleného rozpočtu. V rámci své působnosti a v souladu s přijatým příkazem o podpisovém právu, podepisují písemnosti zasílané jiným subjektům, případně podepisují smlouvy v rámci přesně vymezených kompetencí a v souladu s usnesením rady a příslušných interních nařízení. Dále vyřizují stížnosti a petice občanů směřované vůči svěřeným příspěvkovým organizacím a jejím ředitelům. Dohlížejí na investiční akce, iniciují žádosti o granty a dotace a kontrolují jejich využívání.

Konkrétní oblasti svěřené působnosti:

Starosta - Mgr. Ladislav Chlupáč:

- oddělení útvar interního auditu a kontroly
- oddělení obrany a krizového řízení
- Městská policie
- zástupce Města při jednání se Severočeskou vodárenskou společností a.s.
- jednání v rámci projektu geotermálního vrtu
- jednání v rámci projektu gotického hradu a bývalého pivovaru
- zástupce Města při jednání s Hospodářskou a sociální radou.

Místostarosta - Ing. Ivan Palán

- odbor územního rozvoje města
- odbor dopravy a silničního hospodářství
- bytové hospodářství
- Příspěvková organizace:
- Centrální školní jídelna
- Městská kulturní zařízení
- Knihovna Karla Hynka Máchy
- Dům dětí a mládeže
- Základní umělecká škola
- zástupce Města v rámci Svazu měst a obcí
- zástupce Města v rámci Sdružení obcí pro plynofikaci LABSKÉ ÚDOLÍ I.
- zástupce Města v dozorčí radě DZCL a.s.
- zástupce Města při jednáních se spol. Výstavy s.r.o. v oblasti areálu Zahrady Čech
- zástupce Města při jednání s Hospodářskou a sociální radou

Místostarosta - Jiří Landa:

- odbor školství, kultury, sportu a památkové péče
- odbor sociálních věcí a zdravotnictví
- ekonomický odbor
- organizační složka Jídelna důchodců
- zastupování Města při jednáních se SONO
- zastupování Města při jednáních s regionální rozvojovou agenturou
- jednání v rámci projektu domova důchodců
- Příspěvková organizace:
- Městská nemocnice - dozorčí rada
- Základní školy
- Centrum srdíčko
- Zastupování města v Euroregionu Labe
- Kontakt s neziskovými organizacemi
- Zastupování Města ve Sdružení měst a obcí pro real. kanal. mikroreg. Litoměřice

Místostarosta - Jaroslav Tvrdík:

- odbor životního prostředí
- odbor správy majetku města
- organizační složka Lesního hospodářství
- Příspěvková organizace:
- Technické služby Města (problematika čistoty města a městské zeleně)
- Městská sportovní zařízení
- Mateřská škola
- MAS České středohoří
- Prevence kriminality-jednotlivé projekty a dotační tituly
- Zástupce Města na valné hromadě DZCL a.s.

Úkoly v rámci samostatné působnosti pro *neuvolněného zastupitele Mgr. Petra Hermanna* jsou na úseku:

- zástupce Města jako politik projektu Zdravé město a MA 21
- zástupce Města v rámci Svazu historických sídel Čech, Moravy a Slezska
- metodická spolupráce v oblasti školství a kultury s příslušnými místostarosty
- kontakt s neziskovými organizacemi

Z 3. jednání Zastupitelstva města 14. prosince 2006:

Zastupitelstvo města (ZM) na svém zasedání schválilo mimo jiné jednací řád ZM Litoměřice, rozpočtové provizorium na období do schválení rozpočtu roku 2007, podání žádosti o převod částí pozemků k.ú. Pokratice, potřebných pro výstavbu komunikace v rámci stavební akce „**Litoměřice - Sídliště RD - Pod Bílou Strání**“ a prominutí poplatku z prodlení u dlužníků nájemného z bytů s tím, že při 100% úhradě aktuální dlužné částky na nájmu a službách spojených s užíváním bytu, do 30.6.2007, upustí Město Litoměřice od povinnosti zaplatit tyto poplatky z prodlení, vyjma případu, kdy dluh na nájmem je k datu přijetí tohoto usnesení vymáhán již v rámci vykonávacího (exekučního) řízení. Prominutí platí i pro případy, kdy dlužník sjedná do 31.3.2007 splátkový kalendář splatný do 31.12.2007 a dlužník splátkový kalendář dodrží. Toto usnesení platí pro aktuální dlužné nájemné vzniklé do 31.12.2006.

Ze 3. jednání Rady města 21. prosince 2006:

Rada města (RM) schválila prodej zemědělského kolového traktoru Zetor 4340 za cenu znaleckého posudku+DPH (132 tisíc 804,-Kč+DPH).

RM schválila přijetí sponzorského daru ve výši 100 tisíc Kč od firmy B.H.S.BOHEMIA a.s., Praha s určením na správu městských lesů, zejména zalesnění, čištění lesa a zajišťování krmiva pro zvěř v zimním období.

RM schválila uzavření smlouvy mezi Městem Litoměřice a firmou N+N-konstrukce a dopravní stavby Litoměřice, s.r.o, Nerudova 2215, Litoměřice, na akci Oprava komunikace Litoměřická kotlina po povodni.

RM schválila uzavření smlouvy mezi Městem Litoměřice a firmou Gepard, s.r.o., V Ráji 919, Pardubice na akci Dodávka 2 kusů IP kamer pro sledování prostoru garáží.

RM schválila uzavření dodatku č. 1 k nájemní smlouvě o nájmu nebytových prostor ze dne 18.2.2004 uzavřené mezi Městem Litoměřice a Oblastním muzeem v Litoměřicích, příspěvková organizace.

RM schválila prodloužení nájemní smlouvy o jeden rok s Českou republikou - Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových k objektu budovy čp. 2023, ulice U Katovny, postavené na parcele číslo 1300/2 v katastrálním útvaru Litoměřice (objekt zdravotního střediska a lékárny) a zároveň schvaluje prodloužení podnájemních smluv se současnými podnájemci také o jeden rok.

RM schválila poskytnutí sponzorského daru ve výši 4.950,-Kč pro Oblastní muzeum v Litoměřicích.

RM schválila poplatek na parkovišti U hvězdárny (kryté stání) ve výši 1000,-Kč za měsíc.

RM odvolala všechny členy dozorčí rady Městské nemocnice k datu 31. prosince 2006 a jmenovala k datu od 1. ledna 2007 za členy dozorčí rady Městské nemocnice Jiřího Landu, ing. Radka Lončáka MBA, ing. Antonína Kučeru, MUDr. Petra Jilicha, MUDr. Viktora Jenšovského.

3) K U L T U R A:

LEDEN 2006:

Pocta Václavu Jindřichu Veitovi k 200. výročí jeho narození:

Ve čtvrtek 19. ledna se v divadle K. H. Máchy uskutečnil komponovaný pořad, slavnostní koncert Pocta V. J. Veitovi k 200. výročí jeho narození. Oslavy začaly již ve 12.00 hodin v Salva Guardě slavnostním obědem za přítomnosti vzácného hosta, přímého potomka skladatele V. J. Veita a architekta (stavitele divadla) J. Gaubeho, univerzitního profesora, dr., ing. Martina Friedricha z Technické univerzity v Grazu. Dále byli přítomni místostarosta P. Hermann, tajemník MěÚ ing. R. Löwy, kulturní referentka MěÚ M. Dětinská a kronikář města O. Doskočil. Hlavním chodem byla kachna. V 15.00 hodin se konalo přijetí u starosty města Mgr. L. Chlupáče za stejné účasti jako u oběda a starostky obce Libochovany Ivany Sklenářové. Následoval odjezd na hřbitov k hrobu V. J. Veita, kde byly položeny květiny a potom do Řepnice (obec Libochovany), místa Veitova narození, kde byly položeny květiny k pamětní desce odhalené před deseti lety k 190. výročí Veitova narození. Potom se konal návrat do divadla, ale ještě před jeho vchodem byly položeny květiny k Veitově bustě.

V předsálí divadla se pak v 17.00 hodin konala malá vernisáž výstavy o Veitově životě a díle na které hovořil O. Doskočil. Ve vlastním divadelním sále potom starosta Města Litoměřic L. Chlupáč přivítal vzácného hosta M. Friedricha. Ten následně předal Městu Litoměřice posmrtnou masku V. J. Veita, jež bude zdobit interiéry divadla. Ale i další dokumenty o Veitovi, včetně dokumentů dotýkajících se strýce M. Friedricha a vnuka V. J. Veita, architekta a grafika Rudolfa Veita (1892 - 1979), jenž byl absolventem litoměřického gymnázia.

Potom starosta Chlupáč hovořil o Litoměřickém kvartetu, jež v 60. letech propagovalo Veitovu hudbu a přivítal posledního žijícího člena kvarteta pana Laudu. Za již nežijící členy kvarteta pak vyzval přítomné k minutě ticha. Litoměřické kvarteto v 60. letech hodně nahrávalo pro ústecký rozhlas. Nahrávky se dochovaly, bylo z nich sestaveno CD jež se ten večer v divadle prodávalo.

Večer pokračoval slavnostním koncertem, který zahájil Roman Pallas (šéf divadla) Variací pro klavír (1831). Následovalo 6 písní, op. 15 - Lied, - Klage, - Brennende liebe, - Lied, - Zigeunerlied, - Das vergissmeinnicht (Petr Matuszek - baryton, Markéta Dvořáková - mezzosoprán, Roman Pallas - klavír). Vyvrcholením byla Slavnostní mše, op. 44 (zkrácená verze) - Kyrie, - Gloria, - Credo, - Sanctus, - Agnus Dei, v přednesu třicetičlenného Smlíšeného sboru Konzervatoře v Teplicích (15 děvčat, 15 chlapců) za dirigování litoměřického rodáka, absolventa Teplické konzervatoře a sbormistra Jiřího Pakandla.

Na závěr se konal malý raut.

Článek o slavnostní večeru přinesl Deník Litoměřicka v den konání:

Deník Litoměřicka, čtvrtek 19. ledna 2006, roč. XIV/16, s. 12.

Před dvěma sty lety se narodil V. J. Veit

Josef Németh

Litoměřice - Přesně před dvěma sty lety se v Řepnici na Litoměřicku narodil hudební skladatel Václav Jindřich Veit. Dnes v 17 hodin bude ve foyeru Divadla Karla Hynka Máchy v Litoměřicích uspořádána vzpomínka na tohoto hudebního skladatele, označovaného muzikology jako jednoho z předchůdců tvorby Bedřicha Smetany.

Václav Jindřich Veit komponoval české obrozenecké písně, smyčcová kvarteta, overture, symfonie i mše a vedle Škroupa, Kittla či Měchury se stal jedním z tvůrců předsmetanovského období u nás. Již jako absolvent litoměřického gymnázia složil svou první kantátu, tehdy ji věnoval litoměřickému biskupovi.

Přestože Václavu J. Veitovi ještě během studia na gymnáziu zemřeli oba rodiče, studium na gymnáziu úspěšně dokončil a vystudoval dokonce práva. Po studiích pracoval na pražském magistrátě, začal skládat svá první kvarteta a to je období, kdy se začala naplno rozvíjet jeho tvorba.

V roce 1862 onemocněl skladatel těžkou plicní chorobou, které o dva roky později podlehl. Ještě předtím však zakoupil dům v Litoměřicích (na litoměřickém náměstí, dnešní prodejně potřeb pro motoristy) a v roce 1863 uspořádal své poslední veřejné vystoupení, které bylo součástí odhalení busty současníka K. H. Máchy Josefa Emanuela Hilschera. Při odhalení busty se hrála Veitova Slavnostní kantáta. Před svou smrtí skládal Veit svoji poslední mši, ta však zůstala nedokončená, přestože ji skladatel skládal zřejmě sám pro sebe. Vdova po V. J. Veitovi Luisa Veitová v jejich společném domě založila hudební školu, která si získala věhlas a ve své době její certifikáty měly platnost po celém Rakousku.

Litoměřickému skladateli se po jeho smrti dostalo významné památky. V roce 1904 mu byl v parku Josefa Klecanského, bývalého krajského hejtmana, dnes parku prof. Blumentritta, postaven monumentální pomník. Ten však byl v roce 1938 po okupaci odstraněn a ztratil se.

„Záminkou pro odstranění památníku bylo, že ohrožuje bezpečnost dopravy. Já se však domnívám, že důvod jeho odstranění byl ryze politický, neboť Veit spolupracoval s českými intelektuály. Tehdejším mocipánům byl zřejmě nepohodlný pro své vlastenecké aktivity. Angažoval se například při lámání kamene na Řípu pro stavbu Národního divadla, když napsal kantátu pro stočlenný mužský sbor, nazvanou Na Prahu", tvrdí litoměřický historik Oldřich Doskočil.

Část pomníku, přesněji busta, se našla až v osmdesátých letech. Zrestauroval ji akademický sochař Vítězslav Mudruňka a busta byla umístěna¹⁾ u vchodu do divadla Karla Hynka Máchy, kde stojí dodnes.

Václav Jindřich Veit zemřel 16. 2. 1864 ve svém domě a je pohřben na litoměřickém hřbitově. Jeho hrob zdobí monumentální pomník. I ten však postupem času začal chátrat a zrestaurovat jej nechal na své náklady počátkem devadesátých let přímý potomek V. J. Veita, rakouský univerzitní profesor Martin Friedrich, který na dnešní vzpomínce bude rovněž osobně přítomen.

1) Bustě byl pořízen zcela nový fundament a celý projekt byl zaplacen městským magistrátem. K slavnostnímu odhalení došlo 14. září 1999.

Z projevu O. Doskočila při vernisáži výstavy o V. J. Veitovy v Divadle K. H. Máchy:

Dámy a pánové,

- dnes, 19. ledna, je tomu právě 200 let, co se v Řepnici, dnes součásti obce Libochovany, narodil hudební skladatel Václav Jindřich Veit, vedle Škroupa, Měchury a Kittla, předchůdce Bedřicha Smetany.

- Na této malé výstavce o Václavu Jindřichu Veitovy o něm nebudu hovořit jako o skladateli. To přenechám povolanejším při vlastním koncertě. Zde bych chtěl jenom upozornit na některé objekty a díla vztahující se k jeho životu a odkazu v Litoměřicích.

- Už objekt ve kterém se nacházíme, toto divadlo K. H. Máchy, úzce souvisí s rodem Veitových potomků. Otevřeno bylo 18. prosince roku 1822, postaveno podle návrhu otce klasicistních Litoměřic Josefa Gaubeho. Pokračovatelem v otcově díle byl syn Ignatz Anton Gaube, z jeho odkazu připomeňme budovu litoměřické reálky, dnes základní školy v ulici Na valech. Jeho dcera Marie si vzala jednoho z deseti dětí Václava Jindřicha Veita, Lea Veita. Jejich syn Rudolf Veit se nakonec stal architektem, ale především grafikem v technice leptu. Dnes zde vítáme jeho synovce, univerzitního profesora, PhDr., ing. architekta Martina Friedricha, jenž je zároveň přímým potomkem (tuším že dvakrát pra-) Václava Jindřicha Veita.

- Jestliže jsem hovořil o budově divadla, pak symbolickým spojením obou rodů (byť v budoucnosti) je busta skladatele V. J. Veita před hlavním vchodem do divadla. Autorem této busty byl tehdy osmadvacetiletý sochař Alois Rieber.

- Busta je ovšem pouze torzem monumentálního Veitova pomníku odhaleného v roce 1904 v tehdejších sadech bývalého krajského hejtmána Josefa Klecanského, dnes parčíku profesora Ferdinanda Blumentritta v místech před budovou hlavní pošty. Autorem architektonického návrhu byl roudnický rodák Antonín Helmessen.

- Odhalení pomníku bylo velkou slávou, pomník financovalo Město. Přítomna byla ještě vdova po skladateli, jež v Litoměřicích provozovala soukromou hudební školu. Certifikát absolventů platil po celém Rakousku a byl vysoko ceněn. Škola byla v budově na severní straně náměstí, tam co je dnes mototechna. Odhalení pomníku byl přítomen i sochař Antonín Rieber, ale i vnuk V. J. Veita Rudolf Veit, který se stane architektem a grafikem. V té době pubertální chlapec netušil, že se Rieber stane po vzniku republiky profesorem na Německé technice v Praze a jeho profesorem při studiu architektury a že k němu bude docházet na kreslení aktů.

- Na svém místě si pomník dlouho nepobyl. Po záboru českého pohraničí německou armádou byl pomník odstraněn. Skladatel Veit byl německé národnosti a tak přímý politický důvod se hledal těžko. Oficiální zdůvodnění německých úřadů tehdy znělo: Pomník překáží ve výhledu a ohrožuje bezpečnost silničního provozu. Celou anabázi odstraňování pomníku popisuje velmi barvitě ve svých pamětech Veitův vnuk, architekt a grafik Rudolf Veit, jež mám k dispozici díky profesoru M. Friedrichovi.

- Osobně se domnívám, že na Veitovi dobovým vládcům vadilo, že Veit patřil k těm Němcům, kteří spolupracovali v kulturní oblasti s Čechy a dokonce podporovali jejich národnostní snahy. Za všechny příklady uvádím jeden: Když se na hoře Říp lámal kámen pro stavbu Národního divadla v Praze, napsal Veit pro tuto příležitost skladbu pro stočlenný mužský sbor s názvem Na Prahu. Skladba měla svoji premiéru na Řípu v den odvozu základního kamene.

- Z pomníku se dochovalo jen torzo, busta skladatele Veita. Zasluhou Města Litoměřice, na jeho náklady, bylo toto zrestaurováno akademickým sochařem - restaurátorem MgA. Vítězslavem Mudruňkou, byl pořízen zcela nový fundament a znovu v roce 1999 bylo torzo (busta) reinstalováno u hlavního vchodu do divadla, což pokládám za velice zdařilý a šťastný kulturní počín a znovu cítím potřebu vyslovit představitelům tohoto města vřelé díky.

- Na počátku 60. let Veita začíná zužovat plicní choroba. V roce 1862 proto přesídluje do Litoměřic, krátce zde působí jako předseda soudu. Zde také skládá svoji poslední, nedokončenou mši.

- Litoměřicům se také dostalo té cti, že poslední Veitovo veřejné vystoupení se konalo v tomto městě. Stalo se tak u příležitosti odhalení bronzové busty romantického básníka, litoměřického rodáka a současníka K. H. Máchy, jenž většinu svého života prožil v Itálii, kde také předčasně, obdobně jako Mácha, zemřel, Josefa Emanuela Hilschera. Autorem busty byl profesor vídeňské Akademie Karl Radnitzky. Při této události byla zpívána Veitova Slavnostní kantáta a to za skladatelovi přítomnosti.

- Hilscherova busta byla odhalena v nice nad Jezuitskými schody v jezuitské ulici. Byla zde až do roku 1952, potom byla z nepochopitelných důvodů odstraněna a dnes ji bohužel musíme pokládat za nezvěstnou. Na její místo byla ve stejném roce osazena barokní socha sv. Jana Nepomuckého, jež byla původně situována na litoměřickém mostě.

- Václav Jindřich Veit zemřel ve svém domě v Litoměřicích 19. února roku 1864. Pohřben byl na litoměřickém hřbitově. Jeho hrob zdobí monumentální pomník s Veitovým portrétem v lunetě (bronz - autora se mi bohužel nepodařilo dohledat), jenž nějakým "nedopatřením" nebyl doposud ukraden jako se tomu stalo u jiných pomníků s kovovými fragmenty. Pomník s postupem let ovšem započal chátrat.

- Na počátku 90. let 20. století ho na vlastní náklady nechal opravit jeho přímý potomek M. Friedrich. Upozornil tak nejen na význam Veitův, ale i na potřebu záchrany dalších hrobů, což se také díky pochopení litoměřického magistrátu stalo a byla tak zahájena jejich koncepční záchrana.

Děkuji za pozornost.

Z vystoupení starosty Města Litoměřice L. Chlupáče o Litoměřickém kvartetu:

- Po 15 let se scházeli 1x týdně a těšili se z krásné komorní hudby a připravovali se na to, aby se mohli podělit se spoluobčany našeho města stejně tak jako to bývalo za dob jejich otců.

- Hráli ve složení:

1. Rudolf Polák - první housle
2. Miroslav Lauda - druhé housle
3. Bohumír Klos - viola
4. Bohumil Bok - violoncello

- První koncert se konal 27. března 1947.

Po celou dobu své existence mělo Litoměřické kvarteto v repertoáru mj. Antonína Dvořáka, Josefa Suka, Heydna, Čajkovského, je to nepřeborná řada světových i českých skladatelů.

Litoměřické kvarteto natáčelo v 60. letech 20. století pro ústecký rozhlas. A je velké štěstí, že se tyto nahrávky v archivu dochovaly.

- Významné místo v repertoáru měly skladby námi dnes připomínaného Václava Jindřicha Veita, které právě Litoměřické kvarteto znovu oživilo v hudebním světě. Z Veitova díla Litoměřické kvarteto nejvíc proslavil Kvartet d-moll, opus 3. V roce 1957 totiž Litoměřické kvarteto vyhrálo krajskou soutěž kvartet. Jako vítězové krajské soutěže se zúčastnili v únoru roku 1958 celostátní soutěže v Turnově, kde hráli právě tento kvartet d-moll, opus 3. A získali 1. cenu!!! Přítomní, včetně poroty, právě zásluhou Litoměřického kvarteta slyšeli poprvé skladbu v té době zapomenutého skladatele Václava Jindřicha Veita.

- Litoměřické kvarteto ukončilo svoji činnost v roce 1962.

- Z Litoměřického kvarteta již dnes nejsou mezi námi:

1. Rudolf Polák, zemřel v roce 1962.
2. Bohumil Klos, zemřel v roce 1977
3. Bohumil Bok, zemřel v roce 1992

Prosím, abychom minutou ticha uctili jejich památku.

- Ale mezi námi je člen kvarteta pan Miroslav Lauda.

Dovolte, abych mu jménem Vás všech poděkoval a stiskl mu ruku.

Z proslovu Romana Pallase před vlastním koncertem:

Z jeho církevních skladeb vyniká mše, jíž zaslíbil se Bohu za své uzdravení z těžké nemoci, slavnostní mše z roku 1856, když před tím již při nemoci svého synka Emanuela apeloval - ač marně - na dobrotu Nejvyššího třemi motety.

"Se svou mší jsem v mnohém velmi spokojen, ač ovšem není to ještě ideál, který jsem si o mši utvořil! Člověk zůstává přece jen člověkem a nemůže podati více, než čeho se mu od Boha dostalo. Jsem si však toho vědom, že jsem učinil, co jsem mohl. Mše jest sice slavnostní, není však příliš dlouhá. Gloria a Credo končí nepřilíš dlouhou fugou. Také kontrapunktu jest v ní dosti, také však hojně kantilén. Nepsal jsem tuto mši v běžném slohu nyní obvyklém, nýbrž ve slohu Händlově a Mendelssohnově a jsem velmi zvědav na dojem, jež zbudí."

Tolik Veit o své skladbě. Poprvé byla tato mše realizována v Praze 25. července roku 1857, podruhé o rok později v koncertu Společnosti hudebních umělců (society) v Praze 29. března 1858.

Když v novinách neví co dělá ta druhá ruka:

V sobotní příloze deníků Bohemia (Vltava-Labe-Press, a.s.) vyšel 4. února článek vlastivědného charakteru o V. J. Veitovi. Při jeho četbě nemohl zasvěcený čtenář věřit svým očím. Autor si zde posteskl, že výročí Veita prošlo bez povšimnutí, ale byli tu i další věcné nepřesnosti. Přitom oblastní mutace těchže novin, Deník Litoměřicka (viz výše) věnoval výročí a slavnostnímu večeru značnou pozornost. Stačilo se zeptat v litoměřické pobožce. To oprávněně rozladilo představitele Města Litoměřice.

Městský úřad Litoměřice, Odbor školství, kultury, sportu a památkové péče, Pekařská 2, proto zaslal ústecké redakci následující dopis:

VLTAVA-LABE-PRESS, a.s.
Divize SEVER
Klíšská 25
400 01 Ústí nad Labem

Značka: 407/06/Ška/Dě
Vyřizuje: Dětinská/188

Litoměřice 3. února 2006

Vážená redakce,

dosti nás překvapil článek uveřejněný v sobotní příloze vašeho deníku, který napsal pan Pavel Koukal k 200. výročí narození Václava Jindřicha Veita. V článku bylo uvedeno, že tento hudební skladatel byl zapomenut a nikdo si na toto výročí nevzpomněl.

Město Litoměřice ve spolupráci s obcí Libochovany zorganizovalo vzpomínkovou akci a tato akce proběhla dne 19. 1. 2006 (v den narození hudebního skladatele) v divadle Karla Hynka Máchy v Litoměřicích.

K tomuto výročí vyšly ve vašem deníku články, které upozorňovaly nejen na významnost této osobnosti ve své době, ale informovaly občany o zamýšlené celé akci. V divadle byly hrány i zpívány jeho díla a starosta Města Litoměřice spolu se starostkou obce Libochovany měli tu čest přivítat přítomného potomka hudebního skladatele, který neváhal přijet vzdát svůj hold svému prapředkovi až z Rakouska.

Ani vzpomínaná busta skladatele se zcela neztratila, jak bylo mylně uvedeno, odstraněna nebyla po válce, ale naopak před válkou v roce 1938. Samotná busta byla nalezena a na náklady Města Litoměřice zrestaurována a již celých 10 let¹⁾ zdobí prostory před vstupem do divadla K. H. Máchy.

I obec Libochovany se hlásí ke svému rodákovi, který se narodil v Řepnici. Jak jsme již výše uvedli, byla celé akci přítomna starostka obce a spolu se starostou Města Litoměřice a potomkem skladatele panem ing. dr. Martinem Friedrichem položila květiny u jeho rodného domu²⁾, kde byla před deseti lety umístěna pamětní deska. Květiny byly položeny i u jeho hrobu na litoměřickém hřbitově a u busty před vstupem do divadla.

Nečekáme, že by vaše redakce uvedla mylný článek na pravou míru, ale domníváme se, že vaše redakce by měla před uvedením takovýchto článků si zjistit u místních poboček, zda se článek zakládá na pravdě. Každý litoměřický redaktor by vás byl schopen informovat o tom, že ani Město Litoměřice, ani jeho rodná obec, na genia své doby nezapomněly.

Helena Bitrichová
vedoucí odboru

Marie Dětinská
kulturní referent

1) Busta byla před divadlem znovuodhalena v roce 1999.

2) Rodný dům se nedochoval, deska je umístěna na hospodě, kde kdysi rodný dům stál.

Reakce redakce přílohy na dopis:

V sobotní příloze Deníku Litoměřicka - SD Magazin (víkendová příloha Deníků Bohemia) vyšel 4. března na straně 8 následující článek.

Litoměřicko nezapomnělo
Text a foto Pavel Koukal

Dne 4. 2. 2006 jsme si v článku k 200. výročí narození hudebního skladatele Václava Jindřicha Veita posteskli, že bylo v Čechách téměř zapomenuto.

Litoměřice spolu s Libochovany (jejichž součástí je jeho rodná Řepnice) však nezapomněly. Stejně jako před deseti lety (kdy byla ve dvorním traktu za litoměřickým divadlem nově instalována skladatelova nadživotní busta a v Řepnici obnovena pamětní deska)¹⁾ uspořádaly 19. ledna 2006 v Máchově divadle vzpomínkovou akci, které se zúčastnil vedle starostů obou obcí i jeden ze skladatelových potomků ing. dr. Martin Friedrich z rakouského Grazu a věnoval jim skladatelovu posmrtnou masku. Na programu slavnostního večera byla Veitova pěvecká i instrumentální díla v podání studentů pražské²⁾ konzervatoře, pietní akty proběhly i v Řepnici a na litoměřickém hřbitově.

1) Busta byla znovuodhalena v roce 1999.

2) Nešlo o studenty pražské, ale teplické konzervatoře.

Článek je doprovázen fotografií busty V. J. Veita před divadlem s textem: Pomník hudebního skladatele Wenzela Heinricha Veita byl poprvé slavnostně odhalen dne 29. června 1904. Autorem busty je akad. sochař A. Rieber, secesní architekturu navrhl A. Helmessen; škoda, že se nezachovala stejně jako socha.

Kruh přátel hudby: V polovině sezóny 2005/6:

Čeští barokní sólisté, Bennowitzovo kvarteto, pěvecký recitál litoměřické pěvkyně Jany Červinkové, vánoční koncert hudebního tělesa Musica Bohemica a recital violoncelisty Jiřího Bárty. To byl program první poloviny letošní sezóny (od září do prosince 2005) Kruhu přátel hudby (KPH) v Litoměřicích, jež působí při Městských kulturních zařízeních a jehož sídlo a koncerty, které pořádá, jsou v Městském divadle Karla Hynka Máchy. Předsedou KPH je MUDr. Vladimír Valta (O něm více např. DOSKOČIL, O., Krajina Litoměřicka a Českého středohoří v proměnách malířských slohů 19. a 20. století (do roku 1945), oddíl Miscellanea - Překladatel a spolupracovník litoměřického muzea MUDr. Vladimír Valta, edice Malíři Litoměřicka sv. 5, Praha - Litoměřice 2000, s. 118 - 122). Koncerty navštěvuje 80 až 90 lidí, většinou členů KPH. Abonomá pro ně činilo na právě probíhající sezónu 500,- Kč. Aktivních členů má KPH 90 (to znamená, že zaplatili příspěvek a jsou zasilány programy).

Sezónní program KPH vždy čítá osm komorních vystoupení v divadle a do předplatného je zahrnut i zahajující koncert Litoměřického varhanního léta, jež má své zázemí v katedrále sv. Štěpána prvomučedníka. Předplatitele v druhé polovině sezóny čekají ještě čtyři koncerty. Poslední akci, na níž KPH participoval, byl vzpomínkový večer k 200. výročí narození skladatele V. J. Veita ve čtvrtek 19. ledna 2006.

Portréty a krajiny v akvarelech Antonína J. Levého (1845 - 1997):

Oblastní muzeum Litoměřice vystavovalo (bez vernisáže) kolekci akvarelů pod názvem Portréty krajiny v akvarelech Antonína J. Levého (1845 - 1897) zapůjčenou z Regionálního muzea v Teplicích. Výstava trvala od 24. ledna do konce února. Malíř a kreslíř architektur, krajinář, ilustrátor časopisů a encyklopedických děl v 80. a 90. letech 19. století Antonín Josef Levý se narodil 29. března ve Wolfsthalu v Dolním Rakousku. V letech 1856 až 1865 studoval reálné gymnázium v Lokti a Jáchymově, 1867 až 1872 Akademii výtvarných umění v Praze (ateliér prof. J. M. Trenkwalda), 1872 až 1878 na Královské výtvarné akademii v Mnichově (ateliér prof. Raaba, Lindenschmidta a Seitze), 1878 až 1880 působil jako asistent na I. vyšším reálném gymnáziu v Praze, 1880 až 1897 pak působil jako profesor kreslení na Reálném německém gymnáziu v Teplicích, kde také 28. září roku 1897 zemřel. K němu více: TOMAN, P., Slovník československých výtvarných umělců, II. díl (L-Ž), Praha 1950, s. 233-34.

Jan Smetana v SGVU Litoměřice:

Pod názvem Energie: Světlo a hmota (obrazy), se ve čtvrtek 23. února 2006 v 17.30 hodin konala vernisáž výstavy Jana Smetany v Severočeské galerii výtvarného umění Litoměřice, příspěvkové organizace. Úvodní slovo přednesla pracovnice (vedoucí odborného oddělení) litoměřické galerie PhDr. Eva Neumannová, jež svoji disertační práci psala o J. Smetanovi a která je rovněž autorkou katalogu. Vernisáže se zúčastnila vdova paní Smetanová. Výstava trvala do 9. dubna 2006.

Ohlas v tisku:

Deník Litoměřicka, pátek 24. února 2006, roč. XIV/47, s. 18.

Galerie ukáže Jana Smetanu

Ivo Chrástecský

Litoměřice - První letošní výstava začala v Severočeské galerii výtvarného umění v Litoměřicích. Má název "Energie: světlo a hmota" a představuje oleje Jana Smetany, jehož jméno je nejčastěji uváděno v souvislosti se Skupinou 42. Podle autorky výstavy, vedoucí odborného oddělení litoměřické galerie Evy Neumannové, si výstava nebere za cíl suplovat průřez Smetanovým dílem, nýbrž mapuje krajní inspirační a tvůrčí momenty, mezi nimiž se odehrává dobrodružství autorovy tvorby.

"Na jedné straně je to pevný tvar, chladně budovaní konstrukce, na straně druhé to je unikátní mlhovina vesmírných hlubin, prchavost měnlivého světla. Na jedné straně robustní hmota personifikující sílu energie na první pohled, na straně druhé jemné lazury barev a rozptýleného světla, plné částic pouze tušené energie," přiblížila návštěvníkům včerejší vernisáže svůj pohled na výtvarnickovo dílo autorka výstavy.

Zajímavý je podle Neumannové také původ Jana Smetany. Mezi jeho předky byl starosta Nechanic, od něhož se větvil rod, v němž nalezneme i hudebního skladatele Bedřicha Smetanu. Mezi přáteli umělce byl spisovatel Bohumil Hrabal i akademik profesor Jiří Kotalík, bývalý ředitel Národní galerie. "A ač byli velcí přátelé, nikdy mu neuspořádal výstavu," přidala další zajímavost Eva Neumannová.

Významná byla i Smetanova pedagogická činnost, když šestnáct let působil na Akademii výtvarných umění v Praze. V roce 1967 se stal vedoucím ateliéru pro figurální a krajinářskou malbu na pražské AVU, o rok později byl jmenován řádným profesorem. Dva roky zastával funkci proděkana. Mezi jeho žáky patřili například Ivan Komárek, Richard Konvička, Jana Kremanová či Jiří Novosad. Jan Smetana zemřel v Praze ve svých 79 letech 6. dubna 1998.

Výstava jeho děl v SGVU v Litoměřicích potrvá do 9. dubna.

Článek je doprovázen fotografií s popiskem: Autorkou výstavy děl Jana Smetany je vedoucí odborného oddělení Severočeské galerie výtvarného umění v Litoměřicích Eva Neumannová.

Foto: Karel Pech.

Klub českých turistů se představuje (v muzeu):

V Oblastním muzeu Litoměřice se ve čtvrtek 2. března v 16:30 hodin konala vernisáž výstavy s názvem Klub českých turistů se představuje. Na výstavu zapůjčilo např. pražské ústředí Klubu (díky ing. Petru Bořilovi) fotografie rozhleden, řadu materiálů zapůjčili pražští a litoměřičtí turisté (např. dokumenty a sbírky turistických odznaků).

Kurátorkou výstavy byla PhDr. Ludmila Růženecká z litoměřického muzea. Prostory muzea už dlouho neviděly tak velkou účast při vernisáži. Výstava trvala do 1. května.

Kurátorka výstavy PhDr. L. Růženecká mi dodala následující text: Výstava KČT v Oblastním litoměřickém muzeu představuje na řadě panelů informace o počátcích turistického hnutí u nás, dále vznik litoměřického turistického oddílu a jeho působení včetně mnoha aktivit, jako byly například téměř čtyři desítky padesátikilometrových litoměřických pochodů a novoroční pochody na Radobýl.

Seznamuje s historií zápočtových cest, je zde k vidění řada diplomů, odznaků, turistických známek, štítků na turistické hole, cestovní deníky s fotografiemi, mapy a turistické publikace, kolekce fotografií rozhleden ing. Petra Bořila z Mariánských Lázní. Na několika tabulích je možné seznámit se s historií značení cest pro pěší i pro cyklisty i lyžaře. Archivní materiály poskytli především Václav Frydrych a Milan Schneller, který od roku 1999 vede Klub cestovatelů. Na zahájení byl přítomen předseda ústecké sekce Klubu českých turistů pan Rychnovský, o současném stavu KČT promluvil pan Zykmond z pražského ústředí KČT.

Dějiny Klubu český turistů v Litoměřicích (do roku 1945):

Klub českých turistů, založený v roce 1880 v Praze, vznikl jako protiváha germanizačních snah německých turistických organizací. Tento motiv se plně projevil i při založení organizace Klubu českých turistů v Litoměřicích v roce 1920. Jeho zakladatelem a hlavním funkcionářem byl profesor českého gymnázia Karel Klouček, který pro organizovanou turistiku získal další zájemce mezi členy profesorského sboru gymnázia. Organizační odbor Klubu českých turistů patřil do Dolnolabské župy se sídlem v Terezíně.

Při založení si Klub vytyčil dva základní úkoly. Předně orientovat místní obyvatelstvo i návštěvníky Českého středohoří na trasy a místa potvrzující původní české rázy krajiny. Proto vedle rozvinutého již označení tras německými organizacemi, provádělo značkování vlastní. Tak jedním z prvních značení bylo vyznačení stezky K. H. Máchy. Dále se Klub českých turistů zaměřil intenzivně na turistickou činnost. Každou sobotu či neděli vycházeli členové na půldenní turistické putování, někdy kombinované s vlakovým zájezdem.

Tak např. se seznámili s Kokořínským údolím, Dubským Švýcarskem, s hrady a zámky Čech. Často členové Klubu navštěvovali české turistické kluby v blízkých i vzdálených místech s cílem vzájemného sblížení menšinových turistických organizací. Obzvláště dobré kontakty udržovali litoměřičtí turisté s turisty libereckými, které vedl Dr. Šrámek.

Koncem dvacátých a počátkem třicátých let se Klubu podařilo zorganizovat i zahraniční zájezdy do Jugoslávie, Francie, Itálie, Holandska, Belgie. V roce 1937 byl poslední zahraniční zájezd do skandinávských zemí.

Záborem českého pohraničí německou armádou Klub zanikl i když samo župní město Terežín a další odbory přešly na dobu války do Pražské župy.

Z uvedených údajů je zřejmé, že Klub českých turistů v Litoměřicích sehrál až do zaboru města pozitivní úlohu a že se nepřipojil k celostátní linii spolupráce Klubu českých turistů s Němci.

Po válce obnovoval Klub českých turistů svoji činnost a to již v květnu 1945, kdy 15. května 1945 vydalo ústředí Klubu českých turistů svým oběžníkem pokyny pro další činnost a to zejména ke značkování, k vyloučení závadných osob kolaborujících v době okupace s Němci, ke zjištění obětí fašismu a k zajištění předválečného majetku Klubu. Dva měsíce poté ? 18. července 1945 ? byl vydán dekret k převzetí majetku německých turistických organizací do vlastnictví Klubu československých turistů.

Místem jednání Severočeské župy se 6. října 1945 stal turistický objekt na Ještědu u Liberce. Zde se dohodla vzájemná spolupráce a rozdělení působnosti.

Ohlas v tisku:

Deník Litoměřicka, středa 8. března 2006, roč. XIV/57, s. 14

Výstava o turistech je svým způsobem poměrně unikátní

(tuc)

Litoměřice - Svě brány otevřela neobyčejná výstava v Oblastním muzeu v Litoměřicích. Veřejnosti se zde totiž podrobně představuje Klub českých turistů (KČT).

"Dílčí výstavy v tomto oboru se občas konají, ale podobný rozměr je unikátem," konstatovala Ludmila Růženecká, kurátorka výstavy z litoměřického muzea. KČT byl založen v roce 1888. První zmínky týkající se litoměřické odnože jsou k mání od roku 1920.

V prostorách muzea jsou k vidění historické dokumenty, turistické odznaky a známky, široká plejáda nejrůznějších štítků na hole, starší časopisy či kroniky.

Podstatnou část tvoří fotografie zapůjčené nejen od zdejších turistů. K jednomu z vrcholů výstavy bezesporu patří sbírka fotografií Petra Bořila, na nichž je zachycena více než desítka rozhleden z celé České republiky. Výstava bude zpřístupněna v prostorách muzea v budově staré radnice v Litoměřicích až do května.

Zapomenutý český spisovatel F. Vinkler (1839 - 1899)

* Pracovnice Muzeum Prostějovska Marie Dokoupilová se mne telefonicky zeptala, zda v našem muzeu nemáme něco o Františku Vinklerovi (1839 Bílovice - 1899 Plzeň). Jmenovaný měl dát v r. 1868 podnět k organizování prvního tábora lidu pod Řípem a nějaký čas působit v Litoměřicích. Prozatím jsem se s touto osobností nesetkal v nějakých pramenech a tak jsem M. Dokoupilovou požádal, aby mi zaslala co se o něm ví a že snad časem něco objevím. Obdržel jsem článek s názvem *Jiskry, z nichž vzešel plamen*, z nichž vzešel plamen jenž vyšel in: *Stráž lidu*, Prostějov, 26. ledna 1972.

Jiskry, z nichž vzešel plamen

-pb-

Málokdo ví, že v malé vesničce Bílovice na Prostějovsku se narodil dnes již zapomenutý český spisovatel František Vinkler (1839 Bílovice - 1899 Plzeň).

František Vinkler navštěvoval od roku 1848 obecnou školu v Bílovicích. Na mladého chlapce velice zapůsobily přeměny, které se tehdy udály na našich vesnicích (r. 1848 zrušena robota). Protože byl František nadaným žákem, doporučil ho místní učitel František Trnka na slovanské gymnázium v Olomouci, po jehož ukončení studoval práva ve Vídni a v Praze.

Již jako student byl František Vinkler literárně činný, přispíval do českých časopisů a redigoval některé politické časopisy, z nichž nejvýznamnější byl pokrokový *Boleslavan*. Vinkler byl stoupencem mladočeské strany a jejím horlivým agitátorem. Po úředním zastavení *Boleslavana* založil r. 1864 v Praze *Svobodu*, která však byla v krátké době rovněž zakázána a Vinkler byl za své demokratické názory, uveřejňované v tisku, stíhán a odsouzen rakouskými úřady k devíti měsícům těžkého žaláře.

V roce 1865 byl Vinkler jmenován tajemníkem okresního úřadu v Mělníku, kde si svým pokrokovým smýšlením získal velkou důvěru a popularitu českého pracujícího lidu. V roce 1868 dal podnět pořádání prvního tábora lidu pod Řípem, jenž vyvrcholil ve velikou celonárodní slavnost a odkud vyšla bojovná rezoluce za práva českého lidu. Za svého pobytu v Mělníku redigoval Vinkler dlouhou řadu let politické čtrnáctideníky *Mělničan* a *Pšovan*. František Vinkler přeložil do češtiny mnoho francouzských a německých divadelních her. Psával pod pseudonymem *Vlastimil Venkryl*.

Snad by se nad těmito řádky měli zamyslet bílovští občané a uvážit, zda by si tento pokrokový spisovatel - jejich rodák, nezasloužil v Bílovicích pamětní desku. Třeba na škole, aby se i mládež seznámila s jiskrami, z nichž vzešel plamen.

DUBEN 2006:

Výstava v divadle K. H. Máchy: „Litoměřice a České středohoří očima německých studentů“

Nový vedoucí divadla R. Pallas pokračuje v přínosných výstavách v předsálí divadla. Místostarosta Petr Hermann 4. dubna 2006 v 17.00 hodin zde zahájil výstavu pod názvem „Panoramatické fotografie: Litoměřice a České středohoří“. Vystavené fotografie jsou dílem studentů z Vysoké technické školy v Kolíně nad Rýnem, obor média a fototechnika, pod vedením Jaroslava Poncara. Výstava byla otevřena do 30. června 2006. Výstavy v divadle lze vidět pouze před představením. Ale po telefonické dohodě je možné přijít i v jiný čas.

Výstava „Do nitra“ Miloše Ševčíka:

V dubnu byla zahájena výstava v Severočeské galerii výtvarného umění Litoměřice Miloše Ševčíka s názvem „Do nitra“. Úvodní slovo na vernisáži pronesla vedoucí odborného oddělení SGVU Litoměřice PhDr. Eva Neumannová, která je také autorkou textu v katalogu. Výstava se konala od 20. dubna do 11. června 2006. M. Ševčík je absolventem Vysoké školy uměleckoprůmyslové v Praze u profesora Antonína Strnadela (ateliér propagační grafiky), kterou absolvoval v roce 1962. Malíř o své tvorbě s nadsázkou říká: Maluji velké nic.

KVĚTEN 2006:

Výstava: Pocta všem, kteří vzdorovali:

V litoměřickém muzeu se ve čtvrtek v 16.30 hod. konala výstava „Pocta všem, kteří vzdorovali“. Putovní výstava na 18-ti panelech (proběhla v Třebenicích a z Litoměřic poputuje do Budyně nad Ohří) byla připomínkou politických vězňů v době totality (1948 - 1989) - od vojáků, duchovních apod.. Pořadatelem byla litoměřická pobočka Konfederace politických vězňů. Úvodní slovo pronesl starosta Litoměřic L. Chlupáč.

Zemřel akademický malíř, docent Karel Klein: (malíř, grafik a pedagog)

Po dlouhé těžké nemoci zemřel v sobotu 6. května 2006 akademický malíř docent Karel Klein, bytem Mrázova 23, ve věku nedožitých 74 let. Poslední rozloučení se konalo ve čtvrtek 11. května 2006 v 11.00 hodin ve smuteční obřadní síni v Michalovické ulici v Litoměřicích. Na parte byli jménem pozůstalých podepsáni Olga Kleinová (manželka), Lenka Hamelová (dcera s rodinou) a Eva Weberová (dcera s rodinou).

Narozen: 26. prosince 1932 ve Zlonicích u Slaného

Studia: reálné gymnázium v Žatci a poté Pedagogické gymnázium v Teplicích

1952 - maturita

1952 - 1957 - Akademie výtvarných umění v Praze (prof. Vlastimil Rada)

1957 - 1972 - učil výtvarnou výchovu na základní škole v Roudnici nad Labem

1967 - absolvoval pedagogické studium na Akademii výtvarných umění v Praze

1972 - 1981 - odborný asistent na Pedagogické fakultě v Ústí nad Labem, kde se habilitoval na docenta a posléze se stal vedoucím katedry výtvarné výchovy

1988 - podává si žádost o uvolnění z funkce vedoucího katedry

1993 - končí výuku na PFUJEP v Ústí nad Labem a odchází do důchodu.

Od roku 1957 byl členem Českého svazu výtvarných umělců

Od roku 1990 členem Unie českých výtvarných umělců v Ústí nad Labem.

Bibliografie (výběr):

Jan Škvára: Portréty a krajiny K. Kleina (katalog výstavy - Krajská galerie výtvarného umění v Litoměřicích), 1974.

Otakar Votoček: K. Klein - Obrazy / J. Klein - Sochy (katalog výstavy - Galerie výtvarného umění v Roudnici nad Labem), 1979.

IN: Jiří Kotlík: Almanach AVU, Praha 1979

IN: kolektiv: Severočeští výtvarníci, Ústí nad Labem, 1986

Jan Škvára: Karel Klein / Obrazy (katalog výstavy - Výstavní síň E. Filly v Ústí nad Labem a Severočeská galerie výtvarného umění v Litoměřicích), 1987-1988.

IN: Jiří Dolejš: Krajinomalba severních Čech, Ústí nad Labem, 1988.

IN: Signatury československých výtvarných umělců, Chagall, Ostrava, 1992.

IN: Jaroslav Brožek: Výtvarné Ústí, Ústí nad Labem, 1999.

IN: Slovník českých výtvarných umělců, Chagall, Ostrava, 2001.

Jan Štíbr: Karel Klein, Obrazy / Jiří Klein Sochy (katalog výstavy: Severočeská galerie výtvarného umění Litoměřice), Litoměřice 2002.

Zastoupení ve sbírkách:

Litoměřice: Severočeská galerie výtvarného umění Litoměřice.

Roudnice nad Labem: Galerie výtvarného umění.

Louny: Galerie Benedikta Rejta

Liberec: Oblastní galerie

Terezín: Památník Terezín NKP.

Dále zastoupen v soukromých sbírkách doma i v zahraničí.

Samostatné výstavy:

1996 - Praha: Divadlo ABC (spolu s Jiřím Kleinem),

1974 - Litoměřice: Krajský galerie výtvarného umění

1979 - Roudnice nad Labem: Galerie výtvarného umění (s Jiřím Kleinem)

1982 - Ústí nad Labem: Galerie Dílo

1987 - Ústí nad Labem: Výstavní síň Emila Filly.

1988 - Litoměřice: Severočeská galerie výtvarného umění.

1989 - Teplice: Galerie Dílo (spolu s Jiřím Kleinem).

1993 - Litoměřice: Okresní úřad.

1997 - Litoměřice: Okresní vlastivědné muzeum.

2002 - Litoměřice: Severočeská galerie výtvarného umění Litoměřice (spolu s Jiřím Kleinem).

Účast na mnoha kolektivních výstavách

Poznámka: Akademický sochař Jiří Klein (14. 10. 1939 ve Slaném - 29. 7. 1989 v Praze), byl bratrem Karla Kleina. V letech 1955 - 1959 studoval na Průmyslové škole sochařsko - kamenické v Hořicích v Podkrkonoší, od r. 1960 na Akademii výtvarných umění v Praze v ateliéru prof. Karla Hladíka, absolvoval r. 1966. Po ukončení studií se vrátil do severních Čech, pracovnu měl v Litoměřicích, od roku 1970 ateliér v Roudnici nad Labem a následně v Praze. Na Litoměřicku naposledy vystavoval samostatně (posmrtně) v Úštěku (Pikartská věž) v roce 1998.

Pohřeb:

Na pohřbu akademického malíře, docenta K. Kleina se sešlo velké množství lidí. Byl tu například starosta města L. Chlupáč, vedoucí odboru školství, kultury a sportu H. Bitrichová, ředitel Úřadu práce Vilím, historik - archivář PhDr. Jan Smetana, historik - archivář PhDr. Jindřich Tomas, atd.. Slovo nad rakví pronesl ředitel Severočeské galerie výtvarného umění v Litoměřicích PhDr. Jan Štíbr:

Karel Klein - rozloučení:

Vážení pozůstalí, vážení smuteční hosté, dámy a pánové,

Většinou jsme se scházeli v takovémto počtu jako je tomu dnes na vernisážích díla Karla Kleina, k jeho počtě, k vzdání holdu jeho práci a životu. Dnes máme tuto možnost naposled. Připomínáme si nejen skromného a pracovitého umělce, ale především člověka, který vychoval od roku 1957 celou řadu žáků, a to jak na základní škole, pak na škole střední, aby nakonec léta působil jako vysokoškolský pedagog v Ústí nad Labem. Období výuky ve školství do roku 1972 bylo snad nešťastnějším v jeho životě a dodnes na něj jeho žáci vzpomínají v dobrém, stejně jako jeho přátelé, z nichž bych rád jmenoval mého předchůdce, Otakara Votočka, který mu kdysi napsal báseň v době, kdy byl portrétován v Karlově ateliéru nad hospodou U Petříků v Litoměřicích. Má chabá paměť mi dovolí jen parafrázovat závěr, v kterém Otakar napsal, že nebýt Karla, musel by si ho vymyslet, aby měl možnost mít někoho tolik rád.

Ve zkratce je tím řečeno všechno, co jsme snad neuměli sami říct, přestože jsme to cítili a podvědomě tušili. Totiž skutečnost, že se jednalo o vzácného člověka. Měl totiž dar nejen vychovávat a věnovat se ve škole žákům, doma dvěma dětem, později vnoučatům, ale trpělivě uměl naslouchat všem, kteří za ním přicházeli s nejrůznějšími prosbami a žádostmi. A nebylo jich málo. Trpělivost byla znát i v jeho díle, jak jsme si mohli všimnout v jeho jednotlivých postupných krocích. Karlovo dílo bylo plné síly, i když právě síla mu v posledních letech postupně ubývala, jak bylo zjevné už před několika léty při přípravě jeho poslední velké výstavy v galerii v Litoměřicích. Přesto zůstal stále vlídný a usměvavý stejně jako v dobách minulých.

Skutečnost, že byl milován žáky, oblíben vrstevníky a ctěn obcí uměleckou mluví za vše. A tito žáci zastupují několik generací, protože se loučíme s téměř 74letým mužem, který ale toho ještě mohl mnoho dokázat a rozdat tolik krásy. A za to všechno co stvořil a všechno to, co na světě vykonal, mu patří dík. Proto se dnes loučíme jen s Karlovou pozemskou schránkou. V duši nám tak zůstává nejen vzpomínka, ale současně paměť díla, které je uzavřené jen částečně.

Nebude žádným klišé, když na závěr uvedu, že Karlova památka v nás zůstane nadále.

Nekrolog v tisku:

Deník Litoměřicka, čtvrtek 11. května 2006, roč. XIV/109, s. 14.

Akademický malíř Klein za sebou zanechal spoustu krásných děl

Rozloučení s litoměřickým výtvarníkem proběhne právě dnes

Ivo Chrástecký

Ještě mi nebylo ani pět a už jsem seděl modelem. Bral jsem to asi zodpovědně, protože mám dodnes uhlem vyvedený vlastní portrét. Z časů pro mě, jako dítě, jenom veselých. Matně, ale přece si vzpomínám, jakou jsme oba spolu měli trpělivost. Já i pán, co mě jako malého chlapce zvěčnil na papír. Stejně jsem se ale moc těšil, až mi dovolí slézt ze židle. Akademický malíř Karel Klein, náš soused, byl laskavý.

Od té doby jsme se potkali ještě mnohokrát, i když jsme již sousedy nebyli. Vždycky jsme si měli o čem povídat, protože mám kumšt rád a odjakživa jsem se o něj zajímal. Díky své novinářské profesi jsem měl možnost hovořit s mnoha výtvarníky. Pokaždé mi přitom bleskla vzpomínka na onen zážitek z dětství.

S docentem Karlem Kleinem, rodákem z Roudnice¹⁾ a sousedem z Litoměřic, se už nepotkám. Zemřel v litoměřickém Hospiciu sv. Štěpána 6. května po těžké nemoci. Bylo mu 73 let. V ateliéru, ve sbírkách galerií i soukromých sbírkách, u přátel po něm zůstává velké množství jeho krásných kousků - portrétů, krajin i děl zastupujících figurativní tvorbu, o kterou se zajímal. Zůstává po něm i vzpomínka v myslích všech jeho žáků, které učil na školách v Litoměřicích²⁾ i na Pedagogické fakultě v Ústí nad Labem. Pane malíři, ani já nikdy nezapomenu.

Rozloučení s Karlem Kleinem se uskuteční dnes v 11 hodin ve smuteční síni v Michalovické ulici v Litoměřicích.

1) K. Klein nebyl rodákem z Roudnice, ale narodil se ve Zlonici u Slaného.

2) Neučil v Litoměřicích, ale v Roudnici.

Vzpomínky kronikáře na výroky K. Kleina u piva (hlavně v hospodě u Petříků, kde měl jeden čas nad touto hospodou, v patře, svůj litoměřický ateliér):

Svým žákům na ústecké Pedagogické fakultě, když se pokoušeli malovat „modernu“ říkal: Nejprve se nauč to oko namalovat, potom si ho namaluj kde chceš, třeba na prdeli.

Jednou málem dostal přes hubu od žárlivého manžela. Jenže jeho, natož jeho manželku neznal. Stalo se to tak: Někde v Praze minul ženu, která ho zaujala. Bylo to jako když se jede v metru nahoru a ti druzí jedou dolů. Řeč jejího těla se mu stále vracela v představách. Aby se s tímhle pocitem vyrovnal, namaloval imaginární akt. A vystavil ho. Jenomže právě na tuhle výstavu přišel manžel oné ženy a byl malér. Nevěřil, že Karel jeho ženu vůbec nezná a nikdy s ní nepromluvil ani slovo, natož aby mu stála modelem. Jen letmá vzpomínka vyvolala imaginaci, která se trefila do reality. To dokáže jen Pan Malíř.

Lidem se zdají sny. Takový se zdál i kronikáři. Vyprávěl ho Karlovi, který se hrozně smál. A že bychom to měli udělat: Na konci Štursovy ulice, tam kde se svažuje z kopce a ústí do Kamýcké, táhl Karel takový ten starý vozíček o 4 kolech a s ojí (dříve se do takových vozíčků někdy zapřahovali bernardýni). Na vozíčku bylo štěně piva. Vzadu povoz tlačil kronikář. Cesta pokračovala ulicí E.Krásnohorské a pak se kronikář probudil. Ale cítil, že to štěně jme vezli na hrob kunsthistorika Otakara Votočka. Tam mělo být postaveno a jeho obsah jsme spolu měli na počest Otakara vypít a vyseknout mu tak poctu. Z toho původního snového obrazu mi utkvělo, jak je Karel sehnutý při tom táhnutí a já zase při tom strkání. Jak popíjíme nad hrobem se mi už nezdálo.

Památník obětem války na hřbitově opraven:

Rozsáhlou opravou prošel Památník všem padlým při osvobození Litoměřic na konci 2. světové války na hřbitově v Litoměřicích. Město na opravu uvolnilo 350 tisíc Kč. Výjimečnost opravy je to hned z několika pohledů:

- 1) **je to jeho první oprava provedená v takovém rozsahu. V České republice není totiž vůbec běžné investovat do oprav takovýchto památníků tak velké peníze.**
- 2) Neobvyklá je i nová výzdoba památníku: Zdobí jej barevná mozaika dovezená ze Španělska.

Zemřel amatérský malíř Ladislav Pulkrábek:

Tiše zesnul ve věku 92 let 17. května podplukovník ve výslužbě, ale především vzácný člověk a skvělý amatérský malíř Ladislav Pulkrábek. Pohřeb měl v pátek 26. května v 11.00 hodin dopoledne. Naposledy jsem se s mistrem pozdravil asi před měsícem při vernisáži okresní soutěže amatérských malířů a fotografů ve výstavní síni volnočasových aktivit UCHO Církve baptistů, sboru Petra Chelčického v Litoměřicích u červeného pseudogotického kostela v Jiráskových sadech. Byl plný síly. O L. Pulkrábekovi více v této kronice v oddíle Kultura v roce 2004, kdy měl svoji poslední velkou retrospektivní výstavu „Obrazy z Litoměřicka“ v prostorách Oblastního muzea Litoměřice. Výstava tehdy trvala od 14. září do 21. listopadu 2004 a malíř se jí v plné síle účastnil. L. Pulkrábek se narodil 4. června 1914 v Lelekovicích u Brna (dnes již téměř součást Brna).

Pohřeb: konal se v obřadní síni Michalovické ulici, lidí tu bylo velmi mnoho, jen o něco malinko méně než na nedávném pohřbu akademického malíře, docenta K. Kleina. Z osobností tu byl kronikář, ředitelka muzea Eva Štíbrová, starosta města Ladislav Chlupáč, místostarosta města Jiří Landa, kulturní referentka Marie Dětinská, slavný litoměřický kapelník Honzák atd.. Smuteční řeč pronesl vnuk L. Pulkrábka.

Poznámka: L. Pulkrábek také dlouhá léta (ještě před deseti lety vystupoval ve svém věku denně na věž!) každý den natahoval věžní hodiny na věži u kostela Všech svatých. Tenkrát se také zrodil nápad udělat výstavu z jeho obrazů na celém schodišti ve věži. Ta se však nikdy nerealizovala.

ČERVEN 2004:

Výstava Z. Krejčové v muzeu:

Ve čtvrtek 1. června v 17:00 se v Oblastním muzeu Litoměřice konala vernisáž výstavy - Zdenka Krejčová – „Dětem i dospělým“ (ilustrace dětských knih a encyklopedií, obrazy, malba na hedvábí, figurky ze dřeva). Milým oživením byla přítomnost Jiřího Stivína s jeho flétnou. Vernisáž uvedla ředitelka muzea Eva Štíbrová, potom řekla několik slov Zdenka Krejčová, která prohlásila, že ji tady nejlépe zná Oldřich Doskočil a aby tedy krátce něco řekl. Ten prohlásil, že tu vidí mnoho tváří z Poněšic¹⁾ a že mu tedy bude rozuměno. Před asi dvěma lety se v Ústí nad Labem slavil Rok trpaslíka, v souvislosti s ním se tu konal seminář na témě Trpaslík v evropské kultuře. Vystoupil i Doskočil. Ve svém referátu o trpaslících v litoměřickém malířství se chtěl věnovat i současným trpaslíkům ve výtvarném umění a tak zařadil do referátu akademickou malířku Zdenku Krejčovou a akademického sochaře, profesora na Vysoké škole uměleckoprůmyslové Kurta Gebauera.

Rok před tím byl Doskočil v Poněšicích. Hned první den, kdy vylezl ze své chatičky, spatřil o kousek dál Z. Krejčovou. Na celou plochu zakřičel, že příští rok se v Ústí nad Labem koná Rok trpaslíka a že by tam chtěl mít i nějakého jejího, ale původního, ne už někde vypublikovaného. Jak to dopadlo, přepisují z prvního odstavce referátu dotýkající se části o Z. Krejčové:

„Trpaslíci ale nevymřeli ani v současné profesionální tvorbě. I když v Litoměřicích se v současnosti nevyskytují s trvalým bydlištěm. Pouze ilustrátorka dnes již světové proslulosti (ponejvíce v Austrálii, ale i ve Francii a Německu), absolventka Vysoké školy uměleckoprůmyslové u profesora Karla Svolínského Zdenka Krejčová je do Litoměřic přivádí prostřednictvím svých leptů na bienále festivalu grafiky a fotografie Máchovy Litoměřice (v roce 2003 to byl lept Krajina s menhiry). Pro tuto práci dodala původních 9 prací s průvodním textem -Posílám pár elementárů a zdravím-, čímž mi značně zkomplikovala výběr. Z nich představuji tři naprosto náhodně vybrané (ale docela dobře to mohla být z této série kterákoliv jiná trojice) o rozměrech 29,5 x 21 cm v technice lavírované perokresby. Dokonce je ani nepojmenovala a tak jsem to musel udělat sám“

Dál v textu následuje kunsthistorické povídání. Jenže každý, kdo má zkušenost s psaním, nebo s textem, jenž čte na přednášce, ví, že se občas od textu odtrhne a nějakým způsobem cosi glosuje, obvykle to, co v textu není protože ho to napadlo právě až nyní. To se stalo i mě. Při pohledu na promítané obrázky na plátno jsem glosoval, a tedy doposud nikde nepublikoval, skutečnost: Autor hledá s textem ilustrátora, který se tento text svým obrázkem snaží vystihnout. Jenže když se zadíváte na obrázky Zdenky, to i ty, které jsou namalovány jen tak, bez vazby na nějaký text, vybaví se vám příběh. Autor začne psát tedy k těmto ilustracím. Takovou sílu mají obrázky Zdenky Krejčové.

Po vernisáži se šlo do hospody, tuším, že se jmenuje Drak nebo U Draka v Lidické ulici (vedle Kalicha). Bylo nás dvanáct. Měl jsem sebou jedno album fotografií z jednoho pobytu v Poněšicích. To bylo vzpomínáního! Mj. tam jsou také dva snímky, jak mi Zdenka masíruje má zubožená záda. Akademická malířka Jana Kremanová, která to fotila, potom nad fotografií prohlásila, že zde vypadám jako skolený buvol. A kdosi dodal (už ani nevím kdo), že Zdenka je tu jako divoženka, která z toho buvola brzy začne stahovat kůži.

1) Poněšice - Vesnice asi 7 km po proudu Vltavy od Hluboké nad Vltavou. Kousek od ní je Učební a rekreační středisko s vodáckou základnou rektorátu Akademie múzických umění, kam v létě řada přítomných umělců, kteří do Litoměřic přijeli na vernisáž z Prahy, jezdí v létě na dovolenou. Několikrát tu byl na dovolené i O. Doskočil, proto ta poznámka.

Výstava v galerii: Otakar Kubín - Coubine:

Ve čtvrtek 22. června v 17:30 hod. se v Severočeské galerii výtvarného umění Litoměřice uskutečnila vernisáž výstavy: Otakar Kubín - Coubine. Vernisáž zahájil ředitel galerie PhDr. Jan Štíbr, o vlastní výstavě promluvila vedoucí odborného oddělení galerie PhDr. Eva Neumannová. Výstava má reprezentativní katalog s mnoha barevnými reprodukcemi, text napsala Jana Šálková, autorkou koncepce výstavy byla E. Neumannová. Na závěr hrálo Stamicovo kvarteto:

- Jindřich Pazdera - 1. housle
- Josef Kekula - 2. housle
- Jan Pěruška - viola
- Vladimír Leixner - violoncello

Dmitrij Dmitrijevič Šostakovič: Smyčcový kvartet č. 14 Fis-dur, op.142

- Allegro
- Adagio
- Allegretto

Antonín Dvořák: Smyčcový kvartet F-dur, op.96, „Americký“

- Allegro, man on troppo
- Lento
- Molto vivace
- Vivace

Zemřel malíř V. A. Šrůtek:

Václav Alois Šrůtek (1912 - 2006), který se honosil z dob totality titulem zasloužilý umělec, zemřel 19. června v Litoměřicích.

1931 - 1935 Přírodovědecká fakulta UK v Praze, České vysoké učení technické v Praze (prof. Oldřich Blažíček, Cyril Bouda).

1936 - doktorát přírodních věd

- člen Jednoty umělců výtvarných v Praze

1945 - přišel do Litoměřic

1946 - v tomto roce měl mít výstavu akademický malíř Josef Fučík (spoluzakladatel ochotnického spolku K. H. Mácha, scénograf, zakladatel Sdružení výtvarných umělců severočeských, organizátor českého kulturního života v Litoměřicích mezi válkami). Nakonec ji ale neměl, měl ji V. A. Šrůtek. Fučík potom do oficiálních pamětí jež vyšli tiskem k 25. v brožuře k výročí Máchovců (1948) napsal, že by se byl k té práci vrátil kdyby nebylo jeho nemoci. Skutečným důvodem bylo, že mu bylo jasné, že kdyby se vrátil, špatně by dopadl, zejména po roce 1948. A tak zůstal v Praze.

1949 - člen Svazu československých výtvarných umělců

1972 - člen Svazu českých výtvarných umělců

1980 - medaile za obětavou práci pro socialismus

1981 - zasloužilý umělec

1982 - Pamětní medaile Lidice 1982

Samostatné výstavy:

Praha: 1938, 1942, 1964, 1970-71, 1980, 1986.

Severočeská galerie výtvarného umění Litoměřice: 1959, 1964, 1969, 1972, 1982

Karl-Marx-Stadt a města v Lužici v NDR: 1967-1968

Havana (Kuba): 1974-75

Kalisz a Ostrow Wielkopolski (Polsko): 1984

Poznámka kronikáře: Když jsem se vrátil do Litoměřic, úzce jsem spolupracoval s litoměřickým regionálním týdeníkem. Tenkrát, na počátku 90. let 20. století, se stala módou trapná a zjednodušená omluva odsunutým Němcům po válce. Psal jsem proti této omluvě a snažil se zpitomělé české veřejnosti vysvětlit, že vše je poněkud složitější. V Severočeské galerii výtvarného umění v Litoměřicích tehdy byla výstava Nová figurace. Napsal jsem také o ní, v podstatě jen informativní článek na úrovni čtenářské obce litoměřického týdeníku. Také se v litoměřickém muzeu připravovala výstava V. A. Šrůtky. Navštívil jsem ho. Řekl mi, že moje články o odsunu nejsou upřímné, a to proto, co jsem napsal o Nové figuraci. Vyděsil mě tento způsob myšlení. Zřejmě, jako obhájce tzv. socialistického realizmu očekával, že výstavu tvrdě odsoudím. Jenže jak vztah k Nové figuraci souvisí s postoji k omluvě odsunutým? V tu chvíli jsem si uvědomil, jak nebezpečně deformovaný mozek mám před sebou a co takový člověk musel napáchat v 50. letech a potom v 70. letech 20. století! Pak jsem musel vyslechnout školení o povolené (a nutné!) deformaci v malířství. Nestačil jsem lapat po dechu. Pojem deformace ve výtvarném umění prostě vůbec neznám! Vypadl jsem hrozně rád.

V. A. Šrůtek byl členem KSČ. To by mi nevadilo. Ale vadilo mi, že tento člověk, který se mohl dostat k moci a na výsluní pouze v takových vypjatých a společensky deformovaných letech jako byly padesátá léta a tzv. konsolidační proces v letech sedmdesátých 20. století, měl pohřeb v katedrále sv. Štěpána za přítomnosti vysokých prelátů katolické církve. V. A. Šrůtek se přizpůsoboval době i po smrti. Třeba se domníval, že ovlivní i pána Boha a bude v tom nebi opět konat to své. Kdo ví?

ČERVENEC 2006:

1. ročník, divadelního festivalu Litoměřické divadelní třídění

Po tři dny trval 1. ročník divadelního festivalu pod názvem Litoměřické divadelní třídění. V 15:00 hodin odpoledne festival 18. července zahájil ochotnický divadelní soubor Karel Čapek z Děčína komedií Alana Ayckbourna *Aby bylo jasno*. V režii Petra Michálka hráli L. Panenková, J. Nehalová, P. Panenka, P. Staněk. Překlad J. Z. Novák Vstupné 80,-Kč.

Ve 20:00 téhož dne studenti Vyšší odborné školy herecké v Praze sehráli hru Christophera Duranga *Nevyléčitelní*. Režie Jiří Trnka, překlad A. L. Synkov, hráli čerství absolventi VOŠH. Vstupné 50,-Kč.

Následující den, 19. 7. v 11:00 hodin dopoledne se hrálo divadlo pro děti v nastudování Divadla v Pytli z Hrobu pod názvem *Příšera z hrobského jezera* (jarmareční představení o krocení příšery Matyldy principálem na chůdách), jež se hrálo na parkánech - rondo. Vstupné 50,-Kč.

V 17:00 hodin bylo hráno divadlo o 1 herci (Robert Janč) s názvem *Miguel* (prostor divadla, diváci a fantazie). Hru koncipoval a hrál R. Janč z pražské Agentury Sekultura. Vstupné 80,-Kč.

Ve 22:00 hodin večer hrálo Divadlo v Pytli z Hrobu venkovní představení pod názvem *Princezně* (hrálo se na parkánech - rondo), vstupné 80,-Kč.

Třetí, závěrečný den, 20. července, sehrála ochotnický divadelní soubor z Libochovic Scéna hru J. Patrika a E. Andělové (ochotnická herečka souboru) *Budiž světlo!*. Režie E. Andělová, hráli M. Anděl, J. Dědourek, A. Burdová a D. Králová. Vstupné 80,-Kč.

Večer ve 20:00 hodin se představilo Činoherní studio Ústí nad Labem hrou L. Fuchse a J. A. Haidlera o jednom konkrétním osudu českého Žida v době protektorátu pod názvem *Pan Theodor Mundstock*. Režie J. A. Haidler, hrál J. A. Haidler, vstupné 150,-Kč.

Výstava *Domy, domky, domečky* v muzeu:

Ve čtvrtek 3. října se v litoměřickém muzeu konala v 16:30 hodin vernisáž výstavy „*Domy, domky, domečky*“. Autorkou výstavy byla etnografa Ing., Mgr. Jana Stefaniková, která výstavu uvedla. Mj. řekla:

„Představovaná výstava vznikla za Podpory městského úřadu v Litoměřicích¹⁾ a samozřejmě i organizační podpory pracovníků muzea v Litoměřicích. Určitě velmi děkuji řečeným institucím“.

Téma výstavy navazuje na jednu z oblastí mých zájmů, oblast architektury. Shodou okolností jsem toto téma studijně rozvinula i v souvislosti se stavitelstvím uplatňovaným na venkově. A již před mnoha lety mě zaujala nesmírně pestrá zástavba Českého středohoří.

Dá se říci, že jsem se zamyslela nad vlivy, které v podstatě utvářely vzhled zdejších obcí. A rozhodla jsem se předat některé poznatky dál. Výstava tak má napomoci i širší veřejnosti lépe porozumět pestrosti zástavby v obcích v okolí Litoměřic a Úštěka. Snad podnítí k další návštěvě Středohoří, které má samozřejmě i své přírodní kouzlo. Ale porozhlédnout se člověk může již ve vlastních Litoměřicích či v Úštěku: na území dnešních měst se vyskytují některé stavby, které s sebou nesou to samé dědictví, co stavby v obcích Středohoří (katovna v Litoměřicích).

Panely výstavy vycházejí ze současného stavu zástavby, upozorňují na určité jevy, umožňují zamyšlení nad současnou situací. Některé snímky mohou působit až provokativně. Jako kontrast k situaci dnes je zde část ve vitrínách, kde jsou dokumenty stavu před mnoha desetiletími. Téma architektury tak není prezentováno zcela typicky, avšak přesto věřím, že výstava bude svým způsobem srozumitelná a bude pro návštěvníky přínosem a inspirací.

1) Město Litoměřice sponzorovalo výstavu částkou 10 tisíc Kč.

Jana Stefaniková je autorkou studie na dané téma:

STEFANIKOVÁ, J., *Dům českého středohoří ve vybraných souvislostech 19. století*. IN: *Podřípský muzejník*, roč. I., Roudnice nad Labem 2005, s. 87-127.

Evropští železničáři vystavují v tunelu:

V mnoha směrech jedinečná výstava byla v pátek 8. září otevřena v bývalém železničním tunelu v Litoměřicích, kde představují svá díla výtvarně nadaní železničáři z celé Evropy. Přes čtyři stovky exponátů byly v originálních prostorách k vidění do 1. října. Mezinárodní federace pro kulturu a volný čas železničářů FISAIC, která sdružuje zaměstnance drah z 26 zemí Evropy, pořádá podobné expozice pravidelně každé dva roky. Výstavní prostor je rozdělen na tři části. Kromě mezinárodních soutěží a zahraniční nesoutěžní je v tunelu instalován také tzv. Český salón, kde vystavují zaměstnanci Českých drah (i bývalí). Celkem výstava, nad kterou převzal záštitu i hejtman Ústeckého kraje Jiří Šulc, obsahuje 451 výtvarných prací od 60 autorů z 12 zemí Evropy.

Premiéra dokumentu o Litoměřickém kvartetu:

Amatérský film *Zaváto časem* je příběh Litoměřického kvarteta (1946 - 1962) režiséra Vladimíra Poláka a kameramana Miroslava Laudy. Svoji slavnostní premiéru v Divadle K.H. Máchy měl 18. září 2006 v 18.00 hodin. Pořadatelem bylo Město Litoměřice a Městská kulturní zařízení. Více o Litoměřickém kvartetu v této rubrice (leden) v souvislosti s oslavou výročí skladatele Václava Jindřicha Veita, jehož kvartet d-moll Litoměřické kvarteto úspěšně hrálo na soutěžích a jež je hudební kulisou filmu. Litoměřické kvarteto tuto nahrávku (kromě dalších) pořídilo pro ústecký rozhlas v 60. letech 20. století. Nahrávka byla v archivu ústeckého rozhlasu nalezena a využita pro film. Ve filmu také vzpomíná pan Lauda jež v kvartetu hrál. Kameraman Miroslav Lauda je synem posledního žijícího člena Litoměřického kvarteta a film natočil na vlastní náklady. Na slavnostní premiéře vystoupili žáci Základní umělecké školy v Litoměřicích, slovem provázela místostarosta Petr Hermann.

František Hodonský v galerii:

V Severočeské galerii výtvarného umění Litoměřice se ve čtvrtek 21. září v 17.30 hodin konala vernisáž výstavy Františka Hodonského pod názvem *Lužní*. Poznámka kronikáře: F. Hodonský patří ke generaci malířů s nímž kronikář města v mládí chodil na pivo. Vlastní od něho grafický list *Odplovající rostliny*. F. Hodonský se také zúčastnil 2. ročníku festivalu grafiky a fotografie Máchovy Litoměřice.

Z divadla K. H. Máchy:

Divadelní společnost Háta sehrála 26. září v divadle K. H. Máchy hru Antonína Procházky *Klíče na neděli*, což byla komedie o tom, jak se dva manželské páry sejdou na nepovedeném mejdanu. Režie Antonín Procházka.

ŘÍJEN 2006:

Z divadla K. H. Máchy:

První říjnový den, 1. října, sehrálo Naivní divadlo Liberec představení pro děti, pohádku Jana Bolka Písmenková *polívka aneb dětská encyklopedie* v režii Michaely Homolkové. Hráli: Helena Fantlová, Zuzana Kolomazníková, Karolina Rottová, Zuzana Schmidtová, Jana Vyšohlíková, Tomáš Bělohávek a Marek Sýkora. Další představení pro děti se konalo 15. října. Divadelní agentura Fordka přivezlo pohádku Boženy Šimkové pod názvem *Zázračný pramínek* (Vodník Vodomil posílá svého syna Jonáše na námluvy za vodnickou dcerkou svého kamaráda, ale Jonáš se ze vzdoru vydá opačným směrem, proti proudu Jizery. Dostane se ke mlýnu, kde žije mlynářka se svou dcerou Márinkou). Režie Vlasta Janečková. Poslední říjnový den, 31. října, bylo v divadle K. H. Máchy sehráno představení divadla AHA!. Hrálo se *Utrpení mladého Werthera* od Johanna Wolfganga Goethea. Dramatizace slavného Goetheova románu v dopisech, který byl napsán v roce 1775 a svou aktuálností způsobil vlnu sebevražd mnoha tehdejších mladých Wertherů. Režie Pavel Khek, hráli P. Mikeska, P. Jurková a R. Valenta.

Výstava plastik Tibora Kováče v muzeu:

V úterý 10. října v 16:30 hodin se v Oblastním muzeu konala vernisáž výstavy plastik amatérského sochaře Tibora Kováče pod názvem Tajemství dřeva. O životě a díle T. Kováče promluvil Oldřich Doskočil.

T. Kováč se dřevu věnuje amatérsky již od roku 1963. Zkoušel sice pracovat s hlinou, kamenem a moduritem, ale dřevo zůstalo jeho největší láskou.

Celou řadu let byl zapojen do zájmové umělecké činnosti při Okresním kulturním středisku v Litoměřicích. Pravidelně se svými plastikami zúčastňoval okresních a krajských soutěží a výstav, kde často získával různá ocenění. Jeho největším úspěchem bylo ocenění na celonárodní přehlídce amatérské tvorby (AMO) v Šumperku v roce 1973.

První samostatnou výstavu svých prací měl v exteriérových prostorách Severočeské galerie výtvarného umění Litoměřice v roce 1975 ke které ho vyzval tehdejší ředitel galerie PhDr. Otakar Votoček.

V 80. letech 20. století také jeho tvorbu velmi podporoval akademický architekt Jiří Waage, profesor Hollarovy grafické školy v Praze. J. Waage býval také členem v mnoha porotách při amatérských národních a také mezinárodních soutěžích.

T. Kováč se pokouší navázat na tvorbu sochaře Jindřicha Wielguse, ze světových sochařů Henryho Moora a Hanse Arpa.

Narozen 18. září 1934 v Borše na Slovensku, od roku 1957 žije a pracuje trvale v Litoměřicích.

Výstavy:

Autorské:

- 1975 - Litoměřice, Severočeská galerie výtvarného umění
- 1976 - Děčín
- 1978 - Roudnice nad Labem
- 1978 - Kralupy nad Vltavou
- 1982 - Děčín
- 1982 - Děčín
- 1995 - Litoměřice, Okresní vlastivědné muzeum
- 1995 - Roudnice nad Labem
- 1998 - Budyně nad Ohří
- 2000 - Budyně nad Ohří
- 2006 - Litoměřice, Oblastní muzeum

Skupinové:

- Litoměřice - 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1981, 1982, 1983
- Děčín - 1973, 1974, 1975, 1977, 1982, 1986
- Ústí nad Labem - 1973, 1974, 1976, 1979, 1986
- Teplice - 1973
- Duchcov - 1976
- Rochlitz - 1982

Národní přehlídky:

- Šumperk - 1973, 1976, 1985

Mezinárodní:

- Liberec - 1971, 1975
- Drážďany - 1976

Ocenění:

- Děčínská Kotva - 1973, 1974
- Krajská výstava Ústí nad Labem - 1974, 1976
- Teplice - 1973
- Národní výstava (AMO) Šumperk 1973

Ohlas v tisku:

Litoměřický deník, 25. října 2006, s. 16.

Kováč láká dřevem

Ovlivnil jej Moore

Jana Michálková

Litoměřice - I když není Tibor Kováč profesionálním výtvarníkem, jeho dřevěné plastiky rozhodně zaujaly. Mimořádně vyrovnané dílo mohou zájemci vidět na výstavě v muzeu v Litoměřicích až do 26. listopadu.

Tibor Kováč je amatér pouze v tom smyslu, že se během svého života jako výtvarník neživil. Pracoval totiž jako technik na železnici, v Litoměřicích žije již padesát let.

Během svého života zkoušel tvůrčím způsobem pracovat s různými materiály, vrátil se však k práci se dřevem.

„Dřevo je živé, má duši, práce s ním je můj životní koníček“, přiznává Tibor Kováč.

Kováče nelze vnímat jako neškoleného naivního umělce. Poučil se dějinami českého i světového umění, inspiroval se jimi a reaguje na ně tvůrčím způsobem.

„Z našich umělců jej inspiroval Jindřich Wiegus, ale z Kováčova díla jsou nejvíce patrné vlivy sochařů Henryho Moora a Hanse Arpa,“ vysvětluje kurátor výstavy Oldřich Doskočil, historik umění Oblastního muzea v Litoměřicích.

O kvalitě Kováčových prací svědčí i fakt, že kromě účasti na společných výstavách vystavuje v litoměřickém muzeu samostatně již podruhé, výstavu mu před třiceti lety uspořádala i Severočeská galerie výtvarného umění v Litoměřicích.

Výstavu již někteří návštěvníci zhodnotili zápisy do knihy návštěvníků: „Vaši tvorbu sleduji a obdivuji celý život. Touto výstavou jste mne moc potěšil. Přála bych tento zážitek všem, kteří zde nebyli, díky.“

Článek je doprovázen obrázkem s popisem: Podle slov Oldřicha Doskočila, kurátora výstavy, je dílo Tibora Kováče kvalitní a mimořádně vyrovnané. Foto: Jana Michálková

Recitál v galerii:

V Severočeské galerii výtvarného umění Litoměřice se ve čtvrtek 12. října konal od 18.00 hodin pěvecký recitál sopranistky Petry Jenčkové a tenoristy Jaroslava Myšáka za klavírního doprovodu Adolfa Melichara.

Program koncertu:

Národní písně - Masarykův zpěvník:

- Ach synku, synku
- Teče voda, teče
- Tálínskej rybník

Jaroslav Myšák

Bedřich Smetana - arie Mařenky z 1. jednání opery Prodaná nevěsta

Bedřich Smetana - árie Vaška z 1. jednání opery Prodaná nevěsta

Bedřich Smetana - Vendukčiny ukolébavky z opery Hubička

Antonín Dvořák - árie Rusalky z 1. jednání opery Rusalka

Petra Jenčková

Vilém Blodek - árie Vojětcha z opery V studni

Jaroslav Myšák

Antonín Dvořák - Mně zdálo se, žes umřela

Petra Jenčková

Rudolf Friml - Písně Závišovy:

- Za tichých nocí
- Letí mraky

Jaroslav Myšák

Antonín Dvořák - Biblické písně.

- Slyš, ó Bože
- Popatřiž na mne
- Bože, Bože, píseň novou

Petra Jenčková

Antonín Dvořák - Cigánské melodie:

- Když mne stará matka
- V národním tónu:
- Dobrú noc

Jaroslav Myšák

Bohuslav Martinů - Písničky na jednu stránku

- Písničky na dvě stránky
- výběr

Petra Jenčková

Bedřich Smetana - duet Esmeraldy a Principála z opery Prodaná nevěsta

Petra Jenčková
Jaroslav Myšák

O interpretech:

Petra Jenčková - soprán

Je litoměřickou rodačkou, vyrůstala v hudebně - učitelské rodině ve které bylo muzicírování na denním pořádku, a tak některé operní „šlágry“ prozpěvovala již ve třech letech. Od šesti let působila jako sólistka v litoměřickém dětském pěveckém souboru Hlásek, při studiu Střední pedagogické školy v Litoměřicích pokračovala v dívčím pěveckém souboru Máj. Také se věnovala hře na klavír a housle. Sólový zpěv začala studovat ve třídě J. Švábové. Po absolvování střední školy nastoupila do opery Městského divadla v Ústí nad Labem, kde pět let působila jako sólistka. Zde ztvárnila například role Oscara z opery Maškarní ples (Verdi), Adély z operety Netopýr (Strauss), Haničky ze zpěvohry Dům u tří děvčátek (Schubert-Berté), Wandy z operety Polská krev (Nedbal), tety Lízy z operety Ohňostroj (Burkhard), Beatrice z operety Boccacio (Suppe), 1. žínky z opery Rusalka (Dvořák), Esmeraldy z opery Prodaná nevěsta (Smetana). Dále hostovala v Janáčkově opeře v Brně, v divadle J. Muréna v Ostravě a účastnila se mnoha zahraničních zájezdů a stáží ve Finsku, Dánsku, Belgii, Itálii, Německu, Rakousku i pěveckých interpretačních kurzů v Karlových Varech, Mozarteu v Praze. Ve studiu zpěvu i nadále pokračuje u profesorky Jany Scholzeové v Ústí nad Labem, aktivně se věnuje koncertní činnosti, kde nezastupitelnou roli hraje i písňová tvorba.

Po dokončení Univerzity Jana Evangelisty Purkyněho (UJEP) v Ústí nad Labem působí jako členka Hudebního divadla v Karlíně.

Jaroslav Myšák - tenor

Pochází z Ústí nad Labem. Studuje lékařskou fakultu Univerzity Karlovy v Praze. S hudebním světem se setkal již v dětství, kdy se 15 let učil hře na flétnu, nejprve zobcovou, později příčnou. Jako hráč na flétnu se stal členem Bendova komorního orchestru v Ústí nad Labem. Setkání se zpěvem bylo víceméně náhodné a stalo se pro něj velkou výzvou.

Vzhledem k jeho - zatím - lyrickému tembru je jeho hlas předurčen k interpretaci Mozartovských rolí: Tamina, Belmonta a dalších.

Oblíbil si také hudbu ruskou, v repertoáru zastoupenou postavou Lenského z opery Eugen Oněgin (Čajkovskij).

Díky svému romantickému založení se rád věnuje interpretaci písní. Těžištěm jeho zájmu však zůstává W. A. Mozart a italská opera 18. a 19. století. Nezřiká se ale ani slavných písní ze světových operet a muzikálů.

Adolf Melichar - klavír

Pochází z Prahy, kde žije. Na Pražské konzervatoři studoval dirigování a hru na varhany, po té na Hudební akademii múzických umění v Praze studoval dirigování. Po absolutóriu působil jako korepetitor v Hudebním divadle Karlín v Praze. V současné době působí jako korepetitor, dirigent a sbormistr ve Státní opeře Praha a jako regenschori u sv. Markéty na Břevnově v Praze

LISTOPAD 2006:

Fotoart Kalich v předsálí kina Máj:

Litoměřické sdružení FOTOART KALICH mělo 15. listopadu 2006 v 18.30 hodin v předsálí kina Máj (svého času se tomu říkalo galerie Elektra) vernisáž výstavy nazvanou Viděno objektivem. Výstava trvala do 31. prosince 2006.

Ochotnické spolky Li-Di a Jiřího Voskovce nadchly publikum:

Již posedmé se litoměřickému publiku ve vyprodaném divadle K. H. Máchy představili v sobotu 25. listopadu v rámci festivalu Divadelní den Sázava ? Litoměřice ochotničtí herci Divadelního souboru Li-Di z Litoměřic a Divadelního souboru Jiřího Voskovce ze Sázavy. Ochotníci ze Sázavy letos s baladickým příběhem Milana Uhdeho Balada pro banditu v režii Jiřího Janouška. Litoměřičtí uvedli premiéru Aktovek z aktovky. Werichova fraška o potížích knihkupců a nárocích kupujících byla prvním režijním počinem Zory Pištěcké, členky souboru. Satirickou jednoaktovku Antona Pavloviče Čechova Bankovní jubileum režíroval zkušený Otomar Wenzhöfer. Obě hry vznikly za pedagogické spolupráce Idy Venzhöferové, učitelky dramatické výchovy Základní umělecké školy v Litoměřicích.

V Mnichově vyšel sborník a je tam i o litoměřickém hřbitově:

Společnost Adalberta Stiftera v Mnichově vydala sborník. Je v něm i referát pracovníka muzea a kronikáře města Oldřicha Doskočila Dějiny a přítomnost litoměřického hřbitova. Publikace byla doprovázena následujícím dopisem:

Adalbert Stifter Věřčín e.V.
Hochstrasse 8
81669 München

21.11.2006

Vážené dámy, vážení pánové, milí přátelé,

Právě vyšla publikace Svědkové dějin - o hrobech a hřbitovech bývalého německého obyvatelstva v České republice a možnostech jejich záchrany s příspěvky stejnojmenné konference, která se konala v květnu roku 2004 v Horní Plané na Šumavě.

Je mi potěšením, Vám jako referentu nebo účastníku konference zaslat jeden výtisk, byť jen v německé mutaci, a věřím, že Vám tato kniha bude pomůckou ve Vaší další práci.

Pro případné objednávky dalších exemplářů použijte prosím přiložený formulář.

S přátelským pozdravem

Anna Knechtel M.A.
Wissenschaftliche Mitarbeiterin

Referát O. Doskočila:

DOSKOČIL, Oldřich, Geschichte und Gegenwart des kommunalen Friedhofs in Leitmeritz (Litoměřice). IN: Zeugen der Geschichte (Gräber und Friedhöfe der ehemaligen deutschen Bevölkerung in der Tschechischen Republik und Möglichkeiten unrer Bewahrung), München 2006, s. 39-49.

Výstava Svět kolem nás očima studentů SPgŠ Litoměřice:

Ve čtvrtek 30. listopadu v 16:30 hodin se v Oblastním muzeu Litoměřice konala vernisáž výstavy Svět kolem nás očima studentů Střední pedagogické školy (SPgŠ) Litoměřice. Prezentovány byly výtvarné práce studentů. V průběhu výstavy, jako doprovodná akce, se pak konaly (5., 12. a 19. prosince, vždy v úterý v 10:30 hodin) doprovodné akce, Živé historické obrazy (Šest historických událostí), což byly dialogy (v jednom případě dialog - Kazi, Teta, Libuše) určené dětem základních škol. Autorem divadelních dialogů byl pracovník muzea Oldřich Doskočil. Výstava trvala do 13. ledna 2007.

Divadelní dialogy se dětem líbili (Král Ječmínek a poustevník, Libuše, Teta, Kazi, Horymír a Křesomysl, Mistr Jan Hus a Zikmund, Karel IV. a Eliška, Josef II. a Marie Terezie). Celkem přišlo asi 250 dětí z toho nejvíce, 190, na třetí představení. Dokonce přijeli i čtyři třídy z Ploskovic.

Ohlas v tisku:

Litoměřický deník, čtvrtek 21. prosince 2006, č. 296, s. 16.

Živé obrazy v muzeu školáky zaujaly

Pro studenty jsou přípravou na budoucí povolání

Jana Michálková

Litoměřice - Téměř tři sta litoměřických školáků zhlédlo kostýmované scény z českých dějin, které pro ně v expozici muzea připravili studenti Střední pedagogické školy v Litoměřicích. Nápor však zažilo muzeum v úterý, kdy jich sem přišly více než dvě stovky.

„Dějepis nejsou jen letopočty. Seznámit s ním žáky prostřednictvím hraných živých obrazů jsem považoval za dobrý nápad“, říká Oldřich Doskočil, historik Oblastního muzea v Litoměřicích.

„Události z českých dějin jsem proto postavil na dialozích historických postav a ke spolupráci jsme vyzvali studenty Střední pedagogické školy v Litoměřicích“, vysvětluje autor textu.

Živé obrazy sehráli studenti během prosince celkem třikrát. „Vystoupení pro děti bereme jako průpravu pro naše budoucí povolání. Divadelní kroužek ve škole navštěvuji již dva roky a práce v něm mě moc baví“, svěřila se v muzeu studentka Lucie Bajanová, představitelka české kněžny Libuše, již zde daly za pravdu další spolužačky.

„Živé obrazy představují půl roku práce, a to jak studentů, tak i učitelů školy. Podle příznivých reakcí malých diváků soudím, že to nebylo marné úsilí. A to je nejdůležitější“, zhodnotila Ladislava Linajová, která se studenty připravovala kostýmy ke všem scénám.

„Mně se nejvíce líbil král Ječmínek. Ten příběh jsem neznala, protože ve škole ještě dějepis nemáme“ vysvětlila Adéla Černá, žačka 3. třídy základní školy v Masarykově ulici v Litoměřicích.

Vychovatelka Stanislava Sýkorová jen dodala: „Bylo to opravdu pěkné. Představení bylo záživné, poučné a dětem se líbilo. Pokud bude příště možnost, zase rádi přijdeme.“

„Už nyní jsem se s některými pedagogickými pracovníky dohodl, že do muzea s dětmi přijdou i během školního roku. Těší mě, že by se tak mohl vztah dětí k dějinám a muzeu daleko více upevnit“, dodal Doskočil.

Druhý výstup z knihy Klarové:

MANDAVA je název sborníku plného vlastivědného čtení z Varnsdorfu a Šluknovského výběžku. Jako ročenku ji vydává Kruh přátel muzea Varnsdorf. V té poslední vyšla kapitola Rumburk z připravované knihy Klarové Oldřicha Doskočila (DOSKOČIL, O., Alois Klar (1863-1833) a Rumburk. IN: MANDAVA 2006, Varnsdorf 2006, s. 68-84). Je to druhý výstup z připravování knihy.

Ten první vyšel v Podřipském muzejníku (roč. I., 2005, Roudnice n.L. 2005, s. 61-86) pod názvem Alois Klar a Litoměřice a který zahrnuje Klarův život až do jeho odchodu z Litoměřic do Prahy v roce 1806.

Druhý výstup je postaven na dopisech mezi Klarem a dcerami Kateřinou a Rosinou rumburského velkoobchodníka Jana Antonína Schöna popisující jeho složitou a nelehkou cestu, jež nakonec Klara přivedla k oltáři s jednou z velkoobchodnickových dcer, Rosinou.

4) LITOMĚŘICKÉ VARHANNÍ LÉTO:

Novinkou letošního Litoměřického varhanního léta je nasvícení varhan a oltáře při koncertech. Přenosná technika stála 100 tisíc Kč,- a ze svého rozpočtu ji zaplatil Dům kultury.

XVI. ročník mezinárodního festivalu pod záštitou starosty města a biskupa litoměřického.

Sponzoři:

- INEX (dodavatel úklidových prostředků a hygienických potřeb)
- CREDIT PLUS Litoměřice, spol. s.r. o.
- PF-TAXES, s.r.o. (Ing. Jaroslav Postl, Eva Fibichová)
- OPTIKA KLINGR, Dlouhá třída 39, Litoměřice
- Pension U Svatého Václava. www.upfront.cz/penzion

1.koncert

Středa 31. května 2006 od 19.00 hodin
Katedrála sv. Štěpána v Litoměřicích

Interpret: Věra HEŘMANOVÁ - varhany

Program:

Wolfgang Amadeus MOZART (1756 - 1791)

Fantazie f moll KV 608

- *Maestoso. Allegro - Andante - Maestoso. Allegro* (k 250. výročí narození skladatele)

Vladimír WERNER (*1937)

- *Sequentiae per organo*
- *Veni Sancte Spiritus*
- *Victimae paschali laudes*

Claudie BALBASTRE (1727 - 1799)

Votre bonté grand Dieu (Vaše dobrota, velký Bože)

- *I lest es tun petit L'Ange (Andělek - variace na staré burgundské písni)*

Gabriel PIERNÉ (1886 - 1971)

Preludium a fuga g moll op. 7

Olivier MESSIAEN (1908 - 1992)

- *Majesté du Christ demandant sa gloire á son Père*
(*Majestátu Kristovu náleží sláva Boha Otce*)
- *Transports de joie d'ame devant la gloire du Christ dui est la sienne*
(*Radost duše nad slávou Kristovou, která je slávou její*)

Z cyklu L'Ascension (nanebevstoupení)

O interpretovi:

Přední česká varhanice Věra HEŘMANOVÁ studovala hru na varhany v Brně a Paříži. Ve svém rodném městě úspěšně absolvovala konzervatoř a Hudební fakultu Janáčkovy akademie múzických umění, v Paříži završila své studium u věhlasného Gastona Litaize získáním Premiér Prix á l'Unanimité na Conservatoire National de Saint-Maur. Postgraduální studium na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity ukončila doktorátem (disertační práce Vyústění novodobé francouzské varhanní tvorby - Olivier Messiaen, dědic francouzské varhanní tradice, Brno 1997).

Výrazné koncertní úspěchy v mnoha evropských zemích přinesly umělkyni nejen pozvání na renomované mezinárodní hudební festivaly (opakované Pražské jaro, Mezinárodní varhanní festival v Olomouci, významné festivaly v zahraničí), nýbrž jí i poměrně záhy otevřely cestu do rozhlasových a gramofonových nahrávacích studií. Četné nahrávky české a francouzské varhanní tvorby všech stylových období najdeme nejen na dvanácti CD vydaných firmami Supraphon, Bonton, Panton a BMG Triola, nýbrž i v českém a zahraničním rozhlase a televizi. Její dvě CD se soudobou a starou českou varhanní tvorbou, nahranou na historických nástrojích získala cenu Českého hudebního fondu. Velký ohlas sklídila její supraphonská nahrávka koncertů pro varhany a orchestr F. X. Brixiho, pořízená na dobových nástrojích. Pro své nahrávky si pravidelně vybírá atraktivní nástroje, například české barokní varhany a velké varhany slavné katedrály Notre-Dame ve francouzském Chartres, je doposud jediným českým varhaníkem, který na tamních proslulých varhanách pořídil CD (Supraphon). Vedle rozsáhlé umělecké činnosti vyučuje od roku 2004 obor hra na varhany na Hudební fakultě Janáčkovy akademie múzických umění (JAMU) v Brně.

2.koncert:

**Středa 14. června 2006 od 19.00 hodin
Katedrála sv. Štěpána v Litoměřicích**

Interpret: Maija TYNKKYNEN

Program:

Heinrich SCHEIDEMANN (1596 - 1663)

- *Praeambulum d moll*
- *In dich hab ich gehoffet, Herr*
- *Lobet den Herren, den er ist sehr freundlich*

Johann Sebastian BACH (1685 - 1750)

- *Preludium a fuga G dur BWV 550*
- *Pastorale BWV 590*

Jean LANGLAIS (1907 - 1991)

Suite Medievale (en forme de mense basse)

- Prélude (Entree)
- Tiento (Offertoire)
- Improvisation (Élévation)
- Méditation (Communion)

Acclamations (Sur le texte des acclamations carolingiennes)

Joonas KOKKONEN (1921 - 1996)

Lux Aeterna

Oskar MEROKANTO (1868 - 1924)

Passacaglia fis moll

O interpretovi:

Maija TYNKKYNEN studovala chrámovou hudbu, hru na varhany, složila zkoušku ze hry na cembalo na Sibeliově akademii v Helsinkách. Dále absolvovala mezinárodní mistrovské kurzy cembalové a varhanní hry v Holandsku, Švýcarsku, Itálii, Rakousku a Španělsku pod vedením Guy Boveta, Michaela Radeluscu, L. F. Tagliaviniho, Kenneth Gilberta a Coli Tilnyho. V roce 1978 studovala 4 měsíce hru na cembalo u Zuzany Růžičkové v Praze. Po premiérovém koncertu v roce 1970 v Helsinkách hrála Maija Tynkkynen také ve Švédsku, ve Švýcarsku, v Polsku, v Brazílii, Holandsku, Německu a Lotyšsku. Spolupracovala s různými skupinami - komorními sbory jako cembalistka. Pracuje jako chrámová varhanice v Oulu.

3.koncert:

Středa 28. června 2006 od 19.00 hodin
Katedrála sv. Štěpána v Litoměřicích

Interpreti:

- *Jaroslav MALANOWICZ - varhany (Polsko)*
- *Joanna TURSKA - flétna (USA)*

Program:

Johann Sebastian BACH (1685 - 1750)

Fantazie a fuga a-moll

Johann Gottfried MÜTHEL (1718 - 1790)

Sonata D-dur

- Adagio
- Allegro ma non troppo
- Cantabile

Mieczyslaw SURZYŃSKI (1866 - 1924)

Improvizace na téma „Svatý Bože“ op.38

Dan TUCKER (*1925)

The Street of Sorrow (flétna sólo)

Arvo PÄRT (*1935)

Annum per Annum (mše pro varhany)

Jehan ALAIN (1911 - 1940)

Trois mouvements

- Andante
- Allegretto noc gratia
- Allegro vivace

Franz LISZT (1811 - 1886)

Weinen, Klagen, Skrben, Zagen

O interpretech:

Joanna TURSKA se narodila v Polsku, v současné době žije v USA. Vystudovala hru na flétnu na varšavské hudební akademii, kde byla studentkou Elzbiety Gajewske. Později pokračovala ve studiích v Nizozemí a Francii, kde byli jejími pedagogy Frans Vester a Alain Marion. Joanna Turska také studovala barokní flétnu u Stephena Prestoná a Sierra Secheta.

Vyhrála první cenu na mezinárodní soutěži „Premio Ancona“ v Itálii, vystoupila prakticky ve všech zemích Evropy a objevila se jako sólistka v Paříži na „Festival Estival“ a na festivalu „Varšavský podzim“ s polským Národním symfonickým orchestrem.

Po odchodu do USA se Joanna Turska představila v recitálech a koncertech s různými soubory a orchestry, jako například Music of the Baroque, Chicago Chamber Orchestra, Lira Ensemble a mnoha dalšími.

Joanna Turska působí jako pedagog flétnové hry na College of Lake County v Illinois.

Jaroslav MALANOWICZ studoval na Hudební akademii Frederika Chopina ve Varšavě (pod vedením Joachima Grubicha a Józefa Serafina). Studium ukončil s vyznamenáním v roce 1981. Je laureátem mnoha mezinárodních soutěží mj. Mezinárodní soutěže F. Liszta v Budapešti (diplom finalisty), Mezinárodní hudební soutěže v Toledo (hlavní cena „Organo Verdalonga“), Mezinárodní varhanní soutěže v Akademii Santa Cecilia v Římě (speciální cena), v národních varhanních soutěžích J. S. Bacha v Bydhošti a Gdaňsku (1. cena). Své znalosti průběžně dále rozšiřoval též účastí na mistrovských kursech (např. v Praze, Bayreuthu, Santiagu de Compostela).

Pedagogicky působí od roku 1980. Třidu varhan vede na Střední hudební škole J. Elsnera a současně je docentem varšavské Hudební akademie F. Chopina.

Uměleckých kvalit J. Malanowicze si cení nejen posluchači, ale i vynikající sólisté jiných souborů, kteří jej často zvou k umělecké součinnosti. Od roku 1979 spolupracuje s Národní filharmonií ve Varšavě a také s dalšími orchestry (mj. NOSPR a TV v Katovicích, Simfonia Varsovia). Nahrává pro polský rozhlas a televizi. Každoročně uskutečňuje dlouhou řadu vystoupení, hraje na významných festivalech a koncertech v Polsku i v zahraničí.

Nelze opomenout značný podíl Jaroslava Malanowicze na oživení tradic varhanních koncertů v Polsku i v zahraničí. Do vědomí litoměřické veřejnosti se zapsal nejen jako výborný varhaník, ale i jako iniciátor, spoluzakladatel a umělecký poradce festivalu Litoměřické varhanní léto. Mnoho úsilí vynaložil i pro uskutečnění generální opravy zdejších katedrálních varhan.

4. koncert:

Středa 26. července 2006 v 19.00 hodin
Katedrála sv. Štěpána v Litoměřicích

Interpret *Lenka FEHL-GAJDOŠOVÁ - Německo*

Program:

Johann Sebastian BACH (1685 - 1750)

Preludium a fuga e-moll

Siegfried MATTHUS (*1934)

Fuga pro varhany z koncertu pro varhany a orchestr „Blow out?“

Hermann SCHRÖDER (1904 - 1984)

Suite concertante

- *I. Intrada*
- *II. Zwiefacher - Scherzo*
- *III. Aria*
- *IV. Gigue*

Jehan ALAIN (1911 - 1940)

Trois Dance

- *I. Joies*
- *II. Deuils*
- *III. Luttes*

Olivier MESSIAEN (1908 - 1992)

Le Banque Celeste

Marcel DUPRÉ (1886 - 1971)

Preludium a fuga g-moll

O interpretovi:

V Berlíně žijící varhanice Lenka FEHL-GAJDOŠOVÁ pochází z Kroměříže z hudebnické rodiny. Již v době svých pražských studií (konzervatoř - prof. Jan Hora, Akademie múzických umění - docent Jaroslav Tůma) rozvinula živou koncertní činnost, která ji kromě domácího a německého prostředí zavedla také do dalších zemí Evropy, např. do Rakouska (Koncertní řada mladých varhaníků ve Vídni), Slovinska (Kolaudační týden nových varhan ve františkánském kostele u františkánů v Lublani), Luxemburgu (letní varhanní festival v katedrále), Belgie. Následují pozvání do USA (Washington - National Shrine, Denver - University), která budou zrealizována v roce 2007.

Svá studia si Lenka Fehl-Gajdošová doplnila na Universität der Künste v Berlíně a Hochschule der Musik v Hamburgu na základě stipendia KAAD. Absolvovala také celou řadu mistrovských kurzů a studijních cest, které ji přivedly často k mimořádným historickým nástrojům a prohloubily tak její úsilí o stylovou interpretaci, například studijní cesta po Itálii do Lombardie, k varhanům Cavaillé-Colla do Paříže a k historickým varhanům severního Německa, či letní akademie s významnými osobnostmi varhanního světa v dartingtonu v Anglii a v Goteborgu ve Švédsku (Andrea Marcon, Jacques van Oortmersen, hafale Vogel, Ewald Kooiman, Jean Boyer, Wolfgang Zerer a další).

Své umění prokázala při několika národních a mezinárodních soutěžích - již z počátku své varhanní činnosti v roce 1992 1. cenou na soutěži mladých varhaníků v Opavě, postupem do semifinále mezinárodní soutěže Pražské jaro 1994, později jako finalistka Interpretační soutěže v Brně (1997) získáním Čestného uznání, a v nedávné době 1. cenou na mezinárodní soutěži o cenu Hermanna Schroedera v Trieru v září 2005

Lenka Hehl-Gajdošová se kromě koncertní činnosti věnuje se vzrůstající mírou oblasti církevní hudby. Pravidelně doprovází bohoslužby v evangelické farnosti Phillus-Nathanael, kde rovněž převzala vedení dětského i mládežnického sboru.

5. koncert:

**Středa 30. srpna 2006 v 19.00 hodin
Katedrála sv. Štěpána v Litoměřicích**

Interpret: Hans-Jürgen KAISER (Německo)

Program:

Johann Sebastian BACH (1685 - 1750)

Preludium a fuga e-moll BWV 548

Improvizace na písně a témata z publika

- *Chorální úprava*
- *Etuda*
- *Chorální úprava*
- *Meditace*
- *Chorální úprava*

Wolfgang Amadeus MOZART (1756 - 1791)

Fantazie f-moll KV 608

Hommage á Johannes Brahms imaginace

Felix MENDELSSOHN-BARTHOLDY (1809 - 1847)

Sonáta č. 5 D-dur

- *Andante - Andante noc moto*
- *Allegro maestoso*

O interpretovi:

Hans-Jürgen KAISER absolvoval hudební školu na Vysoké hudební škole v Heidelbergu / Mannheimu a studium katolické chrámové hudby na Univerzitě Johanna Gutenberga v Mainzu s vyznamenáním. Mezi jeho vyučujícími byli například Leo Krämer, Katja Laufe-Beckenbach a Poldi Mildner. Kromě toho studoval u Nicholase Danby (Londýn) a Petra A. Stadtmüllera (Mainz).

Hans-Jürgen Kaiser byl velmi úspěšný i v mezinárodních soutěžích (1984 - finalista mezinárodní soutěže Grand Princ de Chartres, 1985 - finalista mezinárodní soutěže Dom zu Speyer, 1987 - vítěz soutěže Dom zu Speyer), v roce 1987 získal cenu Univerzity J. Gutenberga v Mainzu a účastnil se mistrovských kurzů Nicholase Danby v Londýně.

V roce 1989 se Hans-Jürgen Kaiser stal dómským varhaníkem ve Fuldě. Od roku 1990 působí jako pedagog improvizace a liturgické hudby na Univerzitě J. Gutenberga (1990 - docent, 1995 - profesor). Nahrál řadu gramodesek a nahrával rovněž pro rozhlas a televizi.

6. koncert

Středa 13. září od 19.00 hodin
Katedrála sv. Štěpána v Litoměřicích

Interpret: *Magdalena CZAJKA - Polsko*

Program:

Max REGER (1873 - 1916)

Introdukce a Passacaglia d-moll

Johann Sebastian BACH (1685 - 1750)

Almein Gott in der Höch sei Ehr' BWV 662, BWV 663

Josef RHEINBERGER (1839 - 1901)

Sonata . 8 e-moll op. 132

- *I. Introdukce a Fuga*
- *II. Intermezzo*
- *III: Scherzoso*
- *IV. Passacaglia*

Max REGER (1873 - 1916)

Fantazie a fuga op. 135b

O interpretovi:

Magdalena CZAJKA se narodila ve Wroclawi v Polsku. Po maturitě studovala zvukovou režii u profesora Antonína Karuzase (diplom s vyznamenáním, 1980) a hru na varhany u Andreje Chorošínského (diplom s vyznamenáním, 1983) na Hudební akademii F. Chopina ve Varšavě.

V letech 1983 až 1985 pokračovala ve svých studiích na konzervatoři ve Štrasburku v mistrovské třídě profesora Daniela Rotha, kde jí v květnu 1985 byla udělena hlavní cena.

V září 1985 zvítězila v 3. ročníku švýcarské varhanní soutěže J. S. Bacha. Byla vybrána do skupiny umělců pozvaných k účasti na slavnostním uvedení do provozu restaurovaných varhan v basilice Sacré-Coeur v Paříži.

Své dovednosti dále zvyšovala i v mistrovských kurzech interpretace, které vedli vynikající umělci a pedagogové Guy Bovet, Christiane Jaccottet, Gustav Leonhardt, Flor Peeters, Michael Schneider, Monserrat Torret a další.

Od roku 1986 se též sama věnuje pedagogické činnosti na Hudební akademii F. Chopina. Dominantní je však její koncertní činnost, hraje a pořizuje nahrávky většinou v cizině, v zemích východní i západní Evropy.

5) MÁCHA A LITOMĚŘICE:

Dopis Ludvíku Kunderovi:

V Litoměřicích 21. září 2006

Vážený pane Ludvíku

Zdravím z Litoměřic a připomínám 11. listopad, oslavy K. H. Máchy! Všechno se bude odehrávat jenom v divadle. Na vernisáži zazní několik tónů (nevím ještě kdo bude hrát a co), to uklidní přítomné a potom bez úvodu budete recitovat. Jednu nebo dvě ranné básně vybrané mládím, tedy onou vystavující fotografkou. Jsou pochopitelně o lásce, jak jinak. Moc ji oslovily ty na stranách 190 a 191 v I. díle Vašich sebraných spisů. Potom se ujmu slova, představím L. K., vysvětlím, proč jste recitoval zrovna tyhle verše (kdo je vybral a co z L.K. oslovuje ty mladé dnes), trochu něco řeknu o výstavě (možná, podle situace cosi prohodí i fotografka), posléze opět bude recitovat L. K., ale báseň, kterou jsem vybral já: Podezřelý lokál (III. díl sebraných spisů, s. 94), a ne jen proto, že se tam vyskytují Litoměřice. Pak by L. K., bude-li chtít, měl zarecitovat na závěr verše, které si vybral sám. A také se sám uvést (ve smyslu vybrané poezie).

Tím končí vernisáž. Následuje divadlo a to se již budeme jenom dívat v hledišti. A zcela na konci: ještě nevím, zda se uskuteční raut či jen večeře pro některé.

Zdraví O.D.

P.S. Ještě se ozvu telefonicky.

K. H. Mácha v knihovně přitahuje hlavně dívky:

Litoměřická knihovna K. H. Máchy se stala 5. října organizátorem přednášky Karel Hynek Mácha v evropských souvislostech. Přednáška se konala v rámci týdne knihoven. Přednášel JUDr. Ivo Chmelař, přítomno bylo asi 40 dívek. Recitovali se i básně a Chmelař Máchu představil v souvislostech literárních, výtvarných a hudebních.

Dopis L. Kundery O. Doskočilovi:

Kunštát 10. 10. 2006

Milý pane Oldřichu,

Mám před sebou dva Vaše dopisy, ten první (ze 27. března 06!) je už notně zprohýbaný, protože se na mém stole trvale stěhuje (je nalézán i nenalézán, ale ví se o něm), ten druhý je z 21. září a týká se události, jež se blíží. Takže má přednost. Počítám s účastí na vernisáži dne 11. listopadu, nevím však, kdy přesně a jak se jmenuje výtvarnice a co vystavuje, ale to nechám improvizaci. Pokusím se vyhovět Vaším přáním. Četba nejstarších básní je ovšem oříšek nejtvrdší, snad něco nastuduji (nebo zrušíme?), recitace Vámi vybrané básně Podezřelý lokál se ujmu tuze rád, tuším, jak ji říkat, je to ono!, má závěrečná recitace je mi zatím nejasná. Mohl by to být kus mé dlouhé básně přímo o Litoměřicích, mohly by to být krátké ?famiální? básně, četl jsem je tuhle v Jihlavě a v Ostravě a vcelku se hodily. Inu, uvidíme. Háček, ne-li hák je můj příjezd. Budu totiž, a to dnes už závazně, od 6. do 10. listopadu v Německu (autorská čtení v Berlíně, Lipsku a Wilhelmshorstu, spolu s Fr. Listopadem, ale i, doufám, k vydání německého výboru svých děl) a mohl bych asi přijet vlakem z Berlína, a to v pátek 10., snad! V podvečer nebo v onu sobotu k polednímu. Musel bych asi vysednout v Ústí n. L. a velmi bych prosil, kdybyste vzali v počet můj věk a odcházející nohy a mohlo tam na mne čekat auto. Možné časy se ještě dovím, tady se to zjišťuje těžko. Zdá se mi, že už v L. bude v ty dny nové magistrátno, ale snad se nějak uplatní mé čestné občanství, ne? V úvahu tedy přicházejí i noclehy, dva či jeden. Možno? Článek pro noviny o máchovských počinech L.P. 1936 ? žádný redaktor se dosud neozval a jsem tomu rád, protože tonu v časových tísňích jak nikdy. Pozdější ?velká studie? pro nějaký sborník je už asi věc roku 07. Či se mýlím?

Inu, tak se věci mají. Čekám různá Vaše zpřesnění.

A spěchám na poštu. Váš

Ludvík Kundera

Dopis O. Doskočila L. Kunderovi:

Litoměřice 12.10.2006

Milý pane Ludvíku,

K recitování: jsem člověk mírumilovný a tedy nemám rád násilí. Proto ponechávám zcela na Vašem uvážení, zda chcete nastudovat něco z těch nejstarších. To bylo přání vystavující. Pochopitelně! Je to nastupující generace a tedy má ráda všechno mladé (pro nás staré - inu, tak se věci mají!). - mimochodem: není to výtvarnice, ale fotografka, absolventka pražské FAMU, katedra fotografie, litoměřická rodačka, jmenuje se Andrea Horská, představuje průřez tvorby: Litoměřice a okolí, portréty jazzových hudebníků atd. Když toto přání vypustíme (vzhledem k Vašemu našlapanému času se to dá pochopit a pochopí to i ona), nic se nestane.

Ostatní recitaci ponechávám zcela na Vašem výběru. Detaily vyřešíme na místě.

Je lhostejné, zda auto pojedete do Kunštátu nebo do Ústí n.L. Také nerozhoduje zda 1 či 2 noclehy. Důležité je včas vědět, kdy vlak přijede na hlavní nádraží do Ústí n.L. Jel bych s řidičem, abych Vás čekal na peróně. Kdyby to bylo až v sobotu, stále je dost času i v případě, že by vlak měl zpoždění. Vše propukne v 18.00 hodin v divadle, z Ústí do Litoměřic to je něco přes půl hodiny jízdy, takže se to dá stihnout do hotelu a potom do divadla.

Důležité je včas vědět v který den a v kterou hodinu by vlak měl přijet. To je ta věc, která zneklidňuje: kdy a jak se to dovím?!

Pro jistotu dávám všechny svoje telefony:

Zaměstnání (jen v pracovní době): 416 73 13 39

Byt: 416 73 49 31

Mobil: 604 337 983 - zde pozor - nenechávat vzkazy apod., mám ho krátce a pořádně to s ním neumím a stále ho někde zapomínám!

Telefony do divadla: ředitel: 416 73 22 86

referentka: 416 73 38 20

Snad příští týden bude závěrečná schůzka pořadatelů, tam vše oznámím a ještě zašlu nebo zatelefonuji nějaké číslo na Město Litoměřice.

K textům k roku 1936: V redakci jsem nic neříkal, ono se to tam tak strašně mění, že by to bylo zbytečné. Chtěl jsem tam zanést hotový text. Ale to není důležité a když nic nenapišete (vycházím opět z toho nedostatku času!), nic se nestane.

Ale zatraceně důležitá je ona studie (nebo esej, jak chcete). Tu bych potřeboval do konce února 2007, vyjde jako úvodní v katalogu k festivalu grafiky, kresby a fotografie Máchovy Litoměřice a to jako 9. svazek edice Radobyl jež rediguji já. Text nutně potřebuji, hned za ním, s patřičným vysvětlením bude ukázka z diplomové práce jedné mé studentky o ochotnickém souboru K. H. Mácha a to právě z této doby, kdy byl odhalován pomník. Onen (kdysi katalog) totiž začínám přeměňovat (nenápadně a plíživě) v ročenku a katalog se stává pouze její součástí. Když by Váš text nebyl, rozbije mi to celou koncepci a to by byla škoda. Ale do konce února (plus nějaký ten den skluzu) to je snad reálné. Že!!!

S tím novým magistrátem si hlavu nelamte. Máchovy oslavy byly projektovány již dávno, po volbách bude 14 dní a ti noví (pokud budou), ještě nebudou vědět, co, jak a proč se děje.

Přeji, aby německý výbor děl vyšel v době Vašeho pobytu.

Oldřich Doskočil

Festival grafiky a fotografie Máchovy Litoměřice:

V sobotu 11. listopadu se konal již 10. ročník festivalu Máchovy Litoměřice. Trochu se to míchá s festivalem grafiky a fotografie Máchovy Litoměřice, kdy loni proběhl 3. ročník a v roce 2007 proběhne 4. ročník. Tento soutěžní festival je součástí festivalu Máchovy Litoměřice a jeho součástí jsou i monotematické výstavy s katalogem v lichých ročnících festivalu grafiky a fotografie Máchovy Litoměřice jenž je vlastně bienále. Snad je to srozumitelné.

Takže:

Pro mne vše začalo již ve 12.00 hodin, kdy pro mne přijelo auto. Jelo se na hlavní nádraží do Ústí nad Labem, kde měl z Vindebony Hamburk ? Vídeň vystoupit ve 13.21 hodin patron festivalu Ludvík Kundera. Vlak přijel na minutu přesně, pan Ludvík skutečně vystoupil. Nesl dva kufry. Vzal jsem ten objemnější a prohnul se. Byl plný knih. Jenže mě je 60 a Ludvíkovi 86 let (nar. 1920). Obdivoval jsem ho. Kufry jsme dotáhly ke vchodu, kde čekal řidič. Tomu je 55 let, vzal kufry a pěkně se podívil nad jejich váhou.

Kundera pobýval v Německu tři dny, každý den v jiném městě, kde měl autorská čtení (je mj. germanista) a také měl pokřtít německo-český výbor svého literárního díla. Tiskárna nestačila knihu vyrobit včas a tak dodala alespoň jakýsi separátní výbor výboru v několika málo exemplářích pod názvem Ludvík Kundera, el do Ra Da (a), Arco verla Wuppertal 2006 (ISBN 3-938375-11-6).

Večer jsem pak jeden výtisk od Kundery dostal s věnováním: Oldřichu Doskočilovi s díky za péči a na památku věnuje Ludvík Kundera, Litoměřice 11.-12. 11.2006.

Ubytován byl v hotelu Salva Guarda, kde jsme poobědvali: já měl jelení kýtu na smetaně s knedlíkem, pan Ludvík, bavorský závitok rýží a dvěma deci červeného vavříneckého ze žemoseckých vinic.

Potom jsme se domlouvali na večer.

V 17:45 hodin se položily květiny u pomníku K. H. Máchy před divadlem, L. Kundera krátce promluvil a zarecitoval. Bylo to působivější o to, že byla již tma a L.K. četl pod lampou veřejného osvětlení nad Máchovými schody,

V 18:00 hodin v předsálí divadla K. H. Máchy byla zahájena vernisáž výstavy fotografií Andrey Horské pod názvem V rozkvětu. V úvodu zahrál několik písniček zpěvák a kytarista Džemisln Jang (mám to foneticky) z Austrálie, potom recitoval L. Kundera ze své ranné tvorby s tím, že tyto verše vybrala vystavující.

Pak hovořil O. Doskočil. Nejprve představil kytaristu a zpěváka z Austrálie, posléze Kunderu s tím, že mu bude říkat pane Ludvíku protože on jemu říká pane Oldřichu a tak že zůstane u té tradice. Prozradil, že se L.K. nejprve do recitování právě téhle ranné básničky o lásce vůbec nechtělo, považoval ji za příliš zelenou a malinu nezralou. Doskočil ho přesvědčil tím, že právě proto oslovila A. Horskou, protože je mladá a tedy malina nezralá. A pak: když se Andrea dožije osmdesátky a zůstane věrnou čtenářkou poezie L. Kundery, bude pro své vernisáže vybírat z jeho poezie verše jenž psal ve svých 80 letech. To je přirozené a zcela normální.

Potom O. Doskočil pohovořil o vlastní výstavě. Upozornil, že reprezentativní katalog, jenž je darem města zde přítomným návštěvníkům (byl zdarma a stál 70 tisíc Kč,-) zcela nekoresponduje s vystavenými díly, protože výstava byla původně koncipována jako průřez tvorbou do jiných prostor (galerie Ve dvoře), ale z různých příčin (rozchod s galeristou I. Skopalovou) musela být přemístěna sem a vše by se nám do divadla prostě nevešlo. Vybrán byl tedy soubor nejmladší pod názvem V rozkvětu. V něm Horská navazuje na fenomén krajiny, která se objevuje jako ústřední motiv již dříve. Například jako městská krajina panoramatická, nyní jde o první počín v oblasti barevné.

Tento nový cyklus V rozkvětu je mladý a je zaměřený na světlo a detail. Drobné kvítky pohlcující obraz jsou jen prostředkem k jeho stavbě. Největší snahou je uchopit světlo.

Inspirací jsou různé druhy rozkvetlých polí a travin, kvalita ranního a večerního světla, moment, kdy ono světlo do krajiny přichází, prosvítí ji a po chvíli ji opouští.

Cyklus je to otevřený, bude se dál rozvíjet, možná za několik let bude následovat pokračování.

Potom se Doskočil rozhovořil o jednotlivých cyklech z katalogu. Například o tom americkém (Shenandoah) podotkl, že u některých foto, zejména na těch z těmi nápisy, se mu, aniž by o tom přemýšlel, asociačně jako první vybavila dvojice Voskovec a Werich, přesněji scénografie k některým jejich hrám a filmům (West poket revue, film Svět patří nám, atd.) A sice proto, že když Američan fotografuje Ameriku, je to americké, když Čech fotografuje totéž v Americe je to české. A tohle že rozpoznal na některých snímcích z USA.

V katalogu se pak Horská představuje několika černobílými cykly. Byla tu snaha publikovat prozatím nikdy neotištěné a nevydané foto. Například portréty a cyklus Shenandoah. To je malé, kdysi živé, dnes zcela vyprázdněné městečko v USA, kde Horská strávila nějaký čas u básníka a hudebníka v jedné osobě Lestera Hirshe (v katalogu je jeho portrét a báseň These Streets). Černobílé fotografie v katalogu vznikly v průběhu posledních čtyř let a jsou spíše dokumentárním záznamem přátelského setkání.

Katalog o 48 stranách vyšel jako 8. svazek edice Radobýl, vydalo ho Město Litoměřice v nakladatelství OSWALD. V úvodu je esej O Doskočil To je ten strom aneb život je otevřený prostor, následuje stať k vlastní fotografické tvorbě Libuše Rudinské. Vlastní reprodukce zahajují fotografie z let 1995 až 1997, následuje cyklus Zatracená místa, posléze Shenandoah, Pa, USA, 2003, potom Portréty (mapř. Gary McCready, saxofonista, Pensylvánie, USA 2004, Daniela Dahinden, výtvarnice, Luzern, Švýcarsko, atd.), další cyklus má název Jazz live (z portrétů jazzových hudebníků tu je kytarista René Grossmann, kontrabasista Josef Fečo, litoměřický rodák Jaromír Honzák (kontrabas spolu s Jiřím Slavičkem (bici), atd., cyklus Cesta představuje krajinu fotografovanou z okénka vlaku Praha - Litoměřice a zpět (včetně nočních snímků). Na závěr je to výběr z cyklu V rozkvětu.

Na závěr L.K. zarecitoval verše, které vybral Doskočil (tajemný lokál v Litoměřicích) a které si L.K. vybral sám. Pak ještě Australan zazpíval a Doskočil přítomné pozval na divadelní představení.

Ohlas v tisku k výstavě:

Deník Litoměřicka (litoměřický deník), pondělí 13. listopadu 2006, č. 264, s. 16.

Krajina je v Rozkvětu

Andrea Horská si pohrává se světly a stíny

Jana Michálková

Litoměřice - Součástí vzpomínek na básníka Karla Hynka Máchu, od jehož úmrtí letos uplyne 170 let, se stává výstava fotografky Andrey Horské, nazvaná v Rozkvětu. Vznikla na téma krajiny jako Máchovských variací a je součástí 10. ročníku festivalu grafiky a fotografie Máchovy Litoměřice. Její vernisáže se v sobotu večer v divadle K.H.Máchy v Litoměřicích zúčastnil básník, spisovatel, dramatik a překladatel Ludvík Kundera, čestný občan Litoměřic.

Andrea Horská, absolventka katedry fotografie na pražské FAMU a litoměřická rodačka, navazuje cyklem V rozkvětu ve své volné tvorbě na již dříve představený fenomén krajiny. Tentokrát jde ale o její první barevný počín, v němž se zaměřila na světlo a detail.

Autorka se inspiruje různými druhy rozkvetlých polí a travin, kvalitou ranního a večerního světla, momentem, kdy světlo do krajiny přichází a zase jej opouští.

„Česká krajina je velmi krásná. Jsem přesvědčena, že se její jedinečnosti žádná jiná nevyrovná“ svěřila se na vernisáži Andrea Horská.

„Fotografie jsou nádherné, stejně křehké jako sama autorka“ řekla o vystavených fotografiích Vanda Tomšovičová z Terezína.

Fotografie Andrey Horské budou vystaveny v divadle až do konce roku.

Po krátké přestávce následovalo divadelní představení:

Vanda Hybnerová, Saša Rašilov

Komedie Saši Rašilova a Vandy Hybnerové. Inspirací se stala hra Artura Schnitzlera DIE RIEGEN (REJ). Dva herci roztáčejí kolotoč deseti postav v deseti milostných dialogích. Kruh je uzavřen v jednom století a v jedné omamně touze mezi mužem a ženou.

Režie a výprava: Vanda Hybnerová

Hrají: Vanda Hybnerová, Saša Rašilov.

Poznámka kronikáře: fyzicky náročné představení (zvedání židlí, kliky na jevišti apod.), převleky (nejen kostýmní) do různých povah, to samo o sobě je značný herecký výkon jen pro dva herce na jevišti. Ale představení patří k těm, kde divák vychutnává jemné kreace, symboly atd., tedy vlastní děj může vnímat okrajově a na představení jít několikrát, protože vždy objeví něco nového.

Ohlas v tisku k divadelnímu představení:

Na téže stránce pod článkem o A. Horské.

Herci v divadle roztočili kolotoč vztahů

(jml)

Litoměřice - K máchovské tematice vztahů a lásky přispěli v sobotu večer komedií Omámený kolotoč i Vanda Hybnerová a Saša Rašilov. Inspirováni hrou Arthura Schnitzlera Rej roztočili oba herci na scéně Divadla Karla Hynka Máchy v Litoměřicích deset vtipných miniaktovek, milostných dialogů mezi mužem a ženou v rozmezí jednoho století. Vzpomínce na velikána Máchu tak dodali nádech pitoresknosti a lehkosti. Vtipné dialogy, skvělé herecké výkony a mnohdy jednoznačná freudovská symbolika, vyjádřená například pícháním nože do kožešinky či přefiknutím černých punčoch, dodaly představení švih a diváky pobavily. Zdá se, že jako manželé to mají oba herci na jevišti mnohem jednodušší, a právě proto jsou v páru tak přesvědčiví.

„Je to příjemnější a snazší v mnoha ohledech, ovšem na druhou stranu k sobě nejsme tak umírnění jako k ostatním kolegům a vše si rovnou vyříkáme“, říká Saša Rašilov.

Je jistě potěšující, že se s oběma herci setká litoměřické publikum opět v lednu, kdy přijedou s groteskní hrou podle Michaila Bulgakova Pokus pes čili potvor.

Ohlas v tisku na Ludvíka Kunderu:

Litoměřicko, v úterý 14. listopadu 2006, s. 16.

Máchu připomenul Kundera

Čestný občan města se účastnil oslav i před 70 lety

Jana Michálková

Litoměřice - Básník Ludvík Kundera, čestný občan města Litoměřic, se stal během sobotní vzpomínkové akce v Divadle Karla Hynka Máchy, konané u příležitosti básníkovy 170. výročí úmrtí, hostem nejvýznamnějším. Šestaosmdesátiletý Kundera zde recitoval Máchovy verše a vzpomínal na oslavy, jichž se v Litoměřicích účastnil jako student před sedmdesáti lety.

Ludvík Kundera se stal básníkem, dramatikem, prozaikem, překladatelem z němčiny a francouzštiny, literárním historikem. Výčet jeho literárních aktivit je značný. Bratranec známějšího spisovatele Milana Kundery se narodil v roce 1920, s Litoměřicemi jej spojují studentská léta.

V roce 1938 maturoval na zdejším gymnáziu. Stále má v paměti oslavy, jež se na počest básníka Karla Hynka Máchy v Litoměřicích konaly ke 100. výročí básníkovy úmrtí, tedy před dlouhými sedmdesáti lety.

„Pamatuji si, že oslavy tehdy probíhaly po celý rok. Bohužel se v té době k Máchovi takzvané přítřely mnohé ze státních institucí, zneužily jeho jméno a to jsem snášel špatně. Můj básnický učitel František Halas to viděl stejně“ vzpomíná Ludvík Kundera.

Podle svých slov jej Mácha jako básníka rozhodně ovlivnil. Druhý zpěv Máchova Máje považuje za básníkovy nejkrásnější verše.

„Vzhledem k mým prožitkům z období druhé světové války, let padesátých a sedmdesátých se mi v životě potvrdilo i Máchovo „Dalekát cesta má, marné volání!“, dodal Kundera.

„Ludvíka Kundery si velice vážím a považuji si za čest, že přijal naše pozvání a do Litoměřic přijel,“ poděkoval Kunderovi Oldřich Doskočil, historik Oblastního muzea v Litoměřicích, jeden z organizátorů letošní vzpomínkové akce.

A na závěr:

Po všem byla potom slavnostní večeře v restauraci Salva Guarda za přítomnosti představitelů města v čele se starostou L. Chlupáčem a hosty, oběma herci, vystavující fotografkou, L. Kunderou, ale i jejich hosty, např. akademickou malířkou-restaurátorkou J. Kremanovou (maminka V. Hybnerové). Přítomni byli také obě dcery Saši a Vandy, Pepina a Tonička atd.

Dopis L. Kundery O. Doskočilovi:

Kunštát 29.11.2006

Milý příteli O.D.,

Opožděné díky za péči! Bylo to rychlé, ale pěkné.

Absolvoval jsem poté ještě čtyři autorská čtení a jeden křest (knihy o mé dramatice), teď se musím naplno věnovat pěti či šesti zbylým svazkům spisů.

Napadlo mi však něco, co nespěchá. Náš zdejší soused malíř Vít Ondráček (ročník 1959), muž zběhlý i v literatuře a zvláště v Máchovi, má za sebou mimo jiné velmi krásný cyklus Hrady spatřené a nyní vězí hluboko v poutnickém cyklu. Mohl by být po Fr. Doležalovi druhý nejangažovanější máchovský malíř. Nebyla by možnost výstavy v Litoměřicích? Byl-li by zájem, pošlu obsáhlý katalog z roku 2004. A mohl bych se, budu-li živ a zdrav, nabídnout jako řečník.

Tož jen tak.

Adventní pozdravy

Váš

Ludvík Kundera

Dopis O. Doskočila L. Kunderovi:

Litoměřice 1.12.2006

Milý příteli p. Ludvíku,

Díky Vám za Vaši účast. Událost to byla náročná, snad proto i trochu uspěchaná, ale stála za námahou. Ohlas zainteresovaných i ostatních byl jednoznačně kladný, takže dveře jsou, alespoň doufám, pro budoucí aktivity nejen pootevřené, ale otevřené dokořán.

Pro přehlednost jednotlivé body (úkoly) čísluji:

1) Prosím, nezapomeňte do konce února zaslat vzpomínky na odhalování Blažkova pomníku K.H.Máchy před divadlem v roce 1936. Délka není rozhodující.

2) Text vyjde v reprezentativním katalogu ke 4. ročníku festivalu grafiky, kresby a fotografie Máchovy Litoměřice v listopadu 2007. Vše se bude konat v našem muzeu.

3) Opět budete na vernisáž pozván. Oficiálně starostou v březnu 2007, kdy přijedeme pográtulovat k narozeninám. A na vernisáži bude více prostoru pro recitaci než tomu bylo letos v divadle.

4) V této souvislosti by potěšilo, kdyby se festivalu zúčastnil grafickým listem nebo kresbou i Váš kunštátský malíř V. Ondráček. Téma je Česká krajina, ale míněno jako fenomén, tedy může to být právě něco z onoho poutnického cyklu. Dílo by bylo reprodukováno, ale zároveň by muselo zůstat v Litoměřicích jako všechna ostatní - zakládám městskou sbírku. V případě, že se zúčastní, svezl by se na vernisáž s Vámi autem do Litoměřic, pokusil bych se přesvědčit představitele města, aby mu zaplatili i nocleh. Ale pozor! Práci bych potřeboval nejpozději do konce ledna! Pochopitelně s patřičnými údaji o autorovi (jméno, narození, vzdělání, výstavy samostatné a kolektivní od roku 1990, atd., včetně názvu díla, techniky atd.).

5) K samostatné výstavě V. Ondráčka v Litoměřicích: V této chvíli nemohu nic slíbit, ale pokusím se s tím něco udělat. Když budu úspěšný, připadá nejbližší možný termín na rok 2008. Chtěl bych katalog s Vaším textem, ale musím sehnat peníze. Ty, které mám mi už pokrývají stávající projekty na roky 2007 a 2008. Ale věci jsou v pohybu, díky úspěchu oslav z 11.11. na kterých jste měl podíl, takže uvidíme.

6) Byl bych vděčný za zaslání Vaší nové knihy o dramatice (nebo si ji vyzvednu v březnu). Stejně tak bych měl zájem o katalog V. Ondráčka z r. 2004, jsem sběratelem katalogů malířů a sochařů.

7) V květnu bych přijel znovu a to s fotografkou jež vystavovala v divadle. Ráda by Vás nafotografovala do své sbírky portrétů. Alespoň se časem objevíte na nějaké její výstavě či v katalogu. Také bychom zašli k Halasovu hrobu.

Snad jsem na nic nezapomněl. Nyní už jen předvánoční pozdravy
Váš

O.D.

Dopis O. Doskočila:

Litoměřice 22. prosince 2006

Vážená a milá slečno Hano Šuranská,

velice jsem byl potěšen Vaším grafickým listem, kterým se zúčastňujete 4. ročníku festivalu grafiky, kresby a fotografie Máchovy Litoměřice v listopadu příštího roku.

Dílo zůstává v Litoměřicích, zakládáme Městskou sbírku, za to dostanete reprezentativní katalog ve kterém každý účastník má celou jednu stranu.

Potřeboval bych doplnit některé údaje pro katalog:

- 1) datum a místo narození
- 2) u koho studujete
- 3) přesný rok nástupu na Akademii
- 4) techniku grafiky (děsně se mi líbí)
- 5) název díla, pokud nějaký má (pracovně jsem ho nazval Krajina)

Malý průzkum: výstava se bude konat v Oblastním muzeu Litoměřice (je to na náměstí). O vernisáži uvažuji ve třech termínech (dnech) prvního listopadového týdne : úterý, čtvrtek, sobota v 16.30 hod. Který by vyhovoval Vám? Přizpůsobím se většině.

Pokud víte ze studentů ještě o někom na Vaší akademii, budu rád, když se zúčastní.

Zdraví

Oldřich Doskočil

Oblastní muzeum Litoměřice
Dlouhá 173
412 01 Litoměřice
Tel.: 416731339
Mobil: 604 337983
Další spojení: oldrich.doskocil @ seznam.cz

6) RŮZNÉ:

LEDEN 2006:

Novoroční výstup na Radobýl stále táhne:

Také letos se konal tradiční novoroční výstup na Radobýl. Klub českých turistů ho uspořádal už po jedenačtyřicáté. Přišlo několik desítek lidí, jednotlivě i ve skupinkách, někteří i se svými čtyřnohými miláčky. Pod Radobýlem členové Klubu českých turistů každému účastníkovi popřáli k Novému roku a obdarovali ho pamětním listem. Pak už zbývalo vyšlápnout na vrchol. Výhled nebyl letos dobrý, bránila tomu mlha, ale i tak to stálo za námahu. Někteří si tu přitukli něčím ostřejším a popřáli si zdraví. Po sestupu někteří účastníci odbočili na vedlejší pěšinu, kde se podávalo malé občerstvení.

Kontaktní centrum v Litoměřicích: mezi tvrdými drogami vede pervitin.

Litoměřické K centrum (Kontaktní protidrogové centrum) v Litoměřicích existuje již devět let. Za tu dobu středisko nakontaktovalo asi 400 klientů, ale skutečných narkomanů na Litoměřicku je více, neboť ne všechny se podařilo podchytit. Nejčastěji zneužívanou tvrdou drogou na Litoměřicku je pervitin. Tím se region liší od zbytku severních Čech, kde vládne heroin. Vedoucí centra Kateřina Stibalová z K centra to vysvětluje tím, že jsme dál od hranic než ostatní okresy severních Čech, ale zároveň jsme ještě poměrně daleko od Prahy. Litoměřická městská policie se s drog. problematikou setkává jen okrajově. Použití injekční stříkačky nenachází příliš často, tvrdí velitel městské policie Ivan Králík. Mezi rizikové lokality patří podle něj ve městě parkány a lesopark pod Mostnou horou.

Neuvěřitelné, ale možné:

Bývalé krematorium podzemní továrny Richard napadli vandalové:

Prozatím neznámý pachatel řádl v objektu bývalého krematoria podzemní továrny Richard. Způsobil škodu vyšší než je 17.000,-Kč. Vandal rozbil deset výplní oken a střešní tašky. Navíc odcizil pozinkovaný svod okapu v hodnotě jeden tisíc korun. Uvnitř budovy krematoria rozbil velkou skleněnou a dvě plastové tabule. Zařízení spravuje Památník Tereziína a není trvale otevřené. Zájemci o jeho prohlídku se musí vždy dohodnout s Památníkem. Jeho opuštěnosti proto někdo využil. Na řádění vandala (či vandalů) se proto přišlo až později, v polovině ledna. Vlastní čin byl zřejmě proveden krátce po Novém roce.

ÚNOR 2006:

Nejmodernější veterinární klinika v kraji:

Zřejmě nejmodernější veterinární klinikou v kraji se mohou pochlubit Litoměřice. Klinika má recepci, čekárnu, ordinace, laboratoř, operační sály, JIP, sál zobrazovacích technik apod. Otevřena byla na počátku února na konci Plešivecké ulice. Pracují zde 4 veterináři. Je tady i možná hospitalizace zvířat.

BŘEZEN 2006:

Vlajka pro Tibet:

V České republice se každoročně vyvěšují na některých radnicích tibetské vlajky, čímž města vyjadřují svoji solidaritu s Tibetem proti čínské nadvládě. Tradičně se k těmto akcím připojuje i město Litoměřice. Vlajka vlála na radnici i letos. Z větších měst se k akci připojují na Litoměřicku ještě Lovosice a Roudnice nad Labem. Zásadně akci odmítá město Štětí.

O instalaci solárních kolektorů není zájem:

Lidé o instalaci solárních kolektorů v Litoměřicích příliš zájem nemají. Nezvedl se ani poté, co radní na svém 4. jednání 16. února 2006 revokovali své usnesení z 29. března 2001, bod č. 1/4 a schválili nový, daleko výhodnější, návrh dotací (viz rubrika Ze zasedání Rady a Zastupitelstva v této kronice), jež představuje stoprocentní navýšení dotací ze strany města na vybudování zařízení využívajícího při ohřevu teplé užitkové vody solární energii. Zatímco dříve činil příspěvek 20.000,- Kč, nyní už je to 40.000,- Kč.

Opravy ulic:

Město Litoměřice pokračuje v opravách (rekonstrukcích) ulic v centru. Ve středu 22. března byla uzavřena Velká Krajská, aby byla po dva měsíce generálně opravována. V prvním pololetí budou ještě následovat ulice Dómská (vede do kopce k biskupství z Pekařské) a Klášterní. Následovat bude rekonstrukce Rybářského náměstí.

Dodatek: Rekonstrukce Velké Krajské byla dokončena na počátku druhé poloviny května.

Dánští odboráři v Litoměřicích:

Při svém putování za poznáváním běžného života v České republice se dánští odboráři zastavili na tři dny i v Litoměřicích. Název jejich odborového svazu zastřešoval Dánský odborový svaz pro zaměstnance v obchodu a kancelářích, vlastní název jejich odborového svazu zněl Oblastní klub zaměstnanců ministerstva obrany pro velkou Kodaň. V podstatě šlo o civilní zaměstnance ministerstva obrany. Celkem jich bylo 38, z toho 35 žen. Ubytovali se ve čtvrtek 23. března v hotelu Roosevelt. V pátek 24. března se v 11:00 dopoledne konala v hotelu beseda s pracovníky muzea archeologem PhDr. Oldřichem Kotyzou, dokumentaristou muzea Martinem Kolaříkem a historikem a kronikářem Mgr. Oldřichem Doskočilem. Otázky se týkaly platů, postavení žen v České společnosti, délky mateřské dovolené a dovolené vůbec, rozdílů platů mezi vysokoškoláky a středoškoláky, rozpočtu na vědu a kulturu, nájemné a ceny energií v rodinném rozpočtu atd. Posléze se šlo do přízemí restaurace Babylón (Dům kultury) na oběd. Byla česneková polévka a přírodní řízek s brambory. Pak se diskutovalo dále až do 16.00 hodin. V sobotu 25. března si dánští odboráři jeli prohlédnout Terezín. Kdy přesně opustili Litoměřice mi není známo.

V neformální části jsem se dozvěděl, že několik dánských hostů je v Kodani členy Klubu přátel českého piva. Klub pravidelně pořádá zájezdy za poznáváním českých pivovarů a druhů českých piv. Vyzkoušel jsem si je otázkou, zda byli v Černé hoře na Moravě v tamějším Černém pivovaru. Byli, vykonali tam exkurzi a projevíli se jako velcí znalci tamějšího piva.

Návštěva arcibiskupa pražského a českých zemí Kryštofa: (Otec igumen Marek, duchovní správce v Litoměřicích, povýšen na archimandritu):

V neděli 26. března v pravoslavném chrámu sv. Václava na Novém městě v Litoměřicích se konala bohoslužba sv. Basila Velikého, které předsedal arcibiskup pražský a českých zemí Kryštof. Spolusloužili otec Marek, který byl povýšen do hodnosti archimandrity, otec Pavel Samotovka a diakon Ivan Hadrava. Zpěv vedl pan Solon Klada, kyperský Řek, který studuje v Praze a zároveň vyučuje pravoslavný liturgický zpěv na Husitské teologické fakultě UK v Praze.

Někdejší starosta Pravoslavné církevní obce v Litoměřicích Karel Riedl byl vyznamenán Řádem sv. Cyrila a Metoděje I. stupně při příležitosti jeho 80. narozenin. Bohoslužbě byl přítomen redaktor ústeckého rozhlasu SEVER Miroslav Zimmer, který natočil pořad, ve kterém hovořili pan Solon Klada a arcibiskup Kryštof.

Poznámka: *Igumen = opat, archimandrita = arcioopat*

Ohlas v tisku:

Hlas pravoslavlí, roč. LXI, duben 2006, s. 14-15.

Návštěva Jeho Vysokopřeosvícenosti vladyky Kryštofa v Litoměřicích

Diákon Ivan Hadrava

Šestadvacátý den měsíce března letošního roku bude zapsán v srdcích mnoha členů litoměřické církevní obce i návštěvníků. V tento krásný den na počátku jara jsme opět mezi námi přivítali Jeho Vysokopřeosvícenost Kryštofa, vladyku arcibiskupa pražského a českých zemí. Jeho návštěva je vždy tak trochu „rodinnou“ událostí, protože zde vladyka dříve, ještě jako kněz, sloužil, a zná proto zdejší obec skutečně blízce. Vždy tedy celá obec vítá nejen svého biskupa, ale i člověka skutečně důvěrně blízkého, milého otce.

V letošním roce byla ovšem velekněžská služba ještě slavnostnější - vladyka Kryštof přivezl s sebou nejen jaro, nejen silný duchovní zážitek z velekněžské liturgie, nýbrž i vyznamenání pro dva členy zdejší obce. Povýšen na archimandritu byl totiž místní duchovní správce otec Dr. Marek Krupica, který v obci působí pátým rokem. Zároveň přednáší liturgiku a pravoslavné kanonické právo na katedře pravoslavné teologie HTF UK v Praze, a tak není divu, že zde nejen na sváteční liturgie bývají jeho žáci. Ostatně bych si dovolil též tvrdit, že otcovská péče o mládež je jedním z toho, co otce Marka s naším drahým vladykou Kryštofem spojuje. Tentokrát byl přítomen také další z přednášejících - pan Solón Klada, jenž vyučuje zpěv a vedl sbor dle byzantských nápěvů. Skutečně tím vytvořil silný zážitek a duchovní poklad pro celou slavnostní službu, za což patří dík.

Po skončení liturgie byl vladykou vyznamenán i zdejší dlouholetý starosta církevní obce pan Karel Riedl. Vladyka Kryštof mu kromě poděkování předal i řád svatých Cyrila a Metoděje I. stupně. Toto vyznamenání bylo uděleno za dlouholetou práci pro obec, která ne vždy byla jednoduchou a bez rizika, a k významnému životnímu jubileu vyznamenaného, jenž se v plné síle dožívá 80 let. Přejme mu, aby v Boží milosti mezi námi žil ještě mnohá léta a práce v obci i jejím pěveckém sboru mu šla tak dobře jako doposud. Po udělení vyznamenání byl vladyka pozván na tradiční malé pohoštění (bylo výborné - žampiony s těstovinami), kde s přítomnými hovořil o současných problémech církve ve světě, o potřebě připomínání cyrilometodějských kořenů naší církve a duchovním životě. U člověka tak lidského je samozřejmé, že našel i chvíli na vzpomínání a vyprávění zážitků ze svého života. Já osobně chci všem věnovaným, předně našemu drahému vladyku Kryštofovi, poděkovat za nevšední prožití svaté liturgie a za skutečné duchovní obohacení a již se těším na příští církevní setkání s nimi.

Jarní povodně:

Již několik dní hlásí media asi třicet kritických míst povodňové aktivity v České republice. Někde jsou lokální záplavy, tradičně je zatopena silnice mezi v Ústí nad Labem z Lovosic do Děčína. Prý jde letos o desetiletou vodu.

Ve středu 29. března jsem se šel v poledne poprvé podívat na Labe. Rozhlížel jsem se z Tyršova mostu. Východní špička Střeleckého ostrova je pod vodou, ale silnice a most na ostrov jsou suché a průjezdné. Soutok Ohře a Labe zmizel, voda se rozlévá do Tereziánské kotliny, ale z mostu není jasné až kam k Terezínu. Směrem k Mlékojemům se prozatím z břehu Labe nevytilo, pouze v místech, kde má možnost, se trochu roztáhlo. Například Lodní náměstí. Panika žádná není, na dvoře mlýna stojí auta, jiná jezdila na ostrov, na pravém břehu před tratí parkují auta.

Čtvrtek 30. března: Labe stouplo. Byl jsem u něho krátce před jedenáctou hodinou dopoledne. Opět jsem vše pozoroval z Tyršova mostu. Špička (východní) Střeleckého ostrova je pochopitelně pod vodou, voda se mírně přelívá přes můstek ramene Labe, ale do mlýna se dá ještě dojet. Jeho nádvoří je ještě suché. Před vjezdem do mlýna, ale i na silnici na ostrově i před ním, stálo přes deset těžkých aut (některé s vlekem), jež zřejmě čekalo na rozhodnutí, zda dovezenou pšenici vysypou do sýpek mlýna. Parkující auta z mlýna i pravého břehu Labe zmizela. Potom jsem šel k dolnímu nádraží (Litoměřice - město). Sešel jsem pod viaduktem k rameni Labe. Za tratí sice voda ještě nebyla, ale na ostrov se již projít nedalo. Ten je již celý pod vodou. Jediní živí tvorové, kteří z toho všeho mají radost, jsou labutě a divoké kachny.

Pátek 31. března: Labe opět stouplo. Zalit je celý Sřelecký ostrov, včetně nádvoří mlýna. Opět jsem se díval z mostu. Voda zaplavila můstek na ostrov, ještě čouhá zábradlí. Zalita je i silnice, voda se dostává pod viadukt. Ale mezi silnicí a náspem železnice ještě není. Stejně tak u labského ramene nepřesáhla zídka na pravém břehu.

V Litoměřicích vyhnala voda u ubytovny Katolické charity běžence čekající na azyl. Šlo o šest uprchlíků, kteří byli přestěhováni do ubytovny v Brozanech nad Ohří; Litoměřice sužují kolony vozidel. Důvodem je uzávěrka silnic Lovosice - Ústí nad Labem a Litoměřice - Křešice; Uzavřena je silnice mezi Památníkem Tereziín a Českými Kopisty. V Českých Kopistech jsou vyplaveny 4 domky, dalším čtyřem vyplavení hrozí. V Počáplech je od světa odříznut kostel s farou a domek, jehož majitel ho stihl včas vyklidit. Tyršův most přes Labe je stále otevřen; Křešice jsou bez proudu; Stav nouze byl vyhlášen pro sedm krajů, mezi nimi je i Ústecký; Labe ohrožuje saská města, evakuují se části Drážďan.

DUBEN 2006:

Pondělí 3. dubna: O víkendu jsem u Labe nebyl. Za tu dobu Labe o trochu stouplo. V pondělí 1. dubna jsem šel v poledne Jarošovou ulicí. U rohové hospody Rytíř je natažená páska. Viadukt je plný vody a ta se rozlévá kousíček do Jarošovy ulice, takže se nedá projít ani doleva k ulici stoupající k Jezuitským schodům a ústící před Tyršovým mostem a Mosteckou. Vystoupal jsem tedy po schodišti parkánů J. Rizala. Na lávce přes Pokratický potok jsem viděl, že tu voda téměř stojí (přítom u sídliště Litoměřice - střed potok čile teče i když už nemá tolik vody, jako měl ještě v pátek 31. března a Kamýcký potok je zcela vyschlý). Vlastní schodiště by potřebovalo jarní úklid, alespoň zamést, je tu spousta od větru nahromaděné šotoliny. Vyjít po těchto schodech je rychlejší než po schodech Máchových. Pak jsem po Jezuitských schodech sešel na ulici, kterou jsem měl původně v úmyslu vystoupat na Tyršův most. Z Tyršova mostu jsem spatřil: Výlev vody pod železničním viaduktem v Jarošově ulici není z Labe, ale z kanálu. Parčík (kdysi Husí pahorek) u Lodního náměstí není pod vodou. Voda z Labe zalila silnici na Sřelecký ostrov až o kousek dál, můstek na ostrov je zcela pod vodou. Pro představu: ještě z něho čouhá asi tak 10 až 15 cm horního okraje zábradlí. Voda se dostala už přes zídka ramene k železničnímu náspu (ale ne až k němu). V místech asi tak oproti Jezuitským schodům se na rozlité vodě spokojeně pohybovalo hejno osmi labutí, o kousek dál k řece párek divokých kachen. Soutok Labe s Ohří zmizel, do dále je vidět obrovské jezero. Potom jsem pokračoval po hlavní silnici z mostu k nádraží Litoměřice - město. U zadního vchodu do mlýna (můstek původního vjezdu ještě v padesátých letech 20. století) byly vystrčeny hadice, z nichž vytékala voda. Dveře byly otevřené, tam se pohyboval nějaký člověk, zřejmě obsluhující čerpadlo. Druhý člověk právě přecházel rozlitou vodu, která mu sahala tak po kotníky (zde v pomyslné čáře za můstkem). Když se dostal na můstek, šel opatrněji, bylo jasné, že zde proud v rameni Labe je přeci jenom silnější. Ale přešel bez nějakých větších problémů. Tím jsem si ujasnil, že ta zalitost za zídka není nijak velká (hluboká). U železničního podchodu u nádraží na Sřelecký ostrov jsem spatřil vodu už v podchodu, takže jsem do těchto míst ani nesestoupil. Ale nemohlo jí tu být nějak moc, když jsem viděl onoho člověka, který musel jít právě tudy, vstoupil zadním vchodem do mlýna v podstatě bez nějakých problémů.

Úterý 4. dubna: Labe kulminovalo. Pro Litoměřice životně důležitý Tyršův most se podařilo udržet v provozu. Bylo to díky pytlům s pískem v Želetické ulici, jež na kritických místech zastavily nápor vody na nájezd.

Litoměřický Český červený kříž vyhlásil veřejnou finanční sbírku určenou na projekty následné pomoci k překonání následků současných povodní. Štěstí měli v pondělí 3. dubna i tři muži v pramici, kteří zbytečně zaměstnali městské strážníky. Nesvědomitě se vydali v pramici vhodnou tak na nějaké poklidné jezero do rozbouřeného Labe a dostali se doprostřed řeky. Zcela vyčerpaní nakonec dorazili na břeh u Mlékojed, kde je převzali městští strážníci. Smutný to příběh o nezodpovědnosti.

Středa 5. dubna: Opět jsem se šel podívat na Labe. Prošel jsem Jarošovou ulicí, v ohybu na ulici vedoucí k Tyršovu mostu už voda ustoupila, takže se dalo projít. Pod železničním viaduktem sice ještě byla ve velkém množství, ale bylo jasné, že Labe klesá. Z Tyršova mostu se vše potvrdilo. Můstek na Střelecký ostrov byl sice ještě pod vodou, ale moje měřidlo, zábradlí můstku, bylo již odhalené tak o půl metru více. Těch osm labutí jsem spatřil na stejném místě, nějak se jim tam zalíbilo. Voda ustoupila už i od železničního náspu, ale silnice na Střelecký ostrov je ještě celá pod vodou. Voda se už nedostává ani za zídku ramene, na té cestě už zbyly jen kaluže a bahno.

Zapsáno ve čtvrtek 6. dubna: Hladina Labe podle hodnot na řídicím vodočtu v Ústí nad Labem, jež jsou platné i pro Litoměřice k soutoku s Ohří:

Středa 29. března	- 6.00 hodin ráno	- 628 cm
Čtvrtek 30. března	- 6.00 hodin ráno	- 723 cm
Pátek 31. března	- 6.00 hodin ráno	- 797 cm
Sobota 1. dubna	- 6.00 hodin ráno	- 835 cm
Neděle 2. dubna	- 6.00 hodin ráno	- 840 cm
Pondělí 3. dubna	- 6.00 hodin ráno	- 873 cm
Úterý 4. dubna	- 6.00 hodin ráno	- 884 cm

Zapsáno ve čtvrtek 6. dubna:

Zatopené obce:

Křešice	730 evakuovaných
Žalhostice	34 evakuovaných
Lounky	35 evakuovaných
Mlékojedy	75 evakuovaných
České Kopisty	20 evakuovaných

Poznámka: Počty evakuovaných jsou orientační. V dalších obcích proběhly jednotlivé evakuace ohrožených domů. Další stěhování by už (od data zapsání) neměly probíhat.

Čtvrtek 6. dubna: Díval jsem se na pomalu ustupující Labe z Tyršova mostu v poledne. Silnice na Střelecký ostrov sice ještě není vidět, voda stále teče přes můstek, ale jeho zábradlí potřebuje už jen kousíček a obnaží se celé. Z těch osmi labutí u Husího pahorku (parčík u Lodního náměstí) tu dnes byly jen tři, okolo nich bez zájmu kroužil jeden kačer. Nádvoří mlýna je ještě zalito, ale můstek bývalého vchodu (dnes vchod zadní) je již zcela obnažen a ramenem proudí pod ním. Jak Labe kleslo, je vidět na dalším, ještě hodně mokřem, kusu země směrem k náspu železniční tratě. Jen to jezero v Tereziánské kotlině tu zřejmě zůstane ještě dlouho.

Pátek 7. dubna: Naposledy jsem šel na Tyršův most. Labe velmi pokleslo, pravý břeh labského ramene Střeleckého ostrova je již bez vody, obnažen je i můstek na ostrov, bez vody je i nádvoří mlýna. Zaplavena je ale stále západní špička Střeleckého ostrova a to až k silnici. Na stejném místě jsem viděl i své hejno labutí, dnes jich tam bylo sedm, okolo opět kroužil bez zájmu o ně jeden kačer. Jen to obří jezero Tereziánské kotliny je stejné, soutok Ohře s Labem stále splývá.

Další dny jsem byl na dovolené, ale Labe nadále klesalo a povodně v podstatě skončily. Nikoliv však jejich následky. Oproti roku 2002 však ty letošní byly podstatně méně hrozné.

Pouze z tisku mohu zaznamenat, že na nejnižší povodňový stupeň klesla hladina Labe v regionu ve čtvrtek 13. dubna, kdy se v 16.00 pohybovala hladina na 510 centimetrech ústeckého vodočtu, což je 20 cm pod hranicí druhého povodňového stupně. Labe tak spadlo na první stupeň a povodeň tak v regionu skončila.

Odborníci letošní povodeň řadí k druhé největší od roku 1940, jež prošla Litoměřickem. Podle nich Vltavská kaskáda snížila na dolním Labi kulminaci o metr a Nechranická přehrada o 30 cm. Odteklé množství vody při povodni nad setrvalým průtokem 400 kubickým metrů za vteřinu bylo k pátku 14. dubna 1,75 miliard kubických metrů vody, přičemž v průměrném roce proteče v profilu Ústí nad Labem za celý rok 8 miliard kubických metrů vody. Objem povodňové vlny v období devatenácti dnů činil 22 procent objemu vody za rok v průměrném roce. Třetí povodňový stupeň byl překročen nezvykle dlouho, a to 13 dní, od 28. března do 10. dubna.

Pálení čarodějnic:

Na Den čarodějnic, se v Litoměřicích divoženky opět upalovaly. Ale tentokrát ne tradičně na Střeleckém ostrově, kde to kvůli nedávným povodním nešlo, ale na Mostné hoře. Prostranství u restaurace bylo zcela zaplněné, kromě soutěží pro děti tu vystoupil i známý bavič Vladimír Hron. Ten vystoupil bez nároku na honorář, aby zvedl náladu lidem po nedávné povodni. Program pořádal Dům dětí a mládeže Rozmarýn a Hit rádio FM Labe za podpory Deníku Litoměřicka.

KVĚTEN 2006:

Město Litoměřice dostalo od občanů vysvědčení:

Ankety Městského úřadu v Litoměřicích o budoucnosti města, vyhlášené v závěru loňského roku, se zúčastnilo celkem 2 160 respondentů, což bylo jednou tolik, než organizátor ankety očekával. Je to již vypovídající vzorek lidí. Například v obdobné anketě v Hodoníně, jež má 28 tisíc obyvatel, odpovědělo pouze 800 lidí. Lidé dostali do domácností anketní lístky, jež distribuovaly děti základních škol. Více než 50 procent respondentů odpovědělo, že Litoměřice by měly mít v budoucnu image kulturně - společenského centra a že jeho představitelé by se více měli zaměřit na podporu vzniku nových pracovních příležitostí a na podporu stavby dalších bytů. I když s celkovým vzhledem města byli respondenti spokojeni, horší je to podle nich s čistotou, bezpečností v něm a množstvím zeleně. Bezpečnost ve městě byla zhodnocena známkou 3 a zhruba polovině respondentů se nelíbí chování mladistvých. K čistotě města bylo poukazováno na znečištění psími exkrementy, na množství aut znečišťujících ovzduší a na nepořádek kolem kontejnerových stání. I velmi mladí respondenti se pozastavovali nad množstvím černých skládek. Překvapivě lidé nehodnotí příznivě služby sociálního charakteru, které ohodnotili známkou tři (to je překvapivé, protože oproti jiným městům má tuhle oblast město Litoměřice velmi propracovanou). Město v souvislosti s bezbariérovostí dostalo známku dokonce čtyři (což je pravda). Příznivějších známek se dočkalo zdravotnictví (dvojka), zahrnuvanující i zdravotnické služby poskytované litoměřickou nemocnicí. Jako dobré označili obyvatelé Litoměřic nákupní možnosti.

V anketě odpovědělo 2 160 respondentů.

Podle věku:

Do 20 let	45 %,	21 - 35 let	21 %,	36 - 55 let	26 %,
56 - 69	4 %,	70 a více let	1,5 %.		

Respondenti podle bydliště:

Z centra města	252 respondentů
Ze sídlišť Kocanda, Cihelna a Družba	618 respondentů
Mostná hora	115 respondentů
Z jiné části města	279 respondentů.
Z předměstí	182 respondentů.
Z okolních obcí (dojíždějící)	245 respondentů.

Snížení cen za parkování U Hvězdárny:

Stání U Hvězdárny přišlo parkující řidiče do pondělí 1. května na 10,- Kč za hodinu. Od 2. května tu řidič za stejnou dobu zaplatí pouze 5,- Kč.

Oslavy 1. máje v Litoměřicích

V Litoměřicích tradičně oslavují na veřejném prostranství v Jiráskových sadech 1. máj (jako Svátek práce) komunisté. Dopoledne se zde sešlo kolem 150 členů KSČM a jejich příznivců. Řečníkem byl člen Výkonného výboru ÚV KSČM Milan Pípal. Komunisté na setkání představili i své dvě kandidátky do červnových voleb do Poslanecké sněmovny: Jednapadesátiletou zemědělskou techničku z Polep Jitku Sachetovou a čtyřiaadvacetiletou vedoucí oddělení prodeje Alenu Kessnerovou z Litoměřic. Svůj stánek tu měl i Svaz komunistické mládeže.

Výstava „Můj dům, můj hrad“ na Zahradě Čech:

Každoroční výstava -Můj dům, můj hrad- byla letos zahájena ve čtvrtek 4. května. Letos se zúčastnilo 213 vystavovatelů a desítky prodejců. Zároveň probíhaly učňovské soutěže, o něž byl velký zájem (například z cechu instalatérů se přihlásilo 8 dvoučlenných družstev. Soutěžilo se i v oborech zedník, truhlář atd.). Nejlepšími výrobky byly vyhlášeny automatický kotel na pelety a obilí a hašené vápno Čerták. Hned první den navštívilo výstavu 5 tisíc návštěvníků.

Mrtvý muž na ulici:

V úterý 9. května byla nalezena mrtvola muže poblíž Státního oblastního archivu v Litoměřicích v Krajské ulici. S největší pravděpodobností šlo o sebevraždu střelnou zbraní. Šlo o jednatřicetiletého muže z Litoměřic.

ČERVEN 2006:

60. let litoměřického basketbalu:

Desítky pamětních medailí i kytic rozdali pořadatelé mladým nadějím i veteránům, kteří stáli u zrodu litoměřického basketbalu. Slavnostní večer v sobotu 10. června v Domě kultury k 60. narozeninám litoměřického basketbalu (vstupné 100,-Kč) se opravdu vydařil. První veřejný turnaj v basketbalu se v Litoměřicích odehrál v září roku 1946 v Jiráskových sadech pod širým nebem. Od té doby si sport získal ve městě mnoho příznivců. Ve čtyřech ročnících hráli litoměřičtí dokonce 1. ligu, naposledy před šestnácti lety. To je dnes už ovšem daleká historie. Úspěchy mají dnes spíše ti nejmladší (obdobně jako v jiných sportech v Litoměřicích, například v oddíle sportovního šermu). V mládežnických kategoriích získali v roce 1998 titul mistrů České republiky v mladších minižácích, 2. místo v mladších žácích v roce 2001, titul mistrů České republiky ve starších žácích v roce 2002 a 2. místo v mladších dorostencích v roce 2004. Starší dorostenci se v letošním ročníku extraligy probojovali do play off. Mužstvům mužů a žen chybějí hráči (jako ve všech sportech) a finance (jako v předešlém). A tak je nyní cílem dostat se alespoň do druhé ligy.

Rekonstrukce Dómské ulice:

V červnu začala rekonstrukce Dómské ulice. Město tak pokračuje v generálních opravách ulic. Tam, kde byl asfalt, jako v Dómské, je tento vyměňován za dlažební kostky.

Rekonstrukce dalších ulic:

V červenci začala ve vnitřním městě rekonstrukce Klášterní ulice, na periférii pak ulic 28. října, Kosmonautů a Odboje.

ZÁŘÍ 2006:

Chrámový svátek u sv. Václava:

V pravoslavném chrámu sv. Václava na Novém Městě v Litoměřicích se dne 28. září na svátek sv. Václava slavil chrámový svátek. Jako každý rok přijel předsedať bohoslužbě Jeho Blaženost Kryštof, arcibiskup pražský, metropolita českých zemí a Slovenska. S ním liturgii sloužili místní duchovní správce archimandrita Marek Krupica, duchovní správce z České Lípy protojerej Mykola Ončulenko, představený chrámu sv. Jiří při velvyslanectví Ruské federace v Praze igumen Sergij, duchovní správce v Kostnici (Konstanc, Švýcarsko) Kosma, představený chrámu svaté Trojice v Archangelsku protojerej Alexej Děnisov, diákon Hanuš Nykl a Ivan Hadrava, žalmisté Pavel Hempel a Václav Šťastný. Při liturgii zpíval církevně slovansky pěvecký sbor ze Švýcarska pod vedením sbormistra Vítovce.

Biskupa poprvé vítal hlas zvonu, který se nehoupe, ale po byzantském způsobu vybíjí rytmus kladívkem vně pláště zvonu.

ŘÍJEN 2006:

Geotermální projekt má městu zajistit prosperitu:

Litoměřice v oblasti využití alternativních zdrojů energie odvádějí kus práce. Těmito slovy ocenil 1. října nový ministr životního prostředí (ve funkci setrval jen do středy 11. října) Petr Kalaš, který do města přijel společně s viceprezidentem Evropské investiční banky Ivanem Pilipem na pozvání ministra zahraničí a kandidáta do Senátu Alexandra Vondry. Předmětem jejich setkání s představiteli litoměřické radnice bylo sladění kroků při prosazování realizace projektu geotermální energie

O bezvýkopových technologiích:

Bezvýkopové technologie a jejich výhody. To bylo téma již 11. ročníku konference o bezvýkopových technologiích NO-DIG 2066 litoměřická vodárenská společnost VOD-KA. Bezvýkopové technologie, takzvané průtlaky, se zabývají čištěním, inspekcí, opravami a rekonstrukcemi bez nutnosti práce v otevřeném výkopu. Na konferenci byli poprvé přizváni i studenti technických univerzit. Z Prahy, Brna a Ostravy se jich do Litoměřic sjelo na šedesát.

10. jubilejní výstava drobného hospodářského zvířectva v areálu Zahrady Čech:

V sobotu a neděli 21. a 22. října se v areálu Zahrady Čech konala každoroční výstava drobného hospodářského zvířectva. Ta letošní byla desátá, tedy jubilejní, a mimořádně vydařená. Letos nebyla narušena, tak jako loni, nebezpečím ptačí chřipky a tak si bylo možné prohlédnout všechny pavilony, včetně těch s holuby a drůbeží. Vše bylo zpestřeno výstavou pod širým nebem dravců (poštočky, káňata, sovy atd.), ústecká zoologická zahrada zapůjčila i papoušky, Dům dětí a mládeže v Mostě zapůjčil výstavku plazů a drobných hlodavců, množství stánků s občerstvením připomínalo jarmark atd. Zastoupení různých plemen králíků bylo pestřejší než v předcházejících letech, zdá se, že chovatelská základna rozšiřuje. Dokonce jsem tu viděl plemena, které jsem dlouho neviděl, například tříslový havana (Th), kus za 440,- Kč, a to jeden vrh, tři samice, takže jsem litoval, protože jsem potřeboval samce. Odnesl jsem si castorexe (Ca) samce 93 a půl bodu za 640,-Kč a zakoupil jednu přenosku na králíky za 320,-Kč. Měl jsem 1000,-Kč, takže mi ještě zbylo na klobásku s pivem (vše za 55,-Kč) a šel domů.

Litoměřická výstava je největší v severních Čechách a jednou z nejprestižnějších v České republice. Vystaven byl rekordní počet holubů 1600, králíků 1110, 500 kusů drůbeže. Souběžně s výstavou probíhaly dvě speciálky: celostátní českých bubláků a severočeské českého staváka (jsou to holubí plemena). Na výstavu přišlo 3 tisíce návštěvníků.

Opět proběhla i meziokresní soutěž vystavovatelů. V chovu králíků zvítězily Teplice před Litoměřicemi a Ústím nad Labem, na 4. místě byl Děčín, ze severočeských okresů pak na 7. místě skončily Louny a na 10. místě Liberec. V chovu drůbeže získal prvenství Mělník, druhý byl Liberec, třetí Litoměřice, na 4. místě Louny. V chovu holubů zvítězil Nymburk, druhá byla Česká Lípa, třetí Plzeň, 4. místo Louny, 5. místo Teplice, Litoměřice obsadily až místo šesté.

Ženisté se na tři dny vrátili do Litoměřic:

Vodní cvičiště u Labe, kde kdysi pravidelně cvičila litoměřická ženijní posádka (v rozsahu brigády), opět ožilo. Ve dnech 23. až 25. října (pondělí až středa) se zde konalo třídní cvičení ženijních vojsk České armády pod názvem Pohroma řízené náčelníkem generálního štábu. Souběžně se cvičením probíhá v Domě kultury výstava fotografií Armáda pomáhá a zachraňuje. Je to soubor 25 snímků z různých vojenských cvičení. Návštěvníci zde mohli vidět vojáky vyprošťující lidi ze zatopené oblasti, z laviny, zásah vrtulníku a podobně. Výstava skončila den po skončení cvičení, ve čtvrtek 26. října.

LISTOPAD 2006:

Aukce uměleckých děl vynesla rekordní částku pro Diakonii:

Příjemným překvapením skončil 11. společenský večer spojený s aukcí uměleckých děl a výrobků klientů litoměřické diakonie, který se uskutečnil na Kolibě Zahrady Čech. Za padesát exponátů se jejímu předsedovi Zdeňku Bártovi (pastor zdejší obce Českobratrské církve evangelické) ve spolupráci s populární herečkou Evou Holubovou podařilo vydražit přesně 200 tisíc korun.

Letošní vánoční strom:

Letošní vánoční strom na Mírovém náměstí byl vztyčen v pátek 24. listopadu. Je to smrk 14 metrů vysoký a dovezený z Hostenic.

PROSINEC 2006:

Senátor za Litoměřicko a Slánsko Alexandr Vondra:

Alexandr Vondra, senátor za Litoměřicko a Slánsko, si otevřel na počátku prosince svou kancelář v Litoměřicích v ulici Krajská. Také vstoupil do Občanské demokratické strany, a to do litoměřické organizace.

Předvánoční atmosféra na Mírovém náměstí:

Poslední předvánoční týden se otevřely boudy na Mírovém náměstí. S dobrotami (klobásky, uzené krkovičky, bramboráky atd.), medovina, slivovice, ale i keramika, koření, uzenářské výrobky. Letošní vrcholná kulinářská specialita byla grilovaná kachna. Půl kachny jsem snědl v hodnotě 120,-Kč, jiný den klobásku za 40,-Kč, bramborák 20,-Kč, svažené víno 20,-Kč, horká medovina 25,-Kč, půllitr medoviny mandlové 125,-Kč. Lákadla to na zvyšování cholesterolu, tělesné váhy atd. Jenže Vánoce jsou jednou za rok. Pro ty nejmenší tu jezdil elektrický vláček, stálo tu (kromě toho hlavního městského) několik smřčků zdobených různými třídami základních škol (rozpoznat se daly podle cedulek), na pódiu vystupovaly různé dětské soubory - od mateřských škol až po hudební studentská tělesa litoměřická, snad jsem na nic nezapomněl. Vše dohromady působilo velmi decentně a vkusně, nic bombastického, řekl bych, že tak nějak by to mělo být. Sláva organizátorům!!!

Poslední den v roce:

Bylo dost nad nulou, foukal značný vítr, Silvestr byl na blátě, k ránu si trochu zapršelo. Nový rok přivítalo město Litoměřice ohňostrojem na náměstí, ten byl doprovázen několika malými soukromými ohňostroji (důkaz, že v Litoměřicích je dost bohatých lidí, kteří na to mají), jinak se nic zvláštního nestalo.

Celý program na náměstí, kam přišlo několik set lidí, vše organizovala Městská kulturní zařízení. Hrála reprodukováná hudba, moderátorem byl Jan Vrba. Ředitelka MKZ Veronika Rybová by chtěla do budoucích let program rozšířit a zavést tradici s živými kapelami. Problém je, že v případě nepříznivého počasí (třeba dvacetistupňového mrazu) by vše přišlo v niveč. Přičemž jen letos vše, včetně ohňostroje, stálo 120 tisíc Kč,-.

7) CO KRONIKÁŘ OSOBNĚ VIDĚL A ZAŽIL

Návštěva představitelů města u L. Kundery v Kunštátě na Moravě:

V pondělí 20. března, dva dny před 86. narozeninami čestného občana Města Litoměřice, spisovatele, bohemisty, germanisty, překladatele atd., PhDr. Ludvíka Kundery, jsme já, starosta Ladislav Chlupáč a místostarosta Jiří Landa vyjeli jménem Města pográtulovat jubilantovi do Kunštátu na Moravě, kde trvale se svojí milou manželkou žije. Na litoměřický most přes Labe jsme vjeli krátce před půl osmou, v Praze jsme byli v osm, průjezd po magistrále trval také půl hodiny. Za Prahou na dálnici D1 to šlo dobře, na okrajích sněhu přibývalo, od Českomoravské vysočiny byla všude souvislá pokrývka sněhu. Z dálnice jsme sjeli u Velké Bíteše, na okresní silnici bylo všude vidět bílou sněhovou pláň vhodnou na běžky. Jet se tady muselo pomalu, do Kunštátu jsme přijeli o hodinu později než byl plán, krátce před jedenáctou. Kunderovi nás už čekali, kromě květin jsme přivezli nedávno vyšlou knihu starých pohlednic o Litoměřicku a Českém středohoří. Samozřejmě byl čaj, dali si ho všichni (kromě chlebičků a speciality paní Kunderové - anýzového pečiva). O čaji jsme se dozvěděli, že je to čaj indický a jmenuje se Sikkim. Pak nám L. Kundera vykládal o čaji z Nepálu. Původně to byla jen jedna plantáž, říkalo se, že to místní nemohou ani vypít. Do doby než ho poznal svět. Nyní patří k nejoblíbenějším.

Tohle povídání také souviselo s jednou knihou z Kunderových sebraných spisů s názvem Kniha o čaji. Kromě mě ji dostali všichni přítomní (včetně řidiče) s věnováním. Ta jedna totiž chyběla, takže jsem se jí vzdal. Nikoliv ze šlechtnosti, ale protože jsem si ji koupil již loni a měl ji tedy v knihovně. S věnováním jsem dostal daleko větší vzácnost, Sborník Ludvíku Kunderovi k pětáosmdesátým narozeninám, na kterém se podílelo 52 gratulantů - básníků, spisovatelů, teoretiků a výtvarníků, z mých přátel malíř Miroslav Koval a jeho žena, sochařka Anežka Kovalová. Sborník v nákladu 300 výtisků vydalo vydavatelství Host, Brno 2005. Po čaji bylo nabídnuto víno a několik druhů slivovice, nejzajímavější byl výrobek paní Kunderové. Měla originál kořen Žen-šen, ten dala do lahve a zalila slivovicí. Ta nasála zlatavou barvu z kořene a dostala zvláštní příjemnou chuť.

Zeptal jsem se L. Kundery, kdy vyjdou jeho paměti, o kterých při jedné z minulých návštěv hovořil. Odpověděl, že už vyšly a vytáhl dva svazky pod číslem XVII. označených jako ?a? a ?b? s datací 2005 a místem vydání Brno. Název: Různá řečiště. Nahlédl jsem do nich a hned mi padl do oka litoměřický rodák, kreslíř světového jména A. Kubin. Má tam i fotografii. L. Kundera se rozhovořil o své korespondenci s ním. Potom mi L. Kundera řekl, abych si svazky paměti nekupoval, že mi je sežene a pošle. Následně se hovořilo o všem možném. Nakonec se dospělo k závěru, že v Litoměřicích budeme 4. listopadu slavit 170. výročí úmrtí K. H. Máchy a že L. Kunderu, jako čestného občana, Město Litoměřice pozve.

L. Kundera se nabídl, že napíše pro regionální tisk k oslavám vzpomínkový článek o kladení základního kamene a následném odhalování pomníku K. H. Máchy před litoměřickým (tehdy německým) divadlem (dnes divadlem K. H. Máchy) v roce 1936. Obou slavností se jako student litoměřického gymnázia zúčastnil.

Nevím přesně v kolik hodin odpoledne jsme se rozloučili. Na zpáteční cestě jsme se zastavili v Černé hoře, kde funguje slavný Černý pivovar. Ochutnali jsme celou nabídku piv a zalitovali, že něco takového nevzniklo ze zrušeného pivovaru v Litoměřicích. Pak jsme už jeli rovnou do Litoměřic, dojeli jsme kolem 21 hodiny večer.

V litoměřickém tisku vyšel článek s mnoha nepřesnostmi:

Deník Litoměřicka, čtvrtek 23. března 2006, roč. XIV/70, s. 16.

Za čestným občanem Litoměřic jel starosta na Moravu

(jn)

Ač se Kundera účastnil odhalení Máchovy sochy, jeho hra nebyla v litoměřickém divadle nikdy uvedena.

Litoměřice - Čestný občan Litoměřic Ludvík Kundera slavil narozeniny. Představitelé města mu jeli gratulovat na Moravu.

Slavný spisovatel Ludvík Kundera, mimo jiné autor několika divadelních dramát, totiž včera slavil své osmdesáté šesté narozeniny. Do jeho bydliště v Blansku¹⁾ mu jeli přát starosta Ladislav Chlupáč, místostarosta Jiří Landa a kronikář Oldřich Doskočil. Obdržel od nich jako dar obrazovou knihu o Litoměřicích a současně pozvánku na oslavy 170. výročí úmrtí K. H. Máchy.

„Ludvík Kundera v Litoměřicích studoval i maturoval. Po roce 1938 se však rodina Kunderových, jakožto rodina vysokého důstojníka, musela z Litoměřic odstěhovat,“ řekl kronikář Doskočil. Mezi nejznámější Kunderova díla patří například dramata opera Fouché či Karel Hynek Mácha, ale také poetická díla Meandry nebo Napospas.²⁾ V roce 2000 mu byl udělen titul Čestný občan Litoměřic. Zajímavostí je, ač se v r. 1936 osobně zúčastnil odhalení památníku³⁾ K. H. Máchy, v litoměřickém divadle jeho hra nebyla nikdy uvedena.

1) *L. Kundera nebydlí v Blansku, ale v Kunštátě na Moravě. Když jsem s příslušným redaktorem hovořil, uvedl jsem Blansko jako bližší lokalizaci pro Kunštát na Moravě.*

2) Názvy Meandry či Napospas jsou názvy jednotlivých svazků Kunderových sebraných spisů, které vycházejí již po několik let.

3) *Nejde o památník, ale o pomník K. H. Máchy před divadlem sochaře Václava Blažka z roku 1936.*

L. Kunderovi byl odeslán následující dopis:

Litoměřice 27. III. 2006

Vážený pane Ludvíku,

v příloze zasílám článek z regionálního tisku, kde sice mnohé, jako vždy, popletli. Například, že žijete v Blansku vzniklo tak, že se příslušný redaktor zeptal, kde ten Kunštát n. M. je a já mu ho přiblížil bývalým okresem Blansko. Či hovořím o názvech svazků sebraných spisů a on to napíše jak napsal. Tak už to prostě na počátku 21. století v regionálním tisku chodí.

Malá změna v oslavách K. H. Máchy. Škrtněte si datum 4. listopad, vše bude o týden později, 11. listopadu. To kvůli herci Rašilovovi (vnuk herce Saši Rašilova), který je členem ND v Praze a na původní termín ho neuvolnili.

Článek pro noviny o kladení základního kamene a odhalování pomníku K. H. Máchy od V. Blažka v r. 1936 stačí zaslat tak na počátku září. Příslušnému redaktorovi jsem o tom řekl.

Onen rozsáhlejší text na dané téma pro ročenku Podřipský muzejník má čas celý rok (tak do konce března 2007). Letošní ročník je již uzavřen a zalomen. Takže vše lze napsat v klidu.

Pane Ludvíku, moc toužím po těch dvou svazcích vašich vzpomínek Různá řečiště. Nezapomeňte, prosím, mi je opatřit.

Zcela jsem zapomněl na svoji knihu Z dějin litoměřického divadla a divadelnictví. Tam je vaše fotografie a popis události, kdy dostáváte v divadle K. H. Máchy Čestné občanství. Zařídím vše tak, aby Vám ji Město věnovalo při Vašem litoměřickém pobytu v listopadu.

Příkládám také Korečkovy fokalky s prosbou o jejich přesnější určení. Přeji hodně optimismu nad pitím čaje a vína, a hlavně mnoho snové inspirace v tom zadním traktu.

Oldřich Doskočil

Oldřich Doskočil

Oblastní muzeum Litoměřice

Dlouhá 173

412 01 Litoměřice

Následně přišel balíček od L. Kundery. Obsahoval oba díly vzpomínek - KUNDERA, L., Různá řečiště (a), svazek XVII, Brno 2005 (portréty, dopisy, rozhovory, fragmenty 1936 - 2004); KUNDERA, L., Různá řečiště (b), svazek XVII, Brno 2005 (portréty, dopisy, rozhovory, fragmenty 1936 ? 2004). V každém svazku bylo věnování. Svazek a: Oldřichu Doskočilovi s radostí, neboť do Litoměřic, posílá Ludvík Kundera (jenž v tom městě pobýval v letech 1932 - 1938); Svazek b: Příteli Oldřichu Doskočilovi, jenž tu Litoměřice najde nejednou, zvláště v kapitole Anno dazumal, ale i o mých rodičích. Buďte zdravý a blažený! Váš Ludvík Kundera. Kunštát 28. 3. 2006. Příložen byl následující dopis:

Milý pane Oldřichu D.

Obratem a veledíkem odpovídám a především jsem si v kalendáři opravil a poznačil své litoměřické sliby. Tedy KHM - oslavy 11. 11. 06, v září ještě novinový text k roku 1936 a delší text na totéž téma (pro Podřípský muzejník) vepisuji na poslední den letošního roku - vzhledem k mému věku - slib troufalý?

Posílám dávno slíbené dva svazky (a, b) memoárových Různých řečišť, či řečiští? Budu rád, když mi sdělíte hrst dojmů. Velmi laskaví přátelé říkají, že se to čte „jako román“, ale to jistě přehánějí. Pokud jde o „přesnější určení“ fokalků Miloše Korečka, je to úkol obtížný a zůstávám v roli dlužníka.

Zaznamenání litoměřické návštěvy v Kunštátě je událost. Jenže ten redaktor je ultrapopleta, pomíchal, co se dalo. Ani nucený odjezd rodiny z Litoměřic nesedí v datu a zdůvodnění. Tatínek byl již roku 37 přeložen na ministerstvo do Prahy. Za mých novinářských let se za takové výkony dávaly pokuty. Což byla průměrně pětistovka, ale nechyběla ani tisícovka?

Buďte zdrav, díky, oba pěkně zdravíme.

Váš

Ludvík Kundera

Průvodcem na lodi Děčín:

Obec Malé Žernoseky slaví 950 let od první písemné zmínky. Ta je v zakládací listině litoměřické kapituly, kdy tato dostává do vínku celou řadu vsí včetně Malých Žernosek. V této souvislosti obec uskutečnila dvě jízdy lodí z přístaviště Velké Žernoseky s otočkou před střekovským zdymadlem. O dějinách obce během plavby účastníků povídal kronikář O. Doskočil, a to celkem 6x, při každé jízdě. Loď jménem Děčín měla totiž tři paluby, z nich každá byla rozdělena do dvou prostorů, čili těch místností včetně horní paluby bylo dohromady šest.

Mezinárodní výstava psů na Zahradě Čech:

Také letošní ročník mezinárodní výstavy psů v areálu Zahrady Čech Nord Bohemia Canis o víkendu 20. a 21. května se vydařila. Počtem 2 704 psů a 260 plemen patřila tak, jako v minulých letech, k největším v České republice. Návštěvníků přišlo téměř 9 tisíc. Českomoravskou kynologickou unií a Kynologickou jednotou ČR pověřený pořadající Kynologický spolek Litoměřice se organizace zhostil jako vždy na jedničku (jen pro představu: potřeba bylo 200 pořadatelů, z toho 47 rozhodčích, kterým předsedal Jaromír Dostál). Přálo i počasí. Nejhezčím psem letošní výstavy se stal velký černý knírač. Souběžně s mezinárodní výstavou probíhala tradičně speciální výstava šarpanců, klubová výstava maďarských hrubosrstých ohařů, setrů a pointrů a okresní výstava mysliveckých trofejí.

Nejstarší občanka Litoměřic a pan starosta:

Při oslavách 104. narozenin nejstarší občanky Litoměřic paní Věry Radčenkové pan starosta L. Chlupáč jubilentce slíbil, že ji zaveze na místa, které má ráda. Svůj slib splnil ve středu 17. května. S paní Radčenkovou zajel na ploskovický zámek a do Žitenic.

O volební agitace není moc zájem:

Lidé jsou celkem lhostejní k veřejným vystoupením politických stran před červnovými parlamentními volbami. V pondělí 21. května se na Mírovém náměstí snažila swingem přilákat posluchače na setkání Občanská demokratická strana, ale občany to moc nezajímalo. O několik dní dříve Zelení přesvědčovali jen asi 10 návštěvníků v Městské knihovně o správnosti své cesty.

S Fánou na BIG FOOT SHOW:

BIG FOOT SHOW zní vznešeně, ale ve skutečnosti jde o značně vypracované automobilové šou pro děti, které rodičům tahá peníze z kapes. Vše se odehrávalo na parkovišti u koupaliště na Střeleckém ostrově. Přišel jsem s Fánou (to je pětiletý syn František mé neteře Petry Smetanové) do prostoru v neděli 4. června v 18.00 hodin. Vstupenka pro dospělé 130,-Kč, pro děti 100,-Kč, dohromady jsem tedy zaplatil 230,-Kč. Nejprve jsem nepochopil, co se s automobily dá na tak malém prostoru dělat. Začalo to tzv. rychlou jízdou, což znamenalo velký hluk motorů dvou aut, jež jezdila proti sobě a smykem se otáčela v zatáčke. Rychlá jízda to sice nebyla (ani v tak malém prostoru nebyla možná), ale děti byly nadšené. Potom se totéž opakovalo s kaskadérem na jejich kapotách. Následovala jízda na dvou kolech. O přestávce se prodávali různé dobroty, Fána si přál korpon (smažená kukuřice), což stálo 20,-Kč. Pak nám superbaky (auta na obřích kolech) předvedla demolici dvou starých škodovek. Nakonec se za 100,-Kč mohlo dítě nechat vyfotit na jeho obřím kole polaroidem. To jsem Fánovi vysvětlil, že tu fotku uděláme jinde a zdarma. Odcházel jsem krátce před sedmou, takže i s tou přestávkou vše trvalo slabou hodinku. Dětem se to moc líbilo, kapse rodičů už méně. Přítomno mohlo být asi tak 100 diváků (ten odhad je velmi těžký). Vzhledem k tomu, že Fána má mladšího bratra Kubu (Jakuba), který s námi nešel, protože byl nastydlý a ještě k tomu měsíční sestru Báru (Barbara), uvědomil jsem si, co mě jako důchodce čeká. Těch 240 Kč je třeba vynásobit třikrát! Pak dělejte populaci!!!

SRPEN 2006:

Autobusové spoje MDH posílily:

Od 1. srpna došlo na linkách městské hromadné dopravy v Litoměřicích ke změně týkající se tras B a D. Přibyly sobotní a nedělní spoje, kterými jezdí lidé v době návštěv do městské nemocnice. Upraveny byly i spoje, jež využívají zaměstnanci nemocnice ve všední den po 18.00 hodině.

Výluka na trati Lovosice - Litoměřice:

Celý měsíc bude výluka na trati Lovosice - Litoměřice Horní nádraží a sice pro opravu železničního mostu přes Labe u Žalhostic. Náhradní dopravou jsou autobusy.

ZÁŘÍ 2006:

Zahrada Čech (jubilejní 30. ročník):

V pátek 16. září byla zahájena výstava Zahrada Čech. Je to jubilejní 30. ročník Jako každým rokem tak i letos vše začalo dopravním kolapsem a to takovým, že mu značnou pozornost věnovalo i zpravodajství České televize. V pátek přišlo 8 tisíc návštěvníků, v sobotu 22 tisíc a v neděli 15 tisíc návštěvníků. V pátek večer se v litoměřickém divadle konala slavnost v souvislosti s tímto zahradnickým veletrhem, jenž slaví 30. ročníků. Vystoupili zde Karel Hála, Karel Štědroň, Pavlína Filipovská, Přemek Podlaha atd.

Litoměřické vinobraní:

Tak jako každým rokem tak i letos proběhlo litoměřické vinobraní za velké účasti obyvatelstva, příjezdu českého monarchy a ve večerních hodinách ohňostroje, výběr kapel byl ohromný, stánků mnoho. Kronikář se vinobraní nezúčastnil, protože jeho průkaz kronikáře nebyl uznán a o další pokusy, jako loni, se tam dostat se nepokoušel.

8) KORESPONDENCE

Dopis A. Knechtek O. Doskočilovi:

Oldřich Doskočil
Oblastní vlastivědné muzeum
Mírové náměstí 171
CZ - 412 01 Litoměřice
Tschechische Republik

Adalbert Stifter Verein e. V.
München 8. 2. 06

Lieber Olda,

děkuji za zaslání všech článků týkajících se Hilschera a Schamse,¹⁾ také za opravený článek o litoměřickém hřbitovu!²⁾

Bohužel jsem nemohla najít nic nového. Ve všech encyklopediích narážím vždy na to samé, co se nachází v publikaci "Leitmeritz und das böhmische Mittelgebirge". Jenom mají někde data narození a úmrtí jinak: *26.3. a +26.5. - ale to nás natolik nezajímá...

Titul konference v Horní Plané byl: "Svědkové dějin - Hroby a hřbitovy někdejšího německého obyvatelstva v České republice a možnosti jejich zachování"³⁾ příkládám tehdejší pozvánku.

Též fotku s Schölerovými a panem Trägerem.⁴⁾

Také o Adamu Marxovi⁵⁾ jsem zatím nic nenašla, ani jeho existenci, natož o jeho dílech nebo snímky křížové cesty. Snad to ještě najdu! Tady tak speciální materiál nemám a do bavorské státní knihovny jsem to zatím nestihla...

Velmi milé pozdravy Anna

P.S. Spěchám, aby Eva Habel mohla vzít dopis s sebou. Zítra pojede vrátit betlémy do různých českých měst...

P.P.S. Ani nemohu najít zvláštní číslo časopisu "Waldbrunnen" o Schamsovi. Sestavil Hans Robert Kreibich.⁶⁾

Poznámky O. Doskočila:

1) Spolek Adalberta Stiftera v Mnichově připravuje akademický projekt - mapování zapomenutých spisovatelů severozápadních Čech. Navrhl jsem zařadit litoměřické rodáky Hilschera a Schamse.

2) Korektury mého referátu Dějiny litoměřického hřbitova přednesený na konferenci Svědkové dějin konané v Centru Adalberta Stiftera v Horní Plané ve dnech 14. a 16. května 2004. Referát vyjde ve sborníku v jazyce německém v Mnichově.

3) Tehdejší pozvánka mi byla zaslána proto, že chci referát publikovat česky v Podřipském muzejníku, pravděpodobně v roce 2007.

4) Osobně jsem se s tajemnicí Spolku A. Stiftera v Mnichově setkal naposledy v Litoměřicích 14. ledna 2006 v kavárně A-tropik. Přítomni byli také manželé Christina a Helmut Schälerovi a Hans Träger. Z Mnichova z nich nebyl nikdo. Na závěr setkání nás Anna Knechtel vyfotografovala. Pan H. Träger mi vyprávěl, že chodí ve svém pokročilém věku na kurzy českého jazyka. Dělá to prý proto, aby vyjádřil úctu Čechům, kteří za války trpěli a také těm Čechům, kteří se nebáli v poválečné atmosféře učit němčině a předběhli tak čas, kdy zmizí iracionální vášně. Odpověděl jsem mu, že je to v dějinách stále stejné.

Po napoleonských válkách se nikdo neučil francouzsky a v dobových povídkách lidového čtení je gaunerem vždy Francouz, po roce 1945 to byl obvykle Němec a po roce 1989 Rus (a nikdo se neučí rusky). Zasmáli jsme se tomu. Potom mi pan H. Träger povídal, že pochází z České Lípy a že mu v roce 1945 bylo 15 let, byl v Hitlerjugend. V tom čase byl povolán, aby s dalšími v jeho věku naložili nákladní automobil zbraněmi a 5. května 1945 je odvezli z České Lípy do Litoměřic. V Litoměřicích jim utekl velitel a ty kluky nechal samotné. Ti se rozhodli zbraně vyložit a tím nákladním autem se vrátit domů, do České Lípy, což také udělali. Odpověděl jsem mu, že udělali to nejmoudřejší, co udělat mohli, a že unikli zřejmě smrti o vlasek. A vyložil jsem mu podrobnosti osvobození Litoměřicka, což tak podrobně neznal. Manželé Schälerovi vlastnili někde na Novoborsku keramickou malou továrnu. Po odsunu žili v tehdejší Německé demokratické republice (tzv. Východní Německo (NDR) patřící do sovětského bloku), kde pracovali v oboru. Po zániku NDR zahájili soukromou výrobu keramiky.

5) Adam Marx, litoměřický rodák, barokní sochař a mnich, jenž nakonec působil ve Fuldě, kde ukazují jeho křížovou cestu. S A. Knechtel, chceme o něm přednést společný referát na sympóziu historiků umění v červenci 2006 v Chebu, jenž se koná v rámci festivalu Mitte Europe.

6) Sondernummer der Zeitschrift Waldbrunnen (Hrsg. v. K. F. Leppa 1924). - Brümmer 6 (1913).

Dopis P. Šembery z UPM O. Doskočilovi:

Vážený pán
p. Oldřich Doskočil
Oblastní muzeum Litoměřice

Vážený pane doktore,

jen tak víceméně z nudy jsem prohlížel na internetu "něco" k Otty Schneider, a "vypadla" i Vaše výstava litoměřických malířů. A v knihovně tady jsem našel 4 Vaše knížky o nepříliš známých, ne-li neznámých malířích tohoto regionu. Po pravdě řečeno, jejich malby apod. "nic moc", přesto fajn, že se tím vůbec někdo zajímá "pouhých" 60 let poté, co jsme je, jejich potomky atd. celkem úspěšně vysídlili...

Před více než 40 lety jsem byl "u Vás" na vojně; okolní vesnice, kde jsme několikrát "cvičili", vypadaly asi stejně jako při tom vysídlení, ale vlastně asi ještě hůře: zbylo jen to, co nikdo už ani ukrást nechtěl (ostatně, následující rok vojny na pomezí Českého lesa a Šumavy byl ještě hutnější: tam už nezbylo nic, jen "příbyly" "menšiny". No, vlastně ani dnes, vyjedete-li 20 km za Prahu po okreskách, spočine zrak většinou jen na ruinách - a to je prosím vnitrozemí, žádné "Sudety"!)

Mluvil jsem s Radimem Vondráčkem (spolu právě připravujeme dost divnou výstavu o Čechách, Němcích, Židech, jakýsi odvar "polovičnických" Mezer v historii, pro Archiv hl. m. Prahy.), o Vaší knížce lidí kolem Medaua, v níž mě zaujalo, jak se firma "uváděla": někdy i Medau et C(ompagnúie. Nemůže s tím mít něco společného i Medau and Co (tedy Medau and Company?).

Ještě zpět k té Schneider/ové/: někde, teď už fakt nevím kde, je uvedeno, že zemřela 1914, což je nesmysl; Vy uvádíte ex-librisy z 1920ies, Radim tady našel knihu, kterou ilustrovala ještě kolem 1935 či kolik!

A na závěr: Mám tady plakát z cca 1910 pro Vaše město, od Ed. Lode/ho z Mostu - proto není ve Vašich knihách.

Srdečně

Petr Štembera
graf. sb. UPM

P.S. Ve Vašich knihách několikrát zmiňovaný Votoček byl přímým nadřízeným mé ženy v NG zhruba asi 10 let.

Dopis O. Doskočila P. Šemberovi:

Vážený pán
p. Petr Štembera
grafická sbírka
Uměleckoprůmyslového muzea v Praze
ulice 17. listopadu 2
110 00 Praha 1

Litoměřice 7. března 2006

Vážený pane doktore,

prozatím vyšlo šest svazků edice Malíři Litoměřicka, Medau byl svazek č. 4. Následující nesou název Krajina Litoměřicka a Českého středohoří v proměnách malířských slohů 19. a 20. století (do roku 1945) - svazek č. 5 (2000), svazek č. 6 (2001) má název Portrét 18. a 19. století ze sbírky litoměřického muzea. Když už máte v knihovně čtyři, možná by stálo za úvahu dokoupit ty zbývající. V počítači mám další tři svazky, ale Město Litoměřice je přestalo financovat a tak už v tom počítači asi zůstanou.

U Medaua je možné všechno. Stále narážím na nové poznatky. S označením Medau and Co jsem se prozatím nesetkal, ale možné to je. Ještě mě chybí důkladné rešerše v teplickém archivu, k čemuž se stále nemohu donutit a v Teplicích není nikdo, koho by dané téma zaujalo.

Medauem se zabývám stále, to nové (zasazeno do starého) vyjde letos v ročence Podřipský muzejník, kterou vydává nově založené Městské muzeum v Roudnici nad Labem. První část jsou Medauovské aktivity, druhá pak kompletní zpracování knih z Medauovské produkce ze sbírky našeho muzea. Nejde tedy o veškerou vydavatelskou (knižní) produkci, ale pouze o sbírku muzea.

V první části z novinek je tu například reprodukce náhradních peněz (poukázek) jež Medau vydával po roce 1848, kdy nebylo dost peněžního oběhiva. Nebo drobný olej, na němž je poslední Medauova tiskárna ještě s firemním štítem (dnes sídlo Komerční banky na východní straně Mírového náměstí), trochu jsem zjistil (ale ne moc), jak mu firma fungovala v Teplicích atd.

O Medauovi mě stále zajímá každá drobná zmínka.

K Otty Schneider: Narodila se v Litoměřicích 27. září 1875, po roce 1945 žila v Gelnhausenu u Frankfurtu nad Mohanem, kde 18. prosince 1957 zemřela.

K ní nejnověji: DOSKOČIL, O., Trpaslíci a litoměřické malířství (s malým průhledem na celočeskou současnost). IN: Trpaslík v evropské kultuře, Ústí n. L. 2005, k O. Sch. s. 69 - 70.

Rád bych se s Vámi někdy setkal. Obvykle se obě strany něco dozvědí. Hlavně to, na čem kdo dělá. Člověk narazí na různé věci, jež jsou mimo oblast jeho zájmu a netuší, že by to zajímalo třeba Vás, či jiného kolegu. A informace opět zapadne. Například ona kniha s ilustracemi O. Schneider. Rád bych se na ní podíval, popřípadě nechal ilustrace digitálně přefotografovat. Pro mě je to nová informace.

Například nyní dokončuji knihu Klarové (jde o Aloise Klara - podle něho Klárov, jeho syna Pavla Aloise Klara - vydavatel literárního almanachu - ročenky Libussa a vnuka Rudolfa Maria Klara - všichni tři byli ředitelé Ústavu pro péči a zaměstnávání dospělých slepých v Čechách). Materiálu ad fontes je dost, mám i korespondenci, monografii o A. Klarovi z r. 1835 (vydal Medau), knihy jež napsal A. Klar atd. (rovněž vydal Medau). Ale vždy se může objevit nějaká maličkost, která unikla. Z knihy jsem loni vypublikoval studii Alois Klar a Litoměřice (1863 - 1833) jež vyšla v Podřipském muzejníku 2005, roč. I., Roudnice n. L., s. 61 - 86. Text dává jakousi představu o pojetí budoucí knihy. Letos v této ročence (sborníku) vyjde kapitola o Klarově teologii. Ta mi dala zatraceně zabrat.

Srdečně

Oldřich Doskočil
Oblastní muzeum Litoměřice
Dlouhá ul. 171
412 01 Litoměřice

P.S. Ještě jedna prosba: Zabývám se malířem - spoluzakladatelem Sdružení výtvarných umělců severočeských Josefem Fučíkem (1890 - 1955), m.j. také scénografem a ochotnickým hercem. Sdružení uskutečnilo od 11. 11. 1923 v Ústí n. L. výstavu, jež byla potom přenesena do Litoměřic.

Výstava byla doprovázena katalogem. Podle sdělení I. Králové z ústeckého archivu jste ji v roce 2002 napsal, že k výstavě sice žádný záznam v UPM není, ale že tu je, aniž byste uvedl místo konání, katalog výstavy z r. 1923. Není to katalog, který hledám?

A že pozdravuji Radima Vondráčka.

Dopis P. Šembery O. Doskočilovi:

Vážený pán
p. Dr. Oldřich Doskočil
Litoměřice
Praha, 9.3.2006

Vážený pane doktore,

moc díky za okamžitou odpověď. Myslím, že jsem to popletl, je tu všech 6 Vašich svazků, včetně Portrétů a Krajiny.

Příznávám, že k Medauovi ví všechno Radim, mě jen zaujala ta koncovka "and Co/et Cie", která bývala dost častá u litografických závodů na západ od nás.

Potěšilo mě, že o Otty Schneider, vysídlené po roce 1945, se našlo datum úmrtí: Připravuji se zmíněným Radimem (pozdravy vyřídím) Česko-německou výstavu pro Archiv hl. m. Prahy, podzim 2006, trochu to připomíná Mezery v historii, ale s větším důrazem na knihy, časopisy a kulturní plakáty (ty většinou už na těch Mezerách byly), a to datum jejího úmrtí se mi do toho mého soupisu hodí. Aniž bych se Radima zeptal, ale jistě nebude mít sebemenší námitky, přikládám tu seznam věcí, které Otty ilustrovala - nejsou to všechny, jsou to ty, které jdou do té výstavy.

Ta, na kterou se asi ptáte, bude následující:

Irene Tóth: Prager-Bilder. Gedichte über Alt-Prag Motive.

Prag, Rich. Paulu 1936, il. a výzdoba Otty Sch., naše inv.

č. je 23.239 C - je vyndána někde u Radima, budete-li mít cestu do Prahy, ukážeme Vám ji - pak se rozhodnete, stojí-li to za pořizování kopií alespoň některých ilustrací.

Podílela se ilustracemi, s dalšími malíři atd., na:

Deutsch-Böhmen im Bilde. 80 Blätter..., texty Jac. Fürth, Osc. Wiener, Prag 1812

Osk. Wiener, Joh. Pilz /hrgb./: Der Heimat zum Gruss, Berlin 1914

K.H. Strobl: Prag. Geschichte u Leben..., Prag 1931

/Vše jsou dost sentimentální záležitosti, jakoby ti autoři a kreslíři atd. už tehdy tušili, že odtud "vypadnou" /budou vypadnutí/.

Jistě by se o ní ještě našlo v "slovníku" H. Riese z Mnichova /název přesně neumím, ale našel bych tu knihu bez problémů - donutil jsem tady knihovnu, aby to koupili/ o ilustracích /ilustrátorech dětských knih a knih pro mládež v "německém prostoru". Dokonce je možné, že vyšlo i nějaké nové vydání - již jsem s ním dlouho nekomunikoval, každopádně vím, že jsem mu dodával některá data k sudetoněmeckým ilustrátorům, která jsem znal. Tam by samozřejmě mohlo být víc lidí ze "severu", nejen Otty Sch. Katalogy "německých" výstav tady v knihovně jsem pro jistotu prohlídl znovu, ale už opravdu nevím, co jsem tehdy I. Králové psal, resp. co si z toho zapamatovala /někam zapsala (příznávám, že většinu "papírů" vyhazuju co nejdřív, což se někdy dost nevyplatí), navíc se dost špatně hledají, hlavně ty z první republiky, když jejich výstavy všelijak "kličkovaly" po všemožných místech - např. pamatuju, že jsem na 99,9 procent viděl některé katalogy spolku Die Juryfreien /nějaký plakát k ní je v MG v Brně, byl na Vídeňská secese, Brno 2004 a Obecní dům Praha 2005, a je v knize-katalogu té výstavy, na níž jsem se podílel; kolegyně z Brna "vymyslela" autora toho plakátu, který se projevoval tak odlišně, že tohle prostě dělat nemohl, ani kdyby chtěl/, a teď tu najednou žádný k nalezení není...

Takže, každopádně ze "severu" je tu z 1920ies jen Ausstellung f. Kultur u. Wirtschaft, Aussig 1924 s obálkou od A. Kunfta /což je ten důvod, proč se najednou objevuje jméno pí. Králové – byl z Aussigu a dělal něco pro Schichta, nyní Setuzu či co, pokud to neukradl Krejčíř, Pitr či Paroubek a jeho poskoci, a nepřejmenovali to/. Takže nic z 1923 zrovna k máni není, navíc v té výstavě 1924 oddělení Kunst vůbec není, možná byl separátní katalog, jako byl při podobných, Německých, výstavách Aussig 1906 /což, pokud šlo o výtvarno, byla výstava VDBKB/ a Reichenberg 1906 /že by také VDBKB?/. k výstavě v Aussigu 1903 teď vyšla knížka tamtéž, autora si přesně nevybavuji, myslím, že se jmenuje Drobný? - ne!, Okurka! Včera jsem mluvil se Zd. Hrabákem z Musea Liberec, říkal, že zatím nijak moc nepracují na připomínce Reichenbergské výstavy 1906, přičemž asi byl již nejvyšší čas. Možná si nechtěli pozlobit "ty nahoře", už obtěžovali dost s Rolandem z věže radnice.

Není to snadné zabývat se Sudety, na jedné straně zřejmě nechut', případně snad rovnou strach, na straně další "nechutenství" - po výtvarné stránce to je, žel, dost "druhá liga", jestli vůbec.

Srdečně

Petr Štembera

(p.s. "bez lékaře", jak říká kolega Mlčoch.

P.S. Znáte ten plakát Leitmeritz od toho LODE-ho?

Dopis O. Doskočila A. Knechtel do Mnichova:

Anna Knechtel
Adalbert Stifter Verein e. V.
Hochstrasse 8
81 669 München

Litoměřice 15. března 2006

Lieber Anna,

hledal jsem na půdě údajný karton k výstavě litoměřických malířů v r. 1927. Pochopitelně jsem ho při prvním nájezdu nenašel. Ale našel jsem karton s nápisem Josef Emanuel Hilscher. Otevřu a v něm nic jiného než krásně zachovalá, nikým nikdy nečtená kniha - 3. vydání Hilscherových básní a dramát uspořádaná k 100. výročí Hilscherova narození v Litoměřicích. Vydavatelem byl, nám již trochu známý, A. Schams (píši o něm ve své prozatím nepublikované studii, kterou jsem Ti zaslal) a který nás oba zajímá. Takže tuhle knihu bych již měl, zbývají ty dva výbory od Frankla (viz. studie). V téhle knize je jako frontispis Hilscherova podobizna a, což je zvláště cenné, jeho ztracená busta z niky nad Jezuitskými schody v Litoměřicích! Dnes je tam místo ní barokní socha sv. Jana Nepomuckého ze starého litoměřického mostu. Zajímavá je i tiskárna. Když zemřel K. W. Medau v r. 1866, prochází tiskárna a kamenotiskárna C. W. Medau několika majiteli a vždy se přejmenovává podle nich. V r. 1887 ji získal J. Seifert a firemní značku měla Seifert & Co. Seifert vlastnil tiskárnu až do roku 1920, kdy opět mění majitele. To také odpovídá v tiráži knihy: Leitmeritz. Druck und Verlag von J. Seifert & Co. 1906.

Zdraví

Olda Doskočil

Dopis pí. Vydrové, kronikářky města Terezín, O. Doskočilovi:

Terezín 20. 3. 2006

Vážený pane Doskočile.

Prošla jsem zápisy v terezínské kronice za roky 1. světové války a jak jsem očekávala, nenašla jsem nic z toho, co jste potřeboval. Kroniku v té době vedl ředitel školy a zápisy za jednotlivé roky jsou opisem školní kroniky a z událostí obce nejsou záznamy vůbec žádné, což je škoda. V archivu města máme však uloženu kroniku sepsanou dlouholetým radním Josefem Kulhánkem, ? Vzpomínky na starý Terezín? a zde jsem našla některé informace k Vašemu dotazu. Posílám Vám tedy výpis s žádanými údaji s přáním, aby splnily požadovanou informaci.

Vydrová

Výpis z kroniky „Vzpomínky na starý Terezín“ Josefa Kulhánka:

Ukrajiništi rukojmí:

8. 8. 1914 byli přivezeni první internovaní ukrajiništi vlastenci z Haliče, Bukoviny a Zakarpatska v počtu 700, staří, mladí, i děti, mezi nimi bylo mnoho pravoslavných kněží a rusínských učitelů, studentů a železničních zaměstnanců, které rakouská policie zadržela jako podezřelé. Ubytování byli v kasematech Malé pevnosti. V říjnu 1914 byl pro ně postaven na zákopnickém cvičišti zajatecký tábor z dřevěných baráků 50 m dlouhých a ohraničený drátěným plotem s ostnatým drátem. Když jejich počet dosáhl 17000, tábor nestačil a vystavěn byl větší při silnici na trávčickém katastru, kde bylo postaveno dalších 30 baráků. Zajatci pracovali v zemědělství, na jejich obživu byla zorána litoměřická i bohušovická kotlina. 17. 5. 1915 část baráků zničil oheň. Internovaným se vedlo špatně, dostávali málo jídla a žili v nečistotě. Mnoho jich umíralo následky nelidského zacházení a epidemie. Z hladu utíkali, pokusili se o vzpouru, kradli a byli přísně trestáni. Zajatecký hřbitov, umístěný na severní straně terezínského hřbitova, se plnil, je zde pochováno 1270 ruských zajatců v jednotlivých hrobech a později byli pochováváni i v hromadných šachtách. Terezínští občané, kteří věděli o bídě internovaných, chtěli jim pomoci prodejem pohlednic z jejich příjezdu, pořízených terezínským fotografem Antonínem Zeiberdlichem, pohlednice však z nařízení vyšších orgánů musely být zlikvidovány. Ukrajincům pomáhal velice P. Josef Paska, terezínský děkan, sběrem šatstva a jiných potřeb. Před převezením těchto zajatců do rakouského koncentračního tábora v Tellerhorfu, zamořeným tyfem, předali P. Paskovi poděkování všemi podepsané a toto poděkování ze 4. května 1915 je uloženo ve zdejším archivu v pamětní knize Josefa Kulhánka.

Dopis PhDr. J. Vyčichla O. Doskočilovi:

Jeden jazyk naše heslo buď IV.

Český romantismus - jiskření a záblesky

Mezioborová vědecká konference, Radnice 25.-27.9.2006

Vážený pan
PhDr. Oldřich Doskočil
Muzeum Litoměřice
Dlouhá ul.
Litoměřice

V Radnicích 16. března 2006

Vážená paní kolegyně, vážený pane kolego.

Dovolujeme si Vás informovat o tom, že ve dnech 25., 26. a 27. září tohoto roku budeme pořádat v Radnicích u Plzně v pořadí čtvrtou konferenci s názvem Jeden jazyk naše heslo buď, tentokrát věnovanou počátkům romantismu v české literatuře. Konferenci opět připravují katedra českého jazyka a literatury Pedagogické fakulty Západočeské univerzity, Historický ústav AV ČR, Studijní a vědecká knihovna Plzeňského kraje a Spolek divadelních ochotníků (SDO) v Radnicích.

Základem konferenčního jednání by měl být v paralele k minulým ročníkům mnohostranný pohled na díla a osobnosti preromantiků a romantiků v souvislostech dobového literárního a kulturního dění. Zvláště milé bude, pokud se autoři jednotlivých konferenčních příspěvků zaměří na autory regionální, řekněme plzeňské, ale i na projevy preromantismu v pozdějších dílech autorů puchmajerovského okruhu.

Domníváme se, že konference nabývá na tradici, snad i na ?věhlasu? a sborníky, které dosud vyšly, jsou vhodným příspěvkem k rozšíření a přehodnocení poznatků literárních dějin i souvisejících disciplín v období počátků národního obrození. Rádi bychom v jejich vydávání pokročili dalším dílem.

Předpokládáme, že konference bude jako před rokem plodným setkáním literárních vědců, lingvistů, historiků a uměnovědců.

Smysl tematiky konferenčního jednání podáváme v příloze tohoto informativního dopisu.

Uvítáme, když o Vašem zájmu zúčastnit se konference a o tématu Vašeho příspěvku nás budete informovat na níže uvedenou adresu, a to do 30. dubna 2006.

Konferenční poplatek ve výši 250 Kč, náklady na ubytování a cestovné hradí vysílající organizace nebo sám účastník. Pro účastníky bude zajištěna doprava z Rokycan do Radnic a po ukončení konference zpět do Rokycan.

Kontaktní adresa pro korespondenci: Studijní a vědecká knihovna Plzeňského kraje, PhDr. Jaroslav Vyčichlo, ředitel, Smetanovy sady 2, 305 48 Plzeň.

Vědečtí tajemníci konference: PhDr. Marcella Rosová, CSc., Historický ústav AV ČR a prof. PhDr. Viktor Viktora, CSc., katedra českého jazyka a literatury Západočeské univerzity.

Organizační tajemník: PhDr. Jaroslav Vyčichlo, nám. Kašpara Šternberka 128, 338 28 Radnice, tel. č. ++420 371 785 705 e-mail: j. vycichlo @ tiskali.cz nebo PhDr. Jaroslav Vyčichlo, ředitel, Studijní a vědecká knihovna Plzeňského kraje, tel. č. ++420 377 226 482, mobil 602 174 711, e-mail: vycichlo @ svkpl.cz

PS: Moc prosím, informujte o konání konference své kolegyně a kolegy, kteří se zabývají tématem konference, při své odpovědi nebo jakýmkoli jiným způsobem nás informujte o potencionálních zájemcích, rádi je pozveme přímo.

Za pořadatele konference:

PhDr. Jaroslav Vyčichlo
Ředitel SVK Plzeňského kraje
a starosta SDO v Radnicích

Příloha k dopisu:

Teze

Český romantismus - jiskření a záblesky

Počínaje rokem 2000 se pod organizační záštitou Studijní a vědecké knihovny Plzeňského kraje, katedry českého jazyka a literatury Pedagogické fakulty Západočeské univerzity, Spolku divadelní ochotníků v radnicích a Ústavu pro českou literaturu AV ČR, vystřídaného posléze Historickým ústavem AV ČR se v Radnicích pod názvem „Jeden jazyk naše heslo bud“ konají konference zaměřené na tematiku literatury kultury českého národního obrození. Konference v roce 2000 byla věnována dílu Antonína Jaroslava Puchmajera a jeho literárnímu okruhu, následující v roce 2002 Vojtěchu Nejedlému, třetí, uspořádaná v roce 2004, divadlu národního obrození. Jednání se uskutečnila za značného zájmu odborníků z centrálních pracovišť i regionálních badatelů. Jejich výsledkem jsou sborníky s příspěvky zahrnujícími dílčí výzkumné sondy, analýzy jednotlivých uměleckých děl, informace o nálezech neznámých pramenů, nové interpretace a kontextualizace dosavadních zjištění literární a divadelní historiografie i dalších oborů.

Z předcházejících konferenčních jednání vyplynula potřeba pravidelných návratů k základním kategoriím periodizace dějin umění 19. století, k ověřování jejich platnosti a účinnosti a k vymezení jejich hranic ve srovnání s dalšími umělecko-historickými celky. Opět tak aktuálně vyvstává problematika romantismu, a to nejen v souvislosti s rozborem poetiky literárních a dramatických děl analyzovaných na minulých setkáních v Radnicích, ale také vzhledem k emancipaci pojmu *biedermeieru*, jenž je zpravidla chápán jako dobový protipól romantismu i vzhledem k preromantickým, respektive sentimentálním projevům nastupujícího romantismu.

Romantismu byla v českém prostředí v uplynulých dvou desetiletích věnována pozornost především z hlediska českého umění - především literatury - a evropského kontextu, tzn. umění anglického, německého, polského, francouzského a ruského. Komparatistice se podařilo dosáhnout pozoruhodných výsledků při s tématem zjištění specifík českého romantismu, jeho způsobů zacházení s obecnými topoi, symboly a emblémy. Další cestu reflexe romantismu, v první řadě samozřejmě na Karla Hynka Máchu, trvalý úběžník bohemistického literárně-historického bádání. Tyto dva přístupy však nevyčerpávají celou rozlohu a problematiku romantismu. Zatímco v popředí zájmu stál dosud neznámý kontext, zůstává pořád otevřená perspektiva domácí: romantismus v regionálním a lokálním prostředí a jeho proměny.

Rozlišovat mezi „autentickým“ a převzatým romantismem a z takového rozdílu vyvozovat hodnotové soudy. Připomeňme, že v přístupu k romantismu se liší jednotliví autoři i generace (pojetí romantismu jako autentického autorského postoje, nebo osvojitelného gesta), což se promítlo i do názorů těch puchmajerovců, kteří se konfrontovali s romantismem (Jan Nejedlý, Vojtěch Nejedlý, Šebastián Hněvkovský) a pokusili se na něj reagovat uměleckým způsobem (Š. Hněvkovský). Již sledovanou, ale stále nevyčerpanou, oblastí zůstává romantický historismus v umění a vědách, rovněž tak napětí mezi romantickou autostylizací a životní praxí, kterou je možné sledovat mezi umělci i dalšími sociálními vrstvami. (např. aristokracií, inteligencí aj.). Velice zajímavé by bylo sledovat proměny preromantických, sentimentálních a romantických emblémů a kódů také v jiných uměleckých druzích - hudbě, architektuře a výtvarném umění.

Přípravný výbor proto navrhl jako základní téma čtvrté konference Jeden jazyk naše heslo buď, Český romantismus - jiskření a záblesky.

Dopis Z. Sedláčka O. Doskočilovi:

Louny, 23. března 2006

Vážený pane doktore,

Promiňte, prosím, že Vás obtěžuji tímto dopisem.

Doufám, že Vám z lázeňské vědecké knihovny došlo pozvání na letošní ročník konference v Radnicích, věnované tentokrát romantismu, o který jste projevil zájem, když jsme se vloni setkali v Ústí nad Labem. Na poradě o seznamu obesílaných potenciálních účastníků, které jsem se v únoru účastnil v Plzni, jsem do adresáře uvedl Vaše jméno, takže se Vám pozvánka i programová teze dostaly v pořádku do rukou.

Chtěl bych Vám ještě jednou poděkovat za svazek edice *Malíři Litoměřicka* s tématem portrétních maleb ve sbírkách litoměřického muzea, který jsem v posledních týdnech velice účinně využil. Na tradičním plzeňském sympoziu o kultuře 19. století jsem letos vystoupil s krátkým diskusním příspěvkem o Josefu Klecanském a chvále, které se mu dostalo za vybudování náhrobního pomníku Karla Hynka Máchy v lyrickoepické básni Jana Pravoslava Koubka *Hroby básníků slovanských*. Toto krátké expoziční jím jsem pak zakomponoval do přednášky k jubileu Jana Pravoslava Koubka (žel, opožděně téměř o rok) v Kruhu přátel českého jazyka v Praze.

Vaše stati, věnované kultuře a literatuře první poloviny 19. století zaujaly kolegu Václava Petrboka, germanobohemistu specializovaného na toto období. Kontakt s ním jsem si Vám dovolil doporučit již v době, kdy jste mi vložil, že se hodláte podrobně zabývat rodem Klarů. Kolega Petrбок by měl zájem o materiály k dějinám německé literatury v Čechách ve fondech litoměřického muzea a mohl by Vám poskytnout informace o současném stavu výzkumu prováděného nejen v Čechách, ale také v Rakousku a Německu; myslím, že Vaše setkání by mohlo být oboustranně zajímavé. Ještě jednou připojuji kontaktní adresu:

Mgr. Václav Petrбок
Ústav pro českou literaturu AV ČR
Na Florenci 3
110 Praha 1

Ještě jednou Vám, vážený pane doktore, děkuji za Vaši přízeň a těším se na setkání v Litoměřicích, případně jinde. Přeji Vám mnoho úspěchů ve Vaší badatelské práci a všech dalších aktivitách.

S úctou

Zbyněk Sedláček
SNP 2007
440 01 Louny
Tel. Č. 415672627, Tel. Č. mobil 607928430
e-mail pracoviště: sedlacek @ feud.ujep.cz

Dopis O. Doskočilovi od „Cheb 1991 – Kulturní spolupráce“:

Cheb – 1991 – KULTURNÍ SPOLUPRÁCE
Občanské sdružení
ŠPALÍČEK

V Praze, 20. dubna 2006

Vážení kolegové,

Při XV. Ročníku festivalu Mitte Eura (Bavorsko, Čechy, Sasko) se uskuteční již popáté Symposium Společnosti *pro české a německé umění a dějiny umění*. Bude se konat ve dnech 24. a 25. července 2006.

Symposium pořádá spolek Cheb 1991 – kulturní spolupráce, který je také spolupořadatelem festivalu Mitte Europa.

Cílem našich setkání je mimo jiné informovat se navzájem o našich aktivitách, týkajících se práce na poli vzájemných přesahů českého a německého umění, mapování německých, zapomenutých, nebo opomíjených uměleckých aktivit v 19. a 20. století a vytváření autorské databáze, z níž by posléze mohla vyrůst syntetická práce většího dosahu.

Domníváme se, že právě na poli vzájemné informovanosti by mělo být těžiště naší aktivity, a proto uvítáme Vaši účast na symposiu a eventuelní přihláše referátu.

Jakékoliv dotaz Vám ráda zodpovím na tel. čísle 274 820 787, nebo 728 684 795.

Prosím o laskavou odpověď do 15. května i v případě, že o účast nemáte zájem. Je možno psát, použít výše uvedená telefonní čísla, nebo následující e-mailovou adresu: jana.orlikova @ quik.cz

Těším se na spolupráci s Vámi, s pozdravem

Jana Orliková
Předsedkyně sdružení Cheb 1991 – Kulturní spolupráce
a organizátorka symposia

P.S. Cestovní a ubytovací výdaje účastníků Symposia hradí Festival Mitte Europa

Cheb 1991 – Kulturní spolupráce
Nám. Jiřího z Poděbrad 501, 350 02 Cheb
IČO 266 32 004
Telefon **420 354 436 941, fax 354 422 163

Dopis O. Doskočila L. Kunderovi:

V Litoměřicích 21. května 2006

Vážený pane Ludvíku,

konečně se dostávám k několika málo řádkům. Ještě mi chybí přečíst několik medailonků z II. dílu Vašeho Řečiště. Je to silné. Faktograficky i pocitově jako čtenářský zážitek. Ale také jako něco, co se podobá encyklopedii osobností daného času. Píši podobá, protože tady je tím největším přínosem onen Váš subjektivní pohled, což je trochu dost něco jiného než encyklopedie. A vůbec nevádí, jak občas konstatujete, že paměť občas selhává. Naopak, budí to ve čtenáři důvěru k ostatním faktům, ale také vyvolává v podvědomí pocit důvěrnosti, jakousi psychickou intimitu v čtenářské komunikaci s autorem.

Jestliže se Vám nepodaří rozluštit Korečkovy fokalky, nevádí. Při nejhorším se dají vystavit i bez konkrétních názvů.

K Máchovským oslavám: Byl jsem záukolován vybrat nějaké Vaše verše k recitování. Úkol splnit nemohu, byl mi sebrán!!!

Vysvětlení: Oslavy budou zahájeny vernisáží fotografky Andreji Horské, litoměřické rodačky a představitelky té nejmladší generace. Telefonicky jsem se této mladé naděje zeptal, zda by ji nevádílo, kdyby na její vernisáži recitoval své verše L. K. Chvilí bylo ticho a pak do sluchátka zaznělo: To by byla velká čest!

Dodal jsem, že verše mám vybrat sám, ale když je to její výstava, pak bych neměl nic proti tomu, aby je vybrala sama. Nabídka padla na úrodnou půdu plnou energie. A že se po Vaší poezii podívá.

Jenže, když zakrátko přijela do Litoměřic a spatřila sebrané spisy L. K., listovala a listovala v různých svazcích a potom spontánně pronesla: Ty verše jsou mi hrozně blízké! Sebrala mi tři svazky poezie (prý je určitě vrátí), aby mohla vše v klidu promyslet.

Potěšilo mě to (až na ty tři vypůjčené svazky, ale je to děvče milé a slušné, takže je opravdu asi znovu uvidím). Netrpělivě čekám, co vybere, je to taková sonda do nastupující generace, co ona z L. K. cítí.

Jsem proto přesvědčen, že by ji velmi potěšilo, kdyby od Vás s věnováním dostala při oslavách nějaký ten svazek poezie, pokud nějaký ještě máte.

Já mám pro Vás připravenou svoji knihu Z dějin litoměřického divadla a divadelnictví. Dostanete ji při té slávě. Nejvíce Vás bude zajímat pasáž, kde v roce 2000 dostáváte čestné občanství. Jsou tam i fotografie.

K té větší práci vzpomínek na odhalování pomníku K.H.M v Litoměřicích r. 1936: Termín do konce roku 2006 je přijatelný. Ale vyjde jinde a podle mne to tak bude lepší. V roce 2007 totiž bude již 4. ročník festivalu grafiky a fotografie (poprvé rozšířen i o kresbu) Máchovy Litoměřice. Chci oživit skutečnost, že od 1. ročníku je patronem L. K. (trochu se na to pozapomnělo). Proto Vaše vzpomínky by vyšly zde. Je to takové stylovější. Hned za Vaším textem by byl menší text o iniciativách Máchovců (ochotnického spolku) v roce 1936 (jejich divadelní aktivity), již celou záležitost iniciovali. Autorkou je studentka, která napsala diplomku o tomto ochotnickém souboru pod mým vedením (potom jsem byl ale administrativě při obhajobě zařazen jako oponent – tak se to někdy stává. Musel jsem si tak něco v té její práci vytknout).

Nedávno za mnou přišel reportér zahraničního vysílání Českého rozhlasu v angličtině, rodilý Kanadčan pocházející z českých předků. Natočili jsme cosi o Litoměřicích. Před natáčením jsem mu řekl, že čestný občan našeho města L. K., jenž je čestným občanem, protože v našem městě chodil na gymnázium a r. 1938 tu maturoval (znal Vás, ostatně byl velmi dobře obeznámen s českými dějinami i soudobou českou kulturou), mi svého času zaslal článek z nějakého anglického časopisu o velikém Turnerovi, jak putoval po Čechách. A že text byl doprovázen kresbou vrchu Radobýl s popiskem, že tento se nalézá u Terezína. Když jsem o tom přemýšlel, dospěl jsem k závěru, že to nebyla topografická neznalost autora, či redakce, ale záměr. Terezín je druhým nejznámějším městem v zahraničí, po Praze. Anglický čtenář si tak lépe dokázal představit, kde ten Radobýl je a kudy Turner putoval. A že bych tímhle (včetně L. K.) začal, aby si poslouchající cizinec dokázal vybavit, kde ty Litoměřice na Labi vlastně jsou. Moc se mu to líbilo, jen navrhl, aby to byl závěr. Takže se L. K. díky tomuto článku opět dostal kamsi do éteru. Zdraví Oldřich Doskočil

Dopis L. Kundery O. Doskočilovi:

Kunštát 27.12.2006

Milý příteli,

v záplavě novoročenek jsem založil Váš poslední dopis, i reaguji jen na to, co zbylo v mé staré hlavě... Předně posílám řádný katalog Víta Ondráčka. Vzdušné datum, že by do Litoměřic mohl proniknout nejdříve v roce 2008, přijal s radostí, kdežto já byl smuten, neb mi to připadá v nedohlednu. Inu, uvidíme...

Výstavy Česká krajina se V.O. rád zúčastní, tj. pošle kresbu. (Obrazů, malby je víc).

Posílám Vám opožděnou novoročenku, navíc dva kusy s nehoráznou prosbou: mohl byste po exempláři propašovat jeden kus na stůl pana starosty, druhý na stůl pana místostarosty? Prosba neplyne z mé hamižnosti, ale z úvah časových. Omlouvám se poznovu a děkuji předem.

K novému roku připíjíme Vám po řádné sklence jihomoravského z Dolních Bojanovic, a to vínem mladým, z letošní sklizně.

Buďte zdrav.

Váš

Ludvík Kundera

9) LITOMĚŘICE A FILIPÍNY:

BŘEZEN 2006:

Starosta L. Chlupáč na Filipínách:

Před nedávnem proběhl na Filipínách nezdařený pokus o státní převrat. Jeho organizátory byli vysocí důstojníci armády.

Následovaly masové protiamerické demonstrace. Opozice žádala rezignaci prezidentky a propuštění zatčených důstojníků.

Jenže právě probíhá v Manille výstava prezentující Českou republiku. Pro letité úzké vztahy mezi Litoměřicemi a Filipínami byl pozván také starosta Litoměřic Ladislav Chlupáč. Ten na Filipíny skutečně také 1. března odjel.

Po návratu řekl, že obavy byly zbytečné, že kdyby o tom nevěděl, ničeho by si v době svého pobytu nevšiml.

Cesta souvisela se zahájením putovní výstavy věnované přátelství tamního národního hrdiny José Rizala a ředitele litoměřické reálky Ferdinanda Blumentritta. Z litoměřické strany šlo o první oficiální návštěvu rodiště J. Rizala, Calamby (Družební dohoda mezi Calambou a Litoměřicemi byla podepsána již v roce 1974).

Na počest příjezdu litoměřického starosty do Manily (hlavní město Filipín) se konala vojenská přehlídka, v ulicích mávali děti i dospělí českými a filipínskými vlajkami (jako když jsme u nás za totáče vítali oficiální hosty), mládež tančila v krojích. V Calambě se litoměřickému starostovi dostalo přijetí za účasti nejvyšších představitelů města, včetně dvou ministrů.

Cestu na Filipíny financovalo české velvyslanectví na Filipínách. Výsledky setkání by měly přinést ovoce v oblasti turistického ruchu. Při této příležitosti byla podepsána dohoda s tamějším ministrem turistiky (takové ministerstvo nemáme), že při turistických zájezdech Filipínců do Prahy bude jejich zájezd rozšířen o cesty do Litoměřic. Tamní Ústav pro studium odkazu J. Rizala (název není přesný) také chystá turistické poznávací výlety pod názvem „Po stopách J. Rizala“, což znamená navštívit i Litoměřice.

Pan starosta se také zúčastnil slavnostního otevření „Mezinárodního veletrhu turistického ruchu“ ve dvanáctimiliónové Manile. Svůj prezentační stánek tu měly i Litoměřice a to spolu s Českými aeroliniemi a českým zastupitelstvím.

Po starostovi odjel 20. března na Filipíny předseda Senátu Přemysl Sobotka, který zde bude přítomen odhalení desky s českým překladem Rizalovy básně, kterou napsal v předvečer své popravky.

Zpráva Zastupitelského úřadu ČR Manila:

ZÚ Manila
MZV ČR OKKV, ASIE, SEK, VŘ TS II., TO
Kancelář Poslanecké sněmovny - předseda zahraničního výboru
Litoměřice - Kancelář starosty

V Manile 9. 3. 2006

č.j. 411/2006

Věc: návštěva starosty Litoměřic

Ve dnech 1.-8. 3. 2006 pobýval na Filipínách starosta Litoměřic L. Chlupáč. Hlavním cílem jeho pobytu byla účast na oficiálním zahájení putovní výstavy „Přátelství José Rizala a Ferdinanda Blumentritta“ v rodišti José Rizala v Calambě.

José Rizal je filipínský národní hrdina popravený Španěly v roce 1886. José Rizal je na Filipínách idolizován k absolutní dokonalosti, jedná se o filipínskou dobu kultu osobnosti. José Rizal však byl nejen vlastenec, ale také intelektuál renesančního záměru ? uznávaný oční lékař, politik, politolog, sochař, filolog, filosof, prozaik, básník. Studoval ve Španělsku, ale posléze se zhlédl v Německu, odkud se přes společné přátele seznámil s duší nejbližší, ředitelem litoměřické reálky Ferdinandem Blumentrittem. Blumentritt se již v dětství zamiloval do Filipín. Sám se záhy naučil španělsky, aby mohl studovat veškerou dostupnou literaturu, přispíval do diskusí o Filipínách v předním španělském tisku, těšil se reputaci ve španělské královské Akademii. Setkání Rizala s Blumentrittem bylo pro oba osudové. Rizal získal duši, které mohl svěřovat svoje pochyby a bolesti, u Blumentritta nacházel pochopení a rady „staršího bratra“. Blumentritt realizoval svou lásku k Filipínám a přátelství s Rizalem mu zajistilo nesmrtelnost - alespoň na Filipínách. Na Filipínách existuje jeden hrdina hlavní a pak několik vedlejších a Blumentritt je jedním z nich. V Calambě, Manile a mnoha dalších městech jsou po něm pojmenovány ulice či náměstí, jeho jméno je známé většině národa. Již v roce 1974 byla podepsána družební dohoda mezi Calambou a Litoměřicemi, v praxi se však nikdy nematerializovala.

U příležitosti 110. výročí popravky Rizala pořádá ZÚ tématickou výstavu v místech pro Rizala osudových: v rodném domě v Calambě, v popravčí cele v pevnosti Santiago v Manile, v exilovém Dapitanu na Mindanao a navíc seminář na akademické půdě univerzitního Baguia.

První etapa byla 2. března odstartována litoměřickým starostou (druhá proběhne 20. března v Manile za účasti předsedy Senátu Sobotky). V dopoledních hodinách proběhlo přijetí starosty na radnici za vojenské přehlídky a zvuku národních hymen obou států, poté následoval pracovní oběd s místními podnikateli. V odpoledních hodinách pak byla slavnostně otevřena výstava a poté byl ZÚ předán dar kostelu Jana Křtitele, kde byl José Rizal pokřtěn - replika Pražského jezulátka z Karmelitánského kostela v Praze. Darovacího aktu a následné mše se zúčastnil úřadující papežský nuncius a vyšší místní klér. Večer pak proběhla recepce za účasti diplomatického sboru z Manily, místní inteligence a žijících příbuzných José Rizala. Celá akce se těšila pozornosti lokálního i celostátního tisku (články, fotografie).

3. 3. se starosta Litoměřic zúčastnil podpisu dohody s ministerstvem turistiky Filipín (Litoměřice po Praze druhou nejnavštěvovanější českou destinací) a jednání s vedením Národního historického ústavu, který se zabývá Rizalem i Blumentrittem.

6. 3. proběhlo jednání s ministrem kultury a 7. 3. zakončil starosta pobyt účastí na veletrhu Worldbex, kde měla ČR svůj prezentační stánek. Stánek byl společně sdílen ZÚ, ČSA a Litoměřicemi ? o Litoměřice jako turistickou destinaci (ve spojení Rizal - Blumentritt) byl značný zájem, fotografie starosty se opět objevila v celostátním tisku.

Návštěva starosty Litoměřic Ladislava Chlupáče měla značný, a to nejen regionální význam. Zviditelnilo se Blumentrittovo napojení na ČR, podstatná část Filipinců se totiž domnívá, že je Rakušan. Značnou mediální pozornost vzbudilo též darování repliky Pražského jezulátka, většina filipínských turistů směřuje do ČR právě za Jezulátkem.

Blumentritt a Santo Nino de Praga jsou nejlepší vývozní české artikly, na jejich základě se otevírají brány mnohým dalším.

Výstava Rizal - Blumentritt pokračuje 20. března v Manile. Odhalení desky s českým překladem Rizalovy básně Mi Úžino Adiós, kterou napsal v předvečer popravky, se zúčastní předseda Senátu ČR Přemysl Sobotka.

J. Ludva

Informace o výstavě WORLDBEX 2006:

ZÚ Manila TIC 15.3.2006

Čj. 459/2006

MZV - ODEV, ASIE, OAZI

MPaO - odbor 10300 - ředitel ing. V. Lorenz

ČC pro internet - export.cz

Město Litoměřice - prosíme odeslat faxem na č. 416916211

Operativní ekonomická informace č. 6

Informace o výstavě WORLDBEX 2006

Ve dnech 7.-11.3.2006 se v největší manilské výstavní hale a jejích přilehlých prostorách konal 11. ročník mezinárodní výstavy WORLDBEX, zaměřené sice na stavebnictví a stavební materiály, ale zahrnující také prezentace různých profesních svazů a zastupitelských úřadů se sídlem v Manile.

Podobně jako v loňském roce také letos ZÚ ČR v Manile využil velice příznivých podmínek pro vlastní výstavní stánek v tzv. pavilonu pro zastupitelské úřady. Kromě naší expozice vystavovaly také ZÚ Švédska, Velké Británie, Rumunska, Finska, Srí Lanky, Indie, USA a Kanady.

Expozice ČR, která byla připravena ve spolupráci s místním zástupcem ČSA, se zaměřila na:

- propagaci ČR jako vhodného cíle pro filipínské turisty (Pražské Jezulátko a město Litoměřice, které má smlouvu se svým sesterským městem na Filipínách Calambou - rodištěm národního hrdiny Dr. J. Rizala a to díky přátelských vztahům mezi Dr. Rizalem a jeho přítelem prof. Ferdinandem Blumentrittem v Litoměřicích)

- poskytování informací o obchodních příležitostech v dovozu a ve vývozu pro filipínské firmy.

Účast ZÚ na výstavě, pořízená s minimálními náklady, překročila z hlediska publicity a výsledků původní předpoklady. Přispěla k tomu bezesporu účast starosty města Litoměřic pana L. Chlupáče jak při slavnostním zahájení výstavy, tak i celý první den jeho přítomnosti na stánku. Zdravice velvyslance k výstavě byla zveřejněna ve výstavním průvodci.

Stánek v průběhu výstavy navštívil viceprezident Filipínské republiky Noli de Castro, který obdržel na upomínku knihu o Litoměřicích s osobním věnováním pana starosty.

Pokud jde o obchodní příležitosti, bylo získáno asi 60 poptávek na různé druhy zboží i větší projekty, mezi nimiž např. jsou poptávky na

- úpravy rud,
- energetické projekty,
- materiál pro železnice a vozový park,
- dodávky speciálu,
- keramické a sklářské výrobky apod.

Všechny získané poptávky budou postupně zpracovány a zaslány standardním způsobem do ČR.

S pozdravem

Jaroslav Ludva – velvyslanec

Velvyslankyně Filipín uctila památku:

Filipínská velvyslankyně v České republice Karmelita R. Salas položila v pátek 7. dubna společně se starostou Litoměřic L. Chlupáčem květiny u hrobu litoměřického profesora reálky Ferdinanda Blumentritta, přítele filipínského národního hrdiny J. Rizala, jehož památku si Filipínci v těchto dnech připomněli.

Předseda filipínského senátu v Litoměřicích:

Předseda senátu Filipínské republiky Farnklin M. Drolin s chotí zavítal ve čtvrtek 4. května za doprovodu senátora Zdeňka Bárty do Litoměřic. Ve své kanceláři ho přijal starosta L. Chlupáč, který od pana senátora dostal mušli i s perlou podobnou těm, z nichž měla manželka filipínského politika na krku celý náhrdelník. Oba pak společně položili květiny u hrobu F. Blumentritta a u busty J. Rizala. Odpoledne se předseda filipínského senátu F. D. Drolin setkal na biskupství s litoměřickým biskupem Pavlem Posádem. Hosté si prohlédli katedrálu sv. Štěpána, v níž emeritní biskup Josef Koukl zahrál na varhany. Následovala návštěva Malé pevnosti v Terezíně. Pobyt hosté zakončili v litoměřických vinných sklepech. Ze svého třídenního pobytu v České republice tak předseda filipínského senátu strávil v Litoměřicích celý jeden den.

Návštěvy z Filipínské republiky:

V neděli 8. října přicestovaly do Litoměřic dvě skupiny Filipínců. První, skupina profesora Alaraza, byla z filipínského města Dapitan, druhou skupinou byli *rytíři Rizalova řádu*, celkem 20 hostů. Přiletěli z Amsterdamu na pražské letiště ve 20.50 hodin, do Litoměřic dorazili autobusem objednaným Městem Litoměřice v pozdních večerních hodinách. Doprovázela je ing. Šturalová.

Ubytování byli v hotelu Labe za 420,-Kč na osobu a den se snídaní a v hotelu Salva Guarda.

V pondělí 9. října byli v 9.00 hodin přivítáni na náměstí chlebem a solí za fanfár z oken radnice, dále zazpíval pěvecký sbor 3. základní školy a zatančil taneční soubor paní Plškové. Následovalo přivítání starostou města L. Chlupáčem v obřadní síni, přijetí u starosty a podepsání se do pamětní knihy.

V 11:30 následovalo položení květin na hrob F. Blumentritta na hřbitově, 12:15 hodin oběd v Salva Gardě, ve 14:00 byly pokládány květiny u busty na Salva Gardě a následoval odchod na parkány k bustě a pamětní desce J. Rizala, kde byly opět položeny květiny a zazněla česká a filipínská hymna.

V 15:00 se konalo přijetí u biskupa litoměřického a prohlídka rezidence a katedrály sv. Štěpána prvomučedníka.

Večeře se konala před sedmou hodinou v Kolibě na výstavišti Zahrada Čech.

V úterý 10. října v 9:00 hodin dopoledne se konala návštěva školy, kde vyučoval F. Blumentritt, dnes soukromé základní školy. Provozela ředitelka paní Mgr. Ježková.

Oběd se konal v pravé poledne v restauraci Vikárka.

Od 14:00 se konala prohlídka galerie Salva Guarda, následoval odjezd do Ploskovic, kde kromě prohlídky hrála dobová hudba a tančil se dobový tanec, vše bylo ukončeno rautem. V průběhu odpoledne byly předány pamětní obrazy a rezoluce a pasování starosty L. Chlupáče na rytíře Rizalova řádu.

Ve středu 11. října následoval odjezd do Prahy. V 10:00 hodin příjezd, procházka Prahou v doprovodu protokolárního tajemníka pana Felixe Pascui a české překladatelky paní Libuše Polívkové: Pražský hrad, chrám Panny Marie Vítězné - Kaple Pražského jezulátka, Karlův most, zakončení prohlídky se konalo na Staroměstském náměstí.

Ve 13:00 hodin se konal oběd zajištěný Filipínským velvyslanectvím v Praze (Senovážné náměstí 8), v 17:00 hodin návrat do Litoměřice. Večeře v Litoměřicích se konala v Centrální školní jídelně.

Ve čtvrtek 12. října se od 10:00 konal v galerii Salva Guarda seminář, ve 12:00 tamtéž (v restauraci) oběd, od 14:00 proběhl výlet lodí po Labi a na jezero Píšťany (včetně ochutnávky žemoseckých vín), večeře (v 17:30) byla v hotelu Píšťany u jezera. Návrat lodí do Litoměřic byl ve 21:00 hodin.

V pátek 13. října v 8:15 hodin se odjelo do Terezína, následovala prohlídka Památníku Terezín, v 10:45 se odcestovalo do Libochovic (prohlídka zámku), ve 13:00 proběhl oběd v Lovosicích ve vinárně Johanka, v 18:00 byl zahájen v hotelu Salva Guarda rozlučkový raut s jazzovou hudbou.

V sobotu 14. října byl v 6:30 hodin odjezd z Litoměřic do Prahy, odlet z Prahy v 9:30 hodin.

10) PŘÍLOHY:

Stíhač ve 2. světové válce František Chábera (1912 – 1999):

V roce 1999, 25. října, zemřel v Litoměřicích generál v. v. František Chábera. Pohřeb měl vojenský (viz Kronika Města Litoměřic 1999) na litoměřickém hřbitově, kde je také pohřben.

Narodil se 5. ledna roku 1912 v Lansbergu (Německo).

Rodina záhy přesídluje do Litoměřic. Vyučil se elektromontérem. Potom se přihlásil jako dobrovolník do československého letectva. Posléze byl zařazen jako stíhač ke 4. leteckému pluku v Hradci Králové, později ke 2. leteckému pluku v Olomouci. Nakonec působil ve Vojenském technickém leteckém útvaru v Praze - Letňanech jako zkušební pilot nově vyrobených letadel.

Po okupaci Československa německou armádou emigroval 9. června roku 1939 do Polska. Odtud odplul do Chrobry ve Francii. V Chartres se přeškolil na francouzské stíhačky.

Už 2. prosince 1939 byl začleněn do stíhací jednotky GC I./5 létající na strojích americké výroby Curtiss Hawk H-75C1. Do kapitulace Francie v červnu 1940 prokazatelně sestřelil pět, pravděpodobně však sedm německých letadel.

Po kapitulaci Francie odletěl do severní Afriky a odtud lodí do Anglie do přístavu Cardiff v Bristolském zálivu. Do RAF byl přijat 5. září 1940 v hodnosti Sergeant (seržant) a stal se spoluzakládajícím členem 312. československé stíhací perutě britského královského letectva (No.312 Fighter Squadron RAF - Czechoslovak) na základně Duxford u Cambridge. Zde létal na stíhačce Hawker Hurricane Mk-1.

V roce 1941 byla Británie letecky napadána především v noci. F. Chábera byl proto 23. dubna tohoto roku převelen k britské No.96 Night Fighter Squadron (noční stíhací peruč). Zde pilotoval dvoumístnou stíhačku Defiant Mk.1.

K 68. noční peruti RAF, kde se postupně soustřeďovali všichni noční českoslovenští stíhači, přešel 20. září téhož roku. Zde byl povýšen do hodnosti Pilot Officer. Zde létal s dvojmístnou stíhačkou Bristol Beaufighter Mk.1F.

V následujícím roce, 26. května 1942, byl převelen na inspektorát československého letectva v Londýně. Ale již 1. srpna 1942 se vrátil k operačnímu létání. Na vlastní žádost byl přidělen opět ke své 312. československé létací peruti. Ta již v té době měla ve výzbroji stíhačky Spitfire Mk.V - B a C (Spitfire = ohnivá jehla).

- Na podzim roku 1943 se dobrovolně přihlásil k odjezdu do Sovětského svazu, kam odplul v únoru 1944 a to již v hodnosti poručíka československého letectva. V Sovětském svazu se na základně Kublinka a Ivanovo přeškolil na sovětské stíhačky Lavočkin La-5 FN.

Na základně Kublinka byl 1. června 1944 utvořen 1. československý samostatný stíhací letecký pluk. Jeho velitelem se stal František Faitl (nar. 20. srpna 1912 v Doníně u Peruce). Chábera se stal velitelem 2. letky.

V září a říjnu pluk operoval na Slovensku v německém týlu jako podpora Slovenskému národnímu povstání. Po porážce Slovenského národního povstání a následném ústupu byl pluk reorganizován a zařazen do 1. československé smíšené divize.

Zúčastnil se bojů o Slezskou pánev na jaře roku 1945.

Po válce nastoupil F. Chábera v hodnosti majora opět jako zkušební (zalétávající) pilot nových či opravených letadel.

František Chábera byl po válce, 16. prosince roku 1948, zatčen a obviněn z pokusu o útěk do zahraničí. Souzen byl 28. června 1949 a odsouzen k pětiletému vězení (postupně Plzeň - Bory, Příbram a Jáchymov). Propuštěn byl v roce 1953. Až do důchodu pracoval v oboru, v němž se vyučil - jako elektromontér.

Rehabilitován byl v roce 1968 a povýšen na podplukovníka, v roce 1990 na plukovníka ve výslužbě (v.v.), později (nepodařilo se mi zjistit kdy), byl povýšen do hodnosti generála v. v.

František Chábera obdržel vyznamenání:

- Československý válečný kříž (4x),
- československá medaile "Za chrabrost" (3x),
- československá medaile Za zásluhy 1. a 2. stupně.
- československá pamětní medaile zahraničního odboje se štítkem F-VB-SSSR,
- francouzský válečný kříž Croix de Guerre se čtyřmi palmami a zlatou hvězdou,
- francouzská "Medaile Commémorative des Services Volantaires dans la France Libre",
- britská hvězda "The 1939 - 1945 Star with Battle of Britain Clasp"
- britská hvězda "Air Crew Europ Star",
- "Řád Slovenského národního povstání I. třídy",
- sovětská medaile "Za vítězství nad fašismem".
- "Řád Miroslava Rastislava Štefánika" byl F. Cháberovi udělen prezidentem republiky 9. května roku 1991.

Generál F. Chábera zemřel 25. října 1999, pohřben je na litoměřickém hřbitově.

Literatura o něm: Např. Jiří Rajlich: Esa na obloze.

V roce 2001, 29. října, byl jmenován in memoriam čestným členem 41. stíhací letky na základně Čáslav (viz Kronika města Litoměřic 2001, říjen - oddíl "Různé").

Letadla, na kterých generál F. Chábera létal v tehdejší Československu:

- Letov Š-20
- Škoda D-1/29
- Letov Š-31
- Avia Ba-33

Poslední dvojčíslí je letopočet, kdy se typ začal vyrábět.

Střelec bombardéru Liberator seržant Ladislav Valníček:

O mládí občana Města Litoměřic Ladislava Valníčka nevíme nic. Jen to, že se narodil 19. února 1921 v Brně.

O tom, kdy se přestěhoval do Litoměřic a jak se dostal k RAF, mi rovněž není nic známo. Pouze Svaz bojovníků za svobodu (jeho Oblastní archiv) skrývá několik údajů z jeho válečných a poválečných osudů.

Do operačně výcvikového kurzu č. 18 u No6 (C) OTU (Czech Flight) na základně Thornbay on Tees byl zařazen 19. ledna 1943. Číslo známky měl 788 239, působil u školní jednotky československé letky v osádce č. 26, jejím velitelem byl Flight Sergeant Jan Vella, velitelem celého výcvikového kurzu byl Squadron Leader Josef Stránský.

Po absolvování výcviku byl odvelen k No6 311 (Czechoslovak) Bomber Squadron. Ta byla v červnu 1943 převelena od bombardovacího letectva k pobřežnímu velitelství Coastal Command. L. Valníček zde byl zařazen v hodnosti Sergeant jako zadní střelec bombardéru pod velením Jana Vella, DFC., jenž měl v té době již hodnost Warrant Officer. Bombardér byl součástí letky Flight B.

- 16. listopadu 1943 se L. Valníček zúčastnil v zařazení zadního střelce hlídkového letu nad Biskajským zálivem v letounu Liberator GR V, Serial Number BZ 798, kód "L", v hodnosti Flight Sergeanta, velitelem letu byl Pilot Officer Jan Vella, DFC.

- 24. prosince 1943 startoval L. Valníček ze základny Beaulieu po 18. hodině k útoku na zpravodajskou službu objevené nepřátelské lodi s ochranným doprovodem. Letoun Liberator GR V, Serial Number BZ 763, kód "O". Po třináctihodinovém letu a padesáti minutách přistáli 25. prosince v 8:11 hodin. Štědrovečerní večeře tak posádce unikla.

- 28. ledna 1944 se konal let protiponorkové hlídky s Liberatorem s. č. BZ 882, kód "Q", Valníček je zařazen opět jako zadní střelec. Velitelem letu byl opět Pilot Officer Jan Vella, DFC. Let trval 14 hodin, 31 minut.

- 17. února 1944 je vyznamenán československou medailí "Za chrabrost před nepřítelem" a československým "Válečným křížem 1939".

- 23. února 1944 se 311. československá bombardovací peruť přesunuje na základnu Predanack u mysu Lizard Point na jihozápadním pobřeží Anglie, v hrabství Cornwall.

- 2. března 1944 je bombardérem Liberator s. č. BZ 995 / G, kód "J" napadena ponorka, ale bez zjištěného výsledku. L. Valníček zadním střelcem, velitel Pilot Officer Jan Vella, DFC. Let trval 13 hodin.

b - 25. března 1944 koná Liberator s. č. FL 961, kód "P" protiponorkovou hlídku. L. Valníček zadní střelec, velitel Pilot Officer Jan Vella, DFC. Let trval 12 hodin, 54 minut.

- 24. června 1944 bombardér Liberator s. č. FL 961, kód "O", startuje k protiponorkové hlídce. Zadní střelec L. Valníček, ale už v hodnosti Warant Officer, velitel letu Jan Vella, DFC, ale už v hodnosti Flying Officer. Při tomto, na dané zvyklosti, krátkém letu trvajícím "pouhých" 5,38 hodin, osádka v Lamanšském průlivu těžce poškodila německou ponorku U971, typ VII C, které velel Oberleutenant zur See Walter Zeplin. Ponorku nakonec dorazil kanadský torpédoborec HMCS Haida a britský torpédoborec HMS Eskimo. Část posádky ponorky byla zajata posádkami torpédoborců.

- 17. září 1944 Liberator GR V s. č. FL 955, kód "PP-N", startuje na protiponorkovou hlídku. Zadní střelec L. Valníček, velitel J. Vella DFC. Letoun měl problémy s motory, dva přestaly pracovat zcela, ze třetího vyšlehl plamen. Osádka vyházela z letounu vše pro danou chvíli nepotřebné, tzn. kulometry s nábojovými pásy. Letoun tak dokázala udržet v potřebné letové hladině a dovést ho na mateřské letiště v Tain v severním Skotsku u zálivu Dornoch First, kde peruť působila od 9. srpna 1944 do 4. června 1945.

- 23. března 1945 koná Liberator s. č. EV 955, kód "PP-D", noční hlídkový let v západní části Baltického moře. L. Valníček opět zadní střelec, velitel osádky je Flying Lieutenant Jiří Osolsobě. Let trval 11,30 hodin.

- 12. května 1945 Liberator s. č. EV 994, kód "PP-G", startuje v 17,45 hodin ze základny Tain nad severní Atlantik k pátrání po německých ponorkách vracějících se z operačního nasazení po kapitulaci Německa. L. Valníček zadní střelec, velitel Flying Officer Haering. Let trval 11,38 hodin.

Ladislav Valníček nalétal u československé 311. bombardovací peruť v rámci Coastal Command 932 hodin a 41 minut v 81 operačních letech. Tímto počtem nalétaných hodin se v jednotce umístil na druhém místě.

Demobilizován byl v československé hodnosti podporučíka. Do Litoměřic se vrátil k matce a následně se oženil. Pracoval u firmy svého tchána. Na počátku padesátých let byl souzen a odsouzen za údajnou pomoc při útěku z republiky jistému plukovníku, těž letci ze západní fronty.

Devět měsíců sdílel společně celu s odsouzenými esesmany, kteří se mu posmívali. To bylo snad největší ponížení, kterého se kdy dočkal.

Po propuštění z vězení pracoval v Litoměřicích u zemědělských staveb. Zde prodělal srdeční záchvat. Po léčení pracoval v Drůbežářských závodech, kde se srdeční záchvat opakoval, horší toho prvního. Po něm mu komise uznala částečnou invaliditu.

Medaile:

- Československá medaile "Za chrabrost proti nepříteli",
- československý "Válečný kříž 1939",
- československá "Medaile Za zásluhy 1. třídy",
- britské hvězdy "Atlantis Star" a „Star 1939 - 1945",
- britská medaile "War medal".

2. června 1991 byl in memoriam ministrem národní obrany povýšen do hodnosti plukovníka. Datum úmrtí L. Valníčka jsem nezjistil.

Vzpomínky na básníka Jana ZUSKU:

Jan Zuska chodil do jedné třídy litoměřického gymnázia s Ludvíkem Kunderou, budoucím básníkem, překladatelem, dramatikem, germanistou a bohemistou. Ve své řeči děkovné, přenesené v litoměřickém divadle K. H. Máchy 4. listopadu 2000 u příležitosti udělení čestného občanství Města Litoměřic, Ludvík Kundera o Janu Zuskovi řekl:1)

...Měli jsme společně tři vášně: poetismus, surrealismus a hot-jazz (jak se tehdy říkalo, později vydal dvě básnické sbírky, tíží mě k němu ještě dluh: vydat výbor z jeho nikterak běžné poezie. Mám o tomto svém kamarádovi z nejstarších básně:

ZUSKA, JAN ZUSKA

*Hrající na pianino
při ztlumeném zátahu:
V témže rytmu kloužou mu nad hlavou
nebeské řeky stěhovavých ptáků
prší verše
a v průrvách a příkopech doznívají
něžná slova s dlouhými samohláskami a s „ou“
Zuska, Jan Zuska
chraptivě, tiše nad pianinem
načíná báseň kterou jsme trojhlasně
recitovali roku 1937“
Byl velký dům
plný skla a krve
Byl velký dům
stojící uprostřed močálů...*

Ty poslední čtyři verše napsal francouzský surrealista Benjamin Péret. Napřed jsme je vskutku recitovali tři, když se některý z profesorů opozdil s příchodem, ale pak se to naučila celá třída, trošku jsme ji, Zuska a já, pobláznili tou svou vášní...

Řeč byla otištěna in: KUNDERA, L., Litoměřická řeč děkovná. IN: DOSKOČIL, O., Portrét 18. a 19. století ze sbírky litoměřického muzea, edice Malíři Litoměřicka sv. 6, Praha – Litoměřice 2001, s. 105 – 113, o Zuskovi s. 109.

Jan ZUSKA – učitel, básník, hudebník

Pásmo života:

1918, 20. listopadu – narozen v Cernovcy (v té době to bylo území Rumunska, kde byl jeho otec kapelníkem vojenské hudby)

1919 – vrací se s rodiči do místa trvalého bydliště: Pokratice (dnes čtvrť Litoměřic) čp. 161

1937 – Maturuje na litoměřickém gymnáziu, odchází na Filozofickou fakultu UK v Praze

1938 – politická situace nutí rodinu opustit Pokratice, přechodně bydlí dva roky v Terezíně

1939 – po uzavření vysokých škol nastupuje jako úředník pojišťovny v Praze

1940 – rodiče přesídlují do Dolních Beřkovic, kde kupují rodinný dům aj. Zuska se stává učitelem tamější školy

1942 – žení se Zdenou Srpovou z Dolních Beřkovic – narození syna Jana

1942 – vydává malou básnickou sbírku MĚSÍCE pod pseudonymem Jan Srp

1944 – narození dcery Ivy

1946 – stává se ředitelem Národní školy ve Vrbně u Mělníka, ve škole s rodinou bydlí

1948 – vydává básnickou sbírku POTMĚ v edici Pochod v Mladé Boleslavi, obálka akademický malíř Josef Istler

- 1950 – stále bydlí v budově školy ve Vrbně, avšak po zrušení této školy učí ve vedlejší obci Obříství
1964 – stěhuje se do Prahy a nastupuje do zaměstnání u Pragokonzertu Praha jako hudebník – pianista
1979, 24. dubna – v Praze umírá předčasně na infarkt

Na smutečním oznámení byl Zuskův portrét u piána a báseň ze sbírky *Potmě*, 1948, 42 stran.

*Už nic jen dětské míčky
Svítlí a letí nad krajinou*

*Deště spustí hrací hodiny
Deště vám nabídnou svůj doprovod
Až nám nebe připomene ještě jednou motýly*

*Řeknem si dobrý den či dobrou noc
Noc
Dobrou
Dobrou noc*

Projev nad rakví 29. dubna 1979 v krematoriu v Praze-Strašnicích:

Za Janem Zuskou

Loučím se s kamarádem a za kamarády, za všechny, kdož byli Janu Zuskovi blízcí a jimž byl blízký on. Budiž řečeno, že zemřel básník. Jeho dvě knihy veršů – útlé melancholické *Měsíce* a podstatný svazek básní z počátku okupace nazvaný *Potmě* – vyšly kdysi v nepříhodné době, a další sbírky, jichž je dobrý tučet, Jan Zuska nijak neprosazoval. I stal se tak, vinou své téměř absolutní neprůbojnosti, básníkem jen pro zasvěcence, jen pro kruh přátel, ale přitom zcela nesporným --- v tom jsme jistě všichni, kdož jsme ho znali, zajedno. Ta neschopnost uplatnit sama sebe, „prodat“ svou literární práci, jak se říká, je součástí celé básnické bytosti Jana Zusky, jeho čistoty, ryzosti i pokory, s níž přistupoval k poezii, k umění. Je v tom také jeho mimořádnost, neboť byl z hlediska usedlých a konzervativních duchů –

„jiný člověk jiný člověk
Docela jiný člověk než my“

Vidím kamaráda Jana Zusku v sextánské lavici litoměřického gymnázia, je máchovský rok a my máme – i díky Marii Husové, naší nezapomenutelné profesorce češtiny – hlavu plnou nejasných veršových tužeb zaznamenávaných v našem třídním časopise. Vidím Jana Zusku v době protektorátního „zazdřeného života“, jak zněl název jedné z jeho sbírek; protloukl se tenkrát klopotně jako úředník pojišťovny; absurditu této existence překrýval rádoby cynickým gestem, které filtrem poezie přešlo do veršů v podobě velice jemného lyrického humoru, jenž je odjakživa velevzácným kořením české lyriky a jemuž zůstal básník věren nadosmrti. Vidím ho za kratičkových záchvatů bohémy na Mělníce, kde jsme s Oldřichem Wenzlem utvořili vlastní, tříčlennou jen, „školu básnickou“, vidím ho při jediném tzv. hromadném vystoupení na podzim 1947 v pražské Umělecké besedě, po boku Zdeňka Lorence, Karla Hynka, malířů Istlera a Tikala a jiných – říkalo se nám druhá nadrealistická vlna. Vidím ho počátkem padesátých let v roli vesnického učitele, ne zcela šťastného v síťové byrokracie, ale ani ne zcela nešťastného, v tom nenapodobitelném zuskovském rozpoložení, když je měsíc v úplňku a naléhá na duši. Vidím ho pak jako hudebníka z povolání, klavíristu, kdesi na Karlovarsku, šťastného konečně, „a tohle mělo přijít dřív“, říká a je i po čtvrtstoletí krásně nadšen hot.jazzem, ale i klasikou. Vidím ho, jak mnohem později čelí chorobě, nebolestínsky, jakoby mimochodem, ale bez iluzí. Před pěti týdny, ve svém posledním dopise, mi psal: „Já bych teď měl honem ještě něco dělat (materiálu mám dost), ale zatím vysedávám věčně celý den většinou u klavíru.“

A vidím ho u tohoto klavíru, před půldruhým rokem, kdy jsem ho konečně vyprovokoval, aby zahrál něco ze svých jazzových skladeb, na něž mi zbyla už jen příliš matná vzpomínka. Hrál při ztlumené klávesnici jen tak potichoučku a byl to opět ojedinělý lyrický zážitek, hravý a chvějivý, básnivý, neboť podněcující k dobášení. Probírám se jeho verši, těmi, které tiskl po válce většinou v mladoboleslavských Mladých arších, ale i Bloku, i těmi z posledních let, pro něž našel forum v brněnském časopise Program, probírám se tlustými svázanými rukopisy --- a jsem svědkem neustálého, romantického!, hledání „barevného ptáka štěstí“, kdy se kráčí „Světélkujícími alejemi prosvítajícími tajícími jehlami / které vedou jen k nesmírným mořím / Ke hřbitovům tolika věcí“, a náhle vyšlehne silný rodinný cit, vědomí, „že nejsi sama / Že nejsem sám“ – a vybavuji si, jak mi Jan Zuska posledně vyprávěl, že přece jen opět chodí do školy: k vlastním vnoučatům, k jejich barevnému způsobu myšlení, k jejich fantaskní hravosti. Loučím se s kamarády s kamarádem z nejstarších a nejvěrnějších, loučím se s básníky s básníkem – bude na nás, aby nebyl zapomenut. Loučím se i za celou rodinu, za všechny, kdož tu jsou i nejsou a jimž Jan Zuska stál blízko.

Loučím se jeho vlastními verši:

Už nic jen dětské míčky
Svítlí a letí nad krajinou

Deště spustí hrací hodiny
Deště vám nabídnou svůj doprovod
Až nám nebe připomene ještě jednou motýly
Řeknem si dobrý den či dobrou noc

Noc

Dobrou

Dobrou noc

Ludvík Kundera

Vzpomínky na Jana Zusku jeho neteře Věry Kováčové – Horákové, Litoměřice (Manželka litoměřického amatérského sochaře Tibora Kováče)

Mé vzpomínky na strýce Jana Zusku,

Učitele, básníka, hudebníka, kterému jsme doma říkali „Dandy“. Tuto přezdívku mu prý dala jeho sestra Josefa, která sice v mládí brzo zemřela, ale toto jméno již mu v naší rodině celoživotně zůstalo. Dandy velmi miloval své rodiče, zejména matku, moji babičku, u které jsem já od roku 1946 bydlela, tenkrát vlastně vzhledem k jejich tak zvaně nadměrnému bytu v Pokraticích. Moji rodiče, s mojí mladší sestrou, bydleli tehdy rovněž v Pokraticích, asi o 500 metrů dále. Moje matka byla další sestrou Dandyho. Měla jsem vlastně domovy dva.

Dandy, který byl ne příliš šťastně ženatý, jezdil za rodiči, zvláště za matkou, hodně často. Babička ho velmi milovala a myslím, že mě také. Byla jsem s babičkou vždy jeho věrnou posluchačkou a tak jsem se díky jemu dovídala již velmi brzo mnohé o světové kultuře, surrealitech, jazzu, impresionistech. Četl nám nejen svoje básně, ale také jiných autorů, např. jeho přítele z litoměřického gymnázia Ludvíka Kundery, ale i cizích autorů, např. Paula Eluarda, Tristana Tzary a dalších. Vzpomínám, že přivázel literární časopis Mladé archy, kde také publikoval. Již v té době obdivoval Milana Kunderu¹⁾ a předvídal mu velkou budoucnost.

V té době odeslal od nás z Litoměřic své některé práce k posouzení Ludvíku Kunderovi. Ten mu je však vrátil s dost zdrcující kritikou. Vím to proto, že jsem tehdy balíček tajně otevřela, což jsem ještě nikdy nikomu neřekla. Jeho však ta kritika nijak nezlomila a tvořil dál. Moc si cenil vydání své sbírky POTMĚ a stále měl plno dalších plánů a nadšení pro vše krásné.

S Dandym jsem vlastně u babičky vyrůstala jako jeho o sedm let mladší sestra. S mojí matkou si, myslím, nijak zvlášť nerozuměl, celoživotně. Ani Dandyho žena Zdena pro něho neměla zvláštní pochopení, intelektem mu prostě nestačila, což on dost těžko nesl. Vedlo to až k určitým psychickým stavům a v určitém období k jejich léčení. Přesto však se svou ženou celý život zůstal. Myslím, že měl v průběhu let i některé své ženské idoly, převážně snad platonické. Vzpomínám jak jednou, když opět přijel, mu nebylo moc do řeči. Chodil neustále po babiččině kuchyni a broukal si „Modré cikádové oči, pro vás do vody skočím“. Podle vyprávění se také přátelil s mělnickým svérázným básníkem Oldřichem Wenzlem, s kterým podnikal různé kavárenské výpady, někdy asi až dost bujaré. Jako velice dobrý pianista hrával také příležitostně při zámeckých orchestrech Jaroslava Moce. Údajně i komponoval, např. scénickou hudbu k tragikomedii Viktora Dyka „Odchod“, kterou měla uvést Umělecká beseda v Praze.

Když přijel v létě do Litoměřic, chodil často na starou dřevěnou litoměřickou plovárnu, kde jsem i já bývala vlastně denním návštěvníkem. A tak jsme často spolu plavali přes Labe na druhou stranu, nebo se chytali projíždějících lodí a nechali se vézt proti proudu. Také jsme šli třeba s babičkou a dědou na výlet do Skalice, Mentaurova apod. Vzpomínám také, to byl rok 1952 či 53, to jsem chodila do veslařského klubu a ten pořádal v sále Mrazíren maškarní karneval. S kamarádkou jsme měly starost, aby nás nikdo nepoznal. Přijel Dandy a bylo po starosti, ochotně nás doprovodil, nechal skotačit a zase nás v pořádku dovedl domů. Byl to pro mne skutečně ne strýc, ale bratr.

Vzpomínám také jak celoživotně básnil o Francii, kam se chtěl někdy v budoucnu podívat, to se však nikdy neuskutečnilo, i když ve snách tolik Paříž miloval a také i, zejména z literatury, znal. Když jsem po letech, v roce 2000, v Paříži pět dnů byla, moc a moc jsem na něho vzpomínala, byl tak nějak všude se mnou.

I po smrti jeho rodičů v roce 1963 jsem byla s Dandym ve stálém kontaktu, ať již písemně, nebo návštěvami u něho v Praze, nebo jeho u nás v Litoměřicích. To již ale byl zaměstnán u Pragokonzertu jako hudebník – pianista a hrával např. v Mariánských Lázních, Karlových Varech i jinde. Několikrát jsme za ním s manželem také byli, zejména ve Varech, to třeba jen na jeden den, a byl čas na procházky a povídání. Ráda vzpomínám např. na náš čtrnáctidenní rekreační pobyt v Mariánských Lázních, kde on tenkrát právě hrál a tak bylo přes den spousta času na procházky, posezení a debaty.

Stále snil, že své věci „ze šuplíku“ jednou vydá. Snad jen ojedinele vyšla někdy jeho báseň v literárním časopise vydávaném v Brně a to zřejmě díky Ludvíku Kunderovi.

Vzpomínám, jak mi fandil, když jsem, se v roce 1968 přihlásila do literární soutěže „Skuteč Terezy Novákové“ s mojí malou sbírkou básní „Prsten v řece“. Nezískala jsem samozřejmě žádnou cenu, přesto mě porota pozvala na závěrečné vyhlášení a asi třídní seminář. Tenkrát mi však manžel účast zakázal. V té době mi Dandy věnoval knihu básní Jiřího Ortena s věnováním, aby „to“ šlo dál.

Kolem roku 1971 či 72 došlo mezi Dandym a Kunderou k jakémusi nedorozumění. Kundera zřejmě Dandymu sjednal návštěvu v jakési redakci či nakladatelství v Praze a Dandy tam nešel z nepochopitelných důvodů. Možná byl v té době úplněk a to Dandyho, dle něho, vždy nějak „vyřazovalo“ z činnosti. Kundera se pochopitelně zlobil a Dandyho to velmi mrzelo. V té době myslím pracoval také na přebásnění Maupassantova „Miláčka“, od čehož si velmi sliboval. Byla jsem v té době jednou u nich doma v Praze a tak jsem se nabídla, že se pokusím situaci zachránit a Kunderovi napíši, ačkoliv jsem se v té době s ním osobně vůbec neznala. A tak jsem napsala. Moc mě potěšilo, že se pak Kundera brzo Dandymu ozval a vše se urovnalo (v příloze jako doklad kopie Dandyho vánočního přání z roku 1972).

K vydání některých dalších prací však nedošlo. Dandy, silný kuřák a milovník silné černé kávy, trochu i alkoholu, měl nemocné srdce a v roce 1979 umírá na další infarkt. Pohřeb se konal ve velké obřadní síni Strašnického krematoria v Praze. Smuteční projev přednesl jeho přítel Ludvík Kundera (kopie v příloze).

Po smrti Dandyho slíbil Ludvík Kundera, že básně Dandyho knižně vydá. Později od tety odkoupil celou Dandyho literární pozůstalost, snad i některé obrázky Josefa Istlera, které Dandy vlastnil. Doposud se však vydání neuskutečnilo a už asi nikdy neuskuteční.²⁾

Mně zbyla po Dandym knížka básní POTMĚ (v příloze kopie obalu a část náhodně vybraných veršů)³⁾, rukopis básní „Válečná suita“ (v příloze opět kopie náhodně vybraných veršů),⁴⁾ útlý svazek „Měsíce“ z roku 1942 jsem sice vlastnila, ale nějak se mi zřejmě ztratil. Také mám obraz akademického malíře Vožniaka, který mi Dandy kdysi osobně věnoval. Dále svazek korespondence a samozřejmě asi zbyla spousta krásných a milých vzpomínek, které jsem se snažila alespoň z části vypsát.

7.6.2006

Věra Kováčová – Horáková
Litoměřice

1) Milan Kundera je bratranec Ludvíka Kundery.

2) Zde se musí kronikář O. Doskočil L. Kundery zastat. O J. Zusky L. K. hovoří při každé oficiální příležitosti včetně dluhu, který k němu má. Ale hovoří o něm i při každém setkání s kronikářem. Jen kdo dnes píše a chce něco vydat, ví, jak je těžké sehnat peníze na „výrobu“ knihy. Česká společnost na počátku 3. tisíciletí se nachází v poněkud jiných prioritách než jsou kulturní hodnoty. Nějak pozapomněla, že prožije-li bez kultury jednotlivec celý život, nestane se vůbec nic. Ale nemůže bez kultury existovat národ, pokud chce národem být.

3) Přílohy včetně originálu vzpomínek kronikář uložil v Oblastním muzeu do kartonu „Současní malíři“, který osobně v roce 2006 založil. Kromě zde vyjmenovaných archiválií tam badatel najde i trochu něco o malířích K. Kleinovi a L. Pulkrábkovi.

4) Ibid.

Dopis k Vánocům 1972 J. Zusky do Litoměřic rodině Kováčů:

*Když je Tibora,¹⁾
svítí Ré i Ra,
když je Věrky,²⁾
rostou moudrý dcery –
a na Tři krále, bububu,
padaj babky na hubu...*

Mějte se – jak chcete! A zase někdy přijďte. V lednu za mnou přijede Kundera – a snad už se bude něco dět, v novém roce už musí všechno vyjít na dobré cesty, k sakru, už konečně!

Tak ahoj – zdravím

Váš Dandy a spol.

Vánoce 1972

1) Tibor = Tibor Kováč, manžel Věry Kováčové – Horákové, litoměřický amatérský sochař.

2) Věra = Věra Kováčová – Horáková, neteř J. Zusky, manželka T. Kováče, autorka vzpomínek na J. Zusku.

Divadlo Karla Hynka Máchy – technické parametry:

Jeviště:

- šířka: 600 cm (forbína 800 cm)
- výška: 470 cm
- tahy: 5 x 160 kg
- černé výkryty, žlutá opona (do stran)
- 2x odposlech (portál), odposlech do šaten

Kabina:

- otevřená na 2. balkóně uprostřed
- zvuk i světla z jednoho místa
- gong

Hlediště:

- celkem 241 míst k sezení
- přízemí: 180 míst k sezení
- 1. balkón: 43 míst k sezení
- 2. balkón: 18 míst k sezení

Modrý salónek:

maximálně 50 míst k sezení

Vedoucí divadla:

MgA. Roman Pallas

Organizuje: večerní představení, předplatné, Kruh přátel hudby, Litoměřické varhanní léto
Eva Potůčková:

Organizuje: dopolední představení pro školy, dětská představení, pronájem divadla

Vzpomínky paní Marty Růžičkové na pravoslavného faráře Jana M. Tichého:

Pan farář Jan Maria Tichý se narodil v roce 1906 v Praze. Byl jedináček a žil až do roku 1948 v Praze. Asi v roce 1936 se oženil s mojí tetou Zdeňkou Charausovou, svatbu měli v pravoslavném chrámu sv. Cyrila a Metoděje v Resslově ulici v Praze. Tehdy je oddával pan biskup Gorazd, účastnil se dr. Petřek a další pan farář, na jehož jméno si již nevzpomenu. Tehdy se všichni zúčastnili svatební hostiny u tetiných rodičů na Malé Straně v Plaské ulici. V té době rodina Tichých bydlela v Náprstkově ulici na Starém Městě v Praze. Asi po roce se všichni odstěhovali do Zahradního Města do domku, který si postavili v zástavbě v Maceškově ulici. V té době zemřel strýcův otec a později i maminka tety Zdeňky – moje babička Rozálie Charausová.

Za války byl strýc Jan nasazen na práci v ČKD v Praze, později pro nemocný žaludek byl uvolněn na lehčí práce. Potom pracoval ve Všeobecné nemocnici v Praze a během té doby se snažil studovat pravoslaví a tomu se také po válce cele věnoval. Po ukončení studia se stal pravoslavným knězem. V roce 1947 nebo 1948, nevím přesně, se stal farářem v Litoměřicích a tam se také s manželkou odstěhoval. Jeho maminka zůstala v Praze a do Litoměřic za nimi přijížděla. Jezdili jsme s naší rodinou s oběma dcerami za nimi velmi často, ale podrobnosti o strýcově práci neznám. Vzpomínám si, že původně měl jen jednu bohoslužební místnost a později kostel sv. Václava, vím, že se cele věnoval své práci a svým věřícím spoluobčanům. Víme, že v té době prožíval pěkná léta a byl ve své práci velmi spokojený.

Později, když zemřela v Praze strýcova manželka, se odstěhovali s tetou do Pokratic do malé vilky, kterou vyměnili za domek v Praze. Tam žili do roku 1976, kdy se přestěhovali kvůli tetině nemoci (nemohla vůbec chodit a pohybovat se) do pečovatelského domu ve středu Litoměřic.

Tam, myslím, že oba byli spokojeni, strýc dále sloužil mše a pohřbíval, přestože měl velké potíže s dechem a se srdcem. Na svoje bolesti a neduhy si nikdy nechtěl stěžovat. V roce 1983 ho postihla v nočních hodinách mozková mrtvice, které druhý den podlehl. Jeho pohřbu na hřbitově v Litoměřicích se zúčastnila delegace z pražské eparchie a veliké množství lidí. Teta zemřela za 9 let po jeho smrti.

Strýc Jan byl dobrý člověk a pro své věřící a pravoslavnou církev dělal všechno co bylo v jeho silách.

To jsou mé vzpomínky na pana faráře Jana M. Tichého.

Marta Růžičková, rozená Charausová

V Litoměřicích dne 10. srpna 2006

Hlas pravoslaví 1984

Nekrolog

Vzpomínka na otce Jana

Prot. Miroslav Lucký

Všichni nejbližší spolupracovníci a věřící církevní obce v Litoměřicích věděli, že o. prot. J. M. Tichý je těžce nemocen, ale nikdo netušil, že tak brzy opustí naše řady. Zpráva o jeho zesnutí nás zastihla nepřipravené.

Setkal jsem se s ním 1. dubna minulého roku. Hovořil tehdy o svých plánech a skromně přiznal, že provedl úklid a výzdobu chrámu. V neděli se zúčastnil bohoslužeb a přijal svaté tajiny těla a krve Páně. A tehdy, v ten sváteční den se naposled pozdravil s věřícími, o které mnohá léta duchovně pečoval, a tiše, nepozorovaně se též rozloučil. 10. dubna, z vůle Otce nebeského opouští naše viditelné obecenství. Zesnul opět jeden z řady věrných služebníků Božích.

Otec prot. Jan M. Tichý se narodil 5. června 1909 v Přerově na Moravě. Dlouhá léta žil a pracoval v Praze. Byl spolupracovníkem vladyky-mučedníka Gorazda a pracoval v organizace pravoslavné mládeže. Po osvobození naší vlasti je povolán, aby se cele zasvětil a obětoval církvi. Přijal jáhenské svěcení a sloužil v katedrálním chrámě sv. Cyrila a Metoděje. V roce 1948 byl po vysvěcení na kněze ustanoven duchovním správcem v Litoměřicích, kde se nejdříve konaly bohoslužby v domácí kapli. Později již o. Jan složil v chrámě sv. Václava. Jsa obdařen od Pána mimořádným darem zbožnosti, upřímným srdcem s hlubokou vírou sloužil Bohu. Po celou dobu svého pastýřského působení si zachoval vřelý vztah k lidem, který se zvláště projevil v jeho duchovní péči o věřící jeho farnosti. Jeho pastýřská horlivost byla několikrát oceněna. Byl členem eparchiální rady i okružním protopresbyterem. I když jeho zdraví bylo narušeno, sloužil bohoslužby a nadšeně se věnoval duchovním potřebám věřících. Jeho milující srdce však bylo přece jen přetíženo a dne 10. dubna 1983 se zastavilo.

Rozloučení s o. Janem se konalo 14. dubna 1983. Posvátný pohřební obřad vykonal metropolita Dorotej, s kterým spolusloužili oo. prot. Dr. A. J. Novák, prot. Dr. K. D. Surma, prot. M. Lucký. Blažený vladyka Dorotej ve své promluvě zhodnotil vykonanou pastýřskou práci zesnulého o. Jana a prot. Miroslav Lucký se rozloučil se zesnulým jménem duchovních. Jménem věřících se rozloučila předsedkyně sboru starších sestra Věra Šubrtová.

Pohřbu se zúčastnili i duchovní a věřící jiných církví, což dokumentovalo, že otec Jan byl člověkem těšícím se účtě a lásce široké veřejnosti.-Dnes, kdy po roce opět vzpomínáme, z hloubi duše voláme: Věčná paměť.

Volby do zastupitelstev obcí a senátu 20. a 21. října 2006:

V pátek ve 14:00 hodin se otevřely volební místnosti do městských a obecních zastupitelstev a 1. kola senátních voleb, které se uzavřely ve 14:00 hodin v sobotu 21. října.

Výsledky voleb do městského zastupitelstva Litoměřice:

S přehledem vyhrála Občanská demokratická strana (ODS). Získala 10 mandátů. Po čtyřech mandátech získali komunisté (KSČM), sociální demokraté (ČSSD) a Sdružení nezávislých kandidátů - Sport a zdraví (SNK S+Z), po třech Strana drobných živnostníků a podnikatelů (SDŽP) a po dvou lidovci (KDU-ČSL). Zvolenými zastupiteli dle výsledku se stali:

Občanská demokratická strana:

- Mgr. Ladislav Chlupáč (dosavadní starosta) - 54 let
- MUDr. Pavel Kejř - 53 let
- Ing. Ivan Palán (dosavadní místostarosta) - 47 let
- Mgr. Karel Krejza - 38 let
- MUDr. Petr Kubec - 38 let
- Luděk Veselý - 63 let
- Ing. Ivo Elman - 43 let
- Ing. Radek Lončák MBA - 41 let
- Ing. Milan Grmela - 36 let
- Martina Soldatková - 31 let

Komunistická strana Čech a Moravy:

- PaedDr. Zdeněk Dušek - 53 let
- František Kadeřábek - 58 let
- Václav Knotek - 59 let
- Ludmila Punčochářová - 58 let

Sdružení nezávislých kandidátů - Sport a zdraví:

- Mgr. Petr Hermann (dosavadní místostarosta) – 63 let
- MUDr. Miroslav Jiránek - 49 let
- Mgr. Václav Červín - 36 let
- Ing. Petr Kvapil - 45 let

Česká strana sociálně demokratická:

- MUDr. Hassan Mezian - 59 let
- MUDr. Roman Záhora - 40 let
- Ing. Vladimír Jestřábek - 40 let
- PhDr. Jan Štíbr - 56 let

Strana drobných živnostníků a podnikatelů:

- MUDr. Pavel Zámečník - 54 let
- Eduard Hamele - 53 let
- Oldřich Lachman - 50 let

Křesťansko demokratická unie – Česká strana lidová:

- Jiří Landa (dosavadní místostarosta) - 48 let
- MUDr. Jan Zbořil - 29 let

Pořadí politických subjektů:

ODS	35,6 %
KSČM	15,8 %
ČSSD	14,6 %
Sdružení nezávislých kandidátů Sport a zdraví	13,5 %
Strana drobných živnostníků a podnikatelů	12,7 %
KDU-ČSL	6,6 %

Volby do senátu:

Souběžně s komunálními volbami proběhlo i první kolo voleb do senátu. Jednoznačným vítězem 1. kola za Litoměřicko a Slánsko se stal diplomat Alexandr Vondra. Tento nezávislý kandidát hájící barvy ODS se v druhém kole utkal s podsednickým starostou, sociálním demokratem Robertem Kopeckým.

Volby do senátu (druhé kolo):

Volby do senátu přesvědčivě vyhrál Alexandr Vondra – nestraníka na kandidátce ODS. Svého soupeře z ČSSD porazil o 17 %.

Ustavující zasedání nového zastupitelstva města

V úterý 7. listopadu se v domě kultury uskutečnila na ustavujícím veřejném zasedání volba nového zastupitelstva:

Starosta města Litoměřic:	Mgr. Ladislav Chlupáč (ODS)
1. místopředseda:	Ing. Ivan Palán (ODS)
2. místopředseda:	Jiří Landa (KDU-ČSL)
3. místopředseda:	Jaroslav Tvrđík (Strana drobných živnostníků a podnikatelů)

Další členové rady:

- MUDr. Pavel Kejř (ODS),
- Mgr. Karel Krejza (ODS),
- Ing. Radek Lončák MBA (ODS),
- Vlastimil Chovaneček (Strana drobných živnostníků a podnikatelů),
- Mgr. Václav Červín (Sdružení nezávislých kandidátů – Sport a zdraví).

Vládne tedy koalice ODS, KDU-ČSL, Strana drobných živnostníků a podnikatelů a Sdružení nezávislých kandidátů – Sport a zdraví.

V opozici jsou sociální demokraté (4 mandáty) a KSČM (4 mandáty).

Trh práce v Litoměřicích v roce 2006:

V jednotlivých měsících v roce 2006 byla situace na trhu práce ve městě následující:

<u>Měsíc:</u>	<u>Míra nezaměstnanosti:</u>	<u>Volná pracovní místa:</u>
Leden	9,76	76
Únor	9,61	89
Březen	9,21	90
Duben	8,91	141
Květen	8,32	194
Červen	8,17	212
Červenec	8,22	199
Srpen	8,18	201
Září	8,07	249
Říjen	7,54	228
Listopad	7,73	249
Prosinec	8,07	223

Počty uchazečů o zaměstnání v evidenci úřadu práce:

Měsíc:	celkem:	dosažitelní:	Osoby Evidence			
			absolventi:	mladiství:	Zdrav. post.:	delší jak 6 měs.:
Leden	1399	1318	226	670	110	10
Únor	1377	1298	233	686	109	10
Březen	1330	1243	234	704	93	11
Duben:	1269	1203	235	696	101	11
Květen:	1195	1123	221	659	90	9
Červen	1162	1103	221	637	79	8
Červenec	1180	1110	218	655	82	7
Srpen	1168	1105	206	629	98	7
Září	1172	1090	197	607	132	5
Říjen	1108	1018	196	591	123	4
Listopad	1130	1043	201	589	116	5
Prosinec	1175	1090	205	606	107	5

Počty uchazečů o zaměstnání (žen) v evidenci úřadu práce:

Měsíc:	celkem:	dosažitelní:	Osoby Evidence			
			absolventi:	mladiství:	Zdrav. post.:	delší jak 6 měs.:
Leden	666	620	118	318	49	6
Únor	659	614	122	382	47	5
Březen	643	596	120	388	37	6
Duben	649	611	121	394	42	7
Květen	628	588	116	376	42	5
Červen	614	584	118	355	41	3
Červenec	634	597	114	363	45	2
Srpen	627	593	111	356	50	2
Září	626	580	104	352	63	3
Říjen	602	545	107	352	61	2
Listopad	614	561	109	356	60	3
Prosinec	619	572	110	366	57	3

V rámci aktivní politiky zaměstnanosti použil Úřad práce následující finanční prostředky pro občany Litoměřic:

<i>Nástroj aktivní politiky: zaměstn. v evid. Úřadu</i>	<i>Počet uchazečů</i>	<i>Finanční prostředky</i>
Veřejně prospěšné práce:	91	4 775 507 Kč
Samostatně výdělečná činnost:	13	720 000 Kč
Společensky účelná prac. místa:	45	800 678 Kč
Absolventi v rozpočt. org.:	26	2 939 323 Kč
Společensky účelná prac.místa (vyhrazená):	44	843 020 Kč
Občané zdravotně postižení:	44	2 135 000 Kč
Rekvalifikace:	77	556 609 Kč
Celkem:	340	12 770 137 Kč

Litoměřice, 30.12.2006

Zpracoval: Luděk Veselý
Vedoucí oddělení trhu práce

KRONIKA MĚSTA LITOMĚŘIC

ZA ROK 2006

BYLA UZAVŘENA

7. LEDNA 2007

KRONIKÁŘ MĚSTA:

OLDŘICH DOŠKOČIL

PRACOVNÍK OBLASTNÍHO MUZEA LITOMĚŘICE